OFFICIA SANCTORUM
PROPRIA ECCLESIAE VERULANAE

NEC NON RECENTIORA ALIORUM SANCTORUM

ECCLESIAE UNIVERSALIS

A. S. C. RITUUM ADPROBATA EX DECRETIS

IN EPISCOPALI CURIA EXISTENTIBUS

JUSSU ILLMI, ET RMI. D. D.

FORTUNATI MAURIZJ

EPISCOPI VERULANI

EDITA

VELITRIS

Ex Typis Aloysii Cella.

1864.

KALENDARIUM PERPETUUM
ECCLESIAE VERULANAE

Servatis legibus et Ritibus pro Festis Mobilibus, et Officio de tempore

L.D.		JANUARIUS
A	1	*Circumcisio D. N. J. C. dup. 2. class.*
b	2	Octava S. Stephani Protomartyris *dupl. omn.* Oct. S. Joannis, et Ss. Innocentium.
c	3	Octava S. Joannis Ap. et Evangel. *dupl. comm.* Octav. Ss. Innocentium.
d	4	Octava Ss. Innocentium Mm. *dupl.*
e	5	Vigilia Epiphaniae *semid. comm.* S. Telesphori Pp. m.
f	6	*Epiphania Domini dupl. 1. class. cum octava.*
g	7	De 2. die infra Octav. *semid.*
A	8	De 3. die infra Octav. *semid.*
b	9	De 4. die infra Octav. *semid.*
c	10	De 5. die infra Octav. *semid.*
d	11	De 6. die infra Octav. *semid. comm.* S. Hyginii Pp. M.
e	12	De infra Octav. *semid.*
f	13	Octava Epiphaniae *dupl.*
		Dominica II. post Epiphaniam: *Festum Ss. Nominis Jesu dupl. 2. class. comm. Dominicae.*
g	14	S. Hilarii Ep. conf. D. *dupl. comm.* S. Felicis Praesb. M.
A	15	S. Mauri Abb. *dupl.*
b	16	S. Marcelli Pp. M. *semid.*
c	17	S. Antonii Abb. *dupl.*
d	18	Cathedrae S. Petri Apost. Romae *dupl. maj. comm.* S. Pauli Apost. et S. Priscae Virg. et M.
e	19	S. Canuti Reg. M. *sem.* ad lib. *comm.* Ss. Marii et Soc. Mm.
f	20	Ss. Fabiani Pap. et Sebastiani Mm. *dupl. (In Civit dupl. maj. Patr. min. Princip.)*
g	21	S. Agnetis Virg. M. *dupl.*
A	22	Ss. Vincentii, et Anastasii Mm. *In Civit. dupl. - Alibi semid.*
b	23	Desponsatio B. Mariae V. *dupl. maj. comm.* S. Joseph, et S. Emerentianae Virg et M.
c	24	S. Timothei Episc. M. *dupl.*
d	25	Conversio S. Pauli Apost. *dupl. maj. comm.* S. Petri Ap.
e	26	S. Polycarpi Episc. M. *dupl.*
f	27	S. Joannis Chrysostomi Episc. Conf. D. *dupl.*
g	28	. . . . S. Agnetis Secundo;
A	29	S. Francisci Salesii Episc. Conf. *dupl.*
b	30	S. Martinae Virg. M. *semid.*
c	31	S. Petri Nolasco Conf. *dupl.*

Feria III. post Dom. Septuag. *Orat. D. N. J. C. in Monte Oliv.* dupl. maj.
Feria III. post Dom. Sexag. *Commem. Pass. D. N. J. C. dupl. maj.*

L.D.		FEBRUARIUS
d	1	S. Ignatii Epsc. M. *dupl.*
e	2	*Purificatio B. Mariae V. dupl. 2. class.*
f	3	S. Blasii Episc. M. *dupl. maj. in tota Dioec.*
g	4	S. Andreae Corsini Episc. Conf. *dupl.*
A	5	S. Agathae Virg. M. *dupl.*
b	6	S. Leucii Episc. Conf. *dupl. (in Civit. dupl. maj.) com.* S. Dorotheae Virg. M.
c	7	S. Romualdi Abb. *dupl.*
d	8	S. Joannis de Matha Conf. *dupl.*
e	9	S. Apolloniae Virg. M. *dupl.*
f	10	S. Scholasticae Virg. *dupl.*
g	11	S. Hyacinthae de Mariscottis Virg. *dupl.*
A	12	S. Titi Episc. et Conf. *dupl.*
b	13	Ss. Petri Baptistae, et Pauli, ac Soc. Mm. Japonens. *dupl.*
c	14	S. Valentini Episc. M. *dupl. comm.* S. Valentini Presb. M.
d	15	S. Pauli I. Eremitae Conf. *dupl.* in Breviario 15 Januarii *comm.* Ss. Faustini, et soc. Mm.
e	16	S. Raymundi de Pennafort Conf. *semid.* in Breviario 23 Janu.
f	17	
g	18	S. Simeonis Episc. et M. *dupl.*
A	19	
b	20	
c	21	
d	22	Cathedra S. Petri Apost. Antiochiae *dupl. maj comm.* S. Pauli Apost.
e	23	S. Petri Damiani Episc. Conf. Doct. *dupl. comm.* Vigiliae nisi venerit in Quadragesima.
f	24	*S. Mathiae Apost. dupl. 2. class.*
g	25	S. Margaritae Cortonensis Paenitentis *semid.*
A	26	
b	27	
c	28	

In Anno Bissext. dies habet 29. et Fest. S. Mathiae fit die 25. Fest. S. Margaritae Cortonen. die 26. Litt. Dom. vero, quae sumpta fuit in Januar. mutatur in praecedentem.

Feria VI. post Cineres: *Sacrae Spineae Coronae D. N. J. C. dupl. maj. comm. Fer.*

Feria VI. post Dominicam I. Quadragesimae: *Lancae et Clavorum D. N. J. C. dupl. maj. com. Fer.*

Feria VI. post Dominicam II. Quadragesimae: *Sacratiss. Sindonis D. N. J. C. dupl. maj. com. Fer.*

L.D.		MARTIUS
d	1	
e	2	
f	3	
g	4	S. Casimiri Regis Conf. *semid. comm.* S. Lucii Pp. M.
A	5	
b	6	
c	7	S. Thomae Aquinatis Conf. Doct. *dupl.* (in Civit. *dupl. maj.*) *comm.* Ss. Perpetuae, et Soc. Mm.
d	8	S. Joannis de Deo Conf. *dupl.*
e	9	S. Franciscae Romanae Vid. *dupl.*
f	10	Ss. Quadraginta Martyrum *semid.*
g	11	S. Petri Conf. *dupl.*
A	12	S. Gregorii Magni Pp. Conf. Doct. *dupl.*
b	13	
c	14	
d	15	
e	16	
f	17	S. Patritii Episc. Conf. *dupl.*
g	18	S. Gabrielis Archangeli *dupl. maj.*
A	19	*S. Joseph Conf. Sponsi B. Mariae V. dupl. 2. class.*
b	20	
c	21	*S. Benedicti Abb. in Civit. dupl. 2. class.* — Alibi *dupl.*
d	22	
e	24	
f	23	
g	25	*Annuntiatio B. Mariae Virg. dupl. 2. class.*
A	26	
b	27	
c	28	
d	29	
e	30	
f	31	

Feria VI. post Dominicam III. Quadragesimae *Sacrorum Quinque Vulnerum D. N. J. C. dupl. maj. comm. Fer.*

Feria VI. post Dominicam IV. Quadragesimae: *Pretiosissimi Sanguinis D. N. J. C. dupl. maj. comm. Fer.*

Feria VI. post Dominicam Passionis; *Festum Septem Dolorum B. Mariae Virg. dupl. maj. comm. Fer.*

L.D.		APRILIS
g	1	
A	2	S. Francisci de Paula Conf. *dupl.*
b	3	
c	4	S. Isidori Episc. Conf. Doct. *dupl.*
d	5	S. Vincentii Ferrerii Conf. *dupl.*
e	6	
f	7	
g	8	
A	9	
b	10	
c	11	S. Leonis Pp. Conf. Doct. *dupl.*
d	12	
e	13	S. Hermenegildi Regis M. *semid.*
f	14	. . . . Ss. Tiburtii et soc. Mm. *simpl.*
g	15	
A	16	
b	17	. . . . S. Aniceti Pp. M. *simpl.*
c	18	
d	19	
e	20	Translatio S. Magni Episc. M. *dupl.*
f	21	S. Anselmi Episc. Conf. Doct. *dupl.*
g	22	Ss. Soteris, et Caji Pont. Mm. *semid.*
A	23	S. Georgii M. *dupl.*
b	24	S. Fidelis a Sigmaringa M. *dupl.*
c	25	*S. Marci Evangel. dupl. 2. class.*
d	26	Apparitio Sacrae Imaginis B. M. V. de Bono Consilio *dupl. maj.*
e	27	Ss. Cleti, et Marcellini Pont. Mart. *semid.* heri in Breviario.
f	28	S. Marci Episc. M. *dupl. comm.* S. Vitalis M.
g	29	S. Petri M. *dupl.*
A	30	S. Catharinae Senensis Virg. *dupl.*

Dominica III. post Pascha: *Festum Patrocinii S. Joseph conf. dupl. 2. class. comm. Dominicae.*

Dominica IV. post Pascha: *Dedicatio Eccles. Cath. S. Andreae, et Basilicae S. M. Salome dupl 1. class.* cum Octava in tota Dioec. comm. Domminicae.

Dominica V. post Pascha: *Dies Octava Dedicat Eccl. Cath., et S. M. Salome dupl. comm. Dominicae.*

L.D.		MAJUS
b	1	*Ss. Philippi, et Jacobi Apost. dupl. 2. class.*
c	2	S. Athanasii Episc. Conf. Doct. *dupl.*
d	3	*Inventio S. Crucis D. N. J. C. dupl. 2. class. comm.* Ss. Alexandri, et soc. Mm.
e	4	S. Monicae Vid. *dupl.*
f	5	S. Pii V. Pp. Conf. *dupl.*
g	6	S. Joannis Apost. et Evang. ante Portam Latinam *dupl. maj.*
A	7	S. Stanislai Episc. M. *dupl.*
		Dominica secunda huj. Mensis. *S. Liberatae Virg. dupl. comm. Dominicae.*
b	8	Apparitio S. Michaelis Archangeli *dupl. maj.*
c	9	S. Gregorii Nazianzeni Episc. Conf. Doct. *dupl.*
d	10	S. Antonini Ep. C. *dupl. comm.* Ss. Gordiani, et soc. Mm.
e	11	
f	12	Ss. Nerei, et soc. Mm. *in Civit.* dupl. — *Alibi* semid.
g	13	
A	14	. . . . . . S. Bonifacii Mart. *simpl.*
b	15	S. Isidori Agricolae Conf. *dupl.*
c	16	S. Ubaldi Episc. Conf. *semid.*
d	17	S. Joannis Nepomuceni Mart. *dupl.*
e	18	S. Venantii Mart. *dupl.*
f	19	S. Petri Coelestini Pp. Conf. *dupl. comm.* S. Pudentianae V.
g	20	S. Bernardini Senensis Conf. *dupl.*
A	21	S. Felicis a Cantalicio Conf. *semid.*
b	22	S. Paschalis Baylon Conf. *dupl.* In Breviario 17 hujus.
c	23	
d	24	Beatae Mariae Virginis sub. titulo Auxilium Christianorum, *dupl. maj,*
e	25	SOLEMNITAS TRANSLATIONIS S. MARIAE SALOME *Princ. Patron. Eccles. Verulanae dupl. 1. class. cum octava in tota Dioecesi* .Nihil de S. Urbano Pp. M.
f	26	S. Philippi Nerii C. *dupl. comm.* oct. et S. Eleutherii Pp. M.
g	27	S. Mariae Magdalenae de Pazzis *dupl. comm.* oct. et S. Joannis Pp. M.
A	28	S. Gregorii VII. Pp. C. *dupl.* In Brev. 25 hujus. comm. oct.
b	29	Translatio Corp. Ss. Blasii, et Demetrii Mm. *dupl.* (*in Civit. dupl. maj.*) Comm. Oct.
c	30	S. Ferdinandi III. Regis. Castellae Conf. *semid.* comm. oct. et S. Felicis Pp. M.
d	31	S. Angelae Mericiae V. *dupl. comm.* oct. et S. Petronillae V.

Feria VI. post Octavam Sanctissimi Corporis Christi *Festum Sanctissimi Cordis Jesu dupl. maj.*

Dominica III. post Pentec. *Festum Purissimi Cordis B. Mariae Virginis dupl. maj. comm. Dominicae.*

L.D.		JUNIUS
e	1	Octava S. M. Salome Vid. *dupl.*
f	2	S. Erasmi Episc. *(in Civit. dupl. maj.)* alibi dupl, *comm.* Ss. Marcellini, et Petri Mm.
g	3	S. Olivae Virg. *dupl.*
A	4	S. Francisci Caracciolo Conf. *dupl.*
b	5	S. Fortunati Conf. *dupl.*
c	6	S. Norberti Episc. Conf. *dupl.*
d	7	
e	8	
f	9	. . . . Ss. Primi, et Feliciani Mm. *simpl.*
g	10	S. Margaritae Scotorum Reginae Vid. *semid.*
A	11	S. Barnabae Apost. *dupl. maj.*
b	12	S. Joannis a S. Facundo Conf. *dupl. comm.* Ss. Basilidis, et soc. Mm.
c	13	S. Antonii de Padua Conf. *dupl. (in Civit. dupl. maj.)*
d	14	S. Basilii Magni Episc. Conf. Doct. *dupl.*
e	15	*In Civitate* Ss. Viti, Modesti, et Crescentiae Mm. *semid. Alibi simpl.*
f	16	
g	17	
A	18	. . . . . . Ss. Marci, et soc. Mm. *simpl.*
b	19	S. Julianae de Falconeriis Virg. *dupl.* In dioecesi etiam *comm.* Ss. Gervasii, et soc. Mm.
c	20	S. Silverii Pp. M. *dupl.*
d	21	S. Aloysii Gonzagae Conf. *dupl.*
e	22	*In Civitate* Ss. Gervasii, et Protasii Martyr. *semid.* ex 19. hujus. *comm.* S. Paulini Episc. Conf. *Alibi.* . . . . . . S. Paulini Episc. Conf. *simpl.*
f	23	Vigilia
g	24	*Nativitas S. Joannis Bapt. dupl. 1. class. cum octava.*
A	25	S. Guillelmi Abbatis *dupl. comm. oct.*
b	26	Ss. Joannis, et Pauli Mm. *dupl. (in Civit. dupl. maj.) comm. oct.*
c	27	De octava S. Joannis Bapt. *semid.*
d	28	S. Leonis II. Pp. Conf. *semid. comm.* oct. et Vigiliae.
e	29	*Ss. Petri, et Pauli Apostol. dupl. 1. class. cum octava.*
f	30	Commemoratio S. Pauli Apost. *dupl. comm.* S. Petri, et oct. S. Ioannis Baptistae.

Octav. previleg. Ss. Corp. Chr. - *Fit quotidie Off. de infr. oct. exceptis dupl. 1 et 2 cl. tam occurent. quam translatis.*

L.D.		JULIUS
		Dominica I. Julii: *Festum Pretiosissimi Sanguinis D. N. J. C. dupl. 2. class. comm. Dominicae.*
g	1	Octava S. Joannis Bapt. *dupl. comm.* oct. Ss. Apost.
A	2	*Visitatio B. Mariae Virginis dupl. 2. class. comm.* Ss. Processi, et soc. Mm. tantum in Laud.
b	3	De octava Ss. Apost. *semid.*
c	4	De octava Ss. Apost. *semid.*
d	5	S. Michaelis a Sanctis Conf. *dupl.*
e	6	Octav. Ss. Apost. Petri, et Pauli *dupl.*
		Dominica I. post Octavam Ss. Apostolorum non impedita. *Commemoratio Omnium Sanctorum Romanae Eccl. Pontificum* dupl. comm. Dom.
f	7	
g	8	S. Elisabeth Portugalliae Reginae Vid. *semid.*
A	9	S. Veronicae De Julianis Virg. *dupl.*
b	10	Ss. Septem Fratrum Mm. et Ss. Rufinae, et Secundae Virg. Mm. *semid.*
c	11	. . . . S. Pii I. Pp. M. *simpl.*
d	12	S. Joannis Gualberti Ab. *dupl. comm.* Ss. Naboris, et soc. Mm.
e	13	S. Anacleti, Pp. M., *semid.*
f	14	S. Bonaventurae Card. Episc. Conf. Doct. *dupl.*
g	15	S. Athanasii Episc. Conf. *dupl.*
		Dominica III. hujus: *Festum SSmi Redemptoris dupl. 2. class. comm. Dominicae.*
A	16	Commemoratio B. Mariae Virg. de Monte Carmelo *dupl. maj.*
b	17	S. Alexii Conf. *semid.*
c	18	S. Camilli de Lellis Conf. *dupl. comm.* Ss. Symphorosae, et Filiorum Mm.
d	19	S. Vincentii a Paulo Conf. *dupl.*
e	20	S. Eliae Prophetae *dupl. comm.* S. Margaritae Virg. M.
f	21	S. Hieronymi Aemiliani Conf. *dupl. comm.* S. Praxedis Virg. heri in Breviario.
g	22	S. Mariae Magdalenae Poenitentis *dupl.*
A	23	S. Apollinaris Episc. et Mart. *dupl. comm.* S. Libori Ep. Conf.
b	24	S. Henrici Imperatoris Conf. *semid.* in Breviario 15 hujus. *comm.* Vigiliae, et S. Christinae Virg. et M.
c	25	*S. Jacobi Apost. dupl. 2. class. comm.* S. Christophori M.
d	26	*S. Annae Matris B. Mariae V. dupl. maj.*
e	27	Festum B. Mariae V. sub titulo Gratiarum *dupl. maj. comm.* S. Pantaleonis M.
f	28	S. Ardovini Presb. et Conf. *dupl.*
g	29	S. Marthae Virg. *semid. comm.* Ss. Felicis et soc. Mm.
A	30	Ss. Nazarii, et soc. Mm. *semid.* in Breviario 28 hujus. *comm.* Ss. Abdon, et soc. Mm.
b	31	S. Ignatii Conf. *dupl.*

L.D.		AUGUSTUS
c	1	S. Petri Apost. ad Vincula *dupl. maj. comm.* S. Pauli Apost., et Ss. Machabaeorum Mm.
d	2	S. Alphonsi M. de Ligorio Episc. Conf. *dupl. comm.* S. Stephani Pp. M.
e	3	Inventio Corporis S. Stephani Protomart. *semid.*
f	4	S. Dominici Conf. *dupl.*
g	5	Dedicatio B. Mariae V. ad Nives *dupl. maj.*
A	6	Transfiguratio D. N. J. C. *dupl. maj. comm.* Ss. Xisti, et soc. Mm.
b	7	S. Cajetani Conf. *dupl. comm.* S. Donati Episc. M.
c	8	Ss. Cyriaci, Largi, et Smaragdi Mm. *semid.*
d	9	S. Aemygdii Episc. M. *dupl. (in Civit. dupl. mai.) comm.* Vigiliae, et S. Romani M.
e	10	*S. Laurentii Levitae M. dupl. 2. class. cnm oct.*
f	11	S. Philumenae Virg. M. *(in Civit. dupl. maj.) comm.* oct. et Ss. Tiburtii, et soc. Mm.
g	12	S. Clarae Virg. *dupl. comm.* oct.
A	13	S. Hormisdae Pp. Conf. *dupl. comm.* oct. et Ss. Hippolyti, et soc. Mm.
b	14	De Octava *comm.* Vigiliae, et S. Eusebii Conf.
c	15	*Assumptio B. Mariae Virginis dupl. 1. class. cum octav.*
		Dominica infra oct. Assumpt. *S. Joachim Conf. Patris B. M. V. dupl. maj. comm.* Dominicae, et oct.
d	16	S. Rochi Conf. *dupl. (in Civit. dupl. maj.)* comm. Octavarum.
e	17	Octav. S. Laurentii M. *dupl. comm.* oct.
f	18	S. Hyacinthi Conf. *dupl.* in Breviario 16 hujus. *comm.* oct. et S. Agapiti M.
g	19	De Octava
A	20	S. Bernardi Ab., et Eccles Doct. *dupl. comm. octav.*
b	21	S. Joannae Franciscae Fremiot Vid. *dupl. comm. octav.*
c	22	Octava Assumptionis B. M. V. *dupl. comm.* Ss. Timothei, et soc. Mm.
d	23	S. Philippi Benitii Conf. *dupl.*
e	24	Vigilia
f	25	*S. Bartholomaei Apost. dupl. 2. class.*
g	26	S. Ludovici Regis Conf. *semid. comm.* S. Zephèrini Pp. M.
A	27	S. Josephi Calasanctio Conf. *dupl.*
b	28	S. Augustini Episc. Conf. Doct. *dupl. comm.* S. Hermetis M.
c	29	Decollatio S. Joannis Bapt. *dupl. maj. comm.* S. Sabinae M.
d	30	S. Rosae Liman. Virg. *dupl. comm.* Ss. Felicis, et soc. Mm.
	31	S. Raymundi Nonnati Conf. *dupl.*

L.D.		SEPTEMBER
f	1	*In Civitate* S. Aegidii Abbat. *semid. comm.* S. XII. Fratrum Mm. — Alibi *simpl.* comm. Ss. Mm.
g	2	S. Antonini Levit. et Mart. *dupl.*
A	3	S. Stephani Regis Conf. *semid.* heri in Breviario.
b	4	S. Rosae Viterbiensis Virg. *dupl.*
c	5	S. Laurentii Justiniani Episc. Conf. *semid.*
d	6	
e	7	
f	8	*Nativitas B. Mariae V. dupl. 2. class. cum oct. comm.* S. Adriani M.
		Dominica infra octav. *Nativit. B. M. V. Festum Sacratissimi Nominis Mariae dupl. maj. comm. Dom.*
g	9	De Octava *comm.* S. Gorgonii M.
A	10	S. Nicolai de Tolentino Conf. *dupl. (in Civit. dupl. maj.)*
b	11	De Octava *comm.* Ss. Proti, et soc. Mm.
c	12	De Octava
d	13	De Octava
e	14	Exaltatio S. Crucis D. N. J. C. *dupl. maj. comm.* oct.
f	15	Octava Nativitatis B. M. V. *dupl. comm.* S. Nicomedis M.
g	16	Ss. Cornelii, et Cypriani Pont. Mm. *semid. com.* S. Euphemiae et soc. Mm.
		Dominica III. Septembris: *Festum Septem Dolorum B. Mariae Virg. dupl. maj. comm.* Dominicae.
A	17	Impressio Sacror. Stigmatum S. Francisci Conf. *dupl.*
b	18	S. Josephi a Cupertino Conf *dupl.*
c	19	Ss. Januarii Episc., et soc. Mm. *dupl.*
d	20	Ss. Eustachii, et soc. Mm. *dupl. comm.* Vigiliae
e	21	*S. Matthaei Apost. et Evang. dupl. 2. class.*
f	22	S. Thomae a Villanova Episc. Conf. *dupl. comm.* Ss. Mauritii, et soc. Mm.
g	23	S. Sosii Levit. Mart. *dupl. comm.* S. Theclae Virg. M.
A	24	Festum B. Mariae Virg. de Mercede *dupl. mai.*
b	25	S. Lini Pp. M. *semid.* in Breviario 23. hujus.
c	26	. . . . Ss. Cypriani, et Justinae Mm. *simpl.*
d	27	Ss. Cosmae, et Damiani Mm. *dupl.*
e	28	S. Wenceslai Regis M. *semid.*
f	29	*Dedicatio S. Michaelis Archangeli dupl. 2. class.*
g	30	S. Hieronymi Presbyteri Conf. Doct. *dupl.*

OCTOBER

L.D.		
		Dominica I. Octobris: *Solemnitas SSmi Rosarii B. Mariae Virg. dupl. mai. comm.* Dominicae.
A	1	S. Remigii Ep. C. *semid. ad lib. vel. simpl.* de praecepto.
b	2	Ss. Angelorum Custodum *dupl.*
c	3	
d	4	S. Francisci de Assisio Conf. *dupl.*
e	5	Ss. Placidis, et soc. Mm. *dupl.*
f	6	S. Brunonis Conf. *dupl.*
g	7	. . . S. Marci Pp. C. *simpl. comm.* Ss. Sergii, et soc. Mm.
		Dominica II. Octobris: *Festum Maternitatis B. Mariae Virginis dupl. mai. comm.* Dominicae
A	8	S. Birgittae Viduae *dupl.*
b	9	Ss. Dionysii Episc. et soc. Mm. *semid.*
c	10	S. Francisci Borgiae Conf. *semid.*
d	11	
e	12	
f	13	S. Eduardi Regis Conf. *semid.*
g	14	*S.* Callisti I. Pp. et Mart. *dupl.*
		Dominica III. Octobris: *Festum Puritatis B. Mariae Virginis dupl. mai. comm.* Domin.
A	15	S. Theresiae Virg. *dupl.*
b	16	
c	17	*Inventio Corporis S. Mariae Salome Vid. dupl. mai.*
d	18	*S. Lucae Evangelistae dupl. 2. class.*
e	19	S. Petri de Alcantara Conf. *dupl.*
f	20	S. Joannis Cantii Conf. *dupl.*
g	21	*In Civitate* Ss. Ursulae, et soc. Mm. *dupl.* comm. S. Hilarionis Abb.
		Alibi S. Hedwigis Reg. Vid. *semid.* in Breviario 17 huj. comm. S. Hilarionis, et Ss. Ursulae, et soc. Mm.
		Dominica IV. Octobris *Dedicatio Omnium Ecclesiarum Civit. et Dioec.* praeter Cathed. tantum in propriis Eccl. *dupl. 1. class. cum Oct.* de qua fit officium juxta Rub.
A	22	*In Civitate* S. Hedwigis Reginae Vid. *semid.* in Breviario 17 hujus.
b	23	S. Joannis a Capistrano *dupl. (in Civitate dupl. mai.)*
c	24	S. Raphaelis Archangeli *dupl. maj.*
d	25	In Civit. Ss. Crysanthi, et Dariae Mm. *semid.* = Alibi *simpl.*
e	26	. . . . S. Evaristi Pp. Mart. *simpl.*
f	27	Vigilia
g	28	*Ss. Simonis, et Judae Apost. dupl. 2. class.*
A	29	
b	30	
c	31	Vigilia.

NOVEMBER

L.D.		
d	1	*Solemnitas Omnium Sanct. dupl. 1. class. cum Octava*
e	2	Commemoratio Omnium Fidelium Defunctorum. De 2. die infra Oct. *semid.*
f	3	De 3 die infra Oct. *semid.*
g	4	S. Caroli Borromaei Episc. Conf. *dupl.* com. oct. et Ss. Vitalis, et soc. Mm.
A	5	De 5. die infra oct. *semid.*
b	6	*In Civitate* S. Leonardi Conf. *semid.* comm. oct. = *Alibi* de 6 die infra oct. *semid.*
c	7	De 7 die infra oct. *semid.*
		Dominica infra Octavam Omnium Sanctorum: *Commemoratio Ss. quorum Reliquiae in Eccles.* Civitatis. et Dioecesis *Verulanae asservantur dupl.*
d	8	Octava Omnium Sanct. *dupl. comm.* Ss. Quatuor Coronatorum Mm.
		Dominica II. Novembris: *Festum Patrocinii B. Mariae Virginis dupl. mai.*
e	9	Dedicatio Archibasilicae Ss. Salvatoris *dupl. comm.* S. Theodori M.
f	10	S. Andreae Avellini Conf. *dupl. comm.* Ss. Tryphonis, et soc. Mm.
g	11	S. Martini Episc. Conf. *dupl. comm.* S. Mennae M.
A	12	S. Martini I. Pp. M. *semid.*
b	13	S. Stanislai Kostae *Conf. dupl.*
c	14	S. Didaci Conf. *semid* heri in Breviario.
d	15	S. Gertrudis Virg. *dupl.*
e	16	B. Pauli a Cruce Conf. *dupl.*
f	17	S. Gregorii Thaumaturgi Episc, et Conf. *dupl.*
g	18	Dedicatio Basilicarum Ss. Apostolorum Petri, et Pauli *dupl.*
A	19	S. Elisabeth Hungariae Reginae Vid. *dupl. comm.* S. Pontianii Pp. M.
b	20	S. Felicis de Valois Conf. *dupl.*
c	21	Praesentatio B. Mariae Virginis *dupl. mai.*
d	22	S. Caeciliae Virg. M. *dupl.*
e	23	S. Clementis I. Pp. M. *dupl. comm.* S. Felicitatis M.
f	24	S. Joannis a Cruce Conf. *dupl. comm.* S. Chrysogoni M.
g	25	S. Catharinae Virg. et Mart. *dupl.*
A	26	S. Silvestri Abb. *dupl. comm.* S. Petri Alexandrini Episc. M.
b	27	B. Leonardi a Portu Mauritio *dupl.* ex heri.
c	28	
d	29	Vigilia . . . : . . *comm.* S. Saturnini Mart.
e	30	*S. Andreae Apost. Titul. Ecclesiae Cathedralis dupl. 1. clas. cum octava in tota Dioecesi.*

L. D.		DECEMBER
f	1	De 2. die infra octav. S. Andreae Apost. *semid.*
g	2	S. Bibianae Virg. M. *semid.* comm. octav.
A	3	S. Francisci Xaverii Conf. *dupl. (in Civitate dupl. mai.)*
b	4	S. Barbarae Virg. et M. *dupl.* comm. octav.
c	5	S. Petri Chrysologi Episc. Conf. Doct. *dupl.* heri in Breviario. *comm.* octav. et S. Sabbae Abb.
d	6	S. Nicolai Episc. Conf. *dupl. comm.* octav.
e	7	Octava S. Andreae Apost. *dupl.*
f	8	*Immaculatae Concept. B. M. V. dupl. 2. clas. cum octava*
g	9	S. Ambrosii Episc. Conf. Doct. *dupl.* in Breviario 7 hujus comm. octav.
A	10	Translatio Almae Domus Lauretanae *dupl. mai.* comm. tantum S. Melchiadis Pp. M.
b	11	S. Damasi I. Pp. Conf. *semid. comm.* octav;
c	12	De 5. die infra octav. *semid.*
d	13	S. Luciae Virg. et M. *dupl. comm.* octav.
e	14	De 7. die infra octav. *semid.*
f	15	Octava Immacul. Concept. B. M. V. *dupl.*
g	16	S. Eusebii Episc. M. *semid.*
A	17	
b	18	Expectatio Partus B. Mariae Virginis *dupl. mai.*
c	19	
d	20	. . . . . . Vigilia, de qua nihil in Officio.
e	21	*S. Thomae Apost. dupl. 2. clas.*
f	22	
g	23	
A	24	Vigilia Nativitatis D. N. J. C.
b	25	*Nativitas D. N. J. C. dupl. 1. class. cum octava*
c	26	*S. Stephani Protomartyris dupl. 2. class. cum octava comm. oct. Nativitatis*
d	27	*S. Joannis Apost. et Evangel. dupl. 2. class. cum octava comm. Octavarum*
e	28	*Ss. Innocentium Mm. dupl. 2. class. cum octava comm. Octavarum*
f	29	S. Thomae Cantuariensis Episc. M. *dupl. comm. Octavarum.*
g	30	De Dominica infra octav. seu de octav. Nativitatis *cum comm. aliarum octavarum, semid.*
A	31	S. Silvestri I. Pp. Conf. *dupl. comm. octavarum*

ABSOLUTIONES ET BENEDICTIONES

DICENDAE ANTE LECTIONES IN OFFICIIS NOVEM LECTIONUM.

In Primo Nocturno

Absolutio

Exaudi Domine Jesu Christe preces servorum tuorum, et miserere nobis, qui cum Patre et Spiritu sancto vivis et regnas in saecula saeculorum. ℟. Amen.

Benedictiones

1. Benedictione perpetua benedicat nos Pater aeternus.
℟. Amen.

2. Unigenitus Dei Filius nos benedicere, et adjuvare dignetur.
℟. Amen.

3. Spiritus sancti gratia illuminet sensus, et corda nostra.
℟. Amen.

In secundo Nocturno.

Absolutio

Ipsius pietas et misericordia nos adjuvet, qui cum Patre et Spiritu sancto. vivit et regnat in saecula saeculorum.
℟. Amen.

Benedictiones

4. Deus Pater omnipotens sit nobis propitius et clemens.
℟. Amen.

5. Christus perpetuae det nobis gaudia vitae.
℟. Amen.

6. Ignem sui amoris accendat Deus in cordibus nostris.
℟. Amen..

In tertio Nocturno

Absolutio

A vinculis peccatorum nostrorum absolvat nos omnipotens et misericors Dominus. ℟. Amen.

Benedictiones

7. Evangelica lectio sit nobis salus, et protectio. ℟. Amen.

8. Divinum auxilium maneat semper nobiscum.
℟. Amen.

9. Ad societatem civium supernorum perducat nos Rex Angelorum.

Si Officium fit de saneto, octava Benedictio erit.

Cujus festum colimus ipse, *vel* ipsa intercedat pro nobis ad Dominum. ℟. Amen.

Quando sunt plures dicitur.

Quorum *vel* quarum festum colimus ipsi, *vel* ipsae intercedant pro nobis ad Dominum.
℟. Amen.

Si Officium fit de S. Maria Benedictio erit.

Cujus festum colimus ipsa Virgo virginum intercedat pro nobis ad Dominum. ℟. Amen.

Si in ultima lectione legendum sit aliud Evangelium cum Homilia nona Benedictio erit. Per Evangelica dicta deleantur nostra delicta. ℟. Amen

MONITUM - *Offic. Immacul. Concept. B. M. V.* recitandum sub *ritu smid.* quolibet Sabbato non impedito Officio novem Lect. exceptis Advent. Quat. Temp. Vigil. et Quadrag.

OFFICIA SANCTORUM

FESTA JANUARII

DIE 14.
S. HILARII E. C. D.
Duplex Omnia ut in Breviario, sed lectioni VI. addatur.

Eum a multis Patribus, et Conciliis insignem Ecclesiae Doctorem nuncupatum, atque uti talem in aliquot Dioecesibus cultum, tandem istante Synodo Burdigalensi Pius Nonus Pontifex Maximus ex sacrorum rituum Congregationis consulto Ecclesiae Doctorem declaravit, et confirmavit, ac ipsius festo die Missam, et Officium de Doctoribus ab omnibus recitari jussit.

—

DIE 15.
S. MAURI AB. *duplex.*
Omnia de Comm. Conf. non Pont. praeter ea quae sequuntur.
Oratio

Deus, qui beatum Maurum Abbatem ad imitandum obedientiae exemplum sicco pede super aquas ambulare fecisti: concede, ut et virtutum ipsius implere documenta, et praemiorum obtinere consortia mereamur. Per Dominum.

IN I. NOCTURNO.
Lect. De Script. occur.
IN II. NOCTURNO.
Lect. IV.

Maurus nobilis Romanus, puer a Patre Eutychio Deo sub Sancti Benedicti disciplina oblatus, brevi tantum Divina gratia profecit, ut ipsi Magistro admirationi esset, qui illum saepe veluti regularis observantiae, et virtutum omnium specimen caeteris discipulis ad imitandum proponebat.

℟. Honestum etc.

Lect. V.

Cujus adhuc adolescentis illud admirabilis obedientiae exemplum a Sancto Gregorio Papa commemoratur; nam cum Placidus Monachus in lacum prolapsus, aquarum impetu raperetur, Sancti Patris jussu accurrens Maurus, et super aquas incedens, socium capillis apprehensum ad terram attraxit. Continentiae tantae fuit, ut per Quadragesimam bis tantum hebdomada, et quidem parcissime cibum sumeret: somnum stando, vel cum nimia eum lassitudo compulisset, se-

dendo super aggestum calcis, et stabuli, strato cilicio, capiebat.

℟. Amavit etc.

Lect. VI.

Missus in Galliam ab eodem Sancto Benedicto, celebri Monasterio extructo, cui annos quadraginta praefuit, monasticam disciplinam mirifice propagavit. Denique sanctitate, et miraculis clarus, septuagenario major migravit in Coelum, anno salutis quingentesimo sexagesimo quinto.

℟. Iste homo etc.

IN III. NOCTURNO

Homil. in Evang. Ecce nos reliquimus omnia, *ut in Commun. Abbatum.*

—

DIE 23.

DESPONSATIO B. M. V. *dup. maj. omnia ut in appendice Brev.*

—

FERIA III.

Post Domin. Septuages.

Orat. D. N. J. C.

IN MONTE OLIVETI *dup. maj.*

Ad Vesp. Ant. Venit Jesus *cum rel. de Laud.*

Psal. Dixit Dominus *cum reliquis de Dominica, et loco ultimi Psal.* Laudate Dominum omnes gentes.

Capit. *Math.* 26.

Venit Jesus ad discipulos suos, et invenit eos dormientes, et dicit Petro: Sic non potuistis una hora vigilare mecum? Vigilate, et orate, ut non intretis in tentationem.

Hymnus

Aspice ut Verbum Patris a supernis
Sedibus clemens, et amore flagrans
Perditis culpa genitis mederi
Pergit Adami.

Flebilem mundi miserans ruinam,
Et volens nostros reparare casus
Orat, et prona veniam precatur
Fronte Magister.

Fluctuat secum tot acerba volvens:
Hunc, ait supplex, calicem doloris
Mi Pater transfer; tua sed voluntas
Non mea fiat.

Cum premat tristis pavor ima cordis
Deficit languens Dominus; per artus
Sanguinis sudor fluit, atque guttis
Terra madescit.

At celer summo veniens Olympo
Angelus Jesum recreat jacentem
Corpori vires redeunt, novoque
Robore surgit.

Laus honor Patri, genitaeque Proli
Cui datum nomen super omne nomen
Et Paracleto decus, atque virtus
Omne per aevum.
Amen.

℣. Tristis est anima mea.

℟. Usque ad mortem.

Ad Magnificat, Antiph.

Positis genibus orabat dicens: Pater, si vis, transfer calicem istum a me, verumtamen non mea voluntas, sed tua fiat.

Oratio

Domine Jesu Christe, qui in horto verbo, et exemplo nos orare docuisti ad tentationum pericula superanda: concede propitius; ut nos orationi semper intenti, ejus copiosum fructum consequi mereamur. Qui vivis, et regnas.

Ad Matutinum, Invitat.

Christum Jesum in monte Olivarum orantem * Venite adoremus.

Psal. Venite exultemus.

Hymn. ut sup. in Vesp.

IN I. NOCT.

Antiph. Ante orationem praepara animam tuam, et noli esse quasi homo, qui tentat Deum.

Psalmus 16. Mat. Dom.

Exaudi Domine justitiam meam:

Antiph. Non impediaris orare semper, et ne verearis usque ad mortem justificari.

Psalmus 27. Fer. II.

Ad te Domine clamabo, Deus meus.

Antiph. Omnia quaecumque petieritis in oratione credentes accipietis.

Psalmus 141. Vesp. F. VI.

Voce mea ad Dominum clamavi:

℣. Tristis est anima mea.

℟. Usque ad mortem.

De libro Tobiae.

Lect. I. *Cap.* 12.

Bona est oratio cum jejunio, et eleemosyna magis quam thesauros auri recondere: quoniam eleemosyna a morte liberat, et ipsa est, quae purgat peccata, et facit invenire misericordiam, et vitam aeternam. Qui autem faciunt peccatum, et iniquitatem, hostes sunt animae suae. Manifesto ergo vobis veritatem, et non abscondam a vobis occultum sermonem. Quando orabas cum lacrymis, et sepeliebas mortuos, et derelinquebas prandium tuum, et mortuos abscondebas per diem in domo tua, et nocte sepeliebas eos, ego obtuli orationem tuam Domino. Et quia acceptus eras Deo, necesse fuit, ut tentatio probaret te.

℟. In omnibus gratias agite: * Sine intermissione orate.

℣. Haec est enim voluntas Dei in Christo Jesu in omnibus vobis. Sine intermissione.

De Epistola B. Jacobi. Apostoli.

Lect. II. *Cap.* 5.

Orate pro invicem, ut salvemini: multum enim valet deprecatio justi assidua. Elias homo erat similis nobis passibilis, et oratione oravit, ut non plueret super terram, et non pluit annos tres, et menses sex. Et rursum oravit, et coelum dedit pluviam, et terra dedit fructum suum. Fratres mei, si quis ex vobis erraverit

a veritate, et converterit quis eum, scire debet, quoniam qui converti fecerit peccatorem ab errore viae suae, salvabit animam ejus a morte, et operiet multitudinem peccatorum.

℟. Cum stabitis ad orandum * Dimittite, si quid habetis, adversus aliquem.

℣. Ut et Pater vester, qui in caelis est, dimittat vobis peccata vestra. Dimittite.

De Epistola B. Pauli Apostoli ad Hebraeos.

Lect. III. *Cap.* 5

Christus non semetipsum clarificavit, ut Pontifex fieret, sed qui locutus est ad eum, Filius meus es tu, ego odie genui te. Quemadmodum et in alio loco dicit: Tu es Sacerdos in aeternum secundum ordinem Melchisedech. Qui in diebus carnis suae preces, supplicationesque ad eum, qui possit illum salvum facere a morte, cum clamore valido, et lacrymis offerens, exauditus est pro sua reverentia. Et quidem cum esset Filius Dei didicit ex iis, quae passus est, obedientiam: et consummatus, factus est omnibus obtemperantibus sibi causa salutis aeternae, appellatus a Deo Pontifex juxta ordinem Melchisedech.

℟. Exaudivit Dominus deprecationem meam * Dominus orationem meam suscepit.

℣. Clamavi in toto corde meo, exaudi me Domine. Dominus.

Gloria Patri. Dominus.

IN II. NOCT.

Antiph. Cum oratis non eritis sicut hypocritae, qui amant in synagogis, et in angulis platearum stantes orare, ut videantur ab hominibus.

Psalmus 42. Laud. F. III

Judica me Deus.

Antiph. Tu autem cum oraveris, intra in cubiculum tuum, et, clauso ostio, ora Patrem tuum in abscondito.

Psalmus 63. Mat. F. IV.

Exaudi Deus orationem meam cum deprecor:

Antiph. Factus est autem in illis diebus, exiit Jesus in montem orare, et erat pernoctans in oratione Dei.

Psalmus 120. Vesp. F. II.

Levavi oculos meos in montes.

Antiph. Factus est autem in illis diebus, exiit Jesus in montem orare, et erat pernoctans in oratione Dei.

℣. Pater mi, si possibile est.

℟. Transeat a me calix iste.

Ex Tractatu Sancti Cypriani Episcopi et Martyris.

De Oratione Dominica

Lect. IV.

Nec verbis tantum, sed et factis Dominus orare nos docuit, ipse orans frequenter, et deprecans, et quid facere nos oporteret exempli sui contestatione demonstrans, sicut scriptum est:

Ipse autem fuit secedens in solitudinem, et adorans. Et iterum: Exivit in montem orare, et fuit pernoctans in oratione Dei. Quod si ille orabat, qui sine peccato erat, quanto magis peccatores oportet orare ? Et si ille per totam noctem jugiter vigilans continuis precibus orabat, quanto nos magis in frequentanda oratione debemus nocte vigilare ? Orabat autem Dominus, et rogabat non pro se: quid enim pro se innocens precaretur? Sed pro delictis nostris, sicut et ipse declarat, cum dicit ad Petrum: Ecce Satanas expetivit, ut vos vexaret quomodo triticum: ego autem rogavi pro te, ne deficiat fides tua. Et postmodum pro omnibus Patrem deprecatur dicens: non pro his autem rogo solis, sed et pro illis, qui credituri sunt per verbum ipsorum in me, ut omnes unum sint, sicut tu Pater in me, et ego in te, ut et ipsi in nobis unum sint.

℟. Simon, Simon ecce Satanas expetivit vos, ut cribraret sicut triticum * Ego autem rogavi pro te, ut non deficiat fides tua.

℣. Et tu aliquando conversus, confirma fratres tuos.

Ego autem.

Ex Commentariis Sancti Anselmi Episcopi.

In Epist. ad Hebr. cap. 5.

Lect. V.

Sicut verus Pontifex obtulit preces: nam in Evangelio saepe legitur orasse, et maxime apud Lucam, qui Sacerdotis in eo descripsit personam. Sed et quidquid ipse egit in carne, preces, et supplicationes fuerunt pro hominibus. Tota vita sua Patrem oravit de resurrectione carnis suae, ac de nostra salute, et instante jam passione obtulit supplicationes, idest humillimas, et instantissimas orationes cum summa devotione cordis, et affectione, quando factus in agonia prolixius orabat, et factus est sudor ejus, sicut guttae sanguinis decurrentis in terram. Et has preces, supplicationesque obtulit, idest obviam tulit Patri per exauditionem sibi obvianti, Obtulit eas ad eum, qui posset illum a morte salvum facere, idest resuscitare, ad eum, quem scivit esse sufficientem ut salvaret eum, idest immortalem, et impassibilem faceret eripiendo a morte, ut nec anima remaneret in inferno, nec caro putresceret in sepulcro.

℟. Oratio humiliantis se nubes penetrabit: * Et donec propinquet non consolabitur.

℣. Et non discedet donec Altissimus aspiciat. Et donec.

Lect. VI.

Et obtulit has cum clamore valido, idest cum intentione piae

devotionis vehementissima, et efficacissima, ut quando prolixius orabat, et etiam cum lacrymis; quia in illa prolixa oratione credendus est lacrymas effudisse, cum et guttae sanguinis pro sudore decurrerent ab ejus corpore, et exauditus est, quia, quod quaesierat, accepit in resurrectione. Exauditus est, id est, extra numerum aliorum omnium auditus est, quoniam super omnem creaturam post laboris sui militiam a Patre sublimatus est, et hoc pro sui reverentia, idest, secundum hoc, quod ipse, sicut Dei Filius, dignus est reverentia, et veneratione, vel pro sua reverentia in Deum: idest, propter quod ipse super omnia Patrem reveritus est, et honoravit. Sive pro sua reverentia, idest, sicut sua religio meruit. Sanguinis quoque ejus effusio potest intelligi clamor validus, in quo exauditus est pro sua reverentia ejusdem passionis. Reverentia est, quod sine peccato passus est sola caritate.

℟. Fiant aures tuae auscultantes, et oculi tui aperti, * Ut audias orationem servi tui.

℣. Quam ego oro coram te hodie nocte, ac die. Ut.

Gloria. Ut.

IN III. NOCT.

Antiph. Tribulatio, et angustia invenerunt me, mandata tua meditatio mea est.

Psalmus 3. Mat. Dom.

Domine, quid multiplicati sunt.

Antiph. Sustinui qui simul contristaretur, et non fuit, et qui consolaretur, et non inveni.

Psalmus 12. u. s

Usquequo Domine oblivisceris me in finem?

Antiph. Adhaesit pavimento anima mea, vivifica me secundum verbum tuum.

Psalmus 87. Mat. F. VI.

Domine Deus salutis meae:

℣. Vigilate et orate.

℟. Ut non intretis in tentationem.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lect. VII. *Cap.* 22.

In illo tempore: egressus Jesus ibat secundum consuetudinem in montem Olivarum. Secuti sunt autem illum et discipuli. Et reliqua.

Homilia Sancti Ambrosii Epis.

Lib. 10 *Comment. in Luc.* *Cap.* 22.

Transfer a me calicem istum: quasi homo mortem recusans, quasi Deus sententiam suam servans. Oportet enim mori nos saeculo, ut resurgamus Deo, ut juxta divinam sententiam lex maledictionis resoluta in terrae limum naturae fine solvatur. Quod autem ait non mea voluntas, sed tua fiat: suam ad hominem retulit, Patris ad divinitatem. Voluntas enim hominis

temporalis, voluntas divinitatis aeterna. Non alia voluntas Patris alia Filii. Una enim voluntas, ubi una divinitas. Disce tamen Deo esse subjectus, ut non, quod ipse vis, eligas, sed quod Deo scias esse placiturum.

℟. Veni in altitudinem maris * Et tempestas demersit me.

℣. Salvum me fac Deus, quoniam intraverunt aquae, usque ad animam meam. Et.

Lect. VIII.

Deinde verborum ipsorum proprietatem consideremus. Tristis est, inquit, anima mea. Et alibi: Nunc anima mea turbata est valde. Non ergo suscipiens, sed suscepta turbatur. Anima enim obnoxia passionibus, divinitas libera. Denique spiritus promptus, caro autem infirma. Tristis autem est non ipse, sed anima. Non est tristis sapientia, non divina substantia, sed anima. Suscepit enim animam suam, suscepit corpus meum. Non me fefellit, ut aliud esset, et aliud videretur. Tristis videbatur, et tristis, erat, non pro sua passione, sed pro nostra dispersione.

℟. Intret in conspectu tuo oratio mea * Inclina aurem tuam ad precem meam.

℣. Quia repleta est malis anima mea, et vita mea inferno appropinquavit. Inclina. Gloria Patri. Inclina.

Lect. IX.

Denique ait: percutiam pastorem, et dispergentur oves gregis. Tristis erat, quia nos parvulos relinquebat. Ceterum quam constanter se morti obtulerit consequentia declarant: quandoquidem quaerentibus occurrit, turbatos confirmavit, trepidos provocavit, proditorem osculi dignatione suscepit. Nec illud distat a vero si tristis erat pro persecutoribus suis, quos sciebat immanis sacrilegii poenas daturos. Et ideo dixit: transfer hunc calicem a me. Non quia Deus Dei Filius mortem timebat, sed quia nec malos pro se perire volebat.

Te Deum.

AD LAUDES

et per Horas Antiph.

Venit Jesus cum discipulis suis in villam, quae dicitur Gethsemani, et dixit illis: sedete hic, donec vadam illuc, et orem.

Psal. Dominus regnavit. *cum reliquis de Dominica.*

Antiph. Et assumpto Petro, et duobus filiis Zebedaei, coepit contristari, et moestus esse.

Antiph. Tunc ait illis: tristis est anima mea usque ad mortem, sustinete hic, et vigilate mecum.

Antiph. Et progressus pusillum procidit in faciem suam orans, et dicens: Pater mi, si possibile est transeat a me calix iste.

Antiph. Pater mi, si non potest hic calix transire, nisi bibam illum, fiat voluntas tua.

Capit. *Matth.* 26.

Venit Jesus ad discipulos suos, et invenit eos dormientes, et dicit Petro: sic non potuistis una hora vigilare mecum? Vigilate, et orate, ut non intretis in tentationem.

Hymnus.

Venit e caelo Mediator alto,
Quem sacri dudum cecinere vates
Parce moerori lacrymisque amaris
Filia Sion.
Attulit mortem vetus hortus, unde
Culpa prodivit, novus iste vitam
Hortus en affert, ubi nocte Jesus
Permanet orans.
Vindicem placat Genitoris iram:
Reprimit forti jacienda dextra
Fulmina: occurrit sceleri expiando
Sponte Redemptor.
Sic teret duros laqueos Averni,
Et diu clausam reserabit aulam:
Nos ad aeterni revocans beata
Gaudia regni.
Laus, honor Patri, genitaeque Proli
Cui datum nomen super omne nomen,
Et Paracleto decus, atque virtus
Omne per aevum.
Amen.

℣. Doce nos orare.
℟. Sic ergo vos orabitis.

Ad Benedictus, Antiph.

Factus in agonia prolixius orabat; et factus est sudor ejus sicut guttae sanguinis decurrentis in terram.

Oratio

Domine Jesu Christe, qui in horto verbo, et exemplo nos orare docuisti ad tentationum pericula superanda: concede propitius; ut nos orationi semper intenti, ejus copiosum fructum consequi mereamur. Qui vivis.

Ad Primam, Antiph.

Venit Jesus.

Ad Tertiam, Antiph.

Et assumpto Petro.

Capit. Venit Jesus. *ut ad Laudes.*

℟. *br.* Tristis est * Anima mea. Tristis.

℣. Usque ad mortem. Anima. Gloria Patri. Tristis.

℣. Pater mi si possibile est.
℟. Transeat a me calix iste.

Ad Sextam, Antiph.

Tunc ait illis.

Capit. *Luc.* 21.

Vigilate itaque omni tempore orantes, ut digni habeamini fugere ista omnia, quae futura sunt, et stare ante filium hominis.

℟. *br.* Pater mi * Si possibile est. Pater.

℣. Transeat a me calix iste. Si possibile.

Gloria Patri. Pater mi.

℣. Vigilate, et orate.
℟. Ut non intretis in tentationem.

Ad Nonam Antiph.
Pater mi.

Capit. Matth. 5.

Orate pro persequentibus, et calumniantibus vos: ut sitis filii Patris vestri, qui in caelis est.

℟. *brev.* Vigilate * et orate. Vigilate.

℣. Ut non intretis in tentationem. Et orate.

Gloria Patri. Vigilate.

℣. Factus est sudor ejus.

℟. Sicut guttae sanguinis.

In II. *Vesperis omnia ut in primis: et loco ultimi Psal.* 115. Credidi propter quod.

℣. Factus est sudor ejus.

℟. Sicut guttae sanguinis.

Ad Magnificat, Antiph.
Ecce appropinquavit hora et filius hominis tradetur in manus peccatorum.

Oratio ut supra

FERIA III.
post Dominic. Sexages.
Commemoratio
PASSIONIS D. N. J. C.
Duplex majus.
AD VESPERAS

Antiph. Calicem salutaris accipiam, et nomem Domini invocabo.

Psalmus 115.
Credidi, propter quod locutus sum:

Antiph. Cum his, qui oderunt pacem, eram pacificus: dum loquebar illis, impugnabant me gratis.

Psalmus 119.
Ad Dominum cum tribularer clamavi:

Antiph. Ab hominibus iniquis libera me Domine.

Psalmus 139.
Eripe me Domine ab homine malo:

Antiph. Custodi me a laqueo, quem statuerunt mihi, et a scandalis operantium iniquitatem.

Psalmus 140,
Domine clamavi ad te, exaudi me:

Antiph. Considerabam ad dexteram, et videbam, et non erat qui cognosceret me.

Psalm. 141.
Voce mea ad Dominum clamavi.

Capit. Philip. 2.

Fratres, hoc enim sentite in vobis; quod et in Christo Jesu, qui cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est, esse se aequalem Deo: sed semetipsum exinanivit, formam servi accipiens, in similitudinem hominum factus, et habitu inventus ut homo. Humiliavit semetipsum factus obediens usque ad mortem, mortem autem crucis.

Hymnus

Moerentes oculi spargite lacrymas.
Et luctu resonent intima cordium,
Illatas refero Numini ab impiis
Poenas, et fera vulnera.
Accincta heu! gladiis turba satellitum

Arreptum Dominum fustibus impetit,
Nunc caedit colaphis, nunc quatit horridis
Divinum caput ictibus.
Haud finis sceleri: traditur improbo
Christus carnifici; nec mora, barbarus
In regem superum non timet impio
Ausu vertere dexteram.
Audite o populi, Numen amabile,
Manante ex humeris undique sanguine,
Lictoris rabidi sustinet impetum.
Et vocem premit innocens.
Quis non illacrymet! Jam nova condidit
Tormenta indomitae gentis iniquitas,
Infigit cerebro; proh dolor! efferis
Sertum vepribus asperum.
*Heu crimen! trahitur funibus improbis
Funesti Dominus supplicii ad locum,
Illic oppetiit funere spiritum
Patri restituens suo.
Passo pro miseris tam fera vulnera
In terris resonet debita gloria;
Sacrumque assidue nomen in aethera
Humanum genus efferat.
Amen.

℣. Oblatus est, quia ipse voluit
℟. Et livore ejus sanati sumus.

Ad Magnificat, Antiph.

O vos omnes, qui transitis per viam, attendite, et videte, si est dolor, sicut dolor meus.

Oratio

Omnipotens sempiterne Deus, qui humano generi, ad imitandum humilitatis exemplum, Salvatorem nostrum carnem sumere, et crucem subire fecisti: concede propitius; ut, sicut solemnem commemorationem Passionis ejus celebramus, ita, et patientiae ipsius habere documenta, et resurrectionis consortia mereamur. Per eumdem.

Ad Completorium et per Horas diei in fine Hymnorum, dicit.

Sit laus Patri, ac Paraclito,
Natoque Patris unico,
Nostrae dedit, qui prodigus
Pretium salutis sanguinem.
Amen.

Ad Matutinum, Invitat.

Christum Regem crucifixum * Venite adoremus.

Hymnus

Aspice, infami Deus ipse ligno
Pendet, effuso madidus cruore,
Aspice, immiti manus alma clavo
Finditur alte.
Hunc, velut pravi sceleris ministrum,
Inter indignos medium latrones
Cerne: crudelis fuit ista gentis
Dira voluntas.
Pallet heu! vultus; caput ecce lassum
Flectitur: clausis oculis, Redemptor

Spiritum sacro meritis onustum
Fundit ab ore.
O cor, aes durum superas, gemendo
Ni scelus tergas, tua culpa Christum
Stipiti affixit: tua culpa morti
Subdidit atrae:
Sit Deo aeternum decus omne in aevum,
Qui pius nostri generis Redemptor,
Criminis labem miseris nocentem,
Sanguine tersit.
Amen.

IN I. NOCT.

Antiph. Astiterunt reges terrae, et principes convenerunt in unum adversus Dominum, et adversus Christum ejus.

Psalmus 2

Quare fremuerunt gentes,

Antiph. Multiplicati sunt, qui tribulant me, multi insurgunt adversum me.

Psalm. 3.

Domine, quid multiplicati sunt.

Antiph. Diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

Psalmus 21. J. VI ad Prim.

Deus Deus meus, respice in me:

℣. Oblatus est, quia ipse voluit.

℟. Et livore ejus sanati sumus.

De Epistola Beati Pauli Apostoli ad Romanos.

Lect. I. *Cap.* 5. *et* 7.

Commendat caritatem suam Deus in nobis: quoniam cum adhuc peccatores essemus, secundum tempus Christus pro nobis mortuus est: multo igitur magis nunc justificati in sanguine ipsius, salvi erimus ab ira per ipsum. Si enim, cum inimici essemus, reconciliati sumus Deo per mortem Filii ejus, multo magis reconciliati salvi erimus in vita ipsius. Non solum autem, sed et gloriamur in Deo, per Dominum nostrum Jesum Christum, per quem nunc reconciliationem accepimus. Si enim unius delicto, mors regnavit per unum: multo magis abundantiam gratiae, et donationis, et justitiae accipientes, in vita regnabunt per Jesum Christum.

℟. Vinea mea electa, ego te plantavi, dicit Dominus, et tu facta es mihi nimis amara. * Quia parasti crucem Salvatori tuo.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Quia.

Lect. II.

Igitur, sicut per unius delictum, in omnes homines in condemnationem; sic et per unius justitiam in omnes homines in justificationem vitae. Sicut enim per inobedientiam unius hominis peccatores constituti sunt multi: ita et per unius obeditionem justi constituentur multi. Lex autem subintravit, ut abundaret delictum: ubi autem abundavit delictum, superabundavit gratia. Ut

sicut regnavit peccatum in mortem, ita et gratia regnet per justitiam in vitam aeternam, per Jesum Christum Dominum nostrum.

℟. Ego eduxi te de Ægypto, demerso Pharaone in mare rubrum, et ante te praeivi in columna nubis: * Et tu me tradidisti principibus sacerdotum, et me duxisti ad praetorium Pilati.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu.

Lect. III.

Quid ergo dicemus? Permanebimus in peccato, ut gratia abundet? Absit: qui enim mortui sumus peccato, quomodo adhuc vivemus in illo? An ignoratis quia quicumque baptizati sumus in Christo Jesu, in morte ipsius baptizati sumus? Consepulti enim sumus cum illo per baptismum in mortem: ut quomodo Christus surrexit a mortuis per gloriam Patris; ita et nos in novitate vitae ambulemus: si enim complantati facti sumus similitudini mortis ejus; simul et resurrectionis erimus. Hoc scientes, quia vetus homo noster simul crucifixus est, ut destruatur corpus peccati, et ultra non serviamus peccato. Qui enim mortuus est, justificatus est a peccato. Si autem mortui sumus cum Christo, credimus, quia simul etiam vivemus cum Christo.

℟. Ego propter te flagellavi Ægyptum cum primogenitis suis; * Et tu me flagellatum tradidisti, * Qui, tamquam agnus coram tondente se, obmutui, et non aperui os meum.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu.

Gloria Patri. Qui tamquam.

IN II. NOCT.

Antiph. Inimici mei dixerunt mala mihi, quando morietur, et peribit nomen ejus?

Psalmus 40.

Beatus qui intelligit super egenum, et pauperem: *

Antiph. Alieni insurrexerunt in me, et fortes quaesierunt animam meam.

Psalmus 53.

Deus in nomine tuo salvum me fac:

Antiph. Conculcaverunt me inimici mei tota die, adversum me omnes cogitationes eorum in malum.

Psalmus 55.

Miserere mei Deus, quoniam conculcavit me homo:

℣. Proprio Filio suo non pepercit Deus.

℟. Sed pro nobis omnibus tradidit illum.

Sermo sancti Augustini Episcopi.

Serm. 41. Domin. in Palmis de Passione Dom.

Lect. IV.

Admonet nos, fratres carissimi, ad solemnitatem Dominicae passionis dies ipse, in quo eam nec muta elementa tacuerunt. Celebret eam lux fidei, linguis hominum, quam conclamaverunt etiam silentia tenebrarum. Dominus noster in statera crucis pretium nostrae salutis appendit, et una morte universum mundum, sicut omnium conditor, ita omnium reparator absolvit. Indubitanter enim credamus, quod totum mundum redemit, qui plus dedit, quam totus mundus valeret. Meritum enim redemptae mercedis dignitas insignis pretii supergresssa est. Inter redemptum, et redimentem dispensatio fuit, compensatio non fuit. Qui ergo non habebat peccata propria, digne delevit aliena. Solus hic pia victima pro omnibus cecidit, ut omnes levaret, et quia debitum solus non habuit, recte foenus misericordiae pro debitoribus erogavit.

℟. Ego propter te Chananaeorum reges percussi, et dedi tibi sceptrum regale; * Et tu dedisti capiti meo spineam coronam, et percussisti arundine caput meum.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu.

Lect. V.

Perpende inter haec, qui talem pro nobis dedit pecuniam, qualem a nobis sit exacturus usuram. In hac itaque die fides propheticae annuntiationis impleta est, ita dicentis: Corpus meum dedi percutientibus, et genas meas vellentibus, faciem meam non averti a foeditate sputorum. Suscepit mala nostra ut tribueret bona sua. Hinc intelligamus, quantum hominem diligere dignatus sit ante culpam, quem sic diligit post ruinam. Agnosce, homo, quantum valeas et quantum debeas; et dum tantam redemptionis tuae perspicis dignitatem, ipse tibi indicito peccandi pudorem. Ecce, pro impio pietas flagellatur, pro stulto sapientia illuditur, pro mendace veritas necatur, damnatur justitia pro iniquo, misericordia afficitur pro crudeli, pro misero repletur sinceritas aceto, inebriatur felle dulcedo, addicitur innocentia pro reo, moritur vita pro mortuo.

℟. Ego duxi te per desertum quadraginta annis, et manna cibavi te; * Et tu me cecidisti alapis, et flagellis.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu me.

Lect. VI.

Expavit scelus hominum natura rerum, et quem creatura rebellis non agnoscit, eum mundi Dominum tremens terra testatur, et caeli Regem sol fugiens con-

fitetur. Chlamyde coccinea induitur, quia sanguine martyrum suorum Ecclesiae corpus ornatur. Corona spinea capiti ejus imponitur, quia punctio peccatorum nostrorum, quorum remissione Redemptoris gloria struitur aridis tribulis comparatur. Studeamus nunc e diverso, ut membrorum vita capitis sit corona. Quod vero sitire se in cruce positus dicit, fidem incredulae gentis concupiscit; sed e contra acetum malitiae porrigunt,• quia vinum sapientiae, quod a Deo acceperant, peccando corruperant Velum templi scinditur, quia synagoga honore nudatur, observatio antiqua dissolvitur, Ecclesiae unitas praemonstratur. Monumenta aperiuntur, quia mortis jura, jure superantur.

℟. Ego exaltavi te, magna virtute: * Et tu me suspendisti in patibulo crucis, * In qua expandi manus meas ad populum non credentem, et contradicentem.

℣. Popule meus quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu me.

Gloria Patri. In qua.

IN III. NOCT.

Antiph. Filii hominum dentes eorum arma, et sagittae, et lingua eorum gladius acutus.

Psalmus 56.

Miserere mei Deus, miserere mei:

Antiph. Intenderunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Psalm. 63.

Exaudi Deus orationem.

Antiph. Factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber.

Psalm. 87.

Domine Deus salutis meae.

℣. Factus est obediens usque ad mortem,

℟. Mortem autem crucis.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lect. VII. *Cap.* 19.

In illo tempore: sciens Jesus, quia omnia consummata sunt, ut consummaretur scriptura dixit: Sitio. Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

Hom. 84. *in cap.* 19. *Joannis ante medium.*

Sciens Jesus omnia consummata, ait: Sitio: etiam hoc verbo prophetiam implens. Tu autem adstantium pravitatem intellige; nam licet innumeros habeamus inimicos, qui nos gravissime persequuti sint, cum tamen interimi eos videmus, flectimur misericordia. Hi vero nil moti, magis efferantur, et irrident, acetumque in spongia porrigunt, ut bibat tamquam reus. Nam propter hoc hyssopum additur, quo gustato, mortuus est. Vides quam non perturbate, et quam potenter omnia transigentem? Quod et prosequens ostendit; cum enim omnia consummata essent, inclinato capite, quod affixum non

erat, tradidit spiritum; hoc est, expiravit.

℟. Ego te potavi aqua salutis de petra: * Et tu me potasti felle, et aceto.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu.

Bened. Divinum auxilium.

Lect. VIII.

Atqui non post inclinatum caput expiratur; sed post expirationem caput inclinatur. Hic autem contra accidit, per quod ostendit eum Evangelista esse omnium Dominum. Judaei autem camelum devorantes, et culicem excolantes, tantum nefas ausi, de die consultant: Quoniam Parasceve erat, ut non remanerent in cruce corpora Sabbato rogaverunt Pilatum ut frangerentur eorum crura. Vides quanti sit veritas? Per ea, quae illi faciunt, prophetia impletur; alia enim ex hoc manifestata est. Venerunt ergo milites, et aliorum fregerunt crura, non Christi; sed ad Judaeorum gratiam conciliandam latus ejus lancea aperuerunt, et mortuo adhuc insultant. O pessimam voluntatem, ac scelestissimam!

℟. Ego ante te aperui mare: * Et tu aperuisti lancea latus Salvatori tuo * Qui redemit mundum in sanguine suo.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu.

Gloria Patri. Qui.

Lect. IX.

Noli tamen perturbari, dilectissime: quae enim malo illi animo patrarunt, veritati consentiebant. Prophetia hinc impleta est, inquiens: videbunt in quem transfixerunt. Neque hoc tantum, sed non credituris fuit fidei argumentum, ut Thomae, et qui cum eo erant. Ad haec et arcanum mysterium consummatum est, exivit enim sanguis, et aqua; non casu, et simpliciter hi fontes scaturierunt, sed quoniam ex ambobus Ecclesia constituta est. Sciunt hoc initiati, per aquam enim regenerati, sanguine, et carne nutriti, hinc mysteria ortum habent, ut quoties ad admirandum calicem accedis, tamquam ab ipso latere hauriens accedas.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES

et per Horas, Antiph.

Fui flagellatus tota die, et castigatio mea in matutinis.

Psal. Dominus regnavit. *cum reliquis de Dominica.*

Antiph. Veni ad montem myrrhae, et ad collem thuris; tamquam agnus ad occisionem ductus obmutui, et non aperui os meum.

Antiph. Foderunt manus meas, et pedes meos, dinumeraverunt omnia ossa mea.

Antiph. Consolantem me quaesivi, et non inveni: dederunt in escam meam fel, et in siti mea potaverunt me aceto.

Antiph. Cum accepisset Jesus acetum dixit: Consummatum est, et inclinato capite emisit spiritum.

Capit. *Ad Phil.* 2.

Fratres, hoc enim sentite in vobis, quod et in Christo Jesu, qui cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est esse se aequalem Deo; sed semetipsum exinanivit formam servi accipiens in similitudinem hominum factus, et habitu inventus ut homo. Humiliavit semetipsum factus obediens usque ad mortem, mortem autem crucis.

Hymnus.

Saevo dolorum turbine
Jactatur, atris obrutus
Poenis, acerba sustinens
Redemptor affixus cruci.
Pedes, manusque horribili
Clavi cruentant vulnere;
Cor, vultus, artus, pectora
Sacro redundant sanguine.
Flet, orat, et clamans obit:
Cor Matris ictum concidit:
Heu Mater! heu Fili! dolor
Ingrata frangat pectora.
Montes, sepulchra, saxaque,
Scinduntur; arva, flumina,
Rupes, et aequor contremunt;
Templique velum scinditur.
Sol, luna, coelum, sidera
Plangunt, et orbis ingemit:
O vos viri, vos parvuli,
Nuptae, puellae plangite.
Adstate moerentes cruci,
Pedes beatos ungite,
Lavate fletu, tergite
Comis, et ore lambite.
Tu caritatis victima,
Ut nostra tollas crimina,
Nobis salubri perficis
Adoptionem sanguine.
Nostra ergo pax, et gaudium
Sis vita, Jesu et praemium;
Sis ductor, et lux in via,
Merces, corona in patria.
Amen.

℣. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras.

℟. Et attritus est propter scelera nostra.

Ad Benedictus, Antiph.

Ad Jesum autem cum venissent, ut viderunt eum jam mortuum, non fregerunt ejus crura; sed unus militum lancea latus ejus aperuit, et continuo exivit sanguis, et aqua.

Oratio

Omnipotens sempiterne Deus, qui humano generi, ad imitandum humilitatis exemplum, Salvatorem nostrum carnem sumere, et crucem subire fecisti: concede propitius; ut sicut solemnem commemorationem Passionis ejus celebramus, ita, et patientiae ipsius habere documenta, et resurrectionis consortia mereamur. Per eumdem Dominum.

Ad Primam in ℟. br. ℣. Qui pro nobis pati dignatus es.

Ad Tertiam, Antiph.

Veni ad montem myrrhae.

Capit. Fratres, hoc enim sentite in vobis. *ut supra.*

℟. *br.* Oblatus est * Quia ipse voluit. Oblatus. ℣. Et livore ejus sanati sumus. Quia.

Gloria Patri. Oblatus.

℣. Proprio Filio suo non pepercit Deus.

℟. Sed pro nobis omnibus tradidit illum.

Ad Sextam, Antiph.

Foderunt manus meas.

Capit. Zach. 13. *d.*

Quid sunt plagae istae in medio manuum tuarum? Et dicet; his plagatus sum in domo eorum, qui diligebant me.

℟. *br.* Proprio Filio suo * Non pepercit Deus. Proprio Filio.

℣. Sed pro nobis omnibus tradidit illum. Non pepercit Deus.

Gloria Patri: Proprio.

℣. Factus est obediens usque ad mortem.

℟. Mortem autem crucis.

Ad Nonam, Antiph.

Cum accepisset Jesus.

Capit Isa. 53. I.

Generationem ejus quis enarrabit? Quia abscissus est de terra viventium, propter scelus populi mei percussi eum.

℟. *br.* Factus est obediens * Usque ad mortem. Factus est.

℣. Mortem autem crucis. Usque ad mortem.

Gloria Patri. Factus.

℣. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras.

℟. Et attritus est propter scelera nostra.

In II. *Vesp. omnia ut in primis praeter seq.*

℣. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras.

℟. Et attritus est propter scelera nostra.

Ad Magnificat, Antiph.

Deponens Joseph corpus Jesu involvit sindone, et posuit eum in monumento exciso. Fuit planctus magnus in illa die: mulieres autem sedentes contra sepulchrum dolebant, sicut doleri solet in morte primogeniti.

Orat. Omnipotens sempiterne Deus. *ut supra.*

FESTA FEBRUARII

—

DIE 3.

S. Blasii Ep. M.

dupl. maj.

Omnia de Communi unius Martyris, praeter ea, quae sequuntur.

Oratio

Deus, qui Beatum Blasium Martyrem tuum, atque Pontificem in suis perferendis suppliciis, et in aliorum depellendis infirmita-

tibus admirabilem effecisti: concede propitius, ut illius, et in fide constantiam imitemur, et in periculis patrocinia sentiamus. Per Dominum.

IN PRIMO NOCTURNO

Lect. A Mileto.

IN SECUNDO NOCTURNO

Lect. IV.

Blasius Cappadox, nobili genere ortus, Sebastae in Cappadocia ex Medico Episcopus creatus est, ut corporum curationi animarum cura succederet. Huic muneri cum sedulam, ac piam operam navaret, dira tempestas adversus Christianos a Licinio Tyranno excitata fuit. Blasius divino instinctu, Christi consilio, et exemplo in montem Argaeum se recepit, ac sese in speluncam abdidit, in qua rerum divinarum contemplationi vacans, ab ipsis feris, nativae feritatis oblitis, quotidianum victum accepit, et multis obsequiis cultus est.

℟. Honestum fecit etc.

Lect. V.

Ibi tamdiu latuit, dum ab Agricolai Praesidis militibus casu deprehensus, inde abstractus, et ad Praesidem ductus, illius jussu in vincula conjectus est. Sed vinctus ipse, multos quos ejus sanctimoniae fama acciverat, a diversorum morborum vinculis liberavit. In his puer fuit, qui desperata a medicis salute, transversa spina faucibus inhaerente, animam agebat. Illustris sane tum corporum, tum animarum medicus, non humana, sed divina arte, non paratis a natura remediis, sed Christi gratia comparatis, aegros pristinae saluti restituit; omni fere miraculorum genere conspicuus; nam Christi super aquas ambulantis, et Eliae Sareptanae viduae annonam multiplicantis miracula renovavit.

℟. Desiderium animae etc.

Lect. VI.

Atrocissimis tormentis, crudelissimi Praesidis jussu, cruciatus fuit. Duris verberibus caesus, tortus in eculeo, pectinibus ferreis dilaniatus, candenti lorica indutus, aliisque exquisitissimis suppliciis affectus est. Sed ejus fides probari quidem potuit, non tamen vinci. Dilacerato corpore, infractus animus restitit. Tandem victo Tyranno, capite plexus, illustre fidei testimonium Ecclesiae reliquit tertio nonas Februarii Anno Christi trecentesimo decimo sexto.

℟. Stolam jucunditatis etc.

IN TERTIO NOCTURNO.

Lectio Sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lect. VII. *Cap.* 10 *d.*

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Cum persequentur vos in civitate ista, fugite in aliam. Et reliqua.

Homilia s. Athanasii Episcopi.

In apog. de fuga sua, ante medium.

In lege praeceptum erat, ut constituerentur civitates refugiorum; ut, qui quomodocumque ad necem quaererentur, servari possent. In consumatione porro saeculorum cum advenisset illud ipsum Verbum Patris, quod Moysi antea locutum fuerat, rursus hoc praeceptum dedit: Cum vos, inquiens, persecuti fuerint in civitate ista, fugite in aliam. Pauloque post subjicit: Cum videritis illam abominationem desolationis, quae dicta est per Danielem Prophetam, consistentem in loco sancto, (qui legit intelligat) tunc qui in Judaea sunt, fugiant ad montes: et qui in tecto est, ne descendat tollere aliquid de domo sua, et qui in agro est, non revertatur tollere tunicam suam. ℟. Corona aurea etc.

Lect. VIII.

Haec cum scirent Sancti, ejusmodi tenuerunt suae conversationis institutum. Quae enim nunc praecepit Dominus, eadem quoque ante suum in carne adventum locutus est in Sanctis: et hoc institutum homines ad perfectionem ducit. Nam quod Deus jusserit, id omnino faciendum est. Ideoque et ipsum Verbum propter nos homo factum, non indignum putavit, cum quaereretur, quemadmodum et nos abscondere se; et cum persecutionem pateretur, fugere, et insidias declinare: cum autem a se definitum tempus ipse adduxisset, in quo corporaliter pro omnibus pati volebat, ultro seipsum tradidit insidiantibus. ℟. Hic est etc.

Lect. IX.

At vero Sancti homines, cum hanc quoque formam a Salvatore didicisent (ab ipso enim, et antea, et semper omnes docebantur) adversus persecutores ut legitime certarent, fugiebant, et ab illis quaesiti se abscondebant. Cum enim praestituti sibi a divina providentia temporis finem ignorarent, nolebant insidiantibus se temere tradere: sed contra, cum scirent quod scriptum est, in manibus Dei esse hominum sortes, et Dominum mortificare, et vivificare; potius in finem usque perseverabant, circumeuntes, ut ait Apostolus; in melotis, et pellibus caprinis, egentes, angustiati, in solitudinibus errantes, et in speluncis, et cavernis terrae latentes, quoad vel definitum mortis tempus veniret, vel qui tempus ipsum definierat Deus, cum eis loqueretur, et insidiantes cohiberet, aut certe persecutoribus eos traderet, utcumque illi placuisset.

Te Deum laudamus.

DIE 6.

S. Leucii Epis. Conf.

In civitate dupl. maj.
In diocesi dupl. min.

Off. de Com. Conf. Pont. praeter ea, quae hic habentur. In Hymn. Meruit supr.

Deus, qui ad illustrandam Ecclesiam tuam Beatum Leucium Confessorem tuum, atque Pontificem innumeris decorasti miraculis: concede propitius; ut sicut ipse Fidelibus tuis Coelesti, ac terreno auxilio adfuit, ita nos quoque ejus intercessionibus in aeternum regnare possimus in Coelis. Per Dominum etc.

IN PRIMO NOCTURNO.

In Civitate Fidelis sermo; *alibi Lect. de Scr. occ. Si celebr. in Quadr.* Fidelis sermo.

IN II. NOCTURNO.

Lect. IV.

Leucius, quem Eupreseium quoque dixerunt, Theodosio Principe, Alexandriae natus est. In Sancti Hermetis Coenobium aliquando cum Parente Eudechio secessit, ibique sacris literis sedulam operam navavit. Divino consilio Sacerdotio initiatus, verbi Dei praedicatione Alexandriae Ecclesiae fidelis administer fuit, vitae sanctitate, ac morum innocentia praeluxit. Plures ad Christi fidem convertit: Æthiopemque energumenum liberavit. ℟. Inveni David etc.

Lect. V.

Porro non Alexandriae solum, sed et alibi intra Ægypti fines, sanctissimis moribus, ac virtutibus claruit. Pluribus Clericis sequentibus, in navem conscendit, et Mare longissimo tractu est metitus. Brundusium denique appulit, ibique sedem fixit, et domicilium. Apud Amphiteatrum in suburbio degens Christianam Fidem docebat, edoctosque sacris aquis lustrabat. Nec ad ejus doctrinam, ac sanctitatem comprobandam defuerunt miracula; in iisque minime est praetereundum, siccitate biennium laborantes incolas, ejus precibus maximum imbrem habuisse; quo perpatrato miraculo, Antiochus Urbis Praefectus cum viginti septem Ethnicorum millibus Christi fidem amplexatus est. Hi vero omnes Christianae fidei praeclarius testimonium reddere voluerunt, Templum construendo Dei Genitrici, ac Sancto Joanni Baptistae inscriptum atque dicatum.

℟. Posuit adjutorium etc.

Lect. VI.

Brundusino Pontifice vita functo, ipse sufficitur. Diu multumque susceptum munus sanctissime obivit, et tandem tertio idus Januarii vivere desiit. Ejus corpus Trano, quo aliquando perlatum fuerat; Beneventum adsportarunt Longobardi Principes, ibique in Sanctae Sophiae Templo honorificentissime condiderunt. Verum tractu temporis, ut bellorum calamitatibus subduceretur, pars maxima ad Monasterium

Montis Virginis delata est, et particulae quaedam in Tranensium, ac Brundusinorum Civitatibus coluntur. In Beneventana autem ditione non ignobile habetur Oppidum ejus nomine insignitum, in cujus honorem erecta ibidem Parochialis Ecclesia conspicitur.

℟. Iste est etc.

IN III. NOCTURNO.

Hom. in Evang. Homo peregre.

DIE 9.

S. Appolloniae V. M. *dupl.*

Omn. de C. Virg. M. praet. sequent.

Oratio

Deus qui inter coetera etc.

IN. I. NOCT.

Lect. de Script. occurr.

Si vero fuerit in Quadrag. Confitebor tibi etc.

IN II. NOCTURNO

Lect. IV.

Appollonia, virgo Alexandrina, sub Decio Imperatore cum ingravescente jam aetate ad idola sisteretur, ut eis venerationem adhiberet, illis contemptis; Jesum Christum verum Deum colendum esse praedicabat. Quamobrem omnes ei contusi sunt, et evulsi dentes; ac nisi Christum detestata deos coleret, accenso rogo combustūros vivam minati sunt impii carnifices. Quibus illa, se quamvis mortem pro Jesu Christi fide subituram, respondit.

℟. Propter veritatem etc.

Lect. V.

Itaque comprehensa ut combureretur, cum paulisper, quasi deliberans quid agendum esset stetisset, ex illorum manibus elapsa, alacris in ignem sibi paratum, majori Spiritus Sancti flamma intus accensa se injecit. Unde brevi consumpto corpore, purissimus spiritus ad sempiternam martyrii coronam evolavit.

℟. Dilexisti justitiam etc.

Lect. VI.

De Sermone
S. Gregorii Papae.

Recte per Salomonem dicitur. Fortis est, ut mors dilectio; quia sicut mors corpus interimit, sic ab amore rerum corporalium aeternae vitae charitas occiditur. Nam quem perfecte absorbuerit, ad terrena foris desideria velut insensibilem reddit. Nec enim Sancta haec, cujus hodie natalitia celebramus, mori pro Domino potuisset in corpore, si prius terrenis desideriis mortua non fuisset in mente. Erectus namque in virtutis culmine animus tormenta despexit, proemia calcavit.

℟. Afferentur regi etc.

IN III. NOCTURNO

Homil. Evang. Simile erit regnum celorum decem Virginibus, *ut in Com. Virg. primo loco; in Quadrag. IX. lect. homil. fer. curr.*

DIE 11.

S. HYACINTAE DE MARISCOTTIS V.

duplex

Omnia de Comm. Virg. non Marty. praeter sequentia.

Oratio

Deus, qui beatam Hyacintham Virginem tuam jugis mortificationis, et charitatis victimam effecisti, ejus nobis exemplo, et intercessione concede, ut peccata nostra deflere, et te semper diligere valeamus. Per Dominum.

IN I. NOCTURNO

Lect. de script. occ. - In Quadrag. de Virginibus.

IN II. NOCTURNO

Lect. IV.

Hyacintha nobilis Virgo Romana Marci Antonii de Mariscottis, Vignanelli Comitis, quo in Oppido nata est, et Octaviae Ursinae filia, a prima aetate Divinae protectionis argumenta experiri coepit, cum septennis jamjam in puteum prolapsura praesenti Dei benificio servata est. Viterbium missa ad Moniales sancti Bernardini, ut ab iis educaretur, ibi Tertii Ordinis sancti Francisci institutum adolescens suscepit, non ita tamen, ut sacra cum veste religiosos mores indueret; pompis enim, ac deliciis aliquandiu indulsit; donec ex febri decumbens, acciti ad se Confessarii opportuna commonitione perculsa, omni vanitati nuncium remisit. Itaque anteactae vitae maculis poenitentiae Sacramento expiatis, in communi triclinio in genua humillime provoluta, lacrymis se proluens, ac flagello in se ipsam animadvertens, veniam a Sororibus deprecata est; tum annuam pecuniam, ac splendidam, atque superfluam supellectilem, mundi, ac sui contemptrix abdicavit: deinceps vero nudis pedibus, vel, cum morbus cogeret, subjecta solea obtectis, ac unica tantummodo tunica contenta, eaque rudi, obsoleta, et in eleemosynam accepta, ac fune praecincta, quoad vixit incessit.

℟. Propter veritatem etc.

Lect. V.

Praeter asperum vestitum, cilicio, vigiliis, laboribus fracta, assiduisque jejuniis extenuata, corpus etiam crebris verberibus, ac spinarum manipulis lacerabat, adhibito interdum alterius quoque Monialis brachio ad majorem sui corporis afflictionem, quod ut magis magisque attereret, lectulo ex asseribus, soloque vili stragulo instructo utebatur, ac pro pulvillo saxum adhibebat, quod in stramen ex obedientia commutavit, in quo alterutro pede ad crucem in conspectu positam, catena alligato, brevissimum somnum capiebat. Ad haec absynthium, herbasque amarissimas mandere, Monialium ulcera, ac pannicula sanie madentia exo-

sculari non renuit: scalas Monasterii, onusta ingenti Cruce, genibus ascendere aliquando consuevit; nunc quoque urticas, nunc ceras liquatas, modo nivem, et glaciem, modo alveos rigentium aquarum ad macerationem adhibuit. Christi Domini Passionem, quam summopere venerabatur, apte a se excogitata atrocissimarum poenarum serie imitari in majori hebdomada, singulisque sextis feriis solita fuit. Patientia in perferendis injuriis, christiana humilitas, virginalis verecundia, ac summa sedulitas in Novitiis, quibus praeerat, ad perfectionem provehendis, in ea mirifice eluxerunt. Animarum quoque zelo incensa, plures inimicitias sustulit; periclitantes puellas in tuto collocavit, plurimis ad meliorem frugem traductis, in proximorum salute procuranda, qua orationibus, qua voluntariis corporis cruciatibus, omni denique conatu jugiter incubuit.

℟. Dilexisti justitiam etc.

Lect. VI.

Aegrorum in nosocomiis, ac pauperum patrocinium, quamquam inops, omni studio suscepit, et ut iisdem succureret, non solum propriis ipsa manibus laborabat, et quotidianum sibi victum subtrahebat, frustulis panis contenta; sed Moniales etiam ac Matronas Civitatis, virosque divites ad id operis alliciebat, atque undequaque poterat, subsidia corrogabat; quinimo, ut quam pro egenis et invalidis sollicitudinem ostenderat, perpetuo firmaret; duas Sodalitates, quae eorumdem curam gererent, institui curavit. Erga Sanctissimum Eucharistiae Sacramentum fuit vehementer affecta, cujus cultum ut in aliis quoque promoveret, illud frequenter per annum cum solemni pompa, quam Deo gratam fuisse nonnulla prodigia comprobarunt, publicae venerationi exponendum omnem operam adhibuit. Deiparam Virginem tam impense coluit ut digna habita fuerit, quae ejus apparitione recrearetur. Prophetiae, contemplationis, lacrymarum dono, aliisque charismatibus floruit. Anno denique millesimo sexcentesimo quadragesimo, aetatis suae quinquagesimo quinto inchoato in caelum evocata est, cujus Corpus in Ecclesia sancti Bernardini Viterbii colitur, eamque Benedictus decimus tertius meritis et miraculis claram in Beatarum, Pius vero septimus in Sanctarum Virginum numerum retulerunt.

℟. Afferentur regi etc.

IN III. NOCTURNO

Lect. de comm. Virg. 1 *loco.*
In Quadrag. IX. *lect. Hom. de fer.*

DIE 12.

S. Titi Ep. C. *duplex*

Omnia de com. Conf. Pont. praeter sequentia.

Oratio

Deus qui B. Titum Confessorem tuum atque Pontificem apostolicis virtutibus decorasti; ejus meritis, et intercessione concede, ut juste, et pie viventes in hoc saeculo, ad coelestem patriam pervenire mereamur. Per Dominum nostrum Jesum etc.

IN I. NOCTURNO

- *Lect. scr. occ. - In Quadrag. Fidelis.*

IN II. NOCTURNO

Lect. IV.

Titum Cretensem Episcopum vix Pauli Apostoli verbo christianae fidei sacramentis, mysteriisque excultum, ea sanctitatis luce Ecclesiae tunc vagienti effulsisse compertum est, ut inter ejusdem Doctoris gentium discipulos meruerit cooptari. Adscitus in partem oneris praedicationis, adeo evangelizandi ardore, et fidelitate Paulo extitit carus, ut ipse cum venisset Troadem propter Evangelium Christi testatus sit, non habuisse requiem spiritui suo, eo quod Titum fratrem suum ibi non invenerit. Et paulo post Macedoniam petens, rursus suam in eum charitatem ita exprimit: sed qui consolatur humiles, consolatus est nos Deus in adventu Titi.

℟. Inveni David.

Lect. V.

Quamobrem Corinthum ab Apostolo missus, ea sapientia, et lenitate legationis hujus munere functus est, quae praesertim de Fidelium pietate eleemosynas colligendas ad sublevandam Ecclesiae Hebraeorum inopiam spectabat, ut Corinthios non solum in Christi fide continuerit, sed etiam desiderium, fletum, aemulationem inter eos pro Paulo, qui illos primus instituit, excitaverit. Ad effundendum interim inter gentes linguis, locisque distinctas divini verbi semen pluribus terra, marique itineribus relectis, magnaque animi firmitate pro Crucis trophaeo curis laboribusque exantlatis, una cum duce Paulo Cretae insulam appulit. Cum porro huic Ecclesiae Episcopus ab ipso Apostolo delectus esset, dubitandum non est, quin in eo munere ita versatus sit, ut juxta ipsius Pauli praeceptoris monita, se ipsum praebuerit exemplum bonorum operum in doctrina, in integritate, in gravitate.

℟. Posui adjutorium.

Lect. VI.

Itaque tamquam lucerna inter eos qui in idolatriae, et mendaciorum tenebris, veluti in umbra mortis, sedebant religionis jubar diffudit. Traditur eum inter Dalmatas, ut Crucis vexillum explicaret, strenue consudasse. Tandem meritorum, et dierum plenus quarto supra nonagesimum anno pridie nonas Januarii pretiosa justorum morte obdormivit in Do-

mino, et sepultus est in Ecclesia, ubi ab Apostolo Minister fuerat constitutus. Hujus nomen a Sancto Joanne Chrysostomo, et a Sancto Hieronymo praecipue commendatum, Martyrologio Romano eadem die inscriptum legitur; verum pro ejus die festo cum Officio et Missa in catholico Orbe recolendo ab utroque Clero, primam in sequentem diem liberam Summus Pontifex Pius Nonus assignavit.

℟. Iste est.

IN III. NOCTURNO

Lect. de Homil. S. Gregorii Papae in Evang. Designavit Dominus *de com. Evangelistarum cum* ℟℟. *de com. Conf. Pont. In Quadrages.* IX. *lect. Homil. Fer.*

—

DIE 13.

Ss. Petri Baptistae, pauli et Socior. Mm. Japonens.

duplex

Omnia de Communi plurimorum Martyrum praet. sequent.

Oratio

Domine Jesu Christe qui ad tui imitationem per Crucis supplicium primitias fidei apud Japoniae gentes in Sanctorum Martyrum Petri Baptistae, Pauli et Sociorum sanguine dedicasti, concede quaesumus, ut quorum hodie solemnia colimus, excitemur exemplis. Qui vivis et regnas.

IN I. NOCTURNO

Lect. de Scrip. occ. In Quadrages. Fratres.

IN II. NOCTURNO

Lect. IV.

Remotissimae Japoniae regioni extremis orientalis Asiae finibus sitae, quae diu in tenebris et in umbra mortis sederat, sextodecimo salutis humanae reparatae saeculo Catholicae veritatis lumen affulsit. Magnus siquidem illuc Indiarum Apostolus Sanctus Franciscus Xaverius Christum praedicans crucifixum, adeo insignem fidelium fundavit ecclesiam, ut hisce in terris Apostolorum tempora rediisse viderentur. Non illi etiam defuere Martyres, qui fidei primitias sanguine consecrarent. Eodem enim labente saeculo cum Taicosama Japonensium Imperator pluries minitatus fuisset se Philippinas insulas in suam ditionem redacturum, censuit Catholicus Hispaniarum Rex aliquos suae nationis religiosos viros Japoniam mittere regio legatorum munere ornatos ad pacem Taicosamae suadendam. Huic operi delectus est Fratrer Petrus Baptista sacerdos ex Ordine Minorum Sancti Francisci strictioris observantiae discalceatorum morum sanctitate et doctrina insignis; cui alii dati sunt socii ex eodem Ordine. Qui omnes legationem hanc eo susceperunt animo, ut inde occa-

sionem arriperent Evangelium illis gentibus praedicandi, quia Apostolica pollebant auctoritate ad fidem Catholicam apud Indos et Sinica, regna disseminandam. Hi ad littora Japoniae appulsi et suo munere feliciter functi, ad religionis incrementum, in partem laboris aliis sociis adscitis, animum suum converterunt. ℟. Sancti.

Lect. v.

Multis proinde xenodochiis, coenobiis et ecclesiis per diversa loca christiano ritu excitatis, ibique per triennium praedicationi, jejuniis, vigiliis precibus jugiter instando, atque egenorum et languentium aerumnis miro charitatis ardore subveniendo, et fideles plurimos in via salutis confirmarunt, et gentes innumeras perduxere ad fidem. Qua de re graviter commoti inanium deorum sacerdotes Imperatorem conveniunt eique persuadent imperium diu incolume non futurum, ni Christianam religionem undique gliscentem a suis finibus propulsandam curaret. Vano illo timore perculsus Imperator statim jussit religiosos viros tanquam majestatis reos detineri, dixitque in eos sententiam crucis. Praeter Petrum Baptistam et quinque socios comprehensi fuere Paulus Miki cum duobus sociis Japonensibus ex Societate Jesu, nec non Tertiarii quindecim ex eodem Ordine Minorum Japonenses quorum alii catechismo, alii sacris officiis inserviebant, quibus duo in vinculis ministrantes adaucti sunt; proindeque sex et vinginti expletus est numerus. ℟. Verbera.

Lect. vi.

Post diuturnum carceris squalorem fortissimi Christi Athletae, extrema sinistrae auris parte in Meacensi foro publice mulctati, revinctis post tergum manibus, vili in plaustro per vias primum hujus metropolis, tum aliarum Japoniae Urbium sexcentorum milliariorum itinere terrestri, quo ignominia et terror latius spargerentur summa hyeme circumducuntur praeeunte lictore, ac sententiam crucis in eos praeferente, quod vetitam a tyranno Christi legem praedicassent. Illud memoria dignum in itinere accidit ut adolescenti Japonesi Antonio alteri ex Tertiariis parentes occurrissent eumque blanditiis et lacrymis conarentur adducere, ut Christo fidem falleret quibus constantissime obstitit, affirmans se terrenis omnibus ac transitoriis despectis unice Christo adhaesurum, qui sibi aeterna et caelestia repromisit; dein vestem qua operiebatur eis restituit. Tandem Nangasaquium perducti Crucibus affiguntur, quae jam in quodam colle quasi in

Calvario paratae erant; postea in altum elati Christi fidem haud praedicare cessabant. Enituit quidem Paulus Miki, qui e triumphali illa crucis cathedra ad circumfusam multitudinem pro christiana religione peroravit, illud palam sibi gratulatus quod in cruce ut Christus Dominus, eademque, atque ille, aetate supremum expleret diem. Postremo singuli ab imis lateribus ad humeros binis lanceis transfixi victrices animas coelo inserendas emisere. Suorum militum gloriosum certamen variis Deus condecorare voluit signis: quibus rite probatis, Sacrorum Rituum Congregatio ad eorum Canonizationem quandocumque deveniri posse decrevit. Interim Urbanus Octavus Pontifex Maximus habita hujus Decreti relatione, de eisdem Martyribus utpote in Beatorum fastis adscriptis Officium et Missa quotannis recitari et celebrari indulsit. Tandem Divinae providentiae consilio factum est ut Pius Nonus Pontifex Maximus hujusmodi judicium ad exitum perduceret. Quare sacro Pentecostes die anni millesimi octingentesimi sexagesimi secundi magna et illustri Purpuratorum Patrum et Episcoporum, qui ex omnibus Orbis Catholici partibus ad tuenda Ecclesiae et Sedis Apostolicae jura convenerant, corona circumdatus eosdem Martyres Sanctorum albo recensuit.

℟. Tanquam.

IN III. NOCTURNO

Lectiones de Homilia S. Ambrosii Episcopi in Evangelium, Descendens Jesus. *In Quadrages.* IX. *lect. Hom. fer.*

—

DIE 14.

S. VALENTINI EP. M.

duplex

Omnia de Comm. unius Martyris, praeter sequentia.

Oratio

Deus, qui Beato Valentino Martyri tuo, atque Pontifici Pastoralis ministerii sollicitudinem, et fidei constantiam tribuisti, concede, ut qui ejus patrocinio munimur in terris, ejus quoque consortio aggregari mereamur in Coelis. Per Dominum etc.

IN I. NOCT.

Lect. de Scr. occ. Si venerit in Quadrag. A Mileto.

IN II. NOCT.

Lect. IV.

Valentinus nobilibus, et Christianis parentibus Interampae in Umbria natus, post exactam per plurima pietatis argumenta pueritiam, aetate, ac virtute jam maturus Ecclesiasticae militiae nomen dedit, in qua cum, quasi lux splendens, in dies procederet, et cresceret, ac Pastorali muneri idoneus appareret, a Beato Feliciano Fulginatensi Antistite, Sancti Victoris Romani

Pontificis permissu, Patriae Episcopus consecratur, aliique nonnulli, quos ipse docuerat per Domini inspirationem Presbyteri sunt ordinati. Cum igitur Ecclesiam gubernandam suscepisset, coelesti adspirante gratia, ita rexit, ut non pauci ex ejus disciplina, pietate, ac constantia excellentes viri prodierint, inter quos praecipui Saturninus, Castulus, Magnus ac Lucius, qui omnes consummato martyrio triumphum gloriae meruerunt. Sancta quoque Agapes ab ipso in doctrina Christi cum pluribus aliis Virginibus erudita victricem martyrii coronam acceperunt.

℟. Honestum.

Lect. v.

Cum vero disseminandae fidei studio Evangelium omnibus praedicaret, factum est, ut Romam aliquando accedens, ingentibus ibi patratis miraculis, plurimos ad Jesu Christi agnitionem perduceret, et Sanctum Cratonem cum uxore sua, et universa domi baptizaret, quem non multo post consortem etiam una cum illis passionis habuit, et triumphi. Hoc iniquo animo ferens Placidus Urbis Praefectus Valentinum post diutinam caedem custodiae mancipavit. Cumque nec suasionibus, nec minis a Fide Christi dimoveri unquam potuisset, mediae noctis silentio a carcere ejicitur, ac demum impii Praesidis jussu decollatus, agonem suum feliciter consummavit. ℟. Desiderium.

Lect. vi.

Sancti Martyris Reliquias Proculus, Ephebus, ac Appollonius, qui pridem videntes signa, quae fecerat in Christum crediderant, et sacro fuerant baptismate ab ipso lustrati, Interamnae deferri, et in suburbano Agello tumulari religiosissime curaverunt, nec defuit pietati merces, nam cum vigilias ante sacrum corpus agerent, jussu Leontii Consularis comprehensi, gladio caesi sunt.

℟. Stola.

IN III. NOCTURNO

De com. I. loc. In Quadrag. ix. *lect. Hom. fer.*

—

DIE 18.

S. Simeonis Ep. M. *duplex omnia de comm. unius Martyris 1 loco praeter sequentia.*

Extra quadrages. lectiones I. Noct. Script. occurr. iv. *lectio ut in. Breviario* v. *et* vi. *Triumphaly*

—

DIE 23.

S. Petri Damiani Ep. C. D.

duplex.

In utrisque Vesperis Antiph. Ad Magnificat. O Doctor optime.

Oratio

Concede nos quaesumus, omnipotens Deus, Beati Petri Confessoris tui atque Pontificis mo-

nita et exempla sectari; ut per terrestrium rerum contemptum aeterna gaudia consequamur. Per Dominum nostrum.

IN I. NOCTURNO

Lectiones de Scriptura occurrente. In Quadragesima. Fidelis sermo.

IN II. NOCTURNO

Lect. IV.

Petrus Ravennae honestis Parentibus natus adhuc lactens a Matre numerosae prolis pertaesa abjicitur, sed domesticae mulieris opera semivivus exceptus ac recreatus Genitrici ad humanitatis sensum rovocatae redditur. Utroque orbatus Parente tamquam vile mancipium sub aspera Fratris tutela duram servitutem exercuit. Religionis in Deum, ac pietatis erga Patrem egregium tunc specimen dedit; inventum siquidem forte nummum non propriae inediae sublevandae, sed Sacerdoti, qui divinum Sacrificium ad illius expiationem offerret, erogavit. A Damiano fratre, a quo uti fertur cognomentum accepit, ejus cura litteris eruditur; in quibus brevi tantum profecit, ut Magistris admirationi esset. Quum autem liberalibus scientiis floreret et nomine, eas cum laude docuit. Interim ut corpus rationi subderet sub mollibus vestibus cilicium adhibuit, jejuniis, vigiliis, et orationibus solerter insistens. Calente juventa dum carnis stimulis acriter urgeretur, insultantium libidinum faces rigentibus Fluvii mersus aquis noctu extinguebat; tum venerabilia quaeque Loca obire, totumque Psalterium recitare consueverat. Ope assidua pauperes levabat, quibus frequenter pastis convivio, propriis ipse manibus ministrabat.

℟. Inveni.

Lect. V.

Perficiendae magis vitae caussa in Avellanensi Eugubinae Dioecesis Coenobio Ordini Monachorum Sanctae Crucis Fontis Avellanae a Beato Ludulpho S. Romualdi Discipulo fundato nomen dedit. Non ita multo post in Monasterium Pomposianum, mox in Coenobium S. Vincentii Petrae Pertusae ab Abbate suo missus, utrumque Asceterium verbo sacro, praeclaris institutionibus, et moribus excoluit. Ad suos revocatus post Praesidis obitum Avellanitarum Familiae praeficitur, quam novis variis in Locis extructis Domiciliis, et sanctissimis institutis ita auxit, ut alter ejus Ordinis Parens, ac praecipuum ornamentum jure sit habitus. Salutarem Petri sollicitudinem alia quoque diversi instituti Coenobia, Canonicorum Conventus, et Populi sunt experti. Urbinati Dioecesi non uno nomine profuit: Theuzoni Episcopo in caussa gravissima assedit, ipsumque in

recte administrando Episcopatu consilio et opera juvit, Divinorum contemplatione, corporis macerationibus, caeterisque spectatae sanctimoniae exemplis excelluit. His motus Stephanus IX. Pontifex Maximus eum licet invitum et reluctantem Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalem creavit, et Ostiensem Episcopum. Quas Petrus Dignitates splendidissimis virtutibus, et consentaneis Episcopali ministerio operibus gessit. ℟. Posui.

Lect. VI.

Difficillimo tempore Romanae Ecclesiae, Summisque Pontificibus doctrina, Legationibus, alisque susceptis laboribus mirifice adfuit. Adversus Nicolaitarum et Simoniacam Haereses ad mortem usque strenuo decertavit. Hujusmodi depulsis malis Mediolanensem Ecclesiae Romanae conciliavit. Benedicto, et Cadolao falsis Pontificibus fortiter restitit. Henricum quartum Germaniae Regem ab iniquo Uxoris divortio deterruit: Ravennates ad debita Romano Pontifici obsequia revocatos sacris restituit. Canonicos Veliternos ad sanctioris vitae leges composuit. In Provincia praesertim Urbinate vix ulla fuit Episcopalis Ecclesia, de qua Petrus non sit benemeritus; Eugubinam, quam aliquando creditam habuit, multis levavit incommodis: alias alibi, quando oportuit, perinde curavit, ac suae essent tutelae commissae. Cardinalatu, et Episcopali Dignitate depositis, nihil de pristina juvandi proximos sedulitate remisit. Jejunium sextae Feriae in honorem S. Crucis Jesu Christi: horarias Beatae Dei Genitricis preces, ejusque die Sabbato cultum propagavit. Inferendae quoque sibi verberationis morem ad patratorum scelerum expiationem provexit. Demum sanctitate, doctrina, miraculis, et praeclare actis illustris, dum e Ravennate Legatione rediret, Faventiae octavo kalendas Martii migravit ad Christum. Ejus Corpus ibidem apud Cistercienses multis Miraculis clarum frequenti Populorum veneratione colitur. Ipsum Faventini non semel in praesenti discrimine propitium experti Patronum apud Deum delegerunt; Leo vero Duodecimus Pontifex Maximus Officium Missamque in ejus honorem tamquam Confessoris Pontificis, quae aliquibus in Dioecesibus, atque in Ordine Camaldulensium jam celebrabantur, ex Sacrorum Rituum Congregationis Consulto addita Doctoris qualitate ad universam extendit Ecclesiam.

℟. Iste est.

IN III. MOCTURNO

Homilia in Evangelium Vos estis sal terrae *de Communi Doctorum*; *in Quadrag.* IX. *lect. Hom. Fer.*

DIE 25
in anno bissestili 26.
S. MARGARITAE CORT. POENIT.
Semidupl.
omnia ut in appendice Breviarii.

—

FER. VI.
post cineres
S. SPINEAE CORONAE D.N.J.C.
duplex maj.

Ad Vesperas. Antiph. Milites Praesidis. *Cum reliquis de Laud. Psalm.* Dixit Dominus. *Cum reliquis de Dom. et loco ultimi Psal.* Laudate Dominum omnes gentes.

Capit. Cant. 3.

Egredimini, et videte filiae Sion Regem Salomonem in diademate, quo coronavit illum mater sua in die desponsationis illius, et in die laetitiae cordis ejus.

Hymnus. Vexilla regis prodeunt, *ut in Brev.*

℣. Tuam Coronam adoramus Domine.

℟. Tuam gloriosam recolimus Passionem.

Ad Magnificat. Antiph. Apprehendit Pilatus Jesum, et flagellavit; et milites plectentes Coronam de Spinis imposuerunt Capiti ejus, et Veste purpurea circumdederunt eum.

Oratio

Deus, qui Unigenitum tuum in passione sua Spinea Corona decorari, et Regem adorari voluisti: da nobis, quaesumus, ob piam venerationem sacrae illius Spineae Coronae in coelesti Regno Coronam gloriae suae, et aeterni Regis majestatem perpetuo contemplari. Per eumdem Dominum etc.

Commemoratio Feriae.

AD MATUTINUM
Invitatorium

Christum Regem pro nobis Spinis Coronatum: * Venite Adoremus.

Psalm. Venite exultemus.

Hymnus. Pange lingua gloriosi. Lauream certaminis.

IN I. NOCTURNO

Antiph. Maledicta terra in opere suo spinas, et tribulos germinabit tibi.

Psalm. 1. Beatus vir, qui non abiit in consilio impiorum, *cum reliquis de com. un. Mart.*

Antiph. Qui cogitaverunt malitias in corde, tota die constituebant praelia.

Psalm. 2. Quare fremuerunt Gentes.

Antiph. Omnes, qui videbant me, aspernabantur me, locuti sunt labiis,, et moverunt caput.

Psalm. 3. Domine, quid multiplicati sunt.

℣. Tuam Coronam adoramus Domine.

℟. Tuam gloriosam recolimus Passionem.

De Isaia Propheta.

Lect. I.

Quis credidit auditui nostro?

et brachium Domini cui revelatum est? Et ascendet sicut virgultum coram eo, et sicut radix de terra sitienti: non est species ei, neque decor: et vidimus eum, et non erat aspectus, et desideravimus eum: Despectum, et novissimum virorum, virum dolorum, et scientem infirmitatem, et quasi absconditus vultus ejus et despectus, unde nec reputavimus eum.

℟. Ecce vidimus eum non habentem speciem, neque decorem, aspectus ejus in eo non est; hic peccata nostra portavit et pro nobis dolet; Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras: * Cujus livore sanati sumus.

℣. Verè languores nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit. Cujus.

Lectio II.

Vere languores nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit: et nos putavimus eum quasi leprosum, et percussum a Deo, et humiliatum. Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra; disciplina pacis nostrae super eum, et livore ejus sanati sumus. Omnes nos quasi oves erravimus, unusquisque in viam suam declinavit; et posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum.

℟. Quid sunt plagae istae in medio manuum tuarum? * Et dicet; his plagatus sum in domo eorum, qui diligebant me.

℣. Framea suscitare super virum cohaerentem mihi. Et dicit.

De Zacharia Propheta

Lect. III.

Et erit in die illa: quaeram conterere omnes gentes, quae veniunt contra Jerusalem. Et effundam super domum David, et super habitatores Jerusalem, spiritum gratiae, et precum: et aspicent ad me, quem confixerunt, et plangent eum planctu quasi super unigenitum, et dolebunt super eum, ut doleri solet in morte primogeniti. In die illa magnus erit planctus in Jerusalem. Et dicetur ei: Quid sunt plagae istae in medio manum tuarum? Et dicet; His plagatus sum in domo eorum, qui diligebant me. Framea suscitare super pastorem meum, et super virum cohaerentem mihi, dicit Dominus exercituum: percute pastorem, et dispergentur oves: et convertam manum meam ad parvulos.

℟. Tuam Coronam spineam veneramur Domine, tuam gloriosam recolimur passionem: * Miserere nobis, qui passus es pro nobis.

℣. Salva praesentem catervam in tuis hodie laudibus congregatam. Miserere nobis. Gloria Patri. Miserere nobis.

IN II. NOCTURNO.

Antiph. Pro frumento ortus est mihi tribulus, et pro hordeo spina.

Psalm. 4. Cum invocarem, exaudivit me Deus.

Antiph. Acuerunt linguas suas sicut serpentis; venenum aspidum sub labiis eorum.

Psalm. 5. Verba mea auribus percipe Domine.

Antiph. Qui timetis Dominum, laudate eum, universum semen Jacob magnificate eum.

Psalm. 8. Domine Dominus noster, quam admirabile.

℣. Gloria, et honore coronasti eum Domine.

℟. Et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Ex Tractatu S. Athanasii Episcopi.

In Passionem Domini.

Lect. IV.

Cum exueretur Dominus, eo ipso invisibiliter erigebatur de diabulo trophaeum, et quo illud manifestum fieret, narratur a Joanne, indutus fuisse purpura; a Matthaeo vero, chlamyde coccinea; coronamque illi ex spinis super caput esse positam, et calamum in manus datum; et ita, cum eum produxissent genibus flexis adorasse. Miraculum, novum, et incredibile, et magnae sine dubio victoriae insigne: quem enim ut hominem condemnaverant, eum mortuum deinde ut Deum adoraverunt; et quem aspernebantur ut vilem, et contemptibilem, eum confitebantur Regem; cui tunicam, et vestem detraxerant, eum purpura circumdederunt; et quem ignorantes contumeliis afficiebant, eum Prophetam etiam nolentes appellaverunt; et quem per ludibrium, subsannationemque pulsabant, et triumphalia addiderunt ornamenta, coccineam clamydem et coronam spineam, et calamum. Nam tametsi ea quasi per contumeliam agebant; efficiebatur tamen inde, ut ab eo latenter spoliaretur.

℟. Corona aurea super caput ejus. * expressa signo sanctitatis, gloria honoris, et opus fortitudinis.

℣. Quoniam praevenisti eum in benedictionibus dulcedinis, posuisti in capite ejus Coronam de lapide pretioso. Expressa signo.

Sermo S. Ambrosii Episcopi.

Serm. LXIX. qui est IV. de S. Cypriano, adscriptus, et S. Maximo.

Lect. V.

Videamus diligenter; ne ex palmite operis nostri non nascatur dulcedinis uva; sed fellis: ne dicatur nobis, quod Judaeis dictum est per Prophetam: sustinui, ut faceret uvam, fecit autem spinas, et non justitiam; sed clamorem. Quam dura conditio, ut possessio, quae Domino suo

suavitatis fructus afferre debuit, spinarum illum asperitate compunxerit! Hoc est: cum Judaei Salvatorem debuerunt tota fidei devotione suscipere, spinarum eum coronaverunt passione. Quae Corona quidem, quantum in Judaeis est, erat injuriarum contumelia; quantum in Domino, erat Corona virtutum. Compungunt ergo Judaei Dominum, dum coronant; compungunt, dum crucifigunt. Unde ait Scriptura sancta: Videbunt, in quem compunxerunt.

℟. Omnes amici mei dereliquerunt me, et praevaluerunt insidiantes mihi; tradidit me, quem diligebam * Et terribilibus oculis, plaga crudeli percutientes, subsannabant me.

℣. Inter iniquos projecerunt me, et non pepercerunt animae meae. Et terribilibus.

Lect. VI.

Igitur, fratres, videte ne et nobis dicatur: Sustinui, ut faceret uvam, fecit autem spinas; hoc est: ne spinas, quas Domino Judaei cruentis imposuerunt manibus, nos iniquis sensibus apponamus; et compungamus eum non asperitate sensium, sed operum pravitate. Sunt enim spinae cordis, quae verbum Dei etiam vulnerare consueverunt, de quibus meminit in Evangelio Salvator, dicens: Seminantis semen cecidisse inter spinas, et crevisse eas, ac suffocasse quod satum est. Ergo, fratres, videte, ne vinea vestra non uvas, sed spinas faciat, ne vindemia vestra non vinum afferat, sed acetum. Quisquis enim vindemiam legit, et pauperibus non largitur, ille acetum colligit, non vinum. Quisquis messes recondit, et indigentibus non ministrat, iste non alimoniae fructus reponit, sed tribulos avaritiae congregat. Nam propterea ait scriptura: de terra vestra spinas, et tribulos germinabit tibi.

℟. Vinea mea electa, ego te plantavi: * Quomodo conversa es in amaritudinem, ut me spinis coronares?

℣. Sepivi te, lapides elegi ex te, et aedificavi turrim. Quomodo conversa. Gloria Patri. Quomodo.

IN III. NOCTURNO

Antiph. Gravata est super me manus tua, conversus sum in aerumna mea, dum configitur spina.

Psal. 95. Cantate Domino canticum novum: * cantate Domino omnis terra *cum. rel. posit. in 2. Noct. de com. Virg.*

Antiph. Caput circuitus eorum, labor labiorum ipsorum operiet eos.

Psalm. 96. Dominus regnavit, exultet terra: * laetentur insulae multae.

Antiph. Ego dedi tibi sceptrum regale: et tu dedisti capiti meo spineam Coronam.

Psal. 97. Cantate Domino canti-

eum novum: * quia mirabilia fecit.

℣. Eris corona gloriae in manu Domini.

℟. Et diadema regni in manu Dei tui.

Lectio S. Evangelii secundum Joannem.

Lect. VII.

In illo tempore: Apprehendit Pilatus Jesum, et flagellavit. Et milites plectentes Coronam de spinis, imposuerunt capiti ejus. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi.

Tract. 116. *in Joannem.*

Hoc Pilatus non ob aliud fecisse credendus est, nisi ut ejus injuriis Judaei satiati sufficere sibi existimarent, et usque ad ejus mortem saevire desisterent. Ad hoc pertinet, quod idem Praeses cohortem suam etiam permisit facere, quae sequuntur, aut fortassis et jussit, quamvis hoc Evangelium tacuit: dixit enim quid deinde fecerint milites; Pilatum id jussisse non dixit.

℟. Christus passus est pro nobis, vobis relinquens exemplum, ut sequamini vestigia ejus: * Qui peccatum non fecit, nec inventus est dolus in ore ejus.

℣. Qui cum malediceretur, non maledicebat: cum pateretur, non comminabatur. Qui peccatum.

Lect. VIII.

Et milites (inquit) plectentes Coronam de spinis imposuerunt capiti ejus, et veste purpurea circumdederunt eum. Et veniebant ad eum, et dicebant: Ave Rex Judaeorum: et dabant ei alapas. Sic implebantur, quae de se praedixerat Christus. Sic Martyres informabantur ad omnia, quae persecutori licuisset facere, perferenda. Sic paulisper occulta tremenda potentia commendabatur prius imitanda sapientia. Sic regnum, quod de hoc mundo non erat, superbum mundum non atrocitate pugnandi sed patiendi humilitate vincebat. Sic illud granum multiplicandum seminabatur horribili contumelia, ut mirabili pullularet in gloria.

℟. Milites Praesidis suscipientes Jesum in praetorium, congregaverunt ad eum universam cohortem: et exuentes eum, clamydem coccineam circumdederunt ei: * Et plectentes Coronam de spinis, posuerunt super caput ejus.

℣. Genuflexo ante eum, illudebant ei, dicentes: Ave Rex Judaeorum. Et plectentes Coronam. Gloria Patri. Et plectentes.

Lect. IX.

De Homil. Fer. cur.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES; ET PER HORAS

Antiph.

Milites Praesidis suscipientes Jesum in praetorium, congregaverunt ad eum universam cohortem.

Psalm. Dominus regnavit. *Cum reliq. de Dominica.*

Antiph. Et exuentes eum, clamydem coccineam circumdederunt ei

Antiph. Et plectentes Coronam de spinis posuerunt super caput ejus, et arundinem in dextera ejus.

Antiph. Et genu flexo ante eum, illudebant ei, dicentes; Ave Rex Judaeorum.

Antiph. Et expuentes in eum, acceperunt arundinem, et percutiebant caput ejus.

Capit. *Cant.* 3.

Egredimini, et videte filiae Sion regem Salomonem in diademate, quo coronavit illum mater sua in die desponsationis illius, et in die laetitiae cordis ejus.

Hymnus. Lustra sex, qui jam peregit.

℣ Dominus regnavit, decorem induit.

℟. Induit Dominus fortitudinem et praecinxit se virtute.

Ad Benedictus.

Antiph. Milites induunt Jesum purpura, et imponunt ei plectentes spineam Coronam. Et coeperunt salutare eum; Ave Rex Judaeorum.

Oratio.

Deus, qui unigenitum tuum in Passione sua spinea Corona decorari; et Regem adorari voluisti: da nobis quaesumus, ob piam venerationem sacrae illius spineae Coronae, in caelesti ejus regno Coronam gloriae suae, et aeterni Regis majestatem perpetuo contemplari. Per eumdem.

Comm. Feriae.

AD TERTIAM

Antiph. Et exuentes eum.

Capit. Egredimini, ut supra.

℟. *breve.* Tuam Coronam; * Adoramus Domine. Tuam coronam.

℣. Tuam gloriosam recolimus Passionem. Adoramus Domine. Gloria Patri. Tuam Coronam.

℣. Gloria, et honore coronasti eum Domine.

℟. Et constituisti eum super opera manuum tuarum.

AD SEXTAM.

Antiph. Et plectentes Coronam.

Capit. *Apoc.* 6.

Vidi et ecce equus albus, et qui sedebat super illum, habebat arcum, et data est ei Corona et exivit vincens, ut vinceret.

℟. *breve.* Gloria, et honore coronasti eum Domine. Gloria, et honore.

℣. Et constituisti eum super opera manuum tuarum. Coronasti. Gloria Patri. Gloria, et honore.

℣. Eris Corona gloriae in manu Domini.

℟. Et diadema regni in manu Dei tui.

AD NONAM

Antiph. Et expuentes in eum.

Capit. *Isa.* 28.

In die illa erit Dominus exercituum Corona gloriae, et sertum exultationis residuo populi sui.

℟. *breve.* Eris Corona gloriae: In manu Domini. Eris Corona.

℣. Et diadema regni in manu Dei tui. In manu Domini. Gloria Patri. Eris Corona.

℣. Dominus regnavit, decorem induit.

℟. Induit Dominus fortitudinem, et praecinxit se virtute.

In secundis Vesperis.

Antiph. Psalm. Capitulum, Hymnus, et Vers. sicut in primis Vesp.

Ad Magnificat.

Antiph. O Coronae miranda dignitas, mortis poenas debitas repellis. Tu spes lapsis, firmitas infirmis. Tu restauras coronas perditas.

Oratio ut supra. Comm. Feriae.

—

FER. VI.

Post. Dom. I. Quadrag.

S. Lanceae, et Clavorum D. N. J. C.

dupl. maj.

In primis Vesperis

Ant. Unus militum, *cum reliquis de Laud.*

Psal. Dixit Dominus, *cum reliquis de Dominica, et loco ult.*

Psal. Laudate Dominum omnes Gentes.

Capit. Jo. Cap. 5. v. 5.

Charissimi: quis est qui vincit mundum, nisi qui credit, quoniam Jesus est filius Dei? hic est qui venit per aquam, et sanguinem, Jesus Christus non in aqua solum, sed in aqua, et sanguine.

Hymnus

Quaenam lingua tibi, o Lancea, debitas
Grates pro merito est apta rependere?
Christi vivificum namque aperis latus,
Unde Ecclesia nascitur.

Haec est Heva viri de latere exiens,
Olli membra gravis dum sopor occupat;
Hanc quippe alter Adam, corde scatentibus
Unda et sanguine procreat.

O Clavi! aequa manet vos quoque gratia,
Christi quando sacris artubus insiti,
Deletum Domini sanguine figitis
Mortis chirographum Cruci.

Te, Jesu, superi laudibus efferant,
Qui Clavorum aditus, signaque Lanceae
In caelo retines, vivus ubi imperas
Cum Patre, atque Paraclito. Amen.

℣. Foderunt manus meas, et pedes meos.

℟. Dinumeraverunt omnia ossa mea.

Ad Magnificat.

Ant. Delens quod adversus nos erat chirographum decreti, quod erat contrarium nobis, et

ipsum tulit de medio, affigens illud Cruci.

Oratio

Deus, qui in assumpta carnis infirmitate Clavis affigi, et Lancea vulnerari pro mundi salute voluisti: concede propitius, ut qui eorumdem Clavorum, et Lanceae solemnia veneramur in terris, de glorioso victoriae tuae triumpho gratulemur in coelis. Qui vivis, et regnas cum Deo Patre etc.

Commemor. Fer. in Quadrag.

Ad Completorium Ps. ut in Psalt, et in fine Hymni — Clavis forato, et Lancea etc. *ut infra, et sic terminantur Hymni per omnes Horas.*

Ad Matutinum.

Invitat. Christum Lancea, et Clavis vulneratum * Venite adoremus.

Hymnus

Salvete Clavi, et Lancea
Squalore nuper obsita,
Quae mersa Christi corpori,
Almo rubetis sanguine.

Vos ad scelus Judaica
Elegerat perfidia,
Sed in ministra gratiae
Vos vertit e coelo Deus.

Nam quot sacratis artubus
Sculpsistis olim vulnera,
E tot reclusis fontibus
Dona effluunt caelestia.

Clavis forato, et Lancea,
Jesu, tibi sit gloria,
Cum Patre, et almo Spiritu
Nunc, et per omne Saeculum.
Amen.

Si omissus sit Hymnus ad Vesperas, dicatur ad Matutinum, et Hymnus Matutini conjungatur cum Hymno ad Laudes.

IN I. NOCTURNO

Antiph. Ad Jesum autem cum venissent, non fregerunt ejus crura, sed unus militum Lancea latus ejus aperuit.

Psal. Beatus vir. Quare fremuerunt. Domine quid multiplicati, *ut in Festo Inventionis S. Crucis, ut in brev.*

Antiph. Exivit sanguis, et aqua et qui vidit, testimonium perhibuit, et verum est testimonium ejus.

Antiph. Alia Scriptura dicit: videbunt in quem transfixerunt.

℣. Quem tu percussisti, persequuti sunt.

℟. Et super dolorem vulnerum meorum addiderunt.

Lect. I.

De Zacharia Propheta

Cap. XII. v. 10.

Haec dicit Dominus: Effundam super domum David, et super habitatores Jerusalem spiritum gratiae, et precum: et aspicient ad me, quem confixerunt. Et plangent eum planctu quasi super unigenitum, et dolebunt super eum, ut doleri solet in morte Primogeniti. In die illa magnus erit planctus in Jerusalem, sicut planctus Adadremon in campo

Mageddon. Et planget terra: familiae, et familiae seorsum: familiae domus David seorsum, et mulieres eorum seorsum: familiae domus Nathan seorsum, et mulieres eorum seorsum: familiae domus Levi seorsum, et mulieres eorum seorsum: familiae Semei seorsum, et mulieres eorum seorsum. Omnes familiae reliquae, familiae, et familiae seorsum, et mulieres eorum seorsum.

℟. Ad Jesum autem cum venissent, ut viderunt eum jam mortuum, non fregerunt ejus crura, * sed unus militum Lancea latus ejus aperuit.

℣. Et qui vidit testimonium perhibuit: et verum est testimonium ejus. Sed unus.

Lect. II.

In die illa erit fons patens domui David, et habitantibus Jerusalem in ablutionem peccatoris, et menstruatae. Et erit in die illa, dicit Dominus exercituum: disperdam nomina idolorum de terra et non memorabitur ultra, et pseudoprophetas, et spiritum immundum auferam de terra. Et erit, cum prophetaverit quispiam ultra, dicent ei pater ejus, et mater ejus qui genuerunt eum: non vives, quia mendacium locutus es in nomine Domini, et configent eum pater ejus, et mater ejus: genitores ejus, cum prophetaverit. Et erit in die illa; confundentur prophetae, unusquisque ex visione sua cum prophetaverit: nec operientur pallio saccino, ut mentiantur, sed dicet: non sum propheta, homo agricola ego sum, quoniam Adam exemplum meum ab adolescentia mea.

℟. Unus militum Lancea latus ejus aperuit: * et continuo exivit sanguis, et aqua.

℣. In die illa erit fons patens domui David, et habitantibus Jerusalem. Et continuo.

Lect. III.

Et dicetur ei; quid sunt plagae istae in medio manuum tuarum ?. et dicet: his plagatus sum in domo eorum, qui diligebant me. Framea suscitare super pastorem meum, et super virum cohaerentem mihi, dicit Dominus exercituum; percute pastorem, et dispergentur oves; et convertam manum meam ad parvulos. Et erunt in omni terra, dicit Dominus: partes duae in ea dispergentur, et deficient; et tertia pars relinquetur in ea. Et ducam tertiam partem per ignem, et uram eos, sicut uritur argentum, et probabo eos, sicut probatur aurum. Ipse vocabit nomen meum, et ego exaudiam eum. Dicam: populus meus es, et ipse dicet: Dominus Deus meus.

℟. In die illa erit fons patens domui David, et habitantibus

Jerusalem * in ablutionem peccatoris, et menstruatae.

℣. Hic est qui venit per aquam, et sanguinem Jesus Christus. In ablutionem. Gloria. In.

IN II. NOCTURNO

Antiph. Aspicient ad me, quem confixerunt, et plangent eum planctu quasi super unigenitum.

Psalmi. Cum invocarem. Verba mea. Domine Dominus noster:

Ut in II. Noct. de Inventione S. Crucis, ut in Breviario.

Antiph. Quid sunt plagae istae in medio manuum tuarum ?

Antiph. His plagatus sum in domo eorum, qui diligebant me.

℣. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras.

℟. Attritus est propter scelera nostra.

Sermo Innocentii PP. VI.

In decreto de Festo Lanceae, et Clavorum Domini.

Lect. IV.

In Redemptoris nostri Domini Jesu Christi sacratissima Passione sic nos gloriari oportet, ut ipsius Passionis cuncta mysteria dinumerantes, et merita, singulis etiam ejus salutaribus instrumentis gloriemur. Inter quae illud celebriter memorandum est, quod ipse Salvator, emisso in cruce jam spiritu, sustinuit perforari Lancea latus suum, ut, inde sanguinis, et aquae profluentibus undis, formaretur unica et immaculata, ac virgo sancta mater Ecclesia sponsa sua. O beatissima ipsius sacri lateris apertura, unde nobis tot, et tanta divinae pietatis dona fluxerunt ! O felix Lancea, quae tot bona nobis efficere, et ad tanti triumphi gloriam meruit superaddi !

℟. Hic est qui venit per aquam, et sanguinem Jesus Christus. * Non in aqua solum, sed in aqua, et sanguine.

℣. Tres sunt qui testimonium dant in terra: spiritus, aqua, et sanguis, et hi tres unum sunt. Non in aqua.

Lect v.

Haec latus ipsum aperiendo, sacratissimas januas nobis regni coelestis aperuit. Haec vulnerando jam mortuum, vulnera nostra sanavit, vitamque nobis reddidit, et salutem. Haec innoxium transfigendo , illius sanguine culpas nostras abstersit; et demum ejusdem sacratissimis undis irrigata, caecitatis nostrae tenebras sustulit, et nos ipsius divinae pietatis fluviis mundavit. Illi etiam dulces Clavi, quibus ipse Salvator eidem cruci fuit affixus quique non solum immaculato respergi sanguine, et molem ferre tanti ponderis meruerunt, sed et nos etiam per ipsorum salutiferas plagas dulcedinem tantam ipsius divinae charitatis accepimus, ut manus nostrae a peccati solutae nexibus, pedesque nostri a mortis laqueis fuerint liberati, sunt devotissime recolendi.

℟. Quoniam circumdederunt me canes multi, concilium malignantium obsedit me. * Foderunt manus meas, et pedes meos.

℣. Dicetur ei: quid sunt plagae istae in medio manuum tuarum? Foderunt.

Lect. VI.

Quid enim vulnere, et plagis hujusmodi sanctius? quid eis salubrius, ex quibus salus nostra processit, et in quibus assidue se possunt curare animae devotorum? Licet igitur Lancea, et Clavi praedicti, aliaque ipsius Passionis salutaria instrumenta, sint a cunctis fidelibus Christi ubilibet veneranda, et de ipsa etiam Passione in eadem Ecclesia solemnia annis singulis Officia celebrentur, et fiat; dignum tamen, et conveniens reputamus, si de ipsius Passionis specialibus istrumentis, et praesertim in partibus, in quibus instrumenta ipsa dicuntur haberi, solemne, ac speciale festum celebretur, et fiat. Nosque illos fideles Christi, qui aliqua ex instrumentis ipsius habere se gaudet, in eorum devotione divinis Officiis, atque muneribus specialiter foveamus.

℟. Dicetur ei: quid sunt plagae istae in medio manuum tuarum? et dicet; * His plagatus sum in domo eorum, qui diligebant me.

℣. Nisi videro in manibus ejus fixuram clavorum, non credam. His plagatus sum. Gloria. His plagatus.

IN III. NOCTURNO

Antiph. Foderunt manus, et pedes meos: dinumeraverunt omnia ossa mea.

Psalm. Cantate Domino canticum novum. Dominus regnavit. Cantate Domino canticum novum, * quia mirabilia etc. *ut in III. Noct. de Invent. S. Crucis, ut in Brev.*

Antiph. Nisi videro in manibus ejus fixuram clavorum, et mittam digitum meum in locum clavorum, et mittam manum meam in latus ejus, non credam.

Antiph. Infer digitum tuum huc, et vide manus meas, et affer manum tuam, et mitte in latus meum.

℣. Disciplina pacis nostrae super eum.

℟. Et livore ejus sanati sumus.

Lectio S. Evangelii secundum Joannem.

Lect. VII. *Cap.* 19.

In illo tempore: Sciens Jesus, quia omnia consummata sunt, ut consummaretur Scriptura, dixit: Sitio. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Ep.

Tract. 128. *in Joannem*

Unus militum Lancea latus ejus aperuit, et continuo exivit sanguis, et aqua. Vigilanti verbo Evangelista usus est, ut non diceret: latus ejus percussit, aut vulneravit, aut quid aliud, sed aperuit: ut illud quodammodo vitae ostium panderetur, unde Sacramenta manaverunt, sinequi-

bus ad vitam, quae vera vita est, non intratur. Ille sanguis, qui fusus est, in remissionem fusus est peccatorum. Aqua illa salutaris temperat poculum, haec et lavacrum praestat, et potum. Hoc praenuntiabat, quod Noe in latere Arcae ostium facere jussus est, quo intrarent animalia, quae non erant diluvio peritura, quibus figurabatur Ecclesia.

℟. Facta sunt haec, ut Scriptura impleretur: os non comminuetis ex eo. Et iterum alia Scriptura dicit: * videbunt in quem transfixerunt.

℣. Effundam super domum David, et super habitatores Jerusalem spiritum gratiae, et precum. Videbunt.

Lect. VIII.

Propter hoc mulier facta est de latere viri dormientis, et appellata est vita, materque vivorum, magnumque signavit bonum ante magnum praevaricationis malum, et secundus Adam, inclinato capite, in cruce dormivit, ut inde formaretur ei Conjux, quae de latere dormientis effluxit. O mors, unde mortui reviviscunt! quid isto sanguine mundius? quid vulnere isto salubrius? facta sunt enim haec, inquit, ut Scriptura impleretur: os non comminuetis ex eo. Et iterum alia Scriptura dicit: Videbunt in quem transfixerunt.

℟. Effundam super domum David, et super habitatores Jerusalem spiritum gratiae, et precum * et aspicient ad me, quem confixerunt.

℣. Et plangent eum planctu quasi super unigenitum. Et aspicient. Gloria. Et aspicient.

In Quadragesima omittitur IX. Lectio, et ejus loco legitur Homilia feriae currentis.

Lect. IX.

Duo testimonia de Scripturis singulis reddidit, quasi facta fuissent, narravit. Nam quia dixerat: ad Jesum autem cum venissent, ut viderunt eum jam mortuum, non fregerunt ejus crura: ad hoc pertinet testimonium: os non comminuetis ex eo: quod praeceptum est eis, qui celebrare Paschâ jussi sunt, ovis immolatione, in veteri lege, quae Dominicae Passionis umbra praecesserat. Unde Pascha nostrum immolatus est Christus; de quo Isaias Propheta dixerat: sicut ovis ad occisionem ductus est. Item quia subjunxerat, dicens: sed unus militum Lancea latus ejus aperuit; ad hoc pertinet alterum testimonium: videbunt in quem transfixerunt. Ubi promissus est Christus, in ea, qua crucifixus est, carne venturus.

Te Deum.

AD LAUDES

Antiph. Unus militum Lancea latus ejus aperuit, et continuo exivit sanguis, et aqua.

Psalm. Dominus regnavit. *Cum reliquis de Dominica.*

Antiph. Foderunt manus meas, et pedes meos: dinumeraverunt omnia ossa mea.

Antiph. Tres sunt, qui testimonium dant in terra: spiritus, aqua, et sanguis, et hi tres unum sunt.

Antiph. Quid turbati estis, et cogitationes ascendunt in corde vestro? videte manus meas, et pedes meos, quia ego ipse sum.

Antiph. Infer digitum tuum huc, et vide manus meas, et affer manum tuam, et mitte in latus meum.

Capit. Charissimi: *ut sup.*

Hymnus

Tincta ergo Christi sanguine
Convertite in me cuspidem,
Ferire cor, pedes, manus,
Poenam a nocente sumite.

At quaeso culpis debitas
Quas jure plagas figitis,
Cruore divino illitae
Fiant medela spiritus.

Sit gressus ad malum impotens,
Manus nocere desinant,
Omnisque corde e saucio
Profanus ardor exeat.

Clavis forato, et Lancea,
Jesu, tibi sit gloria
Cum Patre, et almo Spiritu
Nunc, et per omne saeculum.
Amen.

℣. Foderunt manus meas, et pedes meos.

℟. Dinumeraverunt omnia ossa mea.

Ad Benedictus

Ant. Inglorius erit inter viros aspectus ejus, et forma ejus inter filios hominum. Iste asperget gentes multas.

Oratio. Ut sup. Comm. Fer.

AD PRIMAM

Ant. Unus militum.

In ℟. *br.* ℣. Qui vulneratus es pro nobis.

AD TERTIAM

Antiph. Foderunt.

Capit. Charissimi: *ut sup.*

℟. *br.* Foderunt manus meas, * Et pedes meos. Foderunt.

℣. Dinumeraverunt omnia ossa mea. Et pedes meos. Gloria Patri. Foderunt.

℣. Quem tu percussisti persequuti sunt.

℟. Et super dolorem vulnerum meorum addiderunt.

AD SEXTAM

Antiph. Tres sunt.

Capit. I. *Petri* II. v. 21.

Fratres: Christus passus est pro nobis, vobis relinquens exemplum ut sequamini vestigia ejus. Qui peccatum non fecit, nec inventus est dolus in ore ejus.

℟. *br.* Quem tu percussisti* Persequuti sunt. Quem tu.

℣. Et super dolorem vulnerum meorum addiderunt. Persequuti sunt. Gloria Patri. Quem tu.

℣. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras.

℟. Attritus est propter scelera nostra.

AD NONAM

Antiph. Infer.

Capit. v. 24.

Qui peccata nostra ipse pertulit in corpore suo super lignum: ut peccatis mortui justistiae vivamus: cujus livore sanati estis.

℟. *br.* Ipse vulneratus est * Propter iniquitates nostras. Ipse.

℣. Attritus est propter scelera nostra. Propter. Gloria Patri. Ipse.

℣. Disciplina pacis nostrae super eum.

℟. Cujus livore sanati sumus.

In secundis Vesp. omnia ut in primis, et loco ult. Ps. Credidi.

Ad Magnificat.

Antiph. Vere languores nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit, et nos putavimus eum quasi leprosum, et percussum a Deo, et humiliatum. *Comm. Fer.*

—

FERIA VI.

Post. Dom. II. Quadr.

SACRATISSIMAE SINDONIS

D. N. J. C.

dupl. maj.

Ad Vesperas, Antiph.

Joseph nobilis decurio, *cum reliquis de Laud.*

Psal. Dixit Dominus. *cum reliq. de Dominica, et loco ultimi.*

Psal. Laudate Dominum omnes gentes.

Capit. *Isaiae* 63.

Quis est iste, qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra? Iste formosus in stola sua gradiens in multitudine fortitudinis suae. Ego qui loquor justitiam, et propugnator sum ad salvandum.

Hymnus

Gloriam sacrae celebremus omnes.
Sindonis: laetis recolamus hymnis,
Et piis votis monumenta nostrae
Certa salutis;

Quae refert semper veneranda Sindon
Sanguine impressis decorata signis.
Dum cruce ex alta tulit involutum
Corpus Jesu.

Reddit haec saevos animo dolores,
Quos tulit, casum miseratus Adae,
Christus humani generis Redemptor,
Morte perempta.

Saucium ferro latus, atque palmas,
Et pedes clavis, lacerata flagris.
Membra, et infixam capiti coronam.
Monstrat imago.

Quis pius sicci soculis, et absque
Intimi cordis gemitu notata,
Vivaque indignae simulacra mortis
Cernere possit?

Nostra cum solum tibi, Christe, culpa

Causa tantorum fuerit malorum,
Nostra debetur tibi vita: vitam
Dedimus ipsam.
Sit tibi, Fili, decus atque virtus,
Qui tuo mundum redimis cruore,
Quique cum summo Genitore, et almo
Flamine regnas.
Amen.

℣. Tuam Sindonem veneramur Domine.

℟. Tuam recolimus passionem.

Ad magnificat, Antiph.

Joseph vir bonus, et justus accessit ad Pilatum, et petiit corpus Jesu, quo accepto, involvit illud in Sindone munda.

Oratio

Deus, qui nobis in sancta Sindone, qua corpus tuum sacratissimum e cruce depositum a Joseph involutum fuit, passionis tuae vestigia reliquisti: concede propitius; ut per mortem, et sepulturam tuam ad resurrectionis gloriam perducamur. Qui vivis et regnas.

Ad Matutinum, Invitat.

Christum Dominum, qui passionis suae memoriam in sacra Sindone renovat, * Venite Adoremus.

Hymnus

Mysterium mirabile
Hac luce nobis panditur,
Verus Dei cum Filius
Mortem cruentam sustinet.
Causam tuendo servuli,
Reique formam vestiens,
Pro servo herus suspenditur,
Pro sonte justus plectitur.
Necis manent insignia
Impressa sacra in Sindone,
Quae post triumphum nobilem
Corpus cruentum involverat.
Sunt mortis haec, et tartari,
Mundique victi insignia;
Trophaea sunt haec inclyta
Ductoris invictissimi.
Debemus ergo hanc gratiam
Nostrae salutis vindici,
Ut daemonis contra dolos,
Hac militemus tessera.
Vitae vetustae mortui,
Surgamus in vitam novam
Christum sequuti; per crucem
Christi fruemur gloria.
Praesta Pater piissime,
Patrique compar unice,
Cum Spiritu Paraclito
Regnans per omne saeculum.
Amen.

IN I. NOCTURNO

Antiph. Rubrum est indumentum tuum, et vestimenta tua sicut calcantium in torculari.

Psal. 4. Cum invocarem.

Antiph. Aspersus est sanguis super vestimenta mea, omnia indumenta mea inquinavi.

Psalm. 15.

Conserva me Domine quoniam speravi in te;

Antiph. Diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

Psal. 14. Domine, quis habitabit.

℣. Tuam Sindonem veneramur Domine.

℟. Tuam recolimus passionem.

De Isaia Propheta.

Lect. I. *Cap.* 53.

Quis credidit auditui nostro? et brachium Domini, cui revelatum est? et ascendet sicut virgultum coram eo, et sicut radix de terra sitienti. Non est species ei, neque decor, et vidimus eum, et non erat aspectus, et desideravimus eum: despectum, et novissimum virorum, virum dolorum, et scientem infirmitatem, et quasi absconditus vultus ejus et despectus; unde nec reputavimus eum. Vere languores nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit, et nos putavimus eum quasi leprosum et percussum a Deo, et humiliatum. Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra: disciplina pacis nostrae super eum, et livore ejus sanati sumus.

℟. Ecce vidimus eum non habentem speciem, neque decorem; aspectus ejus in eo non est: hic peccata nostra portavit, et pro nobis dolet; ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, * Cujus livore sanati sumus.

℣. Vere languores nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit. Cujus.

Lect. II.

Omnes nos quasi oves erravimus, unusquisque in viam suam declinavit: et posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum. Oblatus est quia ipse voluit, et non aperuit os suum. Sicut ovis ad occisionem ducetur, et quasi agnus coram tondente se obmutescet, et non aperiet os suum: de angustia et de judicio sublatus est: generationem ejus quis enarrabit? quia abscissus est de terra viventium: propter scelus populi mei percussi eum. Et dabit impios pro sepultura, et divitem pro morte sua, eo quod iniquitatem non fecerit, neque dolus fuerit in ore ejus.

℟. Quid sunt plagae istae in medio manuum tuarum? * Et dicet: his plagatus sum in domo eorum, qui diligebant me.

℣. Framea suscitare super pastorem meum, et super virum cohaerentem mihi. Et dicet.

Lect. III.

Et Dominus voluit conterere eum in infirmitate: si posuerit pro peccato animam suam, videbit semen longaevum, et voluntas Domini in manu ejus dirigetur. Pro eo, quod laboravit anima ejus, videbit, et saturabitur: in scientia sua justificabit ipse justus servus meus multos, et iniquitates eorum ipse portabit. Ideo dispertiam ei plurimos: et fortium dividet spolia, pro eo;

quod tradidit in mortem animam suam, et cum sceleratis reputatus est: et ipse peccata multorum tulit, et pro transgressoribus rogavit.

℟. Tuam Sindonem veneramur Domine, tuam gloriosam recolimus passionem: * Miserere nobis qui passus es pro nobis.

℣. Salva praesentem catervam in tuis hodie laudibus congregatam. Miserere.

Gloria Patri. Miserere.

IN II. NOCTURNO

Antiph. Quasi absconditus vultus ejus, et despectus, unde nec reputavimus eum.

Psalm. 23.

Domini est terra, et plenitudo ejus:

Antiph. Omnes videntes me, deriserunt me, locuti sunt labiis, et moverunt caput.

Psalm. 26.

Dominus illuminatio mea, et salus mea, * quem timebo?

Antiph. Tradidit in mortem animam suam, et ipse peccata multorum tulit.

Psalm. 29.

Exultabo te, Domine, quoniam suscepisti me:

℣. Adoramus te Christe et benedicimus tibi.

℟. Quia per crucem tuam redemisti mundum.

Sermo Sancti Ambrosii Episcopi.

Lect. IV. *Luc.* 23

Quid sibi vult, quod non Apostoli, sed Joseph, et Nicodemus, ut Joannes dicit, Christum sepeliunt? Unus justus et constans, alter, qui erat magister in Israel. Talis enim Christi est sepultura, quae justitiam, magisteriumque habeat. Obstruitur igitur tergiversandi locus, et domestico Judaei testimonio revincuntur. Nam si Apostoli sepelissent, dicerent utique non sepultum, quem sepultum, raptum esse dixerunt. Justus autem Christi corpus operit Syndone, innocens ungit unguento. Namque haec non otiose distincta reperimus; quia justitia vestit Ecclesiam, innocentia gratiam subministrat.

℟. O admirabilis Sindon! * In qua involutus est thesaurus noster, redemptio captivorum.

℣. Gaudet totus mundus, qui redemptus est sanguine Domini sui. In.

Lect. V.

Vesti ergo et tu Domini corpus gloria sua, ut et ipse sis justus. Et si mortuum credis, operi tamen divinitatis propriae plenitudine; unge illud myrrha, et aloe, ut bonus odor Christi sis. Bonum linteum misit Joseph ille vir justus; et fortasse illud, quod Petrus vidit a caelo ad se esse demissum, in quo erant genera quadrupedum, et ferarum, et volucrum ad similitudinem gentilium figurata. Mystico igitur unguento illo pistico consepelie-

tur Ecclesia, quae diversitatem populorum fidei suae communione sociavit.

℟. Tulerunt tunicam Joseph fratres ejus, et in sanguine hoedi, quem occiderunt, tinxeruut mittentes qui ferret ad patrem, et diceret; * Hanc invenimus, vide, num tunica filii tui sit, an non?

℣. Quam cum agnovisset pater, ait; tunica filii mei est, fera pessima devoravit eum. Hanc invenimus.

Lect. VI.

Hunc Joseph justum Lucas dixit, Matthaeus divitem; et merito dives hoc loco dicitur, ubi corpus suscipit Christi; suscipiendo enim divitem, nescivit fidei paupertatem. Dives est ergo, qui justus est, justus igitur Sindone involvit; Israelita vero et diversos miscet virtutum odores, et aloes mittit quasi libras centum, hoc est perfectae fidei quantitatem. Et ligaverunt corpus Jesu juxta consuetudinem specialem Judaeorum, non utique nodis perfidiae, sed fidei ligaturis; et posuerunt in horto, cui frequenter Ecclesia comparatur, quae diversorum habet poma meritorum, floresque virtutum.

℟. Christus passus est pro nobis, vobis relinquens exemplum, ut sequamini vestigia ejus, * Qui peccatum non fecit, nec inventus est dolus in ore ejus.

℣. Qui cum malediceretur, non maledicebat; cum pataretur, non comminabatur. Qui peccatum.

Gloria Patri. Qui.

IN III. NOCTURNO

Antiph. Caro mea requiescet in spe, quia non dabis sanctum tuum videre corruptionem.

Psalm. 53. Deus in nomine tuo.

Antiph. Convertisti planctum meum in gaudium mihi: conscidisti saccum meum, et circumdedisti me laetitia.

Psalm. 75.

Notus in Judaea Deus:

Antiph. Factus sum sicut homo sine adjutorio inter mortuos liber.

Psalm. 87. Domine Deus salutis meae.

℣. Omnis terra adoret te, et psallat tibi.

℟. Psalmum dicat nomini tuo Dominè.

Lectio sancti Evangelii secundum Marcum.

Lect. VII. *Cap.* 15.

In illo tempore Cum jam sero factum esset, quia erat Parasceve, quod est ante sabbatum, venit Joseph ab Arimathaea nobilis decurio, qui et ipse erat expectans regnum Dei. Et reliqua. Homilia venerabilis Bedae Presbyteri.

In Evang. Marc.

Parasceve graece, latine praeparatio dicitur, quo nomine Judaei, qui inter Graecos mora-

bantur, sextam sabbati appellabant, eo quod in illo, ea quae requiei sabbati necessaria essent, praeparare solerent. Juxta hoc, quod de manna quondam praeceptum est: sexta autem die colligetis duplum. Quia ergo sexta die factus est homo, et tota est mundi creatura perfecta; septima autem Conditor ab opere suo requievit, unde et hanc Sabbatum, hoc est requiem voluit appellari: recte Salvator eadem sexta die crucifixus, humanae restaurationis implevit arcanum; ideoque cum accepisset acetum, dixit: consummatum est; hoc est sextae diei, quod pro mundi refectione suscepi, jam totum est opus expletum. Sabbato autem in sepulchro requiescens, resurrectionis, quae octava die ventura erat, expectabat eventum.

℟. Mercatus est Joseph sindonem mundam, ut involveret in ea corpus Domini * Venit ergo, et tulit corpus ejus.

℣. Rogavit Pilatum Joseph ab Arimathaea, ut tolleret corpus Jesu. Venit ergo.

Bened. Divinum auxilium.

Lectio VIII.

Venit, inquit, Joseph ab Arimathaea nobilis decurio, qui et ipse erat expectans regnum Dei, et audacter introivit ad Pilatum, et petiit corpus Jesu. Magnae quidem Joseph iste dignitatis ad saeculum, sed majoris apud Deum meriti fuisse laudatur. Talem namque existere decebat eum, qui corpus Domini sepeliret; qui et per justitiam meritorum tali ministerio dignus esset, et per nobilitatem potentiae saecularis, facultatem posset obtinere ministrandi; non enim quilibet ignotus, aut mediocris ad praesidem accedere, et crucifixi corpus poterat impetrare.

℟. Haec est Sindon dignissima, * In qua salutis auctor de cruce depositus involvi dignatus est.

℣. Ut nos consepulti cum eo, veteris hominis exuviis depositis, innocentiae Sindone tegeremur. In qua.

Gloria Patri. In qua.

Lect. IX. *de Hom. Fer.*

Te Deum laudamus.

AD LAUDES

et per Horas, Antiph.

Joseph nobilis decurio vir bonus, et justus, et ipse dives erat expectans regnum Dei.

Psalm. Dominus regnavit. *cum reliquis de Dominica.*

Antiph. Hic audacter introivit ad Pilatum, et petiit corpus Jesu.

Ant. Cum cognovisset Pilatus a centurione, quod jam mortuus esset, donavit corpus Jesu.

Ant. Joseph autem mercatus Sindonem, et deponens eum, involvit Sindone.

Antiph. Posuit eum in monu-

mento, in quo nondum quisquam positus fuerat.

Capit. Isaiae 63.

Quis est iste, qui venit de Edom tinctis vestibus de Bosra? Iste formosus in stola sua gradiens in multitudine fortitudinis suae? Ego qui loquor justitiam, et propugnator sum ad salvandum.

Hymnus.

Jesu, dulcis amor meus,
Ac si praesens sis; accedo,
Te complector cum affectu,
Tuorum memor vulnerum.

O quam nudum hic te cerno,
Vulneratum, et distentum,
Inquinatum, involutum
In hoc sacro tegmine!

Salve caput cruentatum
Spinis, cujus dulcis vultus
Immutavit suum florem,
Quem coeli tremit curia.

Salve latus Salvatoris,
Salve mitis apertura,
Super rosam rubicunda,
Medela salutifera.

Manus sanctae vos avete,
Diris clavis perforatae:
Ne repellas me, Salvator,
De tuis sanctis pedibus.
Amen.

℣. Dominus regnavit, decorem induit.

℟. Induit Dominus fortitudinem, et praecinxit se virtute.

Ad Benedictus, Antiph.

Joseph nobilis decurio, expectans et ipse regnum Dei, mercatus est Sindonem, et deponens corpus Jesu involvit illud in Sindone.

Oratio

Deus, qui nobis in sancta Sindone, qua corpus tuum sacratissimum cruce depositum a Joseph involutum fuit, passionis tuae vestigia reliquisti; concede propitius ut per mortem, et sepulturam tuam ad resurrectionis gloriam perducamur. Qui vivis, et regnas.

Ad Tertiam, Antiph.

Hic audacter.

Capit. Quis est iste. *ut sup.*

℟. *br.* Tuam Sindonem.* Veneramur Domine. Tuam Sindonem.

℣. Tuam recolimus passionem. Veneramur.

Gloria Patri. Tuam Sindonem.

℣. Adoramus te Christe, et benedicimus tibi.

℟. Quia per mortem tuam redemisti mundum.

Ad Sextam, Antiph.

Cum cognovisset.

Capitulum

Quare ergo rubrum est indumentum tuum, et vestimenta tua sicut calcantium in torculari? Torcular calcavi solus, et de gentibus non est vir mecum.

℟. *br.* Adoramus te Christe, * Et benedicimus tibi. Adoramus.

℣. Quia per mortem tuam redemisti mundum. Et benedicimus.

Gloria Patri. Adoramus.

℟. Omnis terra adoret te, et psallat tibi.

℟. Psalmum dicat nomini tuo Domine.

Ad Nonam Antiph.

Posuit eum.

Capitulum

Circumspexi, et non erat auxiliator, quaesivi, et non fuit, qui adjuvaret, et salvavit mihi brachium meum et indignatio mea ipsa auxiliata est mihi.

℟. *br.* Omnis terra adoret te, * Et psallat tibi. Omnis.

℣. Psalmum dicat nomini tuo Domine. Et psallat tibi.

Gloria Patri. Omnis.

℣. Dominus regnavit decorem induit.

℟. Induit Dominus fortitudinem, et praecinxit se virtute.

In secundis Vesperis omnia ut in primis, et loco ultimi Psal. Voce mea. *ut in Vesp. comm. Passionis.* 6.

Ad Magnif. Antiph.

Homo quidam dives ab Arimathaea, nomine Joseph, accepto corpore Jesu, involvit illud in Sindone munda.

Oratio. Deus, qui nobis. *ut supra. Comm. Feriae.*

FESTA MARTII

Die 11.

S. Petri Conf.

dupl.

Omnia de Comm. Confess. non Pontif. 2. loco. Extra, Quadrages. lect. I. Noctur. de script. occurr.

Die 18.

S. Gabriel. Arcangel.

dupl. majus.

Omnia ut in fine Breviarii.

FER. VI.

post. dom. III. Quadrag.

Sacror. V. Vulnerum.

D. N. J. C.

dupl. majus.

Ad Vesp. Antiph. Vere languores. *Cum reliq. de Laud. Psalm.* Credidi, *cum reliquis de Feria quinta in Coena Domini.*

Capit. Isaiae 53.

Christus vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra, cujus livore sanati sumus,

Hymnus.

Pange lingua gloriosi,
Lauream certaminis,
Et super Crucis trophaeo
Dic triumphum nobilem:
Qualiter Redemptor Orbis
Immolatus vicerit.
De Parentis protoplasti
Fraude Factor condolens,
Quando pomi noxialis
In necem morsu ruit:

Ipse lignum tunc notavit,
Damna ligni ut solveret.
Hoc opus nostrae salutis
Ordo depoposcerat:
Multiformis proditoris
Ars ut artem falleret,
Et medelam ferret inde,
Hostis unde laeserat.
Quando venit ergo sacri
Plenitudo temporis,
Missus est ab arce Patris.
Natus, Orbis Conditor;
Atque ventre virginali
Carne amictus prodiit.
Vagit Infans inter arcta
Conditus praesepia:
Membra pannis involuta
Virgo Mater alligat:
Et Dei manus, pedesque
Stricta cingit fascia.
Sempiterna sit beatae
Trinitati gloria,
Æqua Patri, Filioque:
Par decus Paraclito:
Unius, Trinique nomen
Laudet Universitas.

℟. Amen.

℣. Videbunt, in quem transfixerunt.

℟. Et dolebunt super eum, ut in morte Primogeniti.

Ad Magnificat Antiph.

Dum in Cruce penderet Unigenitus Dei Filius, et ab omnibus subsannaretur, Mater ejus Virgo Maria, ipsum verum Deum, et hominem condolens venerabatur.

Oratio

Deus, qui unigeniti filii tui passione, et per quinque Vulnera ejus sanguinis effusione, humanam naturam peccato perditam reparasti: tribue nobis, quaesumus, ut qui ab eo suscepta Vulnera veneramur in terris, ejusdem pretiosissimi Sanguinis fructum consequi mereamur in coelis. Per eumdem.

Ad Matutin. Invitat.

Christum in Cruce confixum, quinque plagis vulneratum, * Venite adoremus.

Hymnus. Pange lingua, *ut supra in Vesperis.*

IN I. NOCTURNO

Antiph. Quis est, qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra?

Psalm. 10.

In Domino confido, quomodo dicitis animae meae: *

Antiph. Quare rubrum est indumentum tuum, et vestimenta tua sicut calcantium in torculari. ?

Psalm. 14.

Domine, quis habitabit in tabernaculo tuo: *

Antiph. Torcular calcavi solus, et de gentibus non fuit vir mecum.

Psalm. 23

Domini est terra, et plenitudo ejus: *

℣. Foderunt manus meas, et pedes meos.

℟. Dinumeraverunt omnia ossa mea.

De Isaia Propheta.

Lect. I. *Cap.* 53.

Quis credidit auditui nostro? et brachium Domini cui revelatum est? et ascendet sicut virgultum coram eo, et sicut radix de terra sitienti. Non est species ei, neque decor, et vidimus eum, et non erat aspectus, et desideravimus eum: Despectum et novissimum virorum, Virum dolorum et scientem infirmitatem, et quasi absconditus vultus ejus, et despectus: unde nec reputavimus eum. Vere languores nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit: Et nos putavimus eum quasi leprosum, et percussum a Deo, et humiliatum. Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra: disciplina pacis nostrae super eum, et livore ejus sanati sumus.

℟. Gratificavit nos Deus in dilecto Filio suo: * In quo habemus redemptionem per sanguinem ejus in remissionem peccatorum.

℣. Ecce venit plenitudo temporis, in quo misit Deus filium suum in terra. In quo.

Lectio II.

Omnes nos quasi oves erravimus, unusquisque in viam suam declinavit, et posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum. Oblatus est, quia ipse voluit, et non aperuit os suum: sicut ovis ad occisionem ducetur, et quasi agnus coram tondente se obmutescet, et non aperiet os suum. De angustia, et de judicio sublatus est; generationem ejus quis enarrabit? Quia abscissus est de terra viventium, propter scelus populi mei percussi eum. Et dabit impios pro sepultura, et divites pro morte sua, eo quod iniquitatem non fecerit, neque dolus fuerit in ore ejus. Et Dominus voluit conterere eum in infirmitate.

℟. Nos, qui aliquando eramus longe, facti sumus prope per sanguinem Jesu Christi.* Ipse est pax nostra, qui fecit utraque unum.

℣. A Domino factum est istud, et est mirabile in oculis nostris. Ipse.

Lectio III. *Cap.* 63.

Quis est, qui venit de Edom tinctis vestibus de Bosra? Iste formosus in stola sua, gradiens in multitudine fortitudinis suae. Ego qui loquor justitiam, et propugnator sum ad salvandum. Quare ergo rubrum est indumentum tuum, et vestimenta tua sicut calcantium in torculari? Torcular calcavi solus, et de gentibus non est vir mecum; calcavi eos in furore meo, et conculcavi eos in ira mea, et aspersus est sanguis eorum su-

per vestimenta mea, et omnia indumenta mea inquinavi; dies enim ultionis in corde meo, annus Redemptionis meae venit. Circumspexi, et non erat auxiliator; quaesivi, et non fuit qui adjuvaret.

℟. In primogenito ex mortuis complacuit omnem plenitudinem divinitatis inhabitare, et per eum reconciliari omnia in ipsum. * Pacificans per sanguinem Crucis ejus, sive quae in coelis, sive quae in terris sunt.

℣. Ipse est caput corporis Ecclesiae, in omnibus primatum tenens. Pacificans. Gloria Patri. Pacificans.

IN II. NOCTURNO

Antiph. Foderunt manus meas, et pedes meos; dinumeraverunt omnia ossa mea.

Psalm. 21.

Deus Deus meus, respice in me: quare me dereliquisti?

Antiph. A planta pedis usque ad verticem non est in eo sanitas.

Psalm. 65.

Jubilate Deo omnis terra, psalmum dicite nomini ejus;

Antiph. Vulnus, et livor, et plaga tumens non est circumligata, nec curata medicamine, neque fota oleo.

Plasm. 75.

Notus in Judaea Deus: in Israel magnum nomen ejus.

℣. Vere languores nostros ipse tulit.

℟. Et dolores nostros ipse portavit.

De Sermone Sancti Bernardi Abb *Lib. de Pass. Domini cap.* 41.

Lect. IV.

Captus est Jesus, post plurimas illusiones tam Judaeorum, quam Gentium; post sanguinis plures effusiones, clavis in mitibus manibus simul, et pedibus perforatur, et configitur ligno Crucis Salvator noster mitissimus Jesus. Intuere, et respice rosam Passionis sanguineae, quomodo rubet in indicium ardentissimae charitatis. Contendunt passio, et charitas: ista, ut plus ardeat, illa, ut plus rubeat.

℟. Per mortem destruxit Jesus eum, qui mortis habebat imperium: * Ut liberaret eos, qui timore mortis obnoxii erant servituti.

℣. Unde debuit per omnia fratribus assimilari, ut misericors fieret. Ut liberaret.

Lect. V.

Vide quomodo hoc flore rosae floruerit optima vitis nostra rubicundus Jesus. Vide totum corpus, sicuti rosae sanguineae florem non invenias. Inspice manum unam, et alteram, si florem rosae non invenias in utraque. Inspice pedem unum, et alterum numquid non rosei? Inspice lateris aperturam, quia nec illa caret rosa, quamvis ipsa subrubea sit, propter mixturam aquae,

quia, sicut narrat Evangelista, cum unus militum lancea latus ejus perforasset, exivit sanguis, et aqua.

℟. Per hominem mors, et per hominem resurrectio mortuorum * Et sicut in Adam omnes peccaverunt, ita in Christo omnes vivificabuntur.

℣. Novissime autem inimica destruetur mors. Et sicut.

Ex eodem D. Bernardo Serm. de Pass. Dom.

Lect. VI.

Respice Domine Sancte Pater de Sanctuario tuo, et de excelso coelorum habitaculo: et intuere hanc sacrosantam Hostiam, quam tibi offert magnus Pontifex noster, Sanctus puer tuus Dominus Jesus pro peccatis fratrum suorum, et esto placabilis super multitudine malitiae nostrae. Cognosce Pater tunicam filii tui Joseph; heu fera pessima devoravit eum, et conculcavit in furore suo vestimentum ejus: Ecce quinque scissuras lamentabiles in eo reliquit.

℟. Videmus Jesum propter passionem mortis gloria, et honore coronatum: * Ut pro omnibus gustaret mortem.

℣. Decebat eum, qui multos filios in gloriam adduxerat, auctorem salutis eorum per passionem consummari: Ut pro omnibus. Gloria Patri. Ut pro.

IN III. NOCTURNO.

Antiph. Quid sunt plagae istae in medio manuum tuarum?

Psalm. 95.

Cantate Domino canticum novum: * cantate Domino omnis terra.

Antiph. His plagatus sum in domo eorum, qui me diligebant.

Psalm. 96.

Dominus regnavit, exultet terra:

Antiph. In amaritudine sermo meus est, et manus plagae meae aggravata est super gemitum meum.

Psalm. 97.

Cantate Domino canticum novum; * quia mirabilia fecit.

℣. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras.

℟. Attritus est propter scelera nostra.

Lectio Sancti Evangelii secundum Joannem.

Lect. VIII. *Cap.* 19.

In illo tempore. Sciens Jesus, quia omnia consummata sunt, ut consummaretur scriptura, dixit: Sitio. Et reliqua.

Homilia Sancti Cyrilli Episcopi Alexandrini.

Lib. 12. *Com. in Joan.*

Cum ab immanibus Judaeis omnis in Christum expleta esset impietas, nec quidquam jam ad summam crudelitatem reliquum esset, ad extremum caro Christi sanctissima proprium quiddam, ac naturale rursus patitur. Multis enim, ac variis doloribus exsiccata, siti torquetur. Graves siquidem dolores magnam ad sitim commovendam vim habent,

naturali quodam, et inexplicabili calore humidum consumentes, et igneis ardoribus praecordia urentes.

℟. Manifestata est gratia Dei per illuminationem Salvatoris nostri Jesu Christi. * Qui destruxit mortem, illuminavit autem vitam in incorruptionem.

℣. Liberavit, et vocavit nos vocatione sua sancta per gratiam, quae data est nobis in Christo. Qui.

Bened. Divinum auxilium.

Lect. VIII.

Consumatum esse ait impietatis Judaicae modum, et impotentem saeviendi animum. Quid enim Judaei intentatum reliquerunt, aut quid non extremae crudelitatis adhibuerunt? Quod supplicii, aut contumeliae genus praetermiserunt? Quamobrem jure, consummatum est, ait: sed hora jam eum ad praedicandum spiritibus, qui apud inferos erant, invitante (advenit enim ut mortuorum, ac vivorum dominaretur), ipsam pro nobis mortem suscepit, communem hanc naturae nostrae passionem sustinuit in carne sua.

℟. Dignus es Domine accipere librum, et aperire signacula ejus quoniam occisus es, et redemisti nos Deo: * In sanguine tuo.

℣. Fecisti enim nos Deo nostro regnum, et Sacerdotes. In sanguine. Gloria Patri. In sanguine.

Legitur nona Lectio de homilia feriae currentis.

Te Deum.

AD LAUDES

et per Horas.

Antiph. Vere languores nostros ipse tulit. Et dolores nostros ipse portavit.

Psalm. Dominus regnavit, *cum reliq. de Laud. Dom: ut in Psalt.*

Antiph Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra.

Antiph. Alligavit Dominus plagam populi sui, et percussuram ejus sanavit.

Antiph. Omnis, qui transibit, stupebit super omnes plagas ejus.

Antiph. O vos omnes, qui transitis per viam, attendite, et videte si est dolor sicut dolor meus.

Capit. *Isaiae* 53.

Christus vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra, cujus livore sanati sumus.

Hymnus

Lustra sex qui jam peregit,
Tempus implens corporis,
Sponte libera Redemptor
Passioni deditus.
Agnus in Crucis levatur
Immolandus stipite.
Felle potus ecce languet,
Spina, clavi, lancea
Mite corpus perforarunt,
Unda manat et cruor:
Terra, pontus, astra, mundus
Quo lavantur flumine!

Crux fidelis inter omnes
Arbor una nobilis:
Silva talem nulla profert
Fronde, flore, germine:
Dulce ferrum, dulce lignum,
Dulce pondus sustinent.
Flecte ramos arbor alta,
Tensa laxa viscera.
Et rigor lentescat ille,
Quem dedit nativitas:
Et superni membra Regis
Tende miti stipite.
Sola digna tu fuisti
Ferre mundi victimam:
Atque portum praeparare
Arca mundo naufrago,
Quam sacer cruor perunxit,
Fusus Agni corpore.
Sempiterna sit beatae
Trinitati gloria;
Aequa Patri, Filioque,
Par decus Paraclito;
Unius, Trinique nomen
Laudet universitas. Amen.

℣. Videbunt in quem transfixerunt.

℟. Et dolebunt super eum, ut in morte Primogeniti

Ad Benedictus Antiph.

Unus militum lancea latus ejus aperuit, et continuo exivit sanguis, et aqua.

Commemoratio Feriae.

Ad Tertiam Antiph.

Ipse autem.

Capit. Christus vulneratus est, *ut supra.*

℟. *br.* Foderunt manus meas: * Et pedes meos. Foderunt.

℣. Dinumeraverunt omnia ossa mea. Et pedes. Gloria. Foderunt.

℣. O vos omnes, qui transitis per viam.

℟. Attendite; et videte dolorem meum.

Ad Sextam, Antiph.

Alligavit Dominus.

Capit. Isaiae 50.

Faciem meam non averti ab increpantibus, et conspuentibus in me: Dominus Deus auxiliator meus, ideo non sum confusus:

℟. *br.* Vere languores nostros * Ipse tulit. Vere.

℣. Et dolores nostros ipse portavit. Ipse tulit. Gloria Patri. Vere languores.

℣. Disciplina pacis nostrae super eum.

℟. Et livore ejus sanati sumus.

Ad Nonam, Antiph.

O vos omnes.

Capit. Isaiae 53.

Tradidit Christus in mortem animam suam, et cum sceleratis reputatus est: et ipse peccata multorum tulit, et pro transgressoribus rogavit.

℟. *br.* Ipse vulneratus est * Propter iniquitates nostras. Ipse.

℣. Attritus est propter scelera nostra. Propter iniquitates. Gloria. Ipse.

℣. Oblatus est, quia ipse voluit.

. Et non aperuit os suum.

In secundis Vesp. Antiph.

Vere languores, *cum reliq. de Laudibus, Psalmi, Capit. Hym-*

nus, et ℣. ut in primis Vesperis.

Ad Magnif. Antiph.

Ego sum vestra Redemptio: manus meae, quae vos fecerunt, clavis confixae sunt: propter vos flagellis caesus, et spinis coronatus sum: aquam petii pendens, et acetum porrexerunt: in escam meam fel dederunt, et in latus lanceam: mortuus, et sepultus resurrexi: vobiscum sum, et vivo in aeternum. *Com. Fer.*

—

FERIA VI.

Post Dom. IV. Quadrages.

FEST. PRETIOSISS. SANGUIN. D. N. J. C.

dupl. maj.

Ad Vesp. Antiph. Quis est iste, qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra? Iste formosus in stola sua.

Psalm. ut in Dominica, sed loco ultimi dicitur: Laudate Dominum omnes gentes.

Antiph. Ego, qui loquor justitiam, et propugnator sum ad salvandum.

Antiph. Vestitus erat veste aspersa Sanguine, et vocatur nomen ejus Verbum Dei.

Antiph. Quare ergo rubrum est indumentum tuum, et vestimenta tua, sicut calcantium in torculari?

Antiph. Torcular calcavi solus, et de gentibus non est vir mecum.

Cap. Hebr. 9.

Fratres, Christus assistens Pontifex futurorum bonorum, per amplius, et perfectius tabernaculum non manufactum, idest non hujus creationis; neque per sanguinem hircorum aut vitulorum, sed per proprium Sanguinem introivit semel in sancta, aeterna redemptione inventa.

Hymnus.

Festivis resonent compita vocibus:
Cives laetitiam frontibus explicent:
Taedis flammiferis ordine prodeant.
Instructi pueri, et senes.

Quem dura moriens Christus in arbore;
Fudit multiplici vulnere Sanguinem.
Nos facti memores dum colimus, decet
Saltem fundere lacrymas.

Humano generi pernicies gravis
Adami veteris crimine contigit:
Adami integritas, et pietas novi
Vitam reddidit omnibus.

Clamorem validum summus ab aethere
Languentis Geniti si Pater audit
Placari potius Sanguine debuit,
Et nobis veniam dare.

Hoc quicumque stolam Sanguine proluit,

Abstergit maculas, et roseum decus,
Quo fiat similis protinus Angelis,
Et Regi placeat, capit;
A recto instabilis tramite postmodum
Se nullus retrahat; meta sed ultima
Tangatur, tribuet nobile praemium,
Qui cursum Deus adjuvat.
Nobis propitius sis Genitor potens,
Ut quos Unigenae Sanguine Filii
Emisti, et placido Flamine recreas,
Coeli ad culmina transferas. Amen.

℣. Redemisti nos Domine in Sanguine tuo.

℟. Et fecisti nos Deo nostro regnum.

Ad Magnificat. Antiph. Accessistis ad Sion montem, et civitatem Dei viventis Jerusalem coelestem, et testamenti novi mediatorem Jesum, et sanguinis aspersionem melius loquentem, quam Abel.

Oratio.

Omnipotens sempiterne Deus, qui Unigenitum Filium tuum mundi Redemptorem constituisti, ac ejus Sanguine placari voluisti, concede quaesumus, salutis nostrae pretium solemni cultu ita venerari, atque a praesentis vitae malis ejus virtute defendi in terris: ut fructu perpetuo laetemur in Coelis. Qui tecum vivit. *Com. Fer.*

Ad Matut. Invitat. Christum Dei Filium, qui suo nos redemit sanguine: * Venite adoremus.

Hymnus.

Ira justa Conditoris,
Imbre aquarum vindice,
Criminosum mersit orbem,
Noe in arca sospite:
Mira tandem vis amoris
Lavit orbem sanguine.

Tam salubri Terra felix
Irrigata pluvia,
Ante spinis, quae scatebat,
Germinavit flosculos:
Inque nectaris saporem
Transiere absynthia.

Triste protinus venenum
Dirus anguis posuit,
Et cruenta belluarum
Desiit ferocia:
Mitis Agni vulnerati
Haec fuit victoria.

O scientiae supernae
Altitudo impervia!
O suavitas benigni
Praedicanda pectoris!
Servus erat morte dignus,
Rex luit poenam optimus.

Quando culpis provocamus
Ultionem Judicis,
Tunc loquentis protegamur
Sanguinis praesentia:
Ingruentium malorum
Tunc recedant agmina.

Te redemptus laudet orbis

Grata servans munera,
O salutis sempiternae
Dux, et auctor inclyte,
Qui tenes beata regna
Cum Parente, et Spiritu.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Antiph. Postquam consummati sunt dies octo, ut circumcideretur Puer, vocatum est nomen ejus Jesus.

Psalm. 2.

Quare fremuerunt gentes:

Antiph. Factus in agonia prolixius orbat, et factus est sudor ejus, sicut guttae sanguinis decurrentis in terram

Psalm. 3.

Domine quid multiplicati.

Antiph. Judas, qui eum tradidit, poenitentia ductus, retulit triginta argenteos, dicens: Peccavi tradens sanguinem justum.

Psalm. 15. Conserva me Domine.

℣. Redemisti nos Domine.

℟. In sanguine tuo.

De Epistola beati Pauli Apostoli ad Hebraeos.

Lect. I. *Cap.* 9.

Christus assistens Pontifex futurorum bonorum per amplius, et perfectius tabernaculum non manufactum, idest, non hujus creationis, neque per sanguinem hircorum, aut vitulorum, sed per proprium sanguinem, introivit semel in sancta, aeterna redemptione inventa. Si enim sanguis hircorum, et taurorum, et cinis vitulae aspersus, inquinatos sanctificat ad emundationem carnis: quanto magis sanguis Christi, qui per Spiritum sanctum semetipsum obtulit immaculatum Deo, emundabit conscientiam nostram ab operibus mortuis ad serviendum Deo viventi? Et ideo novi testamenti mediator est, ut morte intercedente, in redemptionem earum praevaricationum, quae erant sub priori testamento, repromissionem accipiant, qui vocati sunt aeternae haereditatis.

℟. Jesus, ut sanctificaret per suum sanguinem populum, extra portam passus est: * Exeamus igitur ad eum extra castra, improperium ejus portantes.

℣. Nondum enim usque ad sanguinem restitistis adversus peccatum repugnantes. Exeamus.

Lect. II.

Ubi enim testamentum est, mors necesse est intercedat testatoris. Testamentum enim in mortuis confirmatum est: alioquin nondum valet, dum vivit qui testatus est. Unde nec primum quidem sine sanguine dedicatum est. Lecto enim omni mandato legis a Moyse universo populo, accipiens sanguinem vitulorum, et hircorum cum aqua, et lana coccinea, et hyssopo, ipsum quoque librum, et omnem populum aspersit dicens: hic sanguis testamenti, quod mandavit ad vos

Deus. Etiam tabernaculum et omnia vasa ministerii sanguine similiter aspersit. Et omnia pene in sanguine secundum legem mundantur: et sine sanguinis effusione non fit remissio.

℟. Moyses sumptum sanguinem respersit in populum, * Et ait: hic est sanguis foederis, quod pepigit Dominus vobiscum.

℣. Fide celebravit Pascha, et sanguinis effusione, ne, qui vastabat primitiva, tangeret eos. Et.

Lect. III.

Habentes itaque fratres, fiduciam in introitu sanctorum in sanguine Christi, quam initiavit nobis viam novam, et viventem per velamen, idest carnem suam et Sacerdotem magnum super domum Dei, accedamus cum verò corde in plenitudine fidei; aspersi corda a conscientia mala, et abluti corpus aqua munda, teneamus spei nostrae confessionem indeclinabilem, (fidelis enim est qui repromisit) et consideremus invicem in provocationem caritatis et bonorum operum.

℟. Vos, qui aliquando eratis longe, facti estis prope in sanguine Christi: * Ipse enim est pax nostra, qui fecit utraque unum.

℣. Complacuit per eum reconciliare omnia in ipsum, pacificans per sanguinem crucis ejus, sive quae in terris, sive quae in coelis sunt. Ipse.

Gloria Patri. Ipse.

IN II. NOCTURNO

Antiph. Pilatus volens populo satisfacere, tradidit illis Jesum flagellis caesum.

Psalm. 22. Dominus regit me.

Antiph. Videns autem, quia nihil proficeret, acceptà aqua, lavit manus coram populo, dicens: innocens ego sum a sanguine justi hujus.

Psalm. 29. Exaltabo te, Domine.

Antiph. Et respondens universus populus, dixit: sanguis ejus super nos, et super filios nostros.

Psalm. 63. Exaudi Deus orationem meam.

℣. Sanguis Jesu Christi Filii Dei.

℟. Emundet nos ab omni peccato.

Sermo Sancti Joannis Crysostomi.

Lect. IV.

Vultis sanguinis Christi audire virtutem? Redeamus ad ejus exemplum, et priorem typum recordemur, et pristinam Scripturam narremus. In Ægypto nocte media, Ægyptiis Deus plagam decimam minabatur, ut eorum primogenita deperirent, quia primogenitum ejus populum detinebant. Sed ne amata plebs Judaeorum una cum illis periclitaretur; quia unus locus continebat universos, remedium discretionis inventum est. Proinde

exemplum mirabile, ut discas in veritate virtutem. Ira divinae indignationis sperabatur, et domos singulas mortifer circuibat. Quid igitur Moyses? Occidite, inquit, agnum anniculum, et sanguine ejus linite januas. Quid ais, Moyses? Sanguis ovis rationalem hominem liberare consuevit? Valde, inquit, non eo quod sanguis est, sed quia dominici sanguinis per eum demonstratur exemplum.

℟. In timore incolatus vestri conversamini, * Scientes, quod non corruptibilibus auro, vel argento redempti estis.

℣. Sed pretioso sanguine quasi agni immaculati Christi. Scientes.

Lectio V.

Nam sicut regnantium statuae, quae sine caussa sunt et sermone, nonnunquam ad se confugientibus hominibus anima, et ratione decoratis, subvenire consueverunt, non quia sunt aere confectae, sed quia retinent imaginem principalem: ita et sanguis ille, qui irrationalis fuit, animas habentes homines liberavit; non quia sanguis fuit, sed quia hujus sanguinis ostendebat adventum. Et tunc Angelus ille vastator, cum linitos postes, atque aditus pervideret, transjecit gressus, et non est ausus intrare. Nunc ergo si viderit inimicus, non postibus impositum sanguinem typi, sed fidelium ore lucentem sanguinem veritatis Christi, templi postibus dedicatum, multo magis se subtrahet. Si enim Angelus cessit exemplo, quanto magis terrebitur inimicus, si ipsam perspexerit veritatem? Vis, et aliam hujus sanguinis scrutare virtutem? Volo. Unde primum cucurrit, inspicias, et de quo fonte manavit. De ipsa primum cruce processit; latus illud dominicum, initium fuit. Mortuo enim, ait, Jesu, et adhuc in cruce pendente, approximat miles: latus lancea percussit, et exinde aqua fluxit, et sanguis. Unum baptismatis symbolum: aliud sacramenti. Ideo non ait: exiit sanguis et aqua, sed exiit aqua primum, et sanguis: quia primum baptismate diluimur, et postea mysterio dedicamur.

℟. Empti enim estis pretio magno: * Glorificate, et portate Deum in corpore vestro.

℣. Pretio empti estis: nolite fieri servi hominum. Glorificate.

Lectio VI.

Latus miles aperuit, et templi sancti parietem patefecit. Et ego thesaurum praeclarum inveni, et fulgentes divitias me gratulor reperire. Sic et de illo agno factum est. Judaei ovem occiderunt, et ego fructum de sacramento cognovi. De latere sanguis, et aqua. Nolo tam facile, auditor, transeas tanti secreta mysterii. Restat enim mihi my-

stica, atque secretalis oratio. Dixi baptismatis symbolum, et mysteriorum, aquam illam, et sanguinem demonstrare. Ex his enim sancta fundata est Ecclesia per lavacri regenerationem, et renovationem Spiritus sancti. Per baptisma, inquam, et mysteria, quae ex latere videntur esse prolata. Ex latere igitur suo Christus aedificavit Ecclesiam, sicut de latere Adam ejus conjux Heva prolata est. Nam hac de causa Paulus quoque testatur, dicens: De corpore ejus, et de ossibus ejus sumus: latus videlicet illud significans. Nam, sicut de illo latere Deus fecit foeminam procreari: sic et de suo latere Christus aquam nobis, et sanguinem dedit, unde repararetur Ecclesia.

℟. Commendat caritatem suam Deus in nobis: * Quoniam cum adhuc peccatores essemus, secundum tempus Christus pro nobis mortuus est.

℣. Multo igitur magis nunc justificati in sanguine ipsius salvi erimus ab ira per ipsum. Quoniam.

Gloria Patri. Quoniam.

IN III. NOCT.

Antiph. Exivit ergo Jesus, portans coronam spineam, et purpureum vestimentum, et dixit eis: Ecce Homo.

Psalm. 73.

Ut quid Deus repulisti in finem.

Antiph. Et bajulans sibi crucem, exivit in eum, qui dicitur Calvariae, locum: ubi crucifixerunt eum.

Psalm. 87. Domine Deus salutis meae.

Antiph. Ut viderunt eum jam mortuum, non fregerunt ejus crura, sed unus militum lancea latus ejus aperuit, et continuo exivit sanguis et aqua.

Psalm. 93.

Deus ultionum Dominus.

℣. Christus dilexit nos.

℟. Et lavit nos a peccatis nostris in sanguine suo.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio VII. *Cap.* 19.

In illo tempore: Cum accepisset Jesus acetum, dixit: Consummatum est. Et inclinato capite, tradidit spiritum. Et reliq.

Homilia sancti Augustini Episcopi

Vigilanti verbo Evangelista usus est, ut non diceret: latus ejus percussit, aut vulneravit, aut quid aliud: sed aperuit: ut illic quodammodo vitae ostium panderetur, unde sacramenta Ecclesiae manaverunt, sine quibus ad vitam, quae vera vita est, non intratur. Ille sanguis in remissionem fusus est peccatorum: aqua illa salutare temperat poculum; haec et lavacrum praestat, et potum. Hoc praenunciabat, quod Noe in latere arcae

ostium facere jussus est, quo intrarent animalia, quae non erant diluvio peritura, quibus praefigurabatur Ecclesia. Propter hoc prima mulier facta est de latere viri dormientis, et appellata est vita, materque vivorum. Magnum quippe significavit bonum, ante magnum praevaricationis malum. Hic secundus Adam inclinato capite in cruce dormivit; ut inde formaretur ei conjux, quae de latere dormientis effluxit. O mors unde mortui reviviscunt! Quid isto sanguine mundius? Quid vulnere isto salubrius?

℞. Hic est, qui venit per aquam, et sanguinem Jesus Christus: * Non in aqua solum, sed in aqua, et sanguine.

℣. In die illa erit fons patens domui David, et habitantibus Jerusalem in ablutionem peccatoris. Non.

Ben. Divinum auxilium.

Lectio VIII.

Tenebantur homines captivi sub diabolo, et daemonibus serviebant. Sed redempti sunt a captivitate. Vendere enim se potuerunt; sed redimere non potuerunt; Venit Redemptor, et dedit pretium. Fudit sanguinem suum, et emit orbem terrarum. Quaeritis, quid emerit? Videte, quid dederit, et invenietis quid emerit. Sanguis Christi pretium est. Tanti quid valet? Quid, nisi totus orbis? Quid, nisi omnes gentes? Valde ingrati sunt pretio suo, aut multum superbi sunt, qui dicunt, aut illud tam parum esse, ut solos Afros emerit, aut se tam magnos esse, pro quibus solis sit datum. Non ergo exultent, non superbiant. Pro toto dedit, quantum dedit.

℞. Praedestinavit nos Deus in adoptionem filiorum per Jesum Christum;* In quo habemus redemptionem per sanguinem ejus.

℣. Remissionem peccatorum secundum divitias gratiae ejus, quae superabundavit in nobis. In quo.

Gloria Patri. In quo.

Lectio IX *de Homilia Feriae.*

Te Deum laudamus.

AD LAUDES.

et per Horas Antiph.

Hi, qui amicti sunt stolis albis; qui sunt et unde venerunt?

Psalm. Dominus regnavit, *cum reliquis de Dominica.*

Antiph. Hi sunt, qui venerunt de tribulatione magna; et laverunt stolas suas in sanguine agni.

Antiph. Ideo sunt ante thronum Dei, et serviunt ei die ac nocte.

Antiph. Et ipsi vicerunt draconem propter sanguinem agni, et propter testamentum Verbi sui.

Antiph. Beati, qui lavant stolas suas in sanguine agni.

Capit. *Hebr.* 9.

Fratres, Christus assistens Pon-

tifex futurorum bonorum, per amplius, et perfectius tabernaculum non manufactum, idest non hujus creationis, neque per sanguinem hircorum, aut vitulorum, sed per proprium sanguinem introivit semel in sancta, aeterna redemptione inventa.

Hymnus

Salvete Christi vulnera,
Immensi amoris pignora,
Quibus perennes rivuli
Manant rubentis sanguinis.
Nitore stellas vincitis,
Rosas odore, et balsama,
Pretio lapillos Indicos,
Mellis favos dulcedine.
Per vos patet gratissimum
Nostris asylum mentibus,
Non huc furor minantium
Unquam penetrat hostium.
Quot Jesus in Praetorio
Flagella nudus excipit!
Quot scissa pellis undique
Stillat cruoris guttulas!
Frontem venustam, proh dolor!
Corona pungit spinea,
Clavi retusa cuspide
Pedes, manusque perforant.
Postquam sed ille tradidit
Amans, volensque spiritum,
Pectus feritur lancea,
Geminusque liquor exilit.
Ut plena sit redemptio,
Sub torculari stringitur,
Suique Jesus immemor,
Sibi nil reservat sanguinis.
Venite quotquot criminum
Funesta labes inficit:
In hoc salutis balneo,
Qui se lavat, mundabitur.
Summi ad Parentis dexteram
Sedenti habenda est gratia,
Qui nos redemit sanguine,
Sanctoque firmat Spiritu.
Amen.

℣. Justificati in sanguine Christi.
℟. Salvi erimus ab ira per ipsum.

Ad Benedictus, Antiph.

Erit sanguis agni vobis in signum, dicit Dominus: et videbo sanguinem, et transibo vos, nec erit in vobis plaga disperdens.

Oratio

Omnipotens sempiterne Deus, qui unigenitum Filium tuum mundi Redemptorem constituisti, ac ejus Sanguine placari voluisti: concede, quaesumus; salutis nostrae pretium solemni cultu ita venerari, atque a praesentis vitae malis ejus virtute defendi in terris, ut fructu perpetuo laetemur in coelis. Qui tecum vivit.

Comm. Feriae.

Ad Prim. in ℟. br. ℣.
Qui tuo nos sanguine redemisti.

Ad Tertiam Antiph.

Hi sunt.

Capit. Fratres Christus *ut supra.*

℟. *br.* Redemisti nos Domine * In sanguine tuo. Redemisti.

℣. Ex omni tribu, et lingua, et populo, et natione. In sanguine. Gloria Patri. Redemisti.

℣. Sanguis Jesu Christi Filii Dei.

℟. Emundat nos ab omni peccato.

Ad Sextam, Antiph.

Ideo sunt.

Capit. Hebr. 9.

Si sanguis hircorum, et taurorum, et cinis vitulae aspersus inquinatos sanctificat ad emundationem carnis, quanto magis sanguis Christi, qui per Spiritum Sanctum semetipsum obtulit immaculatum Deo, emundabit conscientiam nostram ab operibus mortuis, ad serviendum Deo viventi ?

℟. *br.* Sanguis Jesu Christi Filii Dei * Emundat nos. Sanguis. Ab omni peccato. Emundat nos.

Gloria Patri. Sanguis.

℣. Christus dilexit nos.

℟. Et lavit nos in sanguine suo.

Ad Nonam, Antiph.

Beati.

Capit. Hebr. 9.

Accipiens Moyses san uinem vitulorum, et hircorum cum aqua, et lana coccinea, et hyssopo, ipsum quoque librum, et omnem populum aspersit, dicens: hic sanguis testamenti, quód mandavit ad vos Deus.

℟. *br.* Christus dilexit nos, et lavit nos * In sanguine suo. Christus.

℣. Et fecit nos regnum, et sacerdotes Deo, et Patri. In sanguine suo.

Gloria Patri. Christus.

℣. Justificati in sanguine Christi.

℟. Salvi erimus ab ira per ipsum.

In secundis Vesp. Antiph. Psalm. et Hymn. ut in primis, sed loco ultimi Psal. dicitur. Lauda Jerusalem Dominum. *qui est postremus ad Vesp. Sabb. in Psalt.*

℣. Te ergo quaesumus tuis famulis subveni.

℟. Quos pretioso sanguine redemisti.

Ad Magnificat, Antiph.

Habebitis autem hunc diem in monumentum; et celebrabitis eum solemnem Domino in generationibus vestris cultu sempiterno.

Orat. Omnipotens sempiterne Deus. *ut supra.*

Comm. feriae.

NOTANDUM

Tempore Paschali serventur rubricae, ut in Breviario.

FESTA APRILIS

DIE 20.

S. Magni E. M.

duplex.

Omnia de Comm. unius Martyris praeter sequen.

In primis, et secund. Vesper.

Hymnus

Laetis canamus vocibus
Summi Dei praeconia,
Magno beato debitą
Dum solvimus solemnia.
Pastor puer balantium
Exemplar est modestiae
Christi ad regenda pascua
Major vocatur coelitus.
Virtus jugata moribus
It undequaque fulgida,
Et prodidere plurima
Ejus jubar miracula.
Non verba factis dissona
Gregi magister tradidit:
Datur laborum praemium
Justo Corona Martyris.
Deo Patri sit gloria etc.

Oratio

Adesto Domine supplicationibus nostris, et intercedente Beato Magno Martyre tuo atque Pontifice, ab hostium nos defende propitius incursu. Per Dominum.

AD MATUTINUM

Hymnus. Laetis canamus etc. *ut supra.*

IN I. NOCTURNO

Lect. de Scrip. occur.

IN II. NOCTURNO

Lect. IV.

Ecclesia Fundana a Saracenis direpta, Vir quidam nobilis, ac Tribunus in Campania, sed pietate nobilior, Plato nomine, sacrum Magni Corpus, quod in eo Templo conditum, eo tamen tempore neglectum, ac prope in oblivionem venisse videbatur, Verulas honorifice transferendum, et in crypta B. Andreae Apostoli, ejus Civitatis Episcopo, Clero, populoque universo confluente, ac Deo pro tanto munere gratias agente, collocandum curavit. Utque debitum, in honorem Martyris officium, singulis annis persolveretur, dotato sepulchro, fundum attribuit. Verum permultis postea annis elapsis, immanis Rex Saracenorum Muca cum Apuliam omnem, et Campaniam depopulatus, multis oppidis atque Urbibus munitissimis eversis, Anagniam quoque in suam potestatem redegisset, Verulas hostiliter invasit, ac primariis Civibus trucidatis, omnia sibi per tyrannidem usurpavit.

℣. Lux perpetua, etc. *vel* Honestum.

Lect. V.

Quidam igitur ex Mucae militibus, in B. Andreae templum irrumpentes, impudenti audacia, non veriti sunt Altaria disturbare, argentea vasa diripere, codices auferre, sacris rebus abuti, denique in cryptam, ubi S. Magni Corpus jacebat ad stabulandum equos immittere. Verum postero die, ita Deo sui Martyris injurias persequente, mortuos equos, humique stratos ante sepulchrum cunctos inveniunt. Nec tamen impii satellites Dei numen agnoscunt, sed ira perciti sepulchrum demoliuntur, sacrum cor-

pus effodiunt, extra aedem indignissime projiciunt. Id ubi Muca rescivit, quippe qui non minus avarus erat, quam saevus et impius, Anagninis denunciat se unum de Christianorum Diis apud se vel minimo pretio redimendum habere.

℟. In servis suis, etc. *vel* Desiderium.

Lect. VI.

Anagnini tam laeto accepto nuncio Verulas accurrunt, Tyrannum adeunt, ac pretio persoluto, Sancti Martyris reliquias Anagniam ingenti laetitia ac veneratione deportare contendunt. Non longe autem ab Urbe Verulana recesserunt, cum repente pretiosum illud pignus, sua sponte devolutum e gestantium manibus, ac si per vim subtraheretur, elabitur. Illi re inopinata perculsi, cum sepius attollere conati, nihil proficerent, quid consilii caperent nesciebant. Verumtamen divina tandem eorum animis oborta luce, Deo ac B. Magno piè pollicentur, si se inde vir beatus exportari patiatur, et sepulchrum ejus Verulis a Saracenis dirutum, se esse restituturos, et simul alterum Anagniae perhonorificum monumentum extructuros. His votis rite nuncupatis, B. Magni Corpus quod ante nulla ratione potuerant, facile sustulerunt. Quo circa magno perfusi gaudio, Anagniam venerunt, et sanctissimi ipsorum Patroni reliquias, in sacris aedibus Beatissimae Dei Matris ac semper Virginis Mariae, cum psalmis canticisque decentissime condiderunt.

℣. Filiae Jerusalem, etc. *vel* Stola.

IN III. NOCTURNO

Lectio Santi Evangelii secundum Matthaeum.

Lect. VII. *Cap.* 10.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis. Nihil est opertum quod non revelabitur, et occultum, quod non scietur. Et reliqua.

Homilia S. Hyeronymi Presbyteri.

Lib. I. *in Math. cap.* 10.

Et quomodo in praesenti saeculo multorum vitia nesciuntur, sed de futuro saeculo scribitur, quando Deus judicabit abscondita hominum, et illuminabit latebras tenebrarum, et manifestabit consilia cordium; et est sensus: nolite timere persecutorum saevitiam, et blasphemantium rabiem, quia veniet dies judicii, in quo vestra virtus, et eorum nequitia demonstrabitur.

℟. Ego sum vitis vera, etc. *vel* Corona.

Lect. VIII.

Quod dico vobis in tenebris dicite in lumine, et quod in aure auditis praedicate super tecta. Quod auditis in mysterio, apertius praedicate: quod discitis abscondite,

pubblice loquimini. Quod vos erudivi in parvulo Judeae loco, in universis urbibus, et in toto mundo audacter dicite.

℣. Candidi facti sunt, etc. *vel* Hic est.

Lect. IX.

Nolite timere eos qui occidunt corpus, animam autem non possunt occidere; Si qui corpus occidunt, animam non possunt occidere: ergo anima invisibilis, et incorporalis est; secundum crassiorem dico nostri corporis substantiam, vel eo certe tempore punietur, et supplicia sentiet, quando pristinum corpus receperit; ut cum quo peccavit, cum ipso et puniatur. Eum timete qui potest corpus, et animam perdere in gehennam. Nomen gehennae in veteribus libris non invenitur, sed primum a Salvatore ponitur. Futura ergo supplicia et poenae perpetuae, quibus peccatores cruciandi sunt, hujus loci vocabulo denotantur. Duplicem autem esse gehennam, nimii ignis, et frigoris in Job plenissime legimus. *Te Deum.*

AD LAUDES

Hymnus

Laetare Regis maximi,
Qui torquet astra nutibus
O Sponsa grata et filia,
Laetare gaudiis novis.
En laureato in milite
Novi triumphi gloriam:
Pugnavit acri praelio,
Fusoque vicit sanguine.
Magnus Superno Principi
Fideliter dum militat,
Hostes ierunt obvii
Ut martyrem conciderent.
Crudele vulnus excipit
Cervice Dux fortissimus,
Postquam pias celsissimo
Profuderat preces Deo.
Suo recisum vertice
Exangue corpus concidit,
Sed clara mens ad sydera
Beata jam pervenerat.
Hinc Magne foelicissime
Vitae perennis particeps,
Praebe Patronum te pium
Nobis tuis clientibus.
Deo Patri sit gloria etc.

—

DIE 26.

APPARIT. S. IMMAG. B. M. V. DE BONO CONSILIO

Dupl. Maj.

Omnia ut in festo S. Mariae ad Nives praeter sequentia.

Oratio

Bonorum omnium largitor Deus qui Genitricis dilecti Filii tui speciosam Imaginem mira Apparitione clarificare voluisti: concede quaesumus, ut ejusdem Beatae Mariae Virginis intercessione ad coelestem patriam feliciter perducamur. Per eumdem Dominum etc.

AD MATUTINUM

Hymnus

Plaude festivo, pia gens, honore
Dum Genestani veneraris aedem

Qua Dei Magnae Genitricis alma
Splendet Imago.
Haec ubi mira specie repente
Obtulit sese populis videndam,
Multa mox secum bona ferre nostras
Visa per oras
Ipsa tunc aegris aderat, molestos
Corporis morbos animique pellens,
Longe et aerumnas Latio imminentes
Ipsa fugabat.
Virgo, quae magnis decorata signis
Nunc quoque effulges, miseris juvamen
Affer, et fusis patiens clientum
Annue votis.
Sit salus illi, decus, atque virtus,
Qui super coeli solio coruscans
Totius, Mundi seriem gubernat
Trinus et unus. Amen.

IN I. NOCTURNO

Lectio I.

De lib. Proverb. c. 2. 10. etc.

Si intraverit sapientia cor tuum, et scientia animae tuae placuerit, consilium custodiet te, et prudentia servabit te, ut eruaris a via mala, et ab homine, qui perversa loquitur, qui relinquunt iter rectum, et ambulant per vias tenebrosas; qui laetantur cum male fecerint, et exultant in rebus pessimis; quorum viae perversae sunt, et infames gressus eorum.

℟. Sancta.

Lectio II. *c.* 3. 21.

Fili mi, ne effluant haec ab oculis tuis. Custodi legem atque consilium, et erit vita animae tuae, et gratia faucibus tuis. Tunc ambulabis fiducialiter in via tua, et pes tuus non impinget: Si dormieris non timebis, quiesces, et suavis erit somnus tuus: ne paveas repentino terrore, et irruentes tibi potentias impiorum. Dominus enim in latere tuo, et custodiet pedem tuum, ne capiaris.

℟. Congratulamini mihi.

Lectio III. *c.* 8.

Ego Sapientia habito in consilio, et eruditis intersum cogitationibus. Timor Domini odit malum; arrogantiam, et superbiam, et viam pravam, et os bilingue detestor. Meum est consilium, et aequitas, mea est prudentia, mea est fortitudo. Per me Reges regnant, et legum conditores justa decernunt. Per me Principes imperant, et potentes decernunt justitiam. Ego diligentes me diligo: et qui mane vigilant ad me, invenient me.

℟. Beata es.

IN II. NOCTURNO.

Lectio IV.

De Sermone S. Augustini Episcopi. *In Natali S. Joannis Baptistae.*

Hominem concepit Elisabeth, hominem Maria: sed Elisabeth solum hominem, Maria Deum, et

hominem. Mira res est, quomodo potuerit concipere creatura Creatorem. Quid est ergo intelligendum, Fratres mei, nisi quia ipse sibi fecit carnem de sola Matre, qui fecit primum hominem sine patre, et matre? Primus ille noster casus fuit, quando foemina, per quam mortui sumus, in corde concepit venena serpentis. Persuasit enim serpens peccatum, et admissus est male suadens. Si primus noster casus fuit, cum foemina concepit corde venena serpentis; non mirandum, quod salus nostra facta est, cum foemina concepit in utero carnem Omnipotentis. Uterque ceciderat sexus: uterque fuerat reparandus. Per mulierem in interitum missi eramus: per mulierem nobis reddita est salus.

℟. Sicut Cedrus.

Lectio v.

De Sermone S. Fulgentii Episcopi. *De laudibus Mariae ex partu Salvatoris*

Quoniam Diabolus per Serpentem Evae loquutus, per Evae aures Mundo intulit mortem, Deus per Angelum ad Mariam pertulit verbum, et cunctis saeculis vitam effudit. Angelus sermonem ejecit, et Christum Virgo concepit. Hoc splendore concipitur Dei Filius: hac munditia generatur. De Coelis medicus transiens per Virginem: post transitum suum, illaesam fecit Virginem permanere. Qui enim disrupta corporum membra in aliis poterat integrare tangendo, quanto magis in sua Matre, quod invenit integrum, potuit non violare nascendo? Crevit enim ejus partu integritas corporis potius, quam decrevit; et Virginitas ampliata est potius, quam fugata.

℟. Quae est ista.

Lect. vi.

Maria quam praeclarissimis tribus bonis sublimetur, ausculta, Salutationis Angelicae, benedictionis divinae, et plenitudinis gratiae. Sic enim eam legitur salutasse: Ave Maria gratia plena, benedicta inter Mulieres. * Et ut nihil non sublime esset in hac Sanctissima Virgine, quam Angelus gratia plenam salutavit, non sine Divino consilio factum est, ut ejus etiam imagines summo essent in honore, et prodigiis miraculisque clarescerent. Quas inter, ea tribus ab hinc saeculis praecipuo honore colitur, quae Paulo Secundo sedente, mirabiliter apparuisse in pariete Ecclesiae Patrum Ordinis Eremitarum Sancti Augustini in Oppido Genestani Praenestinae Dioecesis, et pontificiis diplomatibus, et supparibus monumentis comprobatur. Quibus permotus PIUS PAPA VI. praefatis ejusdem Oppidi Coenobitis Officium proprium concessit vii. Kal. Majas, ipso scillicet Apparitionis die, recitandum, ac

deinde illud, die, quae immediate subsequitur pro ejus recitatione in posterum assignata, ad universum praedictum Ordinem sub ritu duplicis majoris extendit.

℟. Ornatam monilibus.

IN III. NOCTURNO.

Lect. VII.

Lectio S. Evangelii secundum Matthaeum.

Capit. I.

Liber generationis Jesu Christi, Filii David, Filii Abraham. Abraham genuit Isaac, Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

Homilia S. Thomae Episcopi.

In Conc. 2. *Nat. B. M.*

Cogitanti mihi, ac diu haesitanti quid causae sit, quod cum Evangelistae de Joanne Baptista, et aliis Apostolis tam longum fecere tractatum; de Virgine Maria, quae vita et dignitate omnes antecedit, ita summatim percurant historiam; Cur, inquam non traditum est memoriae, quomodo concepta, quomodo nata, quomodo nutrita, quibus moribus decorata, quibus virtutibus ornata, quid cum Filio in humanis egerit, quomodo cum illo conversata sit, quomodo post ejus Ascensionem cum Apostolis vixerit? Magna erant haec, et memoratu digna, et quae cum summa devotione a Fidelibus legerentur, a populis amplecterentur. Quis enim dubitat: quin in ejus nativitate, et pueritia mira multa contigerint; et puella haec in teneris annis stupendum saeculis virtutum omnium monumentum extiterit?

℟. Felix namque es.

Lect. VIII.

Haec mihi haesitanti, cur de actibus Virginis, sicut de actibus Pauli non est compositus liber: nihil aliud occurrit (accusare enim Evangelistas negligentiae, sicut impium, ita, et temerarium judico) quam ita placuisse Spiritui Sancto, ejusque providentia Evangelistas siluisse, propterea quia Virginis gloria, sicut in psalmis legitur, omnis intus erat, et magis cogitari poterat, quam describi, sufficitque ad ejus plenam historiam, quia de illa natus est Jesus. Quid amplius quaeris? Quid ultra requiris in Virgine? Sufficit tibi, quod Mater Dei est.

℟. Beatam me dicent.

Lect. IX.

Non eam Spiritus Sanctus litteris descripsit, sed tibi eam animo depingendam reliquit, ut intelligas nihil illi gratiae, aut perfectionis, aut gloriae, quam animus in pura creatura concipere possit, defuisse: immo reipsa intellectum omnem superasse. Ubi ergo totum erat, pars scribenda non fuit; ne putares, quod scriptum non fuerat, eidem forsitan defuisse. Si ancillas suas, et Ministras domus suae potentissimus Dominus ita mirifice decoravit, ita donis, et gratiis venustavit: qualem exi-

stimas condidit Matrem suam, unicam Sponsam suam, quam sibi ex omnibus elegit, et prae omnibus adamavit? Omnibus eam altissimus praeposuit, non solum Virgineis, sed etiam angelicis Choris, quia Mater ejus est, et Matrem Dei decet omnis celsitudo. Quidquid igitur de Virgine scire, aut intelligere cupis, totum in hoc clauditur breviloquio: *De qua natus est Jesus.* Haec longa, et plenissima historia ejus est.

Te Deum laudamus etc.

—

DIE 28.

S. MARCI EP. M.

duplex.

Omnia de Comm. unius Martyris, praeter sequentia. Oratio Deus qui nos,..

IN I. NOCTURNO

Lectiones de Scrip. occur.

IN II. NOCTURNO

Lect. IV.

Marcus, natione Galilaeus, paternis traditionibus, et caeremoniis a puero apprime instructus, in simplicitate cordis, et Dei timore ambulavit: natu major, longo suscepto itinere, Atinam pervenit; ubi Palatiani Viri, tum divitiis, tum generis nobilitate praeclari, dum officioso detinetur hospitio, a Principe Apostolorum Petro, ex Antiochia ad Urbem proficiscente, ad Christi fidem conversus, salutari lavacro regeneratur. Hinc ejus effectus Discipulus, Magistrum Romam est comitatus, et Apostolicae praedicationis consors assumptus, ac Praesbyter ordinatus doctrina, moribus, et miraculorum ostentione plurimos ab erroribus, ad viam salutis pertraxit. Hisce autem permotus Apostulus, Marcum Episcopum consecravit, et ad Urbem Atinam, in qua uterque benigne hospitium acceperat, ejus praedicatione, et prodigiis, ab Idolorum cultu, Daemonis servitute, ac vitiorum tyrannide eripiendam direxit.

℟. Lux perpetua etc. *vel* Honestum etc.

Lect. V.

Cum igitur B. Marcus prope Atinam pervenisset, Villam ingressus, quae Septa Jani appellabatur, insigne Idolum aureum, pariterque argenteum, quod eximia superstitione ibidem colebatur, signo Crucis comminuit in pulverem. Mox Palatiani hospitis sui domum repetens, cum Uxorem illius defunctam comperisset, multis est eum consolatus: indeque praedicationis sumens exordium, plura de mortalis vitae caducitate, ac de immortalis summa felicitate, quam Deus in se credentibus, ac sperantibus pollicetur, affatus, illum ad Christianam fidem, una cum quinquaginta septem ejus familiae promiscui sexus, ac aetatis

perduxit: ac tertia post die sacro baptismatis fonte expiavit. Templum deinde juxta Palatiani aedes, inde ablata prius, contritaque Idolorum multitudine, vero Deo in honorem Magistri sui Petri consecravit; quod etiamnum perstat eximium primae Atinensium pietatis monumentum, in quo S. Antistes septem constituit Praesbyteros, totidemque Diaconos, qui Sacra facerent. Ipse vero Gentilium conversioni totus incumbens, brevi temporis spatio praedicatione, et miraculis fere quinque millia Civium convertit, ac baptizavit, quos die, noctuque divina vota persolvens in Domino confortabat.

℟. In servis suis etc. *vel* Desiderium etc.

Lect. VI.

Re tandem ad Maximum totius Campaniae Praesidem delata, in cunctos fideles, qui erant Atinae, ingens, saevaque persecutio excitari coepit. Et ipse Marcus, Sacerdotum gentilium instigatione captus, vinctusque sistitur Judici; cui, cum se profunde non inclinasset, os gravi pugno contunditur, animusque procaci vultu, acerbisque contumeliis exagitatur. Cum autem Deos inanes se veneraturum constanter negaret, obscuro, teterrimoque carcere fame necandus includitur. Hic vero ab Angelo visitatus, viribusque refectus, septimo die vivus, vegetiorque repertus, jussu Praesidis, flagellis crudelissime caesus, flammis ad latera adustus, variisque deinde tormentorum generibus affectus, sistitur Judici in Amphitheatro sedenti, ac post diuturnam de Jove, aliisque falsis Gentilium Numinibus, et de vero Mundi Opifice habitam disputationem, cum nihil S. Episcopus, nec promissis, nec minarum asperitatibus cederet, prolata in eum capitali sententia, extra urbem per saxa, scopulosque raptatus, duobus clavis per tempora, frontemque transfixus, capite tandem truncatus, Martyrii corona laureatus, gloriosum vitae triumphum consumavit IV. Kal. Maji. Sacrum Corpus canibus devorandum relictum, a Clero Atinensi, ejusque Discipulis honorifice in Suburbano sepultum, multis claruit, et usque in praesentem diem coruscat Miraculis.

℟. Filiae Jerusalem etc. *vel* Stola etc.

IN III. NOCTURNO

Homilia in Evang. Ego sum vitis vera, et Pater meus etc. *extra tempus Pasch.* Si quis vult post me 2. *loc.*

—

DOM. III.
post Pasch.
PATROC. S. JOSEPH. SPONS.
B. M. V.
dupl. 2 *class.*

Omnia ut in Breviario.

—

DOM. IV.
post Pasch.

DEDICAT. ECCL. CATHEDR. ET BASILIC. S. M. SALOME

dupl. 1. class. cum oct.

Omnia ut Breviario de commun. dedicat. Eccl.

FESTA MAJI

—

DIE 7.

S. STANISLAI EP. M.

duplex.

Omn. ut in Breviario sed in lect. VI. addatur.

Clemens vero Octavus Pontifex Maximus Sancti Stanislai festo die in Romanum Breviarium relato, gloriosi Martyris memoriam duplici officio ubique celebrari jussit.

—

DIE 15.

S. ISIDORI AGRIC. CONF.

duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. praeter sequentia.

Oratio

Da nobis quaesumus, misericors Deus, beato Isidoro Agricola Confessore Tuo intercedente, superbe non sapere, sed ejus meritis, et exemplis placita Tibi semper humilitate deservire. Per Dominum nostrum etc.

IN I. NOCTURNO

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO

Lect. IV.

Isidorus Agricola prope Matritum Hispaniae Urbem, in qua natus fuerat, mercede colendis agris conductus brevi magnarum sibi virtutum eo in exercitio uberrimam segetem paravit. Admirabilis enim Christi, ac Sanctorum imitator numquam ad opus mane se conferebat, nisi prius Dei Regnum studiose quaereret, Ecclesiasque in ipsius, ac Deiparae honorem dicatas visitaret. Quare cum illius moram agri Dominus graviter ferret, atque ex editiore loco quadam die, ut eum liberius increparet, Agricolam operiretur, binos Angelos candida veste duplici boum jugo arantes, mediumque inter illos Isidorum conspexit. Quo miraculo vulgato magno deinceps honori tam apud Herum, quam apud caeteros homines haberi coepit.

℟. Honestum etc.

Lect. V.

Charitate in pauperes adeo flagravit, ut mercedem, quam

laboribus parabat egentibus erogaret. Quin etiam cum aliquando ad commune cum reliquis confratribus prandium plurimos pauperes adduxisset, nihilque aliud, prandio scilicet finito, quam pulmenti partem sibi reservatam reperisset, illam vir Dei fide singulari fretus ita distribuit, ut admirabiliter aucta iis omnibus alendis, saturandisque sufficeret. Illud etiam inter caetera mirandum, quod per aestivos calores ad extinguendam in agro sitim, aquae potum hero flagitante, cum nullibi scateret, Isidorus stimulo, quem gerebat, humo percussa, uberem ex ea, et perennem ad haec usque tempora fontem elicuit. ℟. Amavit etc.

Lect. VI.

Igitur sanctitate clarus cum ad ultimam senectutem pervenisset, obdormivit in Domino, et in Coemeterio S. Andreae sepultus tamdiu ibi jacuit, quoad cives de ipsius corpore honestius in Ecclesia collocando divinitus moniti, illud in loculo integrum, atque adeo incorruptum invenerunt, ut ex eo suavissimus odor, qui hac etiam tempestate perdurat, efflaret. Sacrum Corpus in Ecclesiam translatum, et in editiore loco situm maximis Deus miraculis illustravit. Quorum beneficentiam non semel tam ipsa Matriti Civitas, quam etiam caetera Hispaniae loca ope ipsius implorata persenserunt. Quem postremo post annos fere quadringentos fama Sanctitatis, ac miraculis illustrem Gregorius XV. in Sanctorum numerum retulit.
℟. Iste homo etc.

IN III. NOCTURNO

Hom. in Evang, Ego sum vitis vera et Pater meus agricola est. *Ut in Comm. un. Mart. tempore Pasch.* ℟℟. *ut in III. Noct. in Comm. Conf. non Pont.*

—

DOM. II.

S. Liberatae Virg.

duplex.

Omn. de comm. Virg. non Martyr. I. loco. Oratio Exaudi. *Lectiones I. Noct. de script. occurrente.*

—

DIE 17.

S. Joannis Nepomuc.

duplex.

Offic. de comm. un. Martyr. Lect. I. Noct. de Script. occ. Oratio, et Lect. II. et III. Noct. ut in Brev. in appendice.

—

DIE 21.

S. Felicis a Cantalicio

semid.

Omn. ut in append. Breviarii.

—

DIE 24.

B. M. V. Auxilium Christianorum.

dupl. maj.

Omnia ut in festo S. Mariae ad Nives, praet. ea quae sequuntur.

Si fiat tempore Paschali additur Alleluja *Antiphon. Vers. et Resp.*

Ad Vesperas, et Matutinum.

Hymnus

Soepe dum Christi populus cruentis
Hostis infensi premeretur armis,
Venit adjutrix pia Virgo coelo
Lapsa sereno.

Prisca sic Patrum monumenta narrant,
Templa testantur spoliis opimis
Clara, votivo repetita cultu
Festa quotannis.

En novi grates liceat Mariae
Cantici laetis modulis referre
Pro novis donis, resonante plausu
Urbis, et Orbis.

Oh! dies felix, memoranda fastis
Qua Petri Sedes Fidei Magistrum
Triste post lustrum reducem beata
Sorte recepit.

Virgines castae, puerique puri,
Gestiens clerus, populusque grato
Corde Reginae celebrare coeli
Munera certent.

Virginum Virgo, benedicta Jesu
Mater, haec auge bona; fac, precamur,
Ut Gregem Pastor Pius ad salutis
Pascua ducat.

Te per aeternos veneremur annos,
Trinitas, summo celebranda plausu,
Te fide mentes, resonoque linguae
Carmine laudent.

℣. Dignare me, laudare te Virgo sacrata.

℟. Da mihi virtutem contra hostes tuos.

Ad Magnificat.

Antiph. Ecce Maria erat spes nostra, ad quam confugimus in auxilium, ut liberaret nos, et venit in adjutorium nobis.

Oratio

Omnipotens, et misericors Deus, qui ad defensionem Populi Christiani in Beatissima Virgine Maria perpetuum Auxilium mirabiliter constituisti: concede propitius; ut tali praesidio muniti certantes in vita, victoriam de hoste maligno consequi valeamus in morte.

AD MATUTINUM

Hymnus

Soepe dum Christi etc. *ut in Vesperis.*

Lectio I. Noct. Ego Sapientia

IN II. NOCTURNO

Sermo S. Bernardi Abbatis.

Ex Sermone de 12 Stellis.

Lect. IV.

Vehementer quidem nobis, dilectissimi, vir unus, et mulier una nocuere: sed gratias Deo per unum nihilominus virum, et mulierem unam, omnia restaurantur, nec sine magno foenore gratiarum. Et quidem sufficere poterat Christus: siquidem et

nunc omnis sufficientia nostra ex eo est: sed nobis bonum non erat, esse hominem solum. Congruum magis, ut adesset nostrae reparationi sexus uterque. Jam itaque nec ipsa Mulier benedicta in mulieribus videbitur otiosa: invenietur equidem locus ejus in hac reconciliatione. Opus est enim mediatore ad mediatorem Christum: nec alter nobis utilior quam Maria. Crudelis nimium mediatrix Eva, per quam serpens antiquus pestiferum etiam ipsi viro virus infudit: sed fidelis Maria, quae salutis antidotum et viris, et mulieribus propinavit. Illa enim ministra seductionis, haec propitiationis. Illa suggessit praevaricationem, haec ingessit redemptionem. Quid ad Mariam accedere trepidet humana fragilitas? Nihil austerum in ea, nihil terribile; tota suavis est, omnibus offerens lac, et lanam. Revolve diligentius Evangelicae historiae seriem universam: et si quid forte increpatorium, si quid durum, si quod denique signum vel levis indignationis occurrerit in Maria, de caetero suspectam habeas, et accedere verearis.

℟. Sicut cedrus.

Lect. v.

Quod si, ut vere sunt, plena magis omnia pietatis, et gratiae, plena mansuetudinis, et misericordiae, quae ad eam pertinent, inveneris, age gratias ei, qui talem mediatricem benignissima miseratione providit, in qua nihil possit esse suspectum. Denique omnibus omnia facta est sapientibus, et insipientibus copiosissima charitate debitricem se fecit. Omnibus misericordiae sinum aperit, ut de plenitudine ejus accipiant universi, captivus redemptionem, aeger curationem, tristis consolationem, peccator veniam, justus gratiam, Angelus laetitiam. Ipsa praeterita non discutit merita, sed omnibus sese exorabilem, omnibus clementissimam praebet, omnium denique necessitates amplissimo quodam miseratur affectu. Ipsa est quondam a Deo promissa mulier serpentis antiqui caput virtutis pede contritura; cujus plane calcaneo in multis versutiis insidiatus est, sed sine causa. Sola enim contrivit universam haereticam pravitatem. Contriti sunt insidiantes, conculcati supplantatores, confutati derogatores, et beatam eam dicunt omnes generationes. Jam si Ecclesia lunae intelligenda videtur vocabulo, habes mediatricem evidenter expressam; Mulier, inquit, amicta sole, et luna sub pedibus ejus. Amplectamur Mariae vestigia, et devotissima supplicatione beatis illius pedibus provolvamur. Teneamus eam, nec dimittamus, donec benedixerit nobis; potens est enim.

℟. Quae est ista

Ex publicis Monumentis

Lectio VI.

Praesentissimum deiparae auxilium ad Religionis hostes profligandos saepe Populus Christianus mirum in modum expertus est: ex quo factum, ut SSmus Pontifex Pius V. post insignem Victoriam, intercedente Beatissima Virgine, a Christianis de Turcarum Tyranno apud Echinadas Insulas reportatam in Litaniis Lauretanis eamdem Reginam coelorum inter alia praeconia Auxilium Christianorum appellari constituerit. Sed illud in primis memorabile est, atque explorati miraculi loco habendum quod cum Romanus Pontifex Pius VII. impiorum consiliis et armis ex Apostolica Petri Sede exturbatus, et arcta custodia, praesertim Savonae per annos quinque, eoque amplius fuisset detentus, viis omnibus penitus interclusis, ne Dei Ecclesiam regere posset, nullo similis persecutionis in priscis annalibus exemplo, inopinato, et praeter omnium expectatione contigit, ut ingenti plausu, ac veluti universi orbis manibus Pontificio Solio restitueretur. Quod et secundo accidit, dum iterum commoto turbine, ab Urbe discedens Sacro comitante Cardinalium Collegio Liguriam contendit. Verum praesentissimo Dei beneficio, cessante procella, quae grave minabatur excidium; Romam, plaudentibus prae novo gaudio Populis, reversus est. Antea tamen, quod in votis habuerat et captivitate detentus exequi nequiverat, aurea Corona insignem Savonae Imaginem Deiparae Virginis sub titulo Matris Misericordiae solemni ritu, propriisque manibus decoravit. Quam mirabilem rerum vicissitudinem idem Pontifex Maximus Pius VII. totius eventus intime conscius, cum intercessioni SSmae Dei Genitricis, cujus potentem opem, et ipse impense imploraverat, et ab omnibus Christi fidelibus implorari curaverat, acceptam merito referret, in ejusdem Virginis Matris honorem sub appellatione Auxilii Christianorum solemne festum indixit perpetuo celebrandum die mensis Maji vigesimo quarto, faustissimi sui in Urbem reditus anniversario, approbato etiam Officio proprio, ut tanti beneficii distincta, et perennis extet memoria, et gratiarum actio.

℟. Ornatam monilibus

IN III. NOCTURNO

Lectio S. Evangelii secundum Lucam.

Lectio VII. *Capit.* II. *d.*

In illo tempore: Loquente Jesu ad turbas, extollens vocem quaedam mulier de turba, dixit illi: beatus venter, qui Te portavit. Et reliqua.

Homilia S. Bernardi Abbatis.
In Nativitate B. M. V.

Intuere, o Homo, consilium Dei, agnosce consilium sapientiae, consilium pietatis. Coelesti rore aream rigaturus, totum vellus prius infudit. Redempturus humanum genus, pretium universum contulit in Mariam. Altius ergo intuemini quanto devotionis affectu a nobis eam voluerit honorari, qui totius boni plenitudinem posuit in Maria; ut proinde si quid spei in nobis est, si quid gratiae, si quid salutis, ab ea noverimus redundare, quae ascendit deliciis affluens. Totis ergo medullis cordium, totis praecordiorum affectibus, et votis omnibus Mariam hanc veneremur, quia sic est voluntas ejus, qui totum nos habere voluit per Mariam. Haec, inquam, voluntas ejus est, sed pro nobis.

℟. Felix namque es.

Lect. VIII.

In omnibus siquidem, et per omnia providens miseris, trepidationem nostram solatur, fidem excitat, spem roborat, diffidentiam abigit, erigit pusillanimitatem. Ad Patrem verebaris accedere, solo auditu territus, ad folia fugiebas: Jesum tibi dedit mediatorem. Quid non apud talem Patrem Filius talis obtineat? Exaudietur utique pro reverentia sua; Pater enim diligit Filium. Sed forsitan et in ipso majestatem vereare Divinam, quod licet factus sit homo, manserit tamen Deus. Advocatum habere vis et ad Ipsum? Ad Mariam recurre. Pura siquidem humanitas in Maria, non modo pura ab omni contaminatione, sed pura singularitate naturae. Nec dubius dixerim exaudietur et ipsa pro reverentia sua. Exaudiet utique Matrem Filius, et exaudiet Filium Pater.

℟. Beatam me dicent.

Lect. IX.

Filioli haec peccatorum scala, haec mea maxima fiducia est, haec tota ratio spei meae. Quid enim? Potest ne Filius aut repellere, aut sustinere repulsam? Non audire; aut non audiri Filius potest? Neutrum plane. Invenisti, ait Angelus, gratiam apud Deum: feliciter. Semper haec inveniet gratiam, et sola est gratia, qua egemus: nimirum sola est gratia, qua salvamur. Quid nos alia concupiscimus Fratres? Quaeramus gratiam, et per Mariam quaeramus, quia quod quaerit invenit, et frustrari non potest. Quaeramus gratiam, sed gratiam apud Deum: nam apud homines gratia fallax. Quaerant alii meritum; nos invenire gratiam studeamus. Quid enim? Non gratiae est quod hic sumus? Profecto misericordiae Domini est, quod non sumus consumpti nos.

AD LAUDES

Hymnus

Te Redemptoris, Dominique Nostri
Dicimus matrem, speciosa Virgo,
Christianorum decus, et levamen
Rebus in arctis.

Saeviant portae licet inferorum,
Hostis antiquus fremat, et minaces,
Ut Deo sacrum populetur agmen,
Suscitet iras.

Nil truces possunt furiae nocere
Mentibus castis, prece quas vocata
Annuens Virgo fovet, et superno
Robore firmat.

Tanta si nobis faveat Patrona
Bellici cessat sceleris tumultus,
Mille sternuntur, fugiuntve turmae
Mille cohortes.

Tollit ut sancta caput in Sione
Turris, arx firmo fabricata muro,
Civitas David, clypeis, et acri
Milite tuta.

Virgo sic fortis Domini potenti
Dextera, coeli cumulata donis,
A piis longe famulis repellit
Daemonis ictus.

Te per aeternos veneremur annos
Trinitas, summo celebranda plausu,
Te fide mentes resonoque linguae
Carmine laudent.

Ad Benedictus

Antiph. Ad Te, o Sancta Dei Genitrix, clamavimus, et per Te venit Domini auxilium nobis.

Ad II. Vesperas.

Hymnus

Saepe dum Christi etc. *ut in primis Vesperis.*

Ad Magnificat

Antiph. Sancta Maria, succurre miseris, juva pusillanimes, refove flebiles, ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto foemineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen quicumque sanctum tuum implorant auxilium.

—

DIE 25.

SOLEMNITAS TRANSLATIONIS S. MARIAE SALOME MATRIS Ss. AP. JOANNIS ET JACOBI PATRONAE PRINCIPALIS ECCLESIAE VERULANAE

duplex. I. class. cum oct.

Omn. de comm. Sanctar. non Virg. nec Martyr. praet. seq.

Ad Vesperas

℣. Ora pro nobis Beata Maria Salome.

℟. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Ad Magnificat

Antiph. Gloriosa tu Maria Salome, cum prole pia nos commenda Salvatori, ut in regno summi Poli cohaeredes faciat.

Oratio

Concede quaesumus, omnipo-

tens Deus, ut intercessio Beatae Mariae Salome nos ubique protegat, atque defendat, et quod a te fragilitatis nostrae defectus obtinere non potest, ipsa intercedente, tua nobis pietate donetur. Per Dominum etc.

IN I. NOCTURNO.

De Parabolis Salomonis.

Lectio I.

Mulierem fortem quis inveniet? procul, et de ultimis finibus pretium ejus. Confidit in ea cor viri sui, et spoliis non indigebit. Reddet ei bonum et non malum omnibus diebus vitae suae. Quaesivit lanam, et linum, et operata est consilio manuum suarum. Facta est quasi navis institoris, de longe portans panem suum. Et de nocte surrexit, deditque praedam domesticis suis, et cibaria ancillis suis. Consideravit agrum, et emit eum: de fructu manuum suarum plantavit vineam. Accinxit fortitudine lumbos suos, et roboravit brachium suum.

℟. Veni electa mea etc.

Lectio II.

Gustavit, et vidit quia bona est negotiatio ejus: non extinguetur in nocte lucerna ejus. Manum suam misit ad fortia, et digiti ejus apprehenderunt fusum. Manum suam aperuit inopi, et palmas suas extendit ad pauperem. Non timebit domui suae a frigoribus nivis: omnes enim domestici ejus vestiti sunt duplicibus. Stragulatam vestem fecit sibi: byssus et purpura indumentum ejus. Nobilis in portis vir ejus, quando sederit cum senatoribus terrae. Sindonem fecit, et vendidit, et cingulum tradidit Chananaeo.

℟. Diffusa est gratia etc.

Lectio III.

Fortitudo et decor indumentum ejus, et ridebit in die novissimo. Os suum aperuit sapientiae, et lex clementiae in lingua ejus. Consideravit semitas domus suae, et panem otiosa non comedit. Surrexerunt filii ejus, et beatissimam praedicaverunt: vir ejus et laudavit eam. Multae filiae congregaverunt divitias, tu supergressa es universa. Fallax gratia, et vana est pulchritudo: mulier timens Dominum ipsa laudabitur. Date ei de fructu manuum suarum: et laudent eam in portis opera ejus.

℟. Specie tua etc.

IN II. NOCTURNO

Lectio IV.

Salome uxor Zebedaei, et perillustrium Apostolorum Jacobi majoris, et Joannis Evangelistae spectabilis mater, una fuit ex primis sanctis mulieribus devotissimisis Christi sequacibus, quae tanta eluxit fide, ut aetate licet longaeva, et omni destituta solatio, libenter adhuc pateretur liberos illos, a quibus unicum

sperabat auxilium, abesse sibi, ut Christo adhaererent, et tempore praedicationis suae eidem adstarent. Rogante tamen ipsa Cristum Jesum, ut filiis suis primas sedes in Regno daret, interrogavit Christus ejus filios, num Calicem, quem bibiturus esset, bibere et ipsi potuissent? Illisque paratos sese exhibentibus, Christus inquit Calicem meum bibetis; sedere autem ad dexteram meam, vel sinistram non est meum dare vobis, sed quibus paratum est a Patre meo.

℟. Propter veritatem etc.

Lect. v.

Fuit etiam Beata Salome una ex illis mulieribus, quae insigne fidei suae specimen dederunt, cum Jesum Christum ad Calvarium tendentem, et in patibulum Crucis elatum comitatae sunt; una etiam fuit quae comparatis aromatibus ad condiendum Corpus Christi sub auroram Dominicae diei ad ejus monumentum accedens, Angelum ibi vidit fulgenti facie et candida veste super lapidem sepulchri sedentem, a quo primum audivit Jesum resurrexisse, et digna insuper fuit, ut ab Angelo una cum aliis duabus mulieribus eligeretur in nunciam mysterii resurrectionis Christi monitura discipulos, ut in Galilaeam pergerent, si eum vellent redivivum videre.

℟. Dilexisti justitiam etc.

Lect. vi.

Proficiscenti Beatae Salome una cum sociis suis ad Angeli mandatum implendum, occurrit Jesus in itinere redivivus, et benignissimum eis ave dixit, cujus quidem glorioso aspectu primum perterrita, mox recreata, se humi prosternens, eum adoravit, et quem flagrantissimi amoris desiderio paulo ante quaesiverat, sed non invenerat, non solum videre tunc, atque audire, verum etiam et propriis manibus pedes ejus tenere meruit. His coelestibus donis ditatam, constantem in fide, spe divitem, caritate ac fortitudine claram, apud Hernicos tandem in Domino quievisse produnt vetera monumenta Ecclesiae Verulanae, ubi sacrum ejus Corpus piissime colitur.

℟. Fallax gratia etc.

IN III. NOCTURNO

Lectio Sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lect. vii. *Cap.* 20.

In illo tempore: accessit ad Jesum mater filiorum Zebedaei cum filiis suis adorans, et petens aliquid ab eo. Et reliqua.

Homilia Sancti Fulgentii Episcopi

Sermone de filiis Zebedaei.

Qui sedes super Cherubim appare coram Ephraim, et Beniamin, et Manasse. Hoc audierat, et legendo didicerat Beata Mater filiorum Zebedaei, et intellexit Dominum super Cheru-

bim sedentem, quia magnam possident dignitatem. Accedit illuminanda, adorat ut ancilla. Postulat non dona terrena, sed vota coelestia. Dominus est enim coelorum, a quo coeleste flagitat desiderium. Dic inquit, ut sedeant hi duo filii mei unus ad dexteram tuam, et alter ad sinistram tuam in Regno tuo. Dic, inquit, in verbo tuo, et effectus proficit voto meo. Dixisti, et factum est coelum. Dic, et parabitur filiis meis Thronus claritudo Thronorum. O mulier conditione ! sed quia mater es pietate, humanam supergressa es dignitatem. Christus de cruce praedicabat, et illa imperium cognoscebat. Ille dicebat: ecce ascendimus Jerosolymam, et filius hominis tradetur, ut crucifigatur: et illa interpellatrix accesserat dulcium filiorum. O mulier filiorum beata sanctorum ! meritum praecessisti Beatorum, et honorem praetergressa es Angelorum: non tibi sufficit, quia filios tuos feci excelsos Praedicatores, quos inopes nutrieras piscatores ? post retia coelum: post hamum Evangelium: post navicellam postulas Thronum.

℟. Os suum aperuit sapientiae etc.

Lect. VIII.

Domini etiam vox est monentis, terrentis, idque firmantis. Vigilate, inquit, et orate, ut digni efficiamini effugere omnia, quae ventura sunt, et stetis ante filium hominis. Et tu filiis tuis Thronos postulas majestatis ? Da veniam mater: admirantes ista dicimus, non culpantes. Noli, inquit beata mater, noli tamquam impossibilium me cupidam judicare; Dominus mihi tribuit istam avidam voluntatem, qui Regni sui diligit violentos, et solos odit, qui potentari cupiunt super egenos. Regnum, inquit, coelorum vim patitur, et qui vim faciunt diripiunt illud. Quia hoc dignatur amare, hoc ab eo ausa sum postulare. Ab illo audivi: petite, et accipietis, quaerite, et invenietis, pulsate, et aperietur vobis. Dum patet, pulso: dum accipere licet, peto: dum tempus est, quaero. Audivi etiam dictum. Quaerite Dominum dum inveneri potest, ne tunc quaeratis, quando inveniri non potest.

℟. Regnum mundi etc.

Lect. IX.

Modo, modo dum in forma apparet servi, dum patiens est usque ad mortem crucis, dum privatum gerit vultum, et nec dum incensae sunt ab illo scintillae carbonum: caeterum cum caeperint praecedere venientem Angeli cum tuba, et voce magna, quando virtutes coeli commovebuntur, interpellatio ibi quid faciet mulieris ? Dum commovebitur ignis in circuitu ejus, et

tempestas valida, mea quid praevaleant desideria? Potero ad igneum accedere Thronum, congregatis ad judicium legionibus peccatorum? Ideo modo videns eam in ista humilitate, istam praeripere cupio sponsionem; sed Dominum meum audiam respondentem: Dic, jam Domine, ut sedeant tecum filii mei in lateribus Regni tui.

Te Deum laudamus etc.

Ad Benedictus

Antiph. O Beata Maria Apostolorum mater pia, Deum pro tuo populo cum Joanne, et Jacobo deprecare assidue, ut nos purget ab omni crimine.

Oremus etc. *ut supra ad Vesperas.*

—

DIE 29.

Ss. Blasii, et Demetrii Mm.

duplex maj. in Civit. alibi dupl.

Omn. de Comm. plur. Mm. secundo loco. Oratio Deus qui nos concedis.

In Civitate lect. I. Noct. Fratres - *Alibi de Scriptura occur.*

—

DIE 30.

S. Ferdinandi Regis Confes.

semidupl.

Omn. de Comm. Conf. non Pontif. praeter sequentia.

Oratio

Deus qui beato confessori tuo Ferdinando praeliari praelia tua, et fidei inimicos superare dedisti: concede; ut ejus nos intercessione muniti, ab hostibus mentis et corporis liberemur. Per Dominum.

In I. Noct. Lect. de scr.

IN II. NOCTURNO

Lect. IV

Ferdinandus Tertius Castellae, et Legionis Rex, cui Sancti cognomentum jam inde a quatuor saeculis ecclesiasticorum, et saecularium consensus dedere, tantum prudentiae adolescens adhuc specimen praebuit, ut Berengaria mater Castellae Regina, a qua persancte educatus fuerat, abdicatum a se regnum in filium transtulerit. In eo, adjunctis regni curis, regiae virtutes emicuere: magnanimitas, clementia, justitia, et prae ceteris catholicae fidei zelus, ejusque religiosi cultus tuendi, ac propagandi ardens studium. Id praestitit in primis haereticos insectando, quos nullibi regnorum suorum consistere passus est. Praestitit insuper in erigendis, dotandis, et consecrandis Christiano ritu Cordubensi, Giennensi, Ispalensi, et aliarum urbium Ecclesiis, a Maurico ereptarum jugo, simulque in instaurandis primariis templis Toletano, Burgensi, et aliis pia, et regia munificentia.

℟. Honestum.

Lect. V.

Inter haec, per Castellae, et Legionis regnum, in quo patri

Alphonso successerat, collectis magnis exercitibus, annuas expeditiones contra Saracenos Christiani nominis hostes suscepit. In queis, ut semper vinceret, praecipui exercitus fuere preces piissimi regis ad Deum fusae, et quod ante pugnam, ut sibi Deum propitiaret, flagris in se saeviebat, atque aspero cilicio muniebat corpus: sicque insignes contra ingentes Maurorum acies victorias reportavit, et plures urbes Christiano cultui, imperioque restituit: et conquistis Giennii, Cordubae, et Murciae regnis, ac Granatensi vectigali facto, ad expugnandam Hispalim, primariam Boeticae urbem, hortante in visione (ut traditum est) beato Isidoro olim illius urbis Episcopo victricia signa transtulit. In ea obsidione praesentem divinam opem habuisse fertur; nam ferream catenam, quae super Boetim transversim extensa Mahometanis pro repagulo erat, coorto validiori vento, una ex navibus regiis, Regis jussu eo delata, tanto impetu fregit, ut longius praetervecta, pontem quoque ligneum, et simul spes Maurorum obruperit, et ad deditionem coegerit.

℟. Amavit.

Lect. VI.

Tot victorias beatae Virginis Mariae patrocinio ferebat acceptas; cujus imaginem secum in castris habens, peculiari cultu prosequebatur. Capta Hispali, prima religionis cura fuit, nam templum Maurorum expiatum, et Christianorum dedicatum sacris insigni Archiepiscopatu, et honestissimo canonicorum, et dignitatum collegio, regia, et religiosa liberalitate exornavit. Alia deinde in urbe templa, et coenobia erexit: inter quae pietatis officia, dum trajicere in Africam parat, Mahometanum in ea imperium eversus, ad coelestem regiam vocatur. In extremo vitae agone sacram Eucharistiam pro viatico allatam, fune ad collum alligato, et humi stratus, cum lacrymis ubertim fusis adorans, eaque dignis reverentiae humilitatis, et catholicae fidei obtestationibus accepta, obdormivit in Domino. Jacet ejus corpus incorruptum adhuc post quatuor saecula, in templo maximo Hispalensi, honorificentissimo inclusum sepulchro.

℟. Iste homo.

In III. *Noct. Homilia Ven. Bedae Presbyt. in Evang.* Nolite timere. *de Communi Confess. non Pontif.*

—

DIE 31.

S. Angelae Meric. Virg.

dupl.

Omnia de Comm. Virg. non Marty. praeter sequentia.

Oratio

Deus, qui novum per B. Angelam Sacrarum Virginum Collegium in Ecclesia Tua florescere voluisti, da nobis ejus intercessione angelicis moribus vivere; ut, terrenis omnibus abdicatis, gaudiis perfrui mereamur aeternis. Per Dominum etc.

IN I. NOCTURNO

Lectiones de Script. occur.

IN II. NOCTURNO

Lect. IV.

Angela . Mericia Decentiani, Veronensis Dioecesis Oppido ad Lacum Benacum in Ditione Veneta, piis orta parentibus a prima aetate virginitatis lilium, quod perpetuo servare statuerat, sedula sepsit. Ab omni muliebri ornatu abhorrens egregiam vultus formam, pulchramque caesariem studiose foedavit, ut caelesti dumtaxat animarum Sponso placeret. In ipso autem adolescentiae flore parentibus orbata, austerioris vitae desiderio in desertum locum aufugere tentavit; sed ab avunculo prohibita novit praestare domi, quod in solitudine non licuit. Cilicio ac flagellis frequenter usa carnem nonnisi infirma valetudine, vinum in Nativitatis, et Resurrectionis Dominicae tantum celebritate, complures vero dies nihil omnino degustavit. Orationi dedita brevissimum humi carpebat somnum; Daemonem vero sub lucentis Angeli forma sibi illudere conantem agnovit protinus, et conjecit in fugam. Tandem paternis bonis abdicatis, et habitum ac regulam Tertii Ordinis S. Francisci amplexa, evangelicam paupertatem virginitatis laudi conjunxit.

℟. Propter veritatem etc.

Lect. V.

Nullum pietatis officium erga proximos omittens, pauperibus, quidquid sibi ex emendicato victu superesset, largiebatur; libenter ministrabat aegrotis, pluraque cum magna Sanctitatis fama peragravit loca, ut vel solatio esset afflictis, vel reis veniam impetraret, vel infensos invicem reconciliaret animos, vel e vitiorum coeno scelestos revocaret. Angelorum pane, quem unice esuriebat, frequentissime refecta tanta charitatis vi ferebatur in Deum, ut saepius extra sensus raperetur. Sacra Palestinae loca summa cum religione obivit; quo in itinere et visum, quem ad Cydonias appulsa oras amiserat, eodem regressa recuperavit, et barbarorum captivitatem ac naufragium imminens divinitus evasit. Romam denique firmam Ecclesiae Petram veneratura, et amplissimae Jubilaei veniae percupida, sedente Clemente VII, accessit; quam Summus Pontifex allocutus, ejusdem sanctimoniam suspexit et com-

mendavit summopere; nec ab Urbe ipsam abire ante permisit, quam alio coelitus vocatam agnovit.

℟. Dilexisti justitiam etc.

Lect. VI.

Brixiam itaque, ubi domum ad Sanctae Aphrae templum conduxit, reversa, novam ibi Virginum Societatem, sicut coelesti voce ac visione mandatum sibi fuerat, sub certa disciplina, sanctisque vivendi regulis constituit, quam Sanctae Ursulae invictae Virginum ducis patrocinio ac nomine insignivit: eam vero perennem futuram morti proxima praedixit. Tandem prope septuagenaria dives meritis avolavit in coelum sexto Kalendas Februarias anni millesimi quingentesimi et quadragesimi, cujus cadaver per ipsos triginta dies inhumatum, flexibile, ac vivo simillimum perseveravit. Demum in S. Aphrae templo inter caeteras, quibus illud abundat, Sanctorum Reliquias reposito, plurima ad ejus sepulchrum agi statim coepere miracula: quorum fama late diffusa, non Brixiae modo et Decentiani, sed alibi etiam vulgo coepit nuncupari Beata, ejusque imago aris imponi; imo S. ipse Carolus Borromaeus non multis post annis dignam, quae ab Apostolica Sede in Sanctarum Virginum album referretur, Brixiae palam asseruit. Cultum vero illi jamdiu a populis exhibitum, et tum locorum Ordinariis probatum, tum pluribus etiam Summorum Pontificum Indultis munitum, Clemens Papa XIII. solemni Decreto ratum habuit, ac confirmavit. Eam tandem, novis miraculis rite probatis, insignem PIUS PAPA VII. solemni Canonizatione in Vaticana Basilica peracta die vigesima quarta Maji anno millesimo octingentesimo septimo Sanctarum Virginum Cathalogo adscripsit.

℟. Afferentur etc.

—

FER. VI.

post Octav.

CORP. CHRISTI

SACRATISS. CORDIS D. N. J. C.

dupl. maj.

Omn. ut in appendice Breviarii Offic. cujus. Oratio. Concede quaesumus.

—

DOM. III.

post Pentec.

PURISS. CORDIS B. M. V.

dupl. maj.

AD VESPERAS

Antiph. et Cap. de Laudibus. Psalm. ut in Officio parvo.

Hymnus. - Ave Maris Stella.

℣. Exulta in omni corde, filia Jerusalem:

℟. Rex Israel Dominus in medio tui.

Ad Magnif. Ant. Exultavit cor meum in Domino, et exaltatum

est cornu meum in Deo meo, quia laetata sum in salutari tuo:

Oratio

Omnipotens sempiterne Deus, qui in Corde Beatae Mariae Virginis dignum Spiritus Sancti habitaculum praeparasti, concede propitius ut ejusdem Purissimi Cordis festivitatem devota mente recolentes, secundum Cor tuum vivere valeamus. Per Dominum.

Comm. Dominicae.

AD MATUTINUM

Invitat. Ave Maria gratia plena * Dominus tecum.

Psalmus. Venite exultemus Domino.

Hymnus. Quem terra, pontus, sidera etc.

IN I. NOCTURNO

Ant. Benedicta tu inter mulieres, et benedictus fructus ventris tui.

Psalmi ut in Officio parvo B. Mariae.

Ant. Et Ait Maria: Magnificat anima mea Dominum, et exultavit spiritus meus in Deo salutari meo.

Ant. Quia respexit humilitatem ancillae suae: ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes.

℣. Anima mea liquefacta est:
℟. Ut locutus est dilectus.

De Canticis Canticorum.

Lect. I. *Cap.* 4.

Quam pulchra es, amica mea, quam pulchra es! oculi tui columbaram, absque eo quod intrinsecus latet. Sicut vitta coccinea labia tua; et eloquium tuum dulce: Sicut fragmen mali punici, ita genae tuae, absque eo quod intrinsecus latet. Sicut turris David collum tuum, quae aedificata est cum propugnaculis: mille clypei pendent ex ea, omnis armatura fortium. Vulnerasti cor meum, Soror mea Sponsa, vulnerasti cor meum in uno oculorum tuorum, in uno crine colli tui. Favus distillans labia tua, Sponsa, mel et lac sub lingua tua. Hortus conclusus, fons signatus.

℟. Deduc me, Domine, in via tua, et ingrediar in veritate tua: laetetur cor meum * Ut timeat nomen tuum.

℣. Pone me ut signaculum super cor tuum, ut signaculum super brachium tuum. Ut timeat.

Lect II. *Cap.* 5.

Veni in hortum meum Soror mea Sponsa: messui myrram meam cum aromatibus meis: comedi favum cum melle meo. Vox dilecti mei pulsantis: aperi mihi soror mea amica mea, columba mea, immaculata mea, quia caput meum plenum est rore et cincinni mei guttis noctium. Surrexi ut aperirem dilecto meo, manus meae stillaverunt myrrham, et digiti mei pleni myrrha probatissima. Aperui dilecto meo, at ille declina-

verat atque transierat. Anima mea liquefacta est ut locutus est.

℟. In Domino gaudebo, et exultabo in Deo Jesu meo: Deus Dominus fortitudo mea. * Super excelsa deducet me.

℣. Laeva ejus sub capite meo, et dextera illius amplexabitur me. Super.

Lect. III. *Cap.* 5 *et* 6.

Qualis est dilectus tuus ex dilecto, o pulcherrima mulierum: qualis est dilectus tuus ex dilecto, quia sic adjurasti nos? Dilectus meus candidus, et rubicundus electus ex millibus, totus desiderabilis. Talis est dilectus meus, et ipse est amicus meus, filiae Jerusalem. Quo abiit dilectus tuus o pulcherima mulierum ? Quo declinavit dilectus tuus? et quaeremus eum tecum. Pulchra es amica mea, suavis et decora sicut Jerusalem, terribilis ut castrorum acies ordinata. Una est columba mea, perfecta mea, una est matris suae, electa genetrici suae. Viderunt eam filiae: et beatissimam praedicaverunt, et Reginae laudaverunt eam.

℟. Inveni gratiam apud oculos tuos, Domine mi, * Qui consolatus es me; et locutus es ad cor ancillae tuae.

℣. In toto corde meo exquisivi te, ne repellas me a mandatis tuis. Qui consolatus. Gloria Patri. Qui consolatus.

IN II. NOCTURNO

Antiph. Beata, quae credidisti, quoniam perficientur ea, quae dicta sunt tibi a Domino.

Antiph. Fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus.

Antiph. Fecit potentiam in brachio suo, dispersit superbos mente cordis sui.

℣. Fortis est ut mors dilectio.

℟. Dura sicut infernus aemulatio.

Sermo Sancti Bernardini Senensis.

Ex Serm. 9. *de Visitatione.*

Lect. IV.

Quis mortalium, nisi divino fretus oraculo, de vera Dei et hominis Genitrice quidquam modicum, sive grande praesumat pollutis labiis nominare: quam Pater ante saecula Deus perpetuam praedestinavit in Virginem dignissimam: Filius elegit in Matrem: Spiritus Sanctus omnis gratiae domicilium praeparavit ? Quibus verbis ego homunculus sensus altissimos Virginei Cordis, sanctissimo ore prolatos efferam: quibus non sufficit lingua omnium hominum, et etiam Angelorum? Dominus enim ait: bonus homo de bono thesauro cordis sui profert bona. Quis autem inter puros homines melior homo potest excogitari, quam illa, quae meruit effici Mater Dei, quae in Corde et in utero suo ipsum Deum hospitata est ? Quis thesaurus

melior, quam ipse divinus amor quo Cor Virginis ardens erat ?

℟. Ego diligentes me diligo, et qui mane vigilant ad me, invenient me. Mecum sunt divitiae et gloria: * Opes superbae et justitia.

℣. Ut ditem dilgentes me et thesauros eorum repleam. Opes.

Lect. v.

De hoc igitur Corde quasi fornace divini ardoris Virgo Beata protulit verba bona, idest verba ardentissimae charitatis. Sicut enim a vase optimo vino pleno, non potest exire nisi optimum vinum: aut sicut a fornace summi ardoris non egreditur nisi incendium fervens: sic de Corde Matris Christi exire non potuit verbum, nisi summi summeque divini amoris atque ardoris. Septem verba tantum mirae sententiae et virtutis a Christi benedictissima Matre leguntur dicta. Cum Angelo bis tantum locuta est. Cum Elisabeth, bis etiam. Cum Filio etiam bis. Cum ministris in nuptiis semel. Haec septem verba, secundum septem amoris actus, sub miro gradu et ordine prolata quasi sunt septem flammae Cordis ejus.

℟. Ego Mater pulchrae dilectionis, et timoris, et agnitionis et sanctae spei. In me gratia omnis viae et veritatis.* In me omnis spes vitae et virtutis.

℣. Transite ad me omnes qui concupiscitis me, et a generationibus meis implemini. In me omnis spes.

Lect. vi.

Quae verba considerans mens devota, cum ipso Propheta ait. Quam dulcia faucibus meis, idest omnibus affectionibus eloquia tua! Porro dulcedo haec quam in verbis Beatae Virginis devota mens sentit, est ardor piae devotionis quam in eis anima experimentaliter probat. Distinguamus igitur per ordinem has septem flammas amoris, verborum Virginis benedictae. Prima est flamma amoris separantis. Secunda amoris transformantis. Tertia amoris communicantis. Quarta amoris jubilantis. Quinta amoris soporantis. Sexta amoris compatientis. Septima amoris consummantis.

℟. Beatus homo, qui audit me, et qui vigilat ad fores meas quotidie et observat ad postes ostii mei. * Qui me invenerit, inveniet vitam, et hauriet salutem a Domino.

℣. Qui autem in me peccaverit, laedet animam suam: Omnes qui me oderunt, diligunt mortem. Qui me.

Gloria Patri. Qui me.

IN III. NOCTURNO

Antiph. Unde hoc mihi, ut veniat Mater Domini mei ad me ?

Antiph. Misericordia ejus a progenie in progenies timentibus eum.

Antiph. Suscepit Israel puerum suum, recordatus misericordiae suae.

℣. Ego dilecto meo: ℟. Et ad me conversio ejus.

Lectio Sancti Evangelii secundum Lucam.

Lect. VII. *Cap.* 2.

In illo tempore: dixit Mater Jesu ad illum; Fili quid fecisti nobis sic ? Ecce Pater tuus et ego dolentes quaerebamus te. Et reliqua.

De Homilia Ven. Bedae Presbyteri.

In Homil. Hyem. de temp. Dom. I. post Epiph.

Mater ejus, inquit Evangelista, conservabat omnia verba haec in Corde suo. Omnia quae de Domino vel a Domino dicta, sive acta cognoverat Mater Virgo, diligentius in Corde retinebat, sollicite cuncta memoriae commendabat, ut cum demum tempus praedicandae, sive scribendae incarnationis ejus adveniret, sufficienter universa, prout essent gesta, posset explicare quaerentibus. Imitemur et nos, Fratres mei, piam Domini Matrem, ipsi quoque omnia verba et facta Domini ac Salvatoris nostri fixa in corde conservando.

℟. Aquae multae non potuerunt extinguere charitatem: * Neque flumina obruent eam.

℣. Si dederit homo omnem substantiam domus suae pro dilectione, quasi nihil despiciet eam. Neque.

Lectio VIII.

Horum Domini verborum et actorum meditatione diurna et nocturna, importunos inanium nocentiumque cogitationum repellamus incursus: horum crebra collatione et nos et proximos nostros a fabulis supervacuis, et male dulcoratis detractionum colloquiis castigare, atque ad divinae frequentiam laudis accendere curemus. * Si enim fratres carissimi, in futuri beatitudine saeculi habitare in domo Domini, ac perpetuo illum laudare desideramus, oportet nimirum et in hoc saeculo, quod in futuro quaeramus, sollicite praemonstremus: frequentando videlicet Ecclesiae limina, et non solum in ea laudes Domini canendo, sed et in omni loco dominationis ejus ea, quae ad laudem gloriamque conditoris nostri proficiant, verbis pariter ac factis ostendendo.

℟. Spiritus meus super mel dulcis et haereditas mea super mel et favum. Qui audit me non confundetur. * Et qui operantur in me non peccabunt.

℣. Qui elucidant me vitam aeternam habebunt. Et qui.

Gloria Patri. Et qui.

Lectio IX.

De Homilia Dominicae occurrentis, sed si extra Dominicam

agi de hoc Festo contingat tunc Lectio IX. incipiet ab asterisco posito supra Lectione VIII.

Te Deum Laudamus.

AD LAUDES

Et per horas.

Antiph. Trahe me post te, curremus in odorem unguentorum tuorum.

Psalm. Dominus regnavit-*cum reliquis de Dominica.*

Antiph. Dilectus meus loquitur mihi: surge, propera, amica mea.

Antiph. Fulcite me floribus, stipate me malis: quia amore langueo.

Antiph. Adjuro vos, filiae Jerusalem, ne suscitetis dilectam quoadusque ipsa velit.

Antiph. Ego dormio, et cor meum vigilat.

Capit. *Cant. C.* 8.

Pone me ut signaculum super Cor tuum, ut signaculum super brachium tuum, quia fortis est ut mors dilectio, dura sicut infernus aemulatio. Lampades ejus lampades ignis, atque flammarum.

Hymnus

O gloriosa Virginum....

℣. Qui me invenerit inveniet vitam:

℟. Et hauriet salutem a Domino.

Ad Benedictus Antiph. Extollens vocem quaedam mulier de turba dixit illi: beatus venter qui te portavit et ubera quae suxisti.

Oratio

Omnipotens sempiterne Deus qui in Corde Beatae Mariae Virginis dignum Spiritus Sancti habitaculum praeparasti, concede propitius, ut ejusdem purissimi Cordis festivitatem devota mente recolentes, secundum Cor tuum vivere valeamus. Per Dominum.

Com. Dominicae.

AD PRIMAM

℟. *br.* Christe Fili Dei vivi.

℣. Qui natus es de Maria Virgine. *Ad Absolutionem Capituli lectio brevis.* In omni terra *ut infra ad Nonam.*

AD TERTIAM

Antiph. Dilectus meus.

Capit. Pone me ut signaculum.

℟. *br.* Anima mea * Liquefacta est. Anima.

℣. Ut locutus est dilectus. Liquefacta est.

Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto. Anima mea.

℣. Fortis est ut mors dilectio:

℟. Dura sicut infernus aemulatio.

AD SEXTAM

Antiph. Fulcite.

Capit. *Eccl.* 24.

Ego ex ore Altissimi prodivi, primogenita ante omnem creaturam, ego feci in coelis, ut oriretur lumen indeficiens, et sicut nebula texi omnem terram.

℟. *br.* Fortis est * Ut mors dilectio. Fortis.

℣. Dura sicut infernus aemulatio. Ut mors.
Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto. Fortis est.

℣. Ego dilecto meo. ℟. Et ad me conversio ejus.

AD NONAM

Antiph. Ego dormio.

Capit. *Eccl.* 24.

In omni terra steti, et in omni populo, et in omnibus requiem quaesivi, et in haereditate Domini morabor.

℟. *br.* Ego * Dilecto meo. Ego.

℣. Et ad me conversio ejus. Dilecto meo.
Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto. Ego dilecto meo.

℣. Qui me invenerit inveniet vitam.

℟. Et hauriet salutem à Domino.

In Secundis Vesperis

Omnia ut in primis.

℣. Viam mandatorum tuorum cucurri:

℟. Cum dilatasti Cor meum.

Ad Magnificat. Antiph. Exultavit Cor meum in Deo salutari meo: quia fecit mihi magna qui potens est.

Comm. Dominicae.

FESTA JUNII

DIE 1.

Octava

S. M. Salome

dupl.

Omnia dicuntur ut in die praet. sequentia.

IN I. NOCTURNO

Lectiones script. occur.

IN II. NOCTURNO.

De Sermone S. Augustini Episcopi.

Lect. iv.

Duplicia pallia fecit viro suo. Jam acclamatis: credo, quod agnoscitis, quae sunt duplicia pallia. Laudes sunt, laudes fidei, laudes confessionis, laudes praedicationis. Quare duplicia? Christum laudas, Deum laudas, et hominem. Dupliciter lauda, simpliciter lauda. Dupliciter quia homo est, et Deus, simpliciter ut non sis fictus. Confitere Deum, confitere hominem: lauda Deum in homine, lauda hominem in Deo. Texuit pretiosissimum illud pallium laudis: In principio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum: Hoc erat in principio apud Deum. Texuit, et aliud pallium propter conversationem inter homines quotidianam. Verbum caro factum est, et habitavit in nobis.

℟. Propter etc.

Lect. v.

Hic ergo ista laboriosa, vigilans, solicita, severe castigans domum suam, surgens de noctibus intuens lucernam ne extinguatur, in tribulatione fortis, nondum receptis promissis pavens brachia sua in fusum confirmans, non pigrum panem manducans. Ob labores istos quasi paupertatis, et necessitatis saecularis, quid erit, quia in diebus novissimis laetata est? quid erit? Audite; propter quam spem ardeat lucerna nostra tota nocte, nunc audite: Surrexerunt filii ejus, et ditati sunt. Modo in paupertate vivimus, in paupertate vigilamus: et cum morimur, in paupertate dormimus: sed surgemus et ditabimur. Quae illae divitiae sunt Angelorum? unam vestem habent lucis: nunquam teritur, nunquam sordidatur. Si filius es mulieris hujus attende quando tibi divitiae promittantur. Surrexerunt filii ejus, et ditati sunt, parati resurrectionis divitias accipere. Noli has amare, ut merearis ad illas venire.

℟. Dilexisti etc.

Lectio vi.

Et vir ejus laudavit eam. Multae, inquit, filiae fecerunt potentiam, laudes sunt, quibus eam laudat vir ejus. Quae filiae, quibus haec comparatur? Non comparatur. Tu autem superasti. Attendite ergo vos, jam in fine lectionis sumus. Multae filiae fecerunt potentias, multae locutae sunt linguis, scierunt omnia Sacramenta, fecerunt virtutes multas, daemonia excluserunt, res suas pauperibus distribuerunt, corpora sua ignibus tradiderunt: inflatae sunt, quia charitatem non habuerunt. Tu autem superasti, et superposuisti omnes, non solum flore, sed et frustra gravida abundans. Date illi de fructibus manuum suarum. Quid date? Venite benedicti Patris mei. De quibus fructibus manuum ejus? esurivi enim, et dedistis mihi manducare. Et quod illi deinde negotium erit, finitis laboribus? et laudetur in portis vir ejus. Ipse erit portus laborum nostrorum, videre Deum, laudare Deum.

℟. Fallax etc.

IN III. NOCTURNO

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio vii.

In illo tempore: accessit ad Jesum mater filiorum Zebedaei cum filiis suis, adorans, et petens aliquid ab eo. Et reliqua.

Homilia Sancti Ambrosii Episcopi

Considerate, quae mater filiorum Zebedaei cum filiis et pro filiis petat. Mater est utique, cui pro filiorum honore solicite, immoderatior quidem, sed tamen ignoscenda mensura votorum est.

Atque mater aetate longaeva, studio religiosa, solatio destituta, quae tunc temporis, quando vel juvanda, vel alenda foret validae prolis auxilio, abesse sibi liberos patiebatur, et voluptati suae mercedem sequentium Christum praetulerat filiorum. Qui prima voce vocati a Domino (ut legimus) relictis retibus, et Patre, secuti sunt eum.

℟. Os suum etc.

Lectio VIII.

Haec igitur studio maternae sedulitatis indulgentior obsecrabat Salvatorem, dicens: ut sedeant hi duo filii mei, unus ad dexteram tuam, et alter ad sinistram in Regno tuo. Etsi error, pietatis tamen error est. Nesciunt enim materna viscera patientiam; etsi voti avara, tamen veniabilis cupiditas, quae non pecuniae est avida, sed gratiae. Nec inverecunda petitio, quae non sibi, sed liberis consulebat. Matrem considerate, matrem cogitate.

℟. Regnum mundi etc.

Lectio IX.

Considerabat Christus matris dilectionem, quae filiorum mercede grandaevam solabatur senectam: et desideriis licet fessa maternis, charissimorum pignorum tollerabat absentiam. Considerate etiam foeminam, hoc est, sexum fragiliorem, quem Dominus propria nondum confirmaverat passione. Considerate, inquam, Evae illius primae mulieris haeredem, transfusa in omnes immoderatae cupiditatis successione labentem: quam Dominus adhuc proprio sanguine non redemerat, nondum inolitam affectibus omnium immodici contra fas honoris appetentiam suo Christus cruore diluerat. Haereditario igitur mulier delinquebat errore.

Te Deum laudamus etc.

—

DIE 2.

S. Erasmi Ep. M.

dupl. maj. in Civit. alibi dupl.

Omnia de Comm. unius Martyris, praeter sequentia.

Ad Vesperas

℣. Confitebor nomini tuo.

℟. Quoniam Adjutor, et Protector factus es mihi.

Ad Magnificat.

Antiph. Beatus Erasmus Praesul, et Martyr inclitus, despecto mundo, et mundi Principe triumphato, supra mundum victor ascendit accipiens, de manu Domini coronam victoriae.

Oratio

Deus omnium Sanctorum splendor mirabilis, qui hanc diem B. Erasmi Pontificis martyrio consecrasti; da Ecclesiae tuae de festivitatis ejus natalitio ita laetari, ut apud misericordiam tuam et exemplis illius, et meritis adjuvetur. Per Dominum.

IN I. NOCTURNO

A Mileto, *de Comm. unius Mart. in civitate. Alibi de Script. occur.*

IN II. NOCTURNO.

Lectio IV.

Erasmus Episcopus omnium virtutum genere florens, Diocletiano, et Maximiano Imperatoribus gravissimis affectus suppliciis praeclarum fidei testimonium dedit. Is primum Salvatoris sententiae memor dicentis: Si vos persequuti fuerint in una Civitate fugite in aliam, in vastam solitudinem se abdidit. Ubi ad rerum divinarum contemplationem assidue attentus, jejuniisque deditus tamdiu vixit, dum coelesti voce admonitus, iterum in urbem, in qua natus erat, ad fideles juvandos se recepit; ubi cum multos etiam ex Gentilibus ad Christum adjungeret, multaque ederet miracula; rerum tam mirabilium fama pervulgata ab impiis, Diocletiano Imperatore, in carcerem conjicitur.

℟. Honestum.

Temp. Pasch. Lux perpetua.

Lectio V.

Christianae interim fidei apud ejus Provinciae Praesidem accusatus, ipsius mox jussu, quod in Christi fide immobilis permaneret, varie, et crudeliter torquetur. Plumbatis enim primum caeditur, fustibus deinde graviter contunditur, tum paulo post resina, sulphure, plumbo liquefacto, et ferventi pice, cera, oleoque perfusus, summa constantia pro Christi fide pugnavit nihil eo cruciatu laesus. Qua re perspecta, multi ex iis, qui ad spectaculum convenerant, Idolorum impura superstitione abjecta, fidem Christi Domini amplexi sunt.

℟. Desiderium animae.

Temp. Pasch. In servis suis.

Lectio VI.

Verum is iterum detrusus in carcerem constrictus ferreis, gravissimisque vinculis, inde ab Angelo mirabiliter ereptus est. Deinde Formiis sub Maximiano iterum varie excruciatus, tunicaque aerea candente indutus, illa etiam tormenta divina virtute superavit. Sed ad confirmandum caeteros a Deo servatus, tandem vocante Domino martyrio clarus, plurimis et in fide confirmatis, et ad fidem conversis, sancto fine quievit quarto nonas Junii. Ejus corpus postea Cajetam translatum in Cathedrali Eclesia honorifico sepulcro conditum est, ubi ab ejus urbi civibus, qui eum sibi Patronum apud Deum adoptarunt, religiosa veneratione, summaque celebritate colitur.

℟. Stola jucunditatis.

Temp. Pasch. Filiae Jerusalem.

IN III. NOCTURNO.

Lectio VII.

Lectio S. Evangelii secundum

Joannem. *Capit.* 12.

In illo tempore dixit Jesus discipulis suis: Amen, amen, dico vobis, nisi granum frumenti cadens in terram mortuum fuerit, ipsum solum manet. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi.

Tract. 51. *in Joann.*

Ipse Dominus Jesus erat granum mortificandum, et multiplicandum: mortificandum infidelitate Judaeorum, multiplicandum fide populorum. Jam vero exhortans ad passionis suae sectanda vestigia, qui amat, inquit animam suam, perdet eam. Quod duobus modis intelligi potest. Qui amat, perdet; id est, si amas, perdes: si cupis vitam tenere in Christo, noli mortem timere pro Christo. Item alio modo: qui amat animam suam, perdet eam: noli amare, ne perdas; noli amare in hac vita, ne perdas in aeterna vita.

℟. Corona aurea.

Temp. Pasch. Ego sum vitis.

Lectio VIII.

Hoc autem, quod posterius dixi, magis habere videtur Evangelicus sensus. Sequitur enim: et qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam aeternam custodit eam. Ergo quod dictum est supra: qui amat, subintelligitur in hoc mundo, ipse utrique perdet; qui autem odit, utique in hoc mundo, in vitam aeternam ipse custodit eam. Magna, et mira sententia, quemadmodum sit hominis in animam suam amor, ut pereat, odium, ne pereat. Si male amaveris, tunc odisti; si bene oderis tunc amasti. Felices qui oderunt custodiendo, ne perdant amando.

℟. Hic est vere Martyr.

Temp. Pasch. Candidi facti sunt.

Quando autem transfertur, nona Lectio erit sequens.

Lectio IX.

Sed vide, ne tibi subrepat, ut te ipsum velis interimere, sic intelligendo, quod debes odisse in hoc mundo animam tuam. Hinc enim quidam maligni, atque perversi homines in se ipsis crudeliores, et sceleratiores homicidae flammis se donant, aquis se praefocant, praecipitio se collidunt, et pereunt. Hoc Christus non docuit, imo etiam diabolo praecipitium suggerenti respondit: Redi retro Satanas, scriptum est: non tentabis Dominum Deum tuum. Petro autem dixit significans qua morte clarificaturus erat Deum; cum esses junior, cingebas te, et ambulabas quo volebas, cum autem senueris, alter te cinget, et feret, quo tu non vis: ubi satis expressit, non a se ipso, sed ab alio debere occidi, qui vestigia sequitur Christi.

In Laud.

℣. Confitebor nomini tuo.

℟. Quoniam adjutor, et protector factus es mihi.

Ad Benedictus.

Antiph. In terris visus est, ut esset exemplo: in coelum levatus est, ut sit patrocinio.

In 2. Vesp.

℣. Confitebor nomini tuo.

℟. Quoniam adjutor et protector factus est mihi.

Ad Magnif.

Antiph. Hic est fratrum amator, et populi Israel hic qui multum orat pro populo, et universa sancta civitate.

—

DIE 3.

S. OLIVAE VIRG. *dupl.*

Omn. de Com. Virg. praet. seq.

Oratio

Praesta quaesumus Omnipotens et Misericors Deus, ut qui gloriosiae Virginis tuae Olivae natalitia votiva recolimus, ejus interventionis suffragio tuae miserationis auxilium sentiamus. Per Dominum etc.

IN I. NOCTURNO

Lect. de Script. occuren.

IN II. NOCTURNO

Lect. IV.

Oliva Virgo nobilis genere, sed optimis moribus, et pudicitiae laude nobilior, Christi amore flagrans, nuptiis mortalis sponsi contemptis, quas ei parentes magno studio parabant, ad sanctam confugit Ecclesiam, ut inter sacras Jesu Christi sponsas numeraretur. Quod cum impetrasset, carnemque jejuniis, cilicio, ferro coercere assidue, ac domare conaretur, ut humanas tamen inanesque laudes vitaret, curabat, ut ea quae ageret nemo plane mortalium nosceret, quippe quae cuperet uni sponso suo Christo Jesu placere. Quantum vero in vitae religiosae perfectione proficeret vel illud ostendit, quod cum ei falsa quaedam crimina objicerentur ab invidis, contumelias non aequo solum animo sed etiam hilari ferebat, quod ita sibi tutior ab inanis gloriae, ac fallacis aurae periculis videretur.

℟. Propter veritatem.

Lect. V.

Quod si membrorum suorum legem aliqua ratione mentis legi repugnare sentiret, confestim suis ipsa mamillis aculeos infigebat, nec eos antequam sanies erumperet, avellebat, atque ita corpus suum castigando in servitutem spiritus redigebat. Quam vero vicissim Oliva a Christo diligeretur, ob animi, corporisque pudicitiam, caeterasque virtutes, facile vel ex his paucis intelligetur non obscuris in eam amoris argumentis. Cum aliquando ab opere manuum ad templum de more, dato signo, pergeret, in ipso templi limine foeminam quamdam plorantem offendit, et sua crimina confitentem, quam dum

virgo mitis blandis verbis consolari niteretur, sublatis oculis, coelum apertum lucemque incredibilem vidit, qua nimirum luce Oliva repente perterrita procidit in faciem: cumque diu jacuisset, et vultum attollere non auderet, tandem se in coelum lumen illud, ed in cellam suam Virgo se recepit, cui nocte consequenti vir statura procera secundum quietem apparuit, vultu gravi, aspectu decoro, qui ei diceret, surge, propera amica mea sponsa mea, columba mea, et veni.

℟. Dilexisti justitiam etc.

Lect VI.

Proxima vero sexta feria cum virgo se ad oratorium precandi caussa conferret, visa est cuidam e sororibus terram pedibus non attingere dum incederet, quae, id etiam caeteris enunciavit. Illae vero rem admiratae, Olivam quid hoc esset interrogant: et ipsa nihil elata propterea, sed animo simul ac vultu demisso, primum Deo supplicare, deinde veris profundisque gemitibus lacrymisque sorores obsecrare coepit, ne sibi quidquam laudis tribuerent, si se ex animo santeque diligerent, omnibus se carere virtutibus atque adeo sceleribus coopertam. Ergo sancta virgo divinis absolutis officiis, multisque profusis lacrymis ad cellam reversa in suo lectulo foessa consedit, atque ante sumptum cibum praeter morem, ut sororibus, videbatur, obdormuit. Ibi a sensibus abstracta (ut earum nonnullis deinde ipsa narravit) coelum apertum, splendoremque vidit immensum, ex quo progressus vir plane admirabilis cum eam usque pervenisset: veni, inquit, et vide quibus torqueantur suppliciis apud inferos improbi; deinde vero florentes coeli sedes contemplare, ubi sempiterna laetitia beati coelites perfruantur.

℟. Afferentur Regi etc.

IN III NOCTURNO.

Homil. in Evang. *Simile est Regnum Coelorum Thesauro etc.*

—

DIE IV.

S. Francisci Caracc. C.

Dupl.

Omnia de Comm. Conf. non. Pont. praeter sequentia.

Oratio

Deus, qui Beatum Franciscum novi Ordinis Institutorem orandi studio, et poenitentiae amore decorasti; da famulis tuis in ejus imitatione ita proficere, ut semper orantes, et corpus in servitutem redigentes ad coelestem gloriam pervenire mereantur. Per Dominum etc.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Script. occurr.

IN II. NOCTURNO

Lectio IV.

Franciscus dictus antea Ascanius, ex nobili familia Caraccio-

lo in oppido Sanctae Mariae de Villa in Aprutio ortus, a primis annis eximio enituit pietatis cultu. Adolescens graviter aegrotans statuit se se prorsus Dei, proximique mancipare servitio. Neapolim profectus, Sacerdotio initiatus, sacroque adscriptus sodalitio, contemplationi, lucrandisque animabus se totum devovit, ac extremo supplicio damnatis hortatorem se praebuit assiduum. Contingit autem, ut espistolium alteri destinatum ei per errorem redderetur, quo a piissimis viris Joanne Augustino Adorno, et Fabricio Caracciolo ad novi Religiosi Instituti fundationem vocabatur: rei novitate captus, et divinae voluntatis demiratus consilia, alacri animo se se illis adjunxit. Conditis autem in Camaldulensium eremo, quo secesserant, novi Ordinis legibus, inde Romam simul profecti, confirmationem a Sixto Quinto impetrarunt, qui eosdem Clericos Regulares Minores appellari voluit, addito ad tria consueta, altero de non ambiendis dignitatibus, voto.

℟. Honestum, etc.

Lectio v.

Solemni emissa professione, ob singularem ejus in Divinum Franciscum Assisinatem cultum Francisci nomen assumpsit. Adorno biennio post vita functo, ipse toti Religioni, quamquam invitus, praeficitur, quo in munere virtutum omnium praeclara praebuit exmpla. Instituti amplificandi studiosissimus, id assiduis orationibus, lacrymis, et jugi corporis maceratione enixe a Deo postulabat. Quamobrem tertio in Hispaniam se contulit peregrini habitu indutus, victumque ostiatim mendicans. In itinere asperrima quaeque perpessus. Omnipotentis auxilium mirum in modum expertus, navim, quam coscenderat ab imminenti naufragio orationis praesidio servavit incolumem. Ut in regnis illis voti compos fieret plurimum laboravit, sed ejus sanctitatis fama praelucente, amplissimaque Catholicorum Regum Philippi Secundi, et Philippi Tertii munificentia, adversariorum conatibus singulari animi fortitudine superatis, plura sui Ordinis domicilia fundavit: quod pari eventu per Italiam praestitit.

℟. Amavit eum, etc.

Lectio vi.

Humilitate adeo excelluit, ut Romam veniens in pauperum hospitio receptus se leproso sociaverit; et Ecclesiasticas dignitates a Paulo Quinto sibi oblatas constantissime recusaverit. Illibatam perpetuo servavit virginitatem, effrontesque mulieres ejus castimoniae insidiantes Christo lucrifecit. Erga divinissimum Eucharistiae mysterium ardenti aestuans amore noctes pene in-

tegras in ejus adoratione insomnes ducebat, quod pium exercitium veluti sui Ordinis tesseram in eo perpetuo servandum constituit, Deiparae Virginis cultum impense fovit. In proximum eximia exarsit charitate. Prophetiae dono, et cordium scrutatione ditatus fuit. Quadragesimum quartum aetatis suae annum agens, dum in Sacra Lauretana aede in oratione persisteret, sibi vitae finem imminere cognovit. Aprutium statim deflexit, et Agnoni apud alumnos S. Philippi Neri lethali febre correptus, Sacramentis Ecclesiae devotissime susceptis, pridie nonas Junii anni millesimi sexcentesimi octavi in pervigilio festi Corporis Christi placidissime obdormivit in Domino. Sacrum ejus Corpus Neapolim delatum in Ecclesia S. Mariae Majoris, ubi prima sui Ordinis jecerat fundamenta honorifice conditum fuit. Eum postea miraculis clarum Clemens Decimus Quartus Pontifex Maximus solemni ritu inter Beatos, Pius vero Septimus Pontifex Maximus novis fulgentem signis anno millesimo octingentesimo septimo Sanctorum albo adscripsit.

℟. Iste homo etc.

IN III. NOCTURNO

de com. 1. loc.

—

DIE 5.

S. Fortunati Presb. Conf.

dupl.

Omnia de comm. Conf. non Pont. praet. sequentia.

In utrisque vesperis, et

Ad Matutinum

Hymnus

Vota Patrono populus, precesque
Nuncupet laetus, comitetur alto
Corde fervescens, moduletur ore
Leniter hymnos.

Hostias gratas Domino litavit,
Gesta virtutis nitidae peregit,
Praebuit verbo documenta vitae
Sancta perennis.

Pauperum factus columen, salusque,
Contulit nummos hilaris, stipemque,
Quam solum versans valido ligone
Dextera coepit.

Aureo dirus Satanas nitore
Strinxit invisos oculos, dolisque,
At Dei nutu cecidere semper
Irrita cuncta.

Vultus arrisit miseris levamen,
Inter extructos laqueos, et astus
Aliger gressus trepidos praeivit
Æthere lapsus.

Astitit crini speciem repente
Afferens pulchram capiti, jubarque
Mox Polo vexit celerem volatum
Pura columba.

Te Deus simplex, pariterque Trine,
Laudibus cujus Superi resultant,

In Viro Sancto populum colentem
Redde beatum. Amen.

℣. Precibus et meritis Sancti Presbyteri Fortunati.

℟. Propitius esto, Domine, populo tuo.

Ad Magnificat.

Antiph. O mira Sacerdotum gloria, Inferorum debellator, qui caecis lumen, leprosis munditiam tribuisti, tu nos defende, quia tantum vales; tu nos exalta concussis hostibus.

Oratio

Deus, qui Beati Fortunati singularem vitae innocentiam palam demonstrâsti, ejusque proximum ad Superos ascensum mirabiliter praenunciasti; concede propitius; ut ejus virtutum imitatores effecti, participes efficiamur et gloriae. Per Dominum nostrum etc.

AD MATUTINUM

Hymnus. Vota Patrono, *ut in 1 Vesp.*

IN I. NOCTURNO

Lect. de Scrip. occurent.

IN II. NOCTURNO

Lectio IV.

Fortunatus Turritanae Ecclesiae in Dioecesi Spoletina Presbyter conspicuum eximiae virtutis, ac sanctitatis specimen populis jugiter exhibuit. Cum ibi Sacerdotali munere religiosissime fungeretur, verbo et exemplo populos pascere, et in viam salutis perducere satagebat. Plures omnibus flagitiis immersos e vitiorum coeno, ad justitiae tramitem revocavit, cunctisque pene fidèlibus ad Christi, Sanctorumque sectanda vestigia fervidis hortamentis calcar adjecit. Precationi, ac coelestium rerum contemplationi semper intentus, de se demisse sentiens, insignem praeseferens gravitatem, ut fideles haurirent aquas in gaudio de fontibus Salvatoris, eorum excipiebat confessiones, et sacram Eucharistiam iis sedulus ministrabat. Ægrotantibus, cum instat omnium teterrima pugna, et tartarearum potestatum redintegrantur incursus, interdiu noctuque praesto aderat, eosque Sacramentis roboratos, ac spe firmatos, ad aeternitatem transmittebat.

℟. Honestum.

Lectio V.

Effulsit in eo potissimum mira ergà proximos charitas, quae juxta Apostolum est legis plenitudo, et perfectionis vinculum ejusque praecipua edidit argumenta egenis, orphanis, viduis ac peregrinis uberrime opitulando. Ut iis suppetias ferret, cum opibus minime afflueret, quod e Sacerdotalibus curis supererat temporis, agello naviter excolendo, tribuebat. Dum terram aliquando foderet, ante ipsum stetit quidam, pauperis alieni-

genae speciem referens, coelo scilicet delapsus Angelus, qui stipem postulavit. Fortunato duo dumtaxat suppetebant denarii, quos fortuito in arvis invenerat. In suum mapale finitimum misit hospitem, valido clamore subsidia rogantem, et dum ex orario eos extrahit, in nummos aureo fulgore nitentes immutatos peregrino est elargitus.

℟. Amavit eum.

Lectio VI.

Columba Olympo dimissa super Sancti Viri caput paulisper insidens, mox in astra praepeti regressa volatu, maturum ejus ad Superos ascensum portendit. Se igitur, nulla interjecta mora, ad demigrationem ex hac lacrymarum valle fervidissimis precibus, ac pia Sacramentorum perceptione hilariter comparavit. Paucos post dies, kalendis nempe Junii, ad aethereas sedes meritis, ac virtutibus cumulatus evolavit. Ostenta plura ante et post obitum patravit: inter quae sacri fasti Cathedralis Spoletinae produnt, Severum quemdam Martanae militiae magistrum Exarchae Ravennatis jussu comprehensum, loris revinctum, et via Salaria per avia ductum, et Fortunatum ad ejus tumulum precatum, ut e captivitate eum subduceret, Sancto viro ante Patricii oculos inter noctis tenebras apparente, et praecipiente, ut captivum extemplo dimitteret, fuisse vinculis confestim exsolutum, ibique in Divi Fortunati honorem votivum templum magnifice extruxisse. Bononiola in Camerti Archidioecesi eum sibi Patronum adscivit, ejusque festivitatem quotannis immemorabili ab aevo, ac quolibet triennio per octo dies publica sanctione concelebrat.

℟. Iste homo.

IN III. NOCTURNO

Lectiones de Homilia S. Gregorii Papae in Evang. Sint lumbi vestri, *ut in comm. Conf. non Pont. I. loc.*

AD LAUDES

Hymnus

Fortunate decus, magnaque gloria
Orantis populi pectore candido
Clementer modulos auribus accipe,
Quos promit genus obsequens.

Leprosos misera de lue liberans,
Et coecis reparans lumina protinus,
Devinctos laqueis doemonis hosticis
Christi nomine subtrahis.

Ex nostris abigas finibus omnia
Tutela valida noxia, grandines,
Et quidquid placidos per varias vices
Laetari vetat incolas.

Ne belli strepitus audiat horridos

Unquam te populus vocibus invocans,
Confestim rapido flamine pervolent
Curaeque, ac metus anxius.
Jactato redeat terrigenae quies:
Pax dulcis rutilet jugiter his plagis,
Et semper vigeat fulgida castitas,
Gaudet qua Sator optimus.
Te Trina o Deitas, unaque poscimus,
Depellas stigii praelia spiritus,
Concedas famulis coelica praemia,
Cantent ut tibi gloriam. Amen.

℣. Dispersit, dedit pauperibus.
℟. Justitia ejus manet in saeculum saeculi.

Ad Benedictus

Antiph. Eleemosinas illius enarrabit omnis Ecclesia Sanctorum.

In 2 Vesp. omnia, ut in primis.

—

DIE 15.

Ss. Viti et Socior Mm.

Semidupl. in Civitate.

Omn. de Comm. Martyrum.

IN I. NOCTURNO,

Lect. de script. occurr.

IN II. NOCTURNO.

I. et II. Lect. prop. ut in Brev.
III. de Comm. primo loco.

IN III. NOCTURNO.

Lectio Sancti Evangelii secundum Lucam.

Lect. VII. *Cap.* 10.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Qui vos audit, me audit: et qui vos spernit, me spernit. Et reliqua.

Homilia ven. Bedae Presbyteri.
Lib. 3. in Luc. 10. cap. 42. paulo ant. finem.

Ut in audiendo quisque, vel spernendo Evangelii praedicatore, non viles quasque personas, sed Dominum Salvatorem, imo ipsum Patrem spernere se vel audire disceret, ait: Qui vos audit, me audit; et qui vos spernit, me spernit: qui autem me spernit, spernit eum qui me misit. Quia proculdubio in discipulo magister auditur, et in filio pater honeratur. Potest et ita intelligi: qui non facit misericordiam uni de fratribus meis minimis, nec mihi facit; quia et ipse pro his formam servi, et pauperis habitum suscepi.

℟. Propter, etc.

Lect. VIII.

Reversi sunt autem septuaginta duo cum gaudio, dicentes. Domine etiam daemonia subjiciuntur nobis in nomine tuo. Bene quidem confessi sunt, deferentes honorem nomini Christi; sed quia infirma adhuc fide gaudebant in virtutibus, vide quid audiunt, et ait illis; Videbam satanam sicut fulgur de coelo cadentem. Non modo video, sed prius videbam, quando corruit. Quod autem ait, sicut fulgur, vel praecipitem de supernis ad ima lapsum significat; vel quia dejectus, adhuc transfi-

gurat se in angelum lucis.

℟. Sancti, etc.

Lect. IX.

Ecce dedi vobis potestatem calcandi supra serpentes, et scorpiones. Hoc est, omne genus immundorum spirituum de obsessis corporibus ejiciendi. Quamvis et ad literam rectissime possit accipi: siquidem et Paulus a vipera invasus, nihil adversi patitur. Hoc sane inter serpentes, qui dente; et scorpiones, qui cauda nocent, distare arbitror: quod serpentes aperte saevientes, scorpiones clanculo insidiantes vel homines, vel daemones significent. Serpentes qui inchoandis virtutibus venena pravae persuasionis objiciunt: scorpiones, qui consummatas virtutes ad finem vitiare contendunt. Verumtamen in hoc nolite gaudere: quia spiritus ejicere, sicut et virtutes alias facere, interdum non est ejus meriti qui operatur, sed nvocatio nominis Christi hoc agit.

Te Deum laudamus.

—

DIE 20.

S. SILVERII P. M.

dupl.

Omn. de com. unius Martyr. praeter sequentia.

Oratio. Infirmitatem.

IN I. NOCTURNO

Lect. de Script. occur.

IN II. NOCTURNO.

Lect. IV.

Silverius Campanus, post Agapitum proxime Pontifex creatus est: cujus doctrina et sanctitas illuxit in insectandis haereticis, et constantis animi magnitudo perspecta est in tuendo judicio Agapiti. Nam Anthimum, quem, quia Eutychianam haeresim defendebat, Agapitus ab Episcopatu Costantinopolitano deposuerat, cum a Theodora Augusta saepissime rogatus esset, restituere noluit.

℟. Honestum fecit.

Lect. V.

Quamobrem irata mulier mandat Belisario, ut Silverium mittat in exilium. Qui exulavit in insula Pontia, unde his verbis scripsisse fertur ad Amatorem Episcopum: Sustentor pane tribulationis, et aqua angustiae, nec tamen dimisi, aut dimitto officium meum. Quod re ipsa probavit; nam ibi coacto Concilio multorum Episcoporum; quaedam constituit, quae ad integritatem fidei catholicae, et ad restituendam ecclesiasticam disciplinam pertinebant. Ubi brevi incommodis aerumnisque confectus, obdormivit in Domino duodecimo Kalendas Julii; cujus sepulcrum multis miraculis illustratum fuit: cum Ecclesiae praefuisset annos tres et amplius, creatis mense Decembri Presbyteris tresdecim, Diaconis quinque, Episcopis per

diversa loca decem et novem.

℟. Desiderium.

Sermo Sancti Augustini Episcopi.

De S. Cypriano Ser. 12.

Lect. VI.

Sermonem exigit tam grata et religiosa solemnitas, qua passionem beati martyris Silverii celebramus. Tristis proculdubio tunc Ecclesia fuit, non damno cadentis, sed desiderio recedentis; semper cupiens videre praesentem tam bonum rectorem, atque doctorem. Sed quos afflixerat solicitudo certaminis, consolata est corona victoris. Et nunc non solum sine ulla tristitia, verum etiam cum ingenti laetitia, cuncta, quae tunc gesta sunt, legendo recolimus: dieque isto gaudere nobis concessum est, non timere. Neque enim formidamus terribiliter venientem, sed expectamus hilariter redeuntem.

℟. Stola jucunditatis.

IN III. NOCTURNO

Homil. super Evang. Si quis venit.

VIII. ℟. Domine praevenisti.

—

DIE 21.

S. Aloysii Gonzag. C.

dupl.

Omn. ut in append. Brev.

—

DIE 22.

Ss. Gervasii et Protasii Mm.

semidupl. in civitate.

Omn. ut in Breviario sub die 16 huj. sed ritu semidupl.

IN I. NOCTURNO

Lectio de Scrip. occ.

IN II. NOCTURNO

1 *prop.* 2 *et* 3 *de comm. I. loc.*

IN III. NOCTURNO

de comm. II. loc.

FESTA JULII

DOM. I.

Pretiosis. Sanguinis D. N. J. C. *dupl. 2 cl. Omn. ut in fer. VI. Post. Dom. IV. Quadrag.*

—

DIE 5.

S. Michaelis De Sanctis, C.

dupl.

Omnia de Communi Confessorum non Pontificum praeter sequentia.

— In Hymno Iste Confessor mut. tertius versus.

Oratio

Misericors Deus, qui Sanctum Michaelem Confessorem tuum morum innocentia et mirabili charitate praestare voluisti; concede, quaesumus, ut igne tui amoris succensi ad te pervenire mereamur. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum vivit et regnat etc.

IN I. NOCTURNO

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO

Lectio IV.

Michael de Sanctis Vici in Hispania citeriore piis et honestis parentibus natus mundum antea contempsisse quam agnovisse visus est. Pene infans perpetuam virginitatem Deo vovit; cumque rei conscius pater nuptias illi per jocum proponeret, in lacrymas effusus puer atque ad Deiparae Virginis aram confugiens emissum votum ferventius renovabat. Sexennis ad sanctorum vestigia sectanda in Monsenii speluncam secessit, in qua, dum patientis Christi mysteria in genua provolutus piis sensibus lacrymisque prosequitur, a patre repertus, domum redire coactus est. Neque tamen de praeconcepto severioris vitae proposito quidquam remisit. Unicum illi erat coelestium desiderium, perpetua cum Deo consuetudo, innocentis vero carnis maceratio major quam ut tenera illa aetas ferre posse videretur. Nam ter in unaquaque hebdomada jejunans, somnum super sarmentorum fascibus, saxo capiti supposito, carpens, flagellis in se ipsum saevire, et etiam aliquando corpusculum Sancti Francisci exemplo in spinarum acervum conjicere et cruentandum volutare non dubitavit, quin tamen singulari Dei beneficio spinae illae purissima membra attingerent atque in minimo offenderent. Quibus aliisque cruciatibus admirabili illi poenitentiae proludebat, quam postea ad hominum stuporem tantopere adauxit.

Lectio V.

Anno aetatis duodecimo nondum expleto solus et pedes egrediens de domo et cognatione sua Barcinonam contendit ibique Sanctissimae Trinitatis Redemptionis Captivorum Ordinem inter Calceatos amplexus, quamprimum per aetatem licuit solemnia vota nuncupavit. Paucis inde post mensibus ad strictiorem Discalceatorum ejusdem Ordinis Familiam se transtulit. In hac nova Regularis disciplinae palestra mirum est quot quantisque virtutum incrementis etiam inter continuas studiorum exercitationes anteactae vitae sanctitatem cumulaverit. Tanto enim studio singulas Instituti leges observabat, ut nullam ex eis praeteriisse compertum fuerit. Virginitatem, quam quinquennis Deo voverat, non modo inviolatam servavit, verum etiam praeclarissimo Dei munere nunquam carnis illecebris allectus est, neque in mente cogitationem ullam minus honestam habuit. Arctissima praeditus paupertate per plures annos neque cubiculum habuit neque pulvinar,

ubi caput reclinaret. Christi mansuetudine indutus, cum omnibus patiens fuit et misericors; iis, qui sibi contumelias aut damnum intulerant, semper pro malo bonum reddidit. Invicta in adversis enituit fortitudine. Prudentissimus in aliorum regimine, sibi se judicem acerrimum, reliquis vero humanissimum patrem exhibuit.

Lectio VI.

Cum Deum totis viribus diligeret, ab ipso maximis locupletari meruit charismatibus. Nam crebris et mirificis rapiebatur aestasibus, quibus vel in sublime toto assurgebat corpore, vel coelum ascendere videbatur cum aut de Dei bonitate loqueretur, aut sacris operans calicem elevaret. Nec minori erga proximos charitate flagrabat, quos et privatis consiliis et pubblicis concionibus et assidua Sacramenti Poenitentiae administratione juvare nunquam praetermisit. Cum vero virtutes ejus non populi modo, sed viri principes admirarentur, ea tamen erat animi dimissione ut se daemonibus ipsis deteriorem affirmaret. At humani generis Redemptor, cui exaltare humiles in deliciis est, hunc servum suum fidelem peculiari voluit illustare prodigio, quo ipse divini sui cordis mistica commutationem cum corde illius inire dignatus est. Hoc itaque charitatis incendio decumbens spiritum Deo reddit Vallisoleti die decima Aprilis Anno millesimo sexcentesimo vigesimo quarto aetatis suae trigesimo tertio. Quem multis ante et post obitum miraculis clarum Summus Pontifex Pius Sextus Beatorum fastis adscripsit. Pius Nonus Pontifex Maximus sacro Cardinalium aliorumque fere tercentorum Antistitum Ecclesiae et Apostolicae Sedis jura strenue contra insidiantes hostes propugnantium Senatu circumdatus, recurrente plausu Urbis et Orbis sacro Pentecostes die octava Junii anni millesimi octingentesimi sexagesimi secundi in Vaticana Basilica illum novis fulgentem signis Sanctorum cathalogo solemni ritu accensuit.

IN III. NOCTURNO

L. ut in festo S. Aloysii Gonz.

—

DOMINICA I.

Post. Octavam Ss. Apostolorum Petri, et Pauli non impedita.

COMMEMOR. OMNIUM Ss.

S. R. E.

SUMMOR. PONTIFICUM

duplex

Ad Vesperas

Antiph. Sancti tui Domine florebunt. *cum reliquis de Laud.*

Psalm. Dixit Dominus. *cum reliquis de Dominica, et loco ultimi. Psalm.* Laudate Dominum omnes gentes.

Capit. *Hebr. c.* 13.

Fratres, mementote praepositorum vestrorum, qui vobis loquuti sunt verbum Dei: quorum intuentes exitum conversationis, imitamini fidem.

Hymnus

Rex gloriose praesulum,
Corona confitentium,
Qui respuentes terrea
Perducis ad coelestia.
Aurem benignam protinus,
Appone nostris vocibus:
Trophaea sacra pangimus,
Ignosce quod deliquimus.
Tu vincis in martyribus,
Parcendo confessoribus,
Tu vince nostra crimina
Donando indulgentiam.
Deo Patri sit gloria,
Ejusque soli Filio,
Cum Spiritu Paraclito,
Et nunc, et in perpetuum. Amen.

℣. Exaltent eos in Ecclesia plebis.

℟. Et in cathedra seniorum laudent eos.

Ad Magnificat

Antiph. Sacerdotes Dei benedicite Dominum: servi Domini hymnum dicite Deo alleluja.

Oratio

Deus, qui populis tuis indulgentia consulis, et amore dominaris: da spiritum sapientiae, suffragantibus meritis Antistitum Ecclesiae tuae, quibus dedisti regimen disciplinae, ut de profectu sanctarum ovium, fiant gaudia aeterna pastorum. Per Dominum.

Ad Matutinum, Invitat.

Christum Principem pastorum:* Venite adoremus.

Hymnus

Aeterna Christi munera,
Et gloriam Pontificum,
Laudes canentes debitas,
Laetis canamus mentibus.
Ecclesiarum principes,
Belli triumphales duces;
Coelestis aulae milites,
Et vera mundi lumina.
Devota sanctorum fides,
Invicta spes credentium,
Perfecta Christi caritas,
Mundi triumphat principem.
In his Paterna gloria,
In his voluntas Spiritus,
Exultat in his Filius,
Coelum repletur gaudio.
Te nunc Redemptor, quaesumus.
Ut ipsorum consortio,
Jungas praecantes servulos,
In sempiterna saecula.
Amen.

Ad Matut. Antiph. Psal. et ℣℣. *Nocturnorum dicuntur de Communi Apostolorum.*

IN I. NOCTURNO

De libro Ecclesiastici.

Lectio I. *Cap.* 44.

Laudemus viros gloriosos, et parentes nostros in generatione sua. Multam gloriam fecit Dominus magnificentia sua a saeculo. Dominantes in potestatibus suis, homines magni virtute, et

prudentia sua praediti, nuntiantes in prophetis dignitatem Prophetarum, et imperantes in praesenti populo, et virtute prudentiae populis sanctissima verba. In peritia sua requirentes modos musicos, et narrantes carmina scripturarum.

℟. Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum, dicit Dominus: * Estote ergo prudentes sicut serpentes, et simplices sicut columbae.

℣. Dum lucem habetis, credite in lucem, ut filii lucis sitis. Estote.

Lect. II.

Homines divites in virtute, pulchritudinis studium habentes: pacificantes in domibus suis. Omnes isti in generationibus gentis suae gloriam adepti sunt, et in diebus suis habentur in laudibus. Qui de illis nati sunt, reliquerunt nomen narrandi laudes eorum; et sunt quorum non est memoria: perierunt quasi qui non fuerint; et nati sunt quasi non nati, et filii ipsorum cum ipsis.

℟. Tollite jugum meum super vos, dicit Dominus, et discite a me, quia mitis sum, et humilis corde: * Jugum enim meum suave est, et onus meum leve.

℣. Et invenietis requiem animabus vestris. Jugum.

Lect. III.

Sed illi viri misericordiae sunt quorum pietates non defuerunt; cum semine eorum permanent bona, haereditas sancta nepotes eorum, et in testamentis stetit semen eorum, et filii eorum, propter illos usque in aeternum permanent: semen eorum et gloria eorum non derelinquetur. Corpora ipsorum in pace sepulta sunt, et nomen eorum vivit in generationem et generationem. Sapientiam ipsorum narrent populi, et laudem eorum nuntiet Ecclesia.

℟. Dum steteritis ante reges et praesides, nolite cogitare quomodo; aut quid loquamini: * Dabitur enim vobis in illa hora, quid loquamini.

℣. Non enim vos estis, qui loquimini, sed Spiritus Patris vestri, qui loquitur in vobis. Dabitur.

Gloria Patri. Dabitur.

IN II. NOCTURNO.

Sermo Sancti Bernardi Abbatis.

In festo S. Malachiae Ep.

Lect. IV.

Congratulemur, fratres, congratulemur, ut dignum est, Pontificibus nostris: quia et pium est defunctos plangere, et pium magis congaudere viventibus. Numquid non vivunt? Et beate. Nimirum visi sunt oculis insipientium mori, illi autem sunt

in pace. Denique jam concives sanctorum, et domestici Dei psallunt pariter, et gratias agunt, dicentes: Transivimus per ignem, et aquam, et eduxisti nos in refrigerium. Transierunt plane viriliter, et feliciter pertransierunt. Transierunt per ignem, et aquam quos neque tristia frangere, nec detinere mollia potuerunt.

℞. Vidi conjuctos viros habentes splendidas vestes, et Angelus Domini locutus est ad me dicens: * Isti sunt viri sancti facti amici Dei.

℣. Vidi Angelum Dei fortem volantem per medium coelum, voce magna clamantem, et dicentem. Isti.

Lect. v.

Laetemur, quod Pontifices nostri ascenderunt ad cives suos pro filiis captivitatis legatione fungentes corda nobis conciliantes beatorum, vota illis intimantes miserorum. Laetemur, inquam et exultemus, quia coelestis illa curia ex nobis habet, quibus sit cura nostri, qui suis nos protegant meritis, quos informaverunt exemplis, miraculis confirmaverunt Sancti Pontifices, qui in spiritu humilitatis hostias pacificas coelis frequenter invexerant, per semetipsos introiverunt ad altare Dei ipsi hostiae, et sacerdotes.

℞. Beati estis cum maledixerint vobis homines, et persecuti vos fuerint, et dixerint omne malum adversum vos mentientes, propter me * Gaudete et exultate quoniam merces vestra copiosa est in coelis.

℣. Cum vos oderint homines; et cum separaverint vos et exprobraverint, et ejecerint nomen vestrum tanquam malum propter filium hominis. Gaudete.

Lectio vi.

Benedictus Dominus Deus, qui tantorum Pontificum ministerio visitavit plebem suam; et nunc assumptis iis in sanctam civitatem, tantae recordatione suavitatis nostram non desinunt consolari captivitatem. Exultent in Domino eorum spiritus, quod levati pondere corporeae molis, nulla jam faeculenta, vel terrena materia praegravantur, quo minus tota alacritate, ac vivacitate corpoream omnem, et incorpoream transeuntes creaturam pergant toti in Deum, et adhaerentes illi, unus sint cum eo spiritus in aeternum. Domum istam decet sanctitudo, in qua tantae frequentatur memoria sanctitatis.

℞. Isti sunt triumphatores et amici Dei, qui contemnentes jussa principum, meruerunt praemia aeterna:

Modo coronantur et accipiunt palmam.

℣. Isti sunt qui venerunt ex magna tribulatione, et laverunt stolas suas in sanguine agni. Modo. Gloria Patri. Modo.

IN III. NOCTURNO

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio VII. *Cap.* 16.

In illo tempore: venit Jesus in partes Caesareae Philippi, et interrogabat discipulos suos, dicens: Quem dicunt homines esse Filium hominis? Et reliqua.

Homilia sancti Leonis Papae.

Ser. 2. *Ann. Assumpt. suae, ante medium.*

Cum, sicut Evangelica lectione reseratum est, interrogasset Dominus discipulos, quem ipsum (multis diversa opinantibus) crederent; respondissetque beatus Petrus, dicens: Tu es Christus Filius Dei vivi: Dominus ait: Beatus es Simon Bar-Jona, quia caro et sanguis non revelavit tibi, sed Pater meus, qui in coelis est: et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram aedificabo Ecclesiam meam, et portae inferi non praevalebunt adversus eam, et tibi dabo claves regni coelorum, et quodcumque ligaveris super terram, erit ligatum et in coelis: et quodcumque solveris super terram, erit solutum et in coelis. Manet ergo dispositio veritatis, et beatus Petrus in accepta fortitudine petrae perseverans, suscepta Ecclesiae gubernacula non reliquit.

℟. Amavit eos Dominus, et ornavit eos, stolam gloriae induit eos: * Et ad portas paradisi coronavit eos.

℣. Induit eos Dominus loricam fidei, et ornavit eos. Et.

Lectio VIII.

In universa namque Ecclesia, tu es Christus Filius Dei, vivi, quotidie Petrus dicit: et omnis lingua, quae confitetur Dominum, magisterio hujus vocis imbuitur. Haec fides diabolum vincit, et captivorum ejus vincula dissolvit. Haec erutos mundo, inserit coelo, et porta inferi adversus eam praevalere non possunt. Tanta enim divinitus soliditate munita est, ut eam neque haeretica unquam corrumpere pravitas, nec pagana potuerit superare perfidia. His itaque modis dilectissimi, rationabili obsequio celebratur hodierna festivitas, ut in persona humilitatis meae, ille intelligatur, ille honoretur, in quo et omnium pastorum sollicitudo, cum commendatarum sibi ovium custodia perseverat, et cujus etiam dignitas in indigno haerede non deficit.

℟. Isti sunt, qui ante Deum magnas virtutes operati sunt, et omnis terra doctrina eorum repleta est: * Ipsi intercedant pro peccatis omnium populorum.

℣. Isti sunt, qui contempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad coelestia regna. Ipsi.

Gloria Patri. Ipsi.

Lect. IX. *de Homil. Dom. occurr.*

AD LAUDES

et per Horas, Antiph.

Sancti tui Domine florebunt sicut lilium, et sicut odor balsami erunt ante te.

Psalm. Dominus regnavit. *cum reliq. de Laud.*

Antiph. In coelestibus regnis sanctorum habitatio est, et in aeternum requies eorum.

Antiph. Corpora sanctorum in pace sepulta sunt, et nomina eorum vivent in aeternum.

Antiph. Spiritus, et animae justorum hymnum dicite Deo nostro, alleluja.

Antiph. Fulgebunt justi sicut sol in conspectu Dei.

Capit. *Hebr. c. 13.*

Fratres, mementote praepositorum vestrorum, qui vobis loquuti sunt verbum Dei: quorum intuentes exitum conversationis, imitamini fidem.

Hymnus

Rex gloriose praesulum,
Corona confitentium,
Qui respuentes terrea
Perducis ad coelestia.
Aurem benignam protinus,
Appone nostris vocibus;
Trophaea sacra pangimus,
Ignosce quod deliquimus.
Tu vincis in martyribus,
Parcendo confessoribus,
Tu vince nostra crimina,
Donando indulgentiam.
Deo Patri sit gloria,
Ejusque soli Filio,
Cum Spiritu Paraclito,
Et nunc, et in perpetuum.
Amen.

℣. Justos deduxit Dominus per vias rectas.

℟. Et ostendit illis regnum Dei.

Ad Benedictus, Antiph.

Vos estis lux mundi: non potest civitas abscondi supra montem posita; neque accendunt lucernam, et ponunt eam sub modio, sed super candelabrum, ut luceat omnibus, qui in domo sunt.

Oratio

Deus, qui populis tuis indulgentia consulis, et amore dominaris: da spiritum sapientiae, suffragantibus meritis Antistitum Ecclesiae tuae, quibus dedisti regimen disciplinae; ut de profectu sanctarum ovium, fiant gaudia aeterna pastorum. Per Dominum.

Et fit comm. Dom. occ.

Ad Tertiam

Antiph. In coelestibus regnis.

Capit. Fratres, Mementote.

℟. *br.* Laetamini in Domino: * Et exultate justi. Laetamini.

℣. Et gloriamini omnes recti corde. Et.

Gloria Patri. Laetamini.

℣. Exultent justi in conspectu Dei.

℟. Et delectentur in laetitia.

Ad Sextam

Antiph. Corpora sanctorum.

Capit. *Act. c.* 20.

Attendite vobis, et universo gregi, in quo vos Spiritus sanctus posuit Episcopos regere Ecclesiam Dei, quam acquisivit sanguine suo.

℟. *br.* Exultent justi: * In conspectu Dei. Exultent.

℣. Et delectentur in laetitia. In conspectu.

Gloria Patri. Exultent.

℣. Justi autem in perpetuum vivent.

℟. Et apud Dominum est merces eorum.

Ad Nonam

Antiph. Fulgebunt justi.

Capit. *Hebr. c.* 13.

Obedite praepositis vestris, et subjacete eis: ipsi enim pervigilant, quasi rationem pro animabus vestris reddituri.

℟. *br.* Justi autem: * In perpetuum vivent. Justi.

℣. Et apud Dominum est merces eorum. In perpetuum.

Gloria Patri. Justi.

℣. Exultabunt sancti in gloria.

℟. Laetabuntur in cubilibus suis.

In II. Vesp. Antiph. Psalm. Capit. et Hymnus, ut in I. Vesperis, et loco ultimi Psalm. Memento Domine David.

℣. Elegit eos Dominus Sacerdotes sibi.

℟. Ad sacrificandum ei hostiam laudis.

Ad Magnificat

Antiph. Dum essent Summi Pontifices terrena non metuerunt, sed ad coelestia regna gloriosi migrarunt.

Et fit comm. Dom. occ.

—

DIE 9.

S. Veronicae Julian. Virg.

Dupl.

Omnia de Communi Virginum praeter haec propria.

Oratio.

Domine Jesu Christe, qui Beatam Veronicam Virginem Passionis tuae signis mirabilem effecisti, concede propitius ut carnem crucifigentes ad gaudia aeterna pervenire mereamur. Qui vivis.

IN I. NOCTURNO

Lect. de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO

Lectio iv.

Veronica de Julianis, antea Ursula dicta, Mercatelli quod oppidum est Urbaniensis Dioecesis piis, honestisque parentibus nata ab ipsius incunabulis mira futurae sanctitatis indicia praebuit. Nam infantula, cum alias copiosum lac sugeret, tribus hebdomadae diebus paucas guttulas mane et vespere gustabat. Vix sex menses nata, die Sanctissimae Trinitatis dicato, e sinu matris firmis pedibus prosiliit. Adhuc tenella hominem quemdam gravibus verbis ab injustitia deterruit. Familiari Jesu pueri,

beatissimaeque Virginis consuetudine fruebatur, et aliquando divinus Puer ad eam cum lacrymis orantem, ut consolaretur, descendit; quandoque etiam ab ipsa Deipara illum accepit, praenunciato ejusdem cum Jesu spirituali sponsalitio, adjuncta arrha, bello scilicet, quod ipsi sustinendum fuit ab hominibus, atque infernis hostibus. Ad hoc Veronica, cum nondum pueritiam excessisset, sese accinxit humilitate summa, parique obedientia, et vehementi Christum Dominum pro nobis passum et crucifixum imitandi desiderio. Ut autem id uberius consequeretur ad Sanctimoniales Cappuccinas Tifernates, quae primaevam sanctae Clarae regulam profitentur, superatis domesticis, externisque obstaculis, confugit.

℟. Propter veritatem.

Lectio v.

Ab ipso tyrocinio perfectum aliquid et consummatum jam attigisse videbatur. Sustinuit invicto pectore a daemone excitatas adversitates. Uberrimis interea gratiae suae donis victricem sponsam locupletabat Jesus. Sacris Stigmatibus eam fuisse signatam, itemque corona spinarum alte confixarum, et Passionis insignibus in corde decoratam, ac jugibus pene aestasibus recreatam, multiplici testimonio traditum est. Haec omnia amplam molestiarum segetem Veronicae pepererunt: non enim defuere qui id omne malis artibus tribuerunt, eamque dicerent poena omni, infamique supplicio dignissimam. Ferebat haec alacriter fortissima virgo: optabat etiam ut crudeliora quotidie in se congererentur pro sponso suo cruci affixo sustinenda. Truditur in tenebricosum carcerem, subjicitur infimae ex sororibus, cui edicitur ut eam acerbe tractet: neque vitam amat nisi summis exagitatam tribulationibus, esti quandoque desertam se ab sponso ac veluti derelictam conquereretur, quod erat ei tormentum omnium amarissimum.

℟. Dilexisti justitiam.

Lectio vi.

Quam Deo voverat moderatoribus conscientiae suae obedientiam mirabili prorsus perfectione coluit. Diuturnissima jejunia ex obedientia transegit: neque vero extremum emisit spiritum diu cum morte luctans, nisi cum esset jussa mori: quippe sciebat obedientia nullum sponso suo esse gratius sacrificium. Triginta tribus annis, quibus Praesidis obire partes coacta est traditas ejus curae sorores ad omnem sanctitatem suo praecipue exemplo provexit. Ut patiendi votis fieret satis, apoplexiae, qua correpta fuit, accessere morbi prope omnes qui acerbissimi judicantur. Sustinuit

omnia constanti animo triginta tres dies donec in sponsi Jesu amplexus evolavit die nona Julii anno salutis millesimo septingentesimo vigesimo septimo, religiosae vitae quinquagesimo. Heroicarum denique virtutum cumulo, ac miraculis illustrem Pius Septimus Pontifex Maximus beatam nuncupavit, Gregorius vero Papa Decimus sextus solemni ritu Dominica Sanctissimae Trinitatis anno millesimo octingentesimo trigesimo nono Sanctarum Virginum collegio adscripsit.

℣. Afferentur Regi virgines.

IN III. NOCTRUNO

Homilia in Evangelium; Simile erit Regnum coelorum decem Virginibus *de Communi Virg.*

—

DOM. III.

Ssmi. Redemptoris

Dupl. 2. cl. Omn. ut in append. Breviarii dempta a VI. lect. Hanc igitur.

—

DIE 15.

S. Athanasii Ep. C.

Dupl.

Omnia de Comm. Conf. Pontif. praeter sequentia.

Oratio

Omnipotens aeterne Deus, qui beatum Athanasium Confessorem tuum, atque Pontificem invicta constantia roborasti: te suppliciter exoramus; ut illo intercedente, ab exequendis mandatis tuis nulla hostium oppugnatione desistamus. Per Dominum nostrum.

IN I. NOCTURNO

Lect. de Scriptura occur.

IN II. NOCTURNO

Lectio IV.

Athanasius neapolitanis ducibus natus, quem pii parentes Sancti Athanasii Alexandrini precibus susceptum, ejusdemque postea invictae constantiae emulatorem, hoc appellarunt nomine. A pueritia clericali militiae adscriptus, beato Joanni neapolitano Antistiti erudiendus traditus est; quo doctore, tanta enituit pietate, litterisque, ut merito a Leone quarto Pontifice, civium precibus annuente, neapolitanus Episcopus fuerit renunciatus, et consecratus. Ecclesiasticos proventus, domesticumque patrimonium in templorum, pauperumque inopiam sublevandam erogavit: multas Saracenorum incursibus pene dirutas instauravit basilicas, easque praediis, sacris vestibus, vasisque pretiosis locupletavit. Ministros altaris hebdomadarios in templo maximo a se institutos, proprio ditavit aere. Pauperibus, et peregrinis hospitium aperuit. Multumque pecuniae ad captivos e barbarorum servitio vindicandos mira charitate profudit.

℟. Inveni David, etc.

Lectio V.

Abstinentia fuit incredibili, frugali mensa utens, esum carnis

sibi perpetuo interdixit. Corpus non cilicio solum, flagrisque, sed gravissimo etiam plumbi pondere a cervice ad talos extenso affligebat, lapideque capiti supposito, in lectulo humi strato cubabat. A Nicolao Primo Pontifice Romam accersitus, magno honore est habitus; ac Lateranensi in Synodo, una cum aliis Patribus tertio loco assidens, Joannem ravennatem insanientem antea contra Ecclesiam, qui postea resipuit, confutavit. Neapolim regressus a Sergio fatris filio, notae impietatis homine, Athanasii objurgationes indignante detrusus in carcerem indeque cleri opera cum universae civitatis gaudio ereptus est.

℟. Posui, etc.

Lectio VI.

Constanter deinde obluctans iniquis contra Ecclesiasticam libertatem postulationibus Sergii, ejus opera depulsus e sede, unumque mensem supra viginti coactus exulare, plurimas per id temporis aerumnas perpessus est; quibus tandem confectus, Verulis obiens, coelestem in patriam receptus est, aetatis anno quadragesimo primo idibus Julii post Christum natum octingentesimo septuagesimo secundo. Corpus miraculis clarum Cassinum prius in Montem, mox Neapolim, quinto post obitum anno, integrum adhuc repertum, solemni supplicatione translatum est; cujus translationis memoria nonis Aprilis anniversaria festivitate recolitur.

℟. Iste est, etc.

IN III. NOCTURNO

Homilia in Evangel. Homo peregre, *in eodem Communi.*

—

DIE 20.

S. ELIAE PROPH.

dupl. min.

AD VESPERAS.

Antiph. Zelo zelatus sum pro Domino Deo exercituum, quia dereliquerunt pactum tuum filii Israel.

Psalm. Dixit Dominus Domino meo, etc.

Antiph. Usque quo claudicatis in duas partes ? Si Dominus est Deus, sequimini eum.

Ps. Confitebor tibi Domine. etc.

Antiph. Si homo Dei sum, descendat ignis de coelo, et devoret te, et quinquaginta tuos.

Psalm. Beatus vir, qui timet Dominum, etc.

Antiph. Non ego turbavi Israel, sed tu, et domus patris tui, qui dereliquisti mandata Domini.

Ps. Laudate pueri Dominum.

Antiph. Occidisti insuper, et possedisti: ecce ego inducam super te malum, et demetam posteriora tua.

Psalm. Lauda Jerusalem Dominum, etc.

Capit. *Eccl.* 48.

Surrexit Elias Propheta quasi ignis, et verbum ipsius quasi facula ardebat. Qui induxit in populos

famem; et irritantes illum invidia sua pauci facti sunt.

Hymnus

Nunc juvat celsi properare ad alta
Mente Carmeli juga, et ore pleno
Vatis Eliae meritos referre
Laudis honores.

Dum fames terras premeret, ministro
Utitur corvo: viduae farinam
Sufficit solers, oleoque manat
Hydria pingui.

Hic, Deo fusis precibus, reductum
Finibus mortis puerum parenti
Reddit, orando valet expetitam
Reddere lucem.

Claudit et nubes, aperitque verbo;
Imperat post tres properanter annos
Decidat coelo, sitiensque tellus
Hauriat imbres.

Sit Patri summo, genitaeque Proli,
Et tibi compar utriusque sancte
Spiritus, laus imperium, potestas,
Tempus in omne. Amen.

℣. Verbo Domini continuit coelum.

℟. Et dejecit de coelo ignem ter.

Ad Magnificat

Antiph. Ecce ego mittam vobis Eliam prophetam, antequam veniat dies Domini magnus, et horribilis, et convertet cor patrum ad filios, et cor filiorum ad patres eorum.

Oratio

Praesta, quaesumus omnipotens Deus, ut qui Beatum Eliam Prophetam tuum igneo curru mirabiliter elevatum esse credimus, eodem interveniente ad coelestia sublevemur, et sanctorum tuorum consortio gaudeamus. Per Dominum.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Prophetarum Dominum, * venite adoremus.

Psalm. Venite exultemus, etc.

Hymnus. Nunc juvat celsi etc. *ut sup. ad Vesperas.*

IN I. NOCTURNO

Antiph. Factum est autem, ut aegrotaret filius mulieris matris familias, et erat languor fortissimus.

Psalm. 1. Beatus vir, etc.

Antiph. Dixit mulier ad Eliam: quid mihi, et tibi, vir Dei? Ingressus es ad me, ut rememorarentur iniquitates meae, et interficeres filium meum?

Psalm. 2. Quare fremuerunt gentes, etc.

Antiph. Ait Elias ad viduam: da mihi filium tuum. Et clamavit ad Dominum, et revixit puer.

Psalm. 3. Domine, quid multiplicati sunt, etc.

℣. Verbo Domini continuit coelum.

℟. Et dejecit de coelo ignem ter.

De Libro Tertio Regum.

Lect. I. *Cap.* 17.

Dixit; Elias Thesbites de habitatoribus Galaad ad Achab: Vivit Dominus Deus Israel in cujus conspectu sto, si erit annis his ros, et pluvia, nisi juxta oris mei verba. Et factum est verbum Domini ad eum dicens: recede hinc et vade contra Orientem, et abscondere in torrente Carrith, qui est contra Jordanem, et ibi de torrente bibes, corvisque praecepi, ut pascant te ibi. Abiit ergo, et fecit juxta verbum Domini. Cumque abiisset, sedit in torrente Carrith, qui est contra Jordanem. Corvi quoque deferebant ei panem, et carnes mane; similiter panem et carnes vespere, et bibebat de torrente: post dies autem siccatus est torrens; non enim pluerat super terram. Factus est ergo sermo Domini ad eum, dicens: surge et vade in Sarephta Sidoniorum, et manebis ibi, praecepi enim ibi mulieri viduae, ut pascat te.

℟. Recede hinc, et vade contra Orientem, dixit Dominus ad Eliam, * Qui abiit, et fecit juxta verbum Domini.

℣. Abscondere in torrente Carrith, et ibi de torrente bibes; corvisque praecepi, ut pascant te ibi. Qui abiit.

Lectio II.

Surrexit, et abiit in Sarephta. Cumque venisset ad portam civitatis, apparuit ei mulier vidua colligens ligna, et vocavit eam, dixitque ei: da mihi paululum aquae in vase, ut bibam. Cumque illa pergeret, ut afferret, clamavit post tergum ejus, dicens. Affer mihi, obsecro, et buccellam panis in manu tua. Quae respondit: vivit Dominus Deus tuus, quia non habeo panem, nisi quantum pugillus capere potest farinae in hydria, et paululum olei in lecytho; en colligo duo ligna, ut ingrediar, et faciam illud mihi, et filio meo, ut comedamus, et moriamur. Ad quam Elias ait. Noli timere, sed vade, et fac sicut dixisti. Verumtamen mihi primum fac de ipsa farinula subcinericium panem parvulum, et affer ad me: tibi autem et filio tuo facies postea. Haec autem dicit Dominus Deus Israel: hydria farinae non deficiet, nec lecythus olei minuetur usque ad diem in qua Dominus daturus est pluviam super faciem terrae. Quae abiit, et fecit juxta verbum Eliae, et comedit ipse, et illa, et domus ejus: et ex illa die hydria farinae non defecit, et lecythus olei non est imminutus, juxta verbum Domini quod loquutus fuerat in manu Eliae.

℟. Abiit mulier, et fecit juxta verbum Prophetae. * Comedit ipse, et illa, et domus ejus.

℣. Ex illa die hydria farinae non defecit, et lecythus olei non est imminutus juxta verbum

Eliae. Et comedit.

Lectio III.

Factum est autem post haec, et aegrotavit filius mulieris matris familias, et erat languor fortissimus, ita ut non remaneret in eo alitus. Dixit ergo ad Eliam: quid mihi, et tibi vir Dei? Ingressus es ad me, ut rememorarentur iniquitates meae, et interficeres filium meum? Et ait ad eam Elias: da mihi filium tuum. Tulitque eum de sinu ejus, et portavit in coenaculum: ubi ipse manebat, et posuit super lectulum suum. Et clamavit ad Dominum, et dixit: Domine Deus meus, etiamne viduam, apud quam ego utcumque sustentor, afflixisti, ut interficeres filium ejus? et expandit se, atque mensus est super puerum tribus vicibus, et clamavit ad Dominum, et ait: Domine Deus meus, revertatur, obsecro, anima pueri hujus in viscera ejus. Et exaudivit Dominus vocem Eliae: et reversa est anima pueri intra eum, et revixit.

℟. Reversa est anima pueri inter eum, et revixit, et tradidit matri suae, et ait illi. * En vivit filius tuus.

℣. Tulit Elias puerum, et deposuit eum in inferiorem domum dicens: En vivit. Gloria Patri. etc. En vivit.

IN II. NOCTURNO

Antiph. Factum est verbum Domini ad Eliam, dicens. Vade, et ostende te Achab, ut dem pluviam super faciem terrae.

Psalm. 4. Cum invocarem etc.

Antiph. Ait Elias ad Achab. Ascende, comede, et bibe, quia sonus multae pluviae est.

Psalm. 5. Verba mea, etc.

Antiph. Manus Domini facta est super Eliam, accinctisque lumbis currebat ante Achab, donec veniret in Jezrael.

Psalm, 6. Domine Dominus noster, etc.

℣. Tu ungis Reges ad poenitentiam.

℟. Et prophetas facis successores post te.

Ex Libro Sancti Epiphanii Episcopi.

De Vitis Prophetarum

Lect. IV.

Elias Propheta ex Thesbis existebat e continente Arabum, de Tribu Aaron Levitae. Morabatur autem in Galaad: quoniam Thesbis erant aedes sacerdotibus consecratae, ac destinatae. Quem cum eniteretur parens ejus, ejusmodi Sabae patri visio apparuit. Viri niveum quemdam praeseferentes habitum, pusionem salutabant, matrisque uberibus in ignem evellebant, quin et flammam ignis cibi loco ministrabant. Profectus est itaque in Jerusalem genitor, visaque ad sacerdotes retulit. Respondit autem illi Chrematismus, hoc est oraculum,

sive responsor: cave manifestum facias: erit quippe lumen filii hujus domicilium, sermoque ejus demonstratio, ac sententia, et judicabit Israel cum igne, tum romphaea. Hic est ille Elias, qui ter ignem e coelo deduxit, quique imbrem sua lingua gustavit, mortuos item suscitavit, et in coelum denique nimbo, seu turbine ignis assumptus est.

℟. Ait Abdias ad Eliam: cum recessero a te, Spiritus Domini asportabit te in locum, quem ego ignoro, et tu dicis. * Dic Domino tuo: adest Elias.

℣. Dixit Elias: vivit Dominus exercituum, ante cujus vultum sto, quia hodie apparebo ei. Dic Domino.

Ex Libro Sancti Isidori Episcopi *De Vita, et morte Sanctorum.*

Lectio v.

Elias, qui interpretatur Dominus Deus, Thesbites, sacerdos magnus, atque propheta, habitator solitudinis, fide plenus, devotione summus, in laboribus fortis, industria solers, excellenti ingenio praeditus, in exercitatione disciplinae rectus, in sancta meditatione assiduus, metuque mortis intrepidus. Verberavit tyrannos, sacrilegos interfecit, multisque signis virtutum effulsit, triennii siccitate clausit imbribus coelum. Oravit rursum, et coelum dedit pluvias. Mortuum mulieris filium suscitavit. Cujus virtute hydria farinae non defecit, et vas olei perpetuo fonte manavit. Cujus verbo super sacrificium ignis de coelo venit. Duos quinquagenarios cum militibus coelesti igne combussit. Jordanem transiens, tactu melotis abruit aquas.

℟. Cum venisset Elias ad portam civitatis, apparuit ei mulier vidua, colligens ligna, et vocavit eam, dixitque ei: Da mihi paululum aquae in vase, ut bibam.

℣. Cumque illa pergeret, ut afferret, clamavit post tergum ejus dicens: affer mihi, obsecro, et buccellam panis in manu tua. Da mihi.

Lectio vi.

Post haec igneo curru in coelum raptus ascendit, venturus, juxta Malachiam Prophetam, in fine mundi, praecursurus Christum, annunciaturus ultimum ejus adventum cum magnis virtutibus, prodigiisque signorum, ita ut bellum gerat Antichristus adversus eum, et Henoch, qui cum eo venturus est, et occidet eos. Cadavera vero eorum tribus diebus, et sex horis in plateis insepulta jacebunt. Dehinc suscitati a Domino regnum Antichristi plaga magna percutient. Post haec veniet Dominus, et interficiet Antichristum gladio oris sui, et eos; qui adoraverunt eum, et regnabit Dominus cum

omnibus sanctis suis in aeternum.

℟. Expandit se, atque mensus est Elias super puerum tribus vicibus, et clamavit ad Dominum. * Et exaudivit Dominus vocem Eliae.

℣. Domine Deus meus revertatur, obsecro, anima pueri hujus in viscera ejus. Et exaudivit. Gloria Patri, etc. Et exaudivit.

IN III. NOCTURNO

Antiph. Dixit Elias Prophetis Baal: eligite vobis bovem unum, et invocate nomina deorum vestrorum: qui clamabant, et non erat, qui responderet.

Psalm. 14. Domine, quis habitabit, etc.

Antiph. Dum jam tempus esset, ut offerretur holocaustum, accedens Elias oravit ad Dominum.

Psalm. 20. Domine in virtute tua, etc.

Antiph. Orante Elia, cecidit ignis Domini, et voravit holocaustum, et ligna; et lapides, pulverem quoque, et aquam, quae erat in aquaeductu lambens.

Psalm. 23. Domini est terra, etc.

℣. Beati sunt, qui te viderunt.

℟. Et in amicitia tua decorati sunt.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lect. VII. *Cap.* 17.

In illo tempore: Assumpsit Jesus Petrum, et Jacobum, et Joannem fratrem ejus, et duxit illos in montem excelsum seorsum, et transfiguratus est ante eos. Et reliqua.

Homilia Sancti Joannis Chrysostomi. *Homil.* 57. *in Matth. paulo post. princ.*

Cujus autem rei gratia Moysen, et Eliam produxit? Multas quidem dicere quis causas possit. Primum quoniam et turbae, alii Eliam, alii Jeremiam, alii priscorum Prophetarum unum opinabantur: idcirco Moysen, et Eliam caeterorum Prophetarum vertices producit, ut quam magnum sit inter servos, et dominum discrimen oculis cernerent, utque recte laudatum crederent Petrum, qui filium Dei eum confessus est. Deinde quoniam assidue quasi transgressorem legis Judaei accusabant, et blasphemare putabant, quasi gloriam Patris nihil ad eum pertinentem, vindicarent. Dicebant enim: Hic non est a Deo, quia sabbatum non servat: et rursus: de bono opere non lapidamus te, sed cum sis homo Deum te facis. Ut ipsa re monstraretur, quia ex invidia haec criminabantur, quia neutri horum criminum subjiceretur, nec legis praevaricator esset, nec alienam gloriam sibi acquireret, aequalem se Patri faciendo, eos produxit in medium, quorum

alteruter in alterutra istarum rerum praefulsit. Moyses enim legem dedit; quare non fuisset passus Moyses conculcari legem, ut Judaei credebant; nec praevaricatorem ejus, et legum latori hostem, lator ipse unquam coluisset. Elias autem pro gloria Dei zelavit; quare non adstitisset ei, qui aequalem se Patri dicebat, si non esset; nec paruisset illi, qui sibi, quod non habebat, vindicaret.

℟. Ait Elias Nuntiis Regis Samariae: numquid non est Deus in Israel, ut eatis ad Beelzebub? Quamobrem haec dicit Dominus: * De lectulo, super quem ascendisti, non descendes, sed morte morieris.

℣. Reversi Nuntii ad Ochoziam dixerunt: Vir occurrit nobis dicens: ite et revertimini ad Regem, et dicetis ei. De lectulo.

Lectio VIII.

Ad haec omnia illud etiam possumus dicere, ut tam mortis, quam vitae habere potestatem liquido, ac vere crederetur; utque supernorum, et infernorum Dominus ostenderetur; idcirco Moyses jam mortuum, et Eliam, qui nondum id passus est, in medium produxit. Quartam vero causam Evangelista quoque ipse tetigit. Quaenam igitur illa est? Ut crucis gloriam ostendat, et tam Petrum, quam reliquos, qui passionem formidabant, consolaretur et ad sublimius erigeret. Non enim tacebant, inquit, sed loquebantur de gloria, quam completurus erat in Jerusalem, de cruce videlicet, ac passione: sic enim ipsam semper appellabat.

℟. Factum est, dum tolleret Dominus Eliam per turbinem in coelum, * Elisaeus clamabat dicens: Pater mi, pater mi, currus Israel, et auriga ejus.

℣. Cumque pergerent, et incedentes sermocinarentur: ecce currus igneus, et equi ignei diviserunt utrumque, et ascendit Elias per turbinem in coelum. Elisaeus clamabat. Gloria Patri, etc. Elisaeus clamabat.

Lect. IX.

Accedit ad haec omnia virtus quoque virorum singularis, atque praecipua, quam maxime a discipulis flagitabat. Nam quoniam dixit: Si quis vult post me venire, tollat crucem suam, et sequatur me: hac de causa eos, qui centies pro Dei praeceptorum custodia, et populi, qui sibi creditus fuerat, mortem suscepissent, in medium producit, quorum uterque cum animam perdiderit, invenit eam. Atque sane magna libertate adversus Tyrannos loquuti sunt; alter adversus Ægyptum, alter adversus Achab: et quod magnum est pro ingratis hominibus, et inobedientibus, a quibus in atrocia pericula compulsi sunt: qui etsi pri-

vati, ac absque potestate fuerant, propositum tamen habuerunt ab idolorum cultu populum eripere: quorum alter tardus lingua, et voce tenuis, alter etiam aliquo modo rusticior, et uterque saecularium divitiarum apprime contemptor. Nam neque Moyses quidquam possidebat, nec Elias praeter melotem aliquid habebat: praesertim cum veteris essent Testamenti, nec tanta gratia signorum pollerent.

AD LAUDES

Et per horas

Antiph. Elias, dum zelat zelum legis, receptus est in coelum.

Psalm. Dominus regnavit, *cum reliquis, ut in Dominica.*

Antiph. Factum est autem, cum levare vellet Dominus Eliam per turbinem in coelum, ibant Elias, et Elisaeus de Galgalis.

Antiph. Tulit Elias pallium suum, et percussit aquas, et divisae sunt, et transierunt ambo per siccum.

Antiph. Cum Elias, et Elisaeus pergerent, et incedentes sermocinarentur, ecce currus igneus, et equi ignei diviserunt utrumque.

Antiph. Ascendit Elias per turbinem in coelum: Elisaeus autem videbat, et clamabat: Pater mi, currus Israel, et auriga ejus.

Capit. *Eccl.* 48.

Surrexit Elias Propheta quasi ignis, et verbum ipsius quasi facula ardebat, qui induxit in populos famem, et irritantes illum invidia sua pauci facti sunt.

Hymnus

Te magne rerum conditor
Mens nostra gliscit laudibus
In hoc Thesbite maximo,
Quem diligis extollere.

Hic namque sacri nominis
Tui zelator provocat
Vates Baal nequissimos,
Victosque jure interficit.

Illo precante victimas
Absumit ignis coelitus:
Hi perstrepentes acriter
Sunt omnibus ludibrio.

Tum Jexabelis impiae
Vitans furorem noxium
Sub junipero dormiens
Adesse cernit Angelum.

Panem sibi qui proferens
Lymphamque, jussit pergere
Cibo repletum strenue
Ad montis Horeb verticem.

Hoc in cibo jejunium
Tulit quadragenarium:
Hac vi dapes sunt praeditae,
Quas dextra Dei porrigit.

Omnis tibi sit gloria
Verbum, Pater, Paraclite,
Inseparata Trinitas,
Quae condidisti omnia. Amen.

℣. Elias in turbine tectus est.
℟. Et in Elisaeo completus est Spiritus ejus.

Ad Benedictus

Antiph. Elias homo erat similis nobis passibilis, et oratione oravit, ut non plueret super terram, et non pluit annos tres, et menses sex. Et rursum oravit, et coelum dedit pluviam, et terra dedit fructum suum.

Oratio

Praesta quaesumus, omnipotens Deus, ut qui Beatum Eliam Prophetam tuum igneo curru mirabiliter elevatum esse credimus, eodem interveniente ad coelestia sublevemur, et sanctorum tuorum consortio gaudeamus. Per Dominum.

AD TERTIAM

Antiph. Factum est autem, cum levare vellet Dominus Eliam per turbinem in coelum, ibant Elias, et Elisaeus de Galgalis.

Capit.

Surrexit Elias Propheta quasi ignis, et verbum ipsius, quasi facula ardebat, qui induxit in populos famem, et irritantes illum invidia sua pauci facti sunt.

℟ *br.* Verbo Domini * continuit coelum. Verbo.

℣. Et dejecit de coelo ignem ter. Continuit. Gloria Patri, etc. Verbo.

℣. Tu ungis Reges ad poenitentiam.

℟. Et Prophetas facis successores post te.

AD SEXTAM

Antiph. Tulit Elias pallium suum, et percussit aquas, et divisae sunt, et transierunt ambo per siccum.

Capit. *Eccl.* 48.

Verbo Domini continuit coelum, et dejecit ignem ter: sic amplificatus est Elias in mirabilibus suis.

℟. *br.* Tu ungis Reges * ad poenitentiam. Tu

℣. Et Prophetas facis successores post te. Ad. Gloria Patri, etc. Tu.

℣. Beati sunt, qui te viderunt.

℟. Et in amicitia tua decorati sunt.

AD NONAM

Antiph. Ascendit Elias per turbinem in coelum. Elisaeus autem videbat, et clamabat, Pater mi, currus Israel, et auriga ejus.

Capit. *Eccl.* 48.

Tu sustulisti mortuum ab inferis, de sorte mortis in verbo Domini Dei. Qui scriptus es in judiciis temporum lenire iracundiam Domini.

℟. *br.* Beati sunt, * Qui te viderunt. Beati.

℣. Et in amicitia tua decorati sunt. Qui te. Gloria Patri, etc. Beati.

℣. Elias in turbine tectus est.

℟. Et in Elisaeo completus est Spiritus ejus.

In secundis Vesperis omnia, ut in primis praeter sequentia.

℣. Beati sunt, qui te viderunt.

℟. Et in amicitia tua decorati sunt.

Ad Magnificat

Antiph. Tulit Elias pallium suum, et percussit aquas Jordanis, quae divisae sunt in utramque partem, et transierunt ipse, et Elisaeus per siccum, et ascendit Elias per turbinem in coelum.

—

DIE 27.

B. M. V. GRATIARUM.

dupl. maj.

Omnia ut ad Nives praeter sequentia.

Ad Magn. in utrisq. Vesp.

℣. Ave Maria gratia plena.

℟. Dominus tecum.

Antiph. O beata Virgo Maria; tu veniae vena, tu gratiae Mater, tu spes mundi exaudi filios tuos clamantes ad te.

Oratio

Deus, qui humano generi Beatae Mariae Virginitate foecunda reparationis gratiam contulisti: concede, ut quam Matrem appellamus in terris, ejus felici consortio perenniter perfruamur in coelis. Per Dominum etc.

IN II. NOCTURNO

Lect. IV.

Sermo S. Thomae Episcopi

Conc. 2. de Annunt.

Admirandam, omnique virtute praestantem Genitricem Dei Mariam pro mei ingenii exiguitate toto animi desiderio laudare desiderans nullum fere in sacris literis potui reperire praeconium, quod ad literam ejus nobis gloriam, excellentiamque demonstret. Nam etsi de illa per Prophetas plurima mystice dicta, factaque passim legantur, unde possit virtutis ejus magnitudo constare, in Evangelicis tamen, aut Apostolicis scriptis, rarus de illa sermo, et multo rarior laus invenitur. Quamvis, ut verum fatear, non ita silentio tradita sit, ut in eorum dictis virtutum ejus claritas tenuissimo radio, veluti per quasdam verborum rimulas non eniteat. Sed unde magis ejus gloria, virtutes, dotesque animi poterimus auspicari, quam ex illo mirifico ejus, et Angeli colloquio ? in quo praeter hoc, quod angelico eloquio gratia plenissima, et omnium faeminarum prima merito praedicatur, ex gestis ejus, et dictis multa nimis praeconiorum ejus sylva emicuit.

℟. Sicut Cedrus exaltata sum in Libano, et sicut cypressus in monte Sion; quasi myrra electa * dedi suavitatem odoris.

℣. Et sicut cinnamomum, et balsamum aromatizans. Dedi etc.

Lect. V.

Ingressus Angelus ovanter, salutavit reverenter: Ave, inquit, gratia plena, Dominus tecum, plena gratia, implenda Deitate, obumbranda virtute; gratia ple-

na, de cujus plenitudine accipiunt universi, de abundantia totus replendus est orbis. Et vere plena, in cujus animo nullus peccato relictus est locus, nullus iniquitati patuit accessus. Dominus tecum. Et quomodo tecum? non utique sicut mecum, sed sicut nullibi: tecum in corpore, tecum in mente, tecum in animo, tecum in consilio, tecum in utero, tecum in auxilio, tecum in ortu, tecum in exitu, tecum in fine, tecum sine fine.

℟. Quae est ista, quae processit sicut Sol, et formosa tamquam Jerusalem * Viderunt eam filiae Sion, et beatam dixerunt, et reginae laudaverunt eam.

℣. Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum, et lilia convallium. Viderunt etc.

Lect. VI.

Ex Conc. 1 *Annunt.*

Coelesti ergo legatione audita, sic fatur ad Angelum: ecce ancilla Domini: fiat mihi secundum verbum tuum. Grandi ergo mysterio, altissimoque Deitatis instinctu conceptura Deum sui meminit ancillatus, ut orientem a se filium mundi obsequio manciparet. Fiat mihi, ait, secundum verbum tuum, et ad verbum ejus statim in utero incarnatum est Verbum. O fiat potens, o fiat efficax, o fiat super omne fiat perpetuo honore venerandum! Hoc verbo fiat factus est mundus. Hoc verbo coelestia, terrestriaque Altissimus condidit, sed tale fiat non sonuit in orbe, quale tu nunc beata dixisti. Quid enim factum est? quis dicere potest quid factum est? Natura stupet, judicium haeret, hebescit sensus, lingua mutescit, ratio deficit, intellectus non capit quod factum est in Maria cum hoc protulit verbum: fiat mihi secundum verbum tuum.

℟. Ornatam monilibus filiam Jerusalem Dominus concupivit * Et videntes eam filiae Sion beatissimam praedicaverunt, dicentes * Unguentum effusum nomen tuum.

℣. Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato circumdata varietate. Et videntes etc. Gloria Patri etc. Unguentum etc.

IN III. NOCTURNO

Lect. VII.

Lectio S. Evangelii secundum Lucam.

Cap. I. *v.* 26.

In illo tempore missus est Gabriel Angelus a Deo in Civitatem Galileae cui nomen Nazareth ad Virginem desponsatam Viro, cui nomen erat Joseph de domo David, et nomen Virginis Maria. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Epis.

Ser. 291. *in Nat. S. Jo. B.* 4.

Angelus vero idem ipse ad Mariam Virginem: Ave, inquit, gratia plena, Dominus tecum, jam

tecum est, qui erit in te. Dic mihi ergo, Nuntie Dei, quomodo fiet istud? vide Angelum scientem, illam quaerentem, non diffidentem. Audi quomodo: erit virginitas tua „ tu tantum crede veritatem, serva virginitatem, accipe integritatem. Quoniam integra est fides tua, intacta erit integritas tua. Denique audi, quomodo fiet istud: Spiritus Sanctus superveniet in te, et virtus Altissimi obumbrabit tibi, quia fide concipis, quia credendo in utero, non concubando habebis: propterea quod nascetur de te Sanctum, vocabitur Filius Dei. Quid es, quae postea paritura es? unde meruisti? Unde hoc accepisti? Unde fiet in te qui fecit te? Unde, inquam, tibi hoc tantum bonum? Virgo es, sancta es, votum vovisti, sed multum, quod meruisti, immo vero multum quod accepisti.

℟. Sub tuum praesidium confugimus, clementissima Virgo, suscipe nos unica spes nostra, et nostris delectare laudibus * Quibus indigni omni te laude dignissimam collaudamus.

℣. Aufer a nobis iniquitates nostras, ut digni canamus tibi gloriae melos. Quibus etc.

Lect. VIII.

Nam unde hoc meruisti? fit in te qui fecit te: fit in te per quem facta es: immo vero per quem factum est coelum, et terra, per quem facta sunt omnia fit in te verbum Dei caro, accipiendo carnem, non amittendo Divinitatem. Et Verbum jungitur carni, et Verbum copulatur carni, et hujus tanti conjugii thalamus uterus tuus, et hujus, inquam, tanti conjugii, idest Verbi, et carnis thalamus uterus tuus, unde ipse Sponsus procedit de thalamo suo. Invenit te virginem conceptus, dimittit virginem natus. Dat foecunditatem, non tollit integritatem. Unde tibi hoc? Proterve virginem video interrogare, et quasi importune aures verecundas ista mea voce pulsare, sed video virginem verecundantem, et tamen respondentem, meque admonentem: quaeris a me, unde mihi hoc? verecundor tibi respondere bonum meum. Angeli audi ipsius salutationem, et in me agnosce tuam salutem. Crede cui credidi. Unde mihi hoc quaeris? Angelus respondeat. Dic mihi Angele, unde Mariae hoc? jam dixi cum salutavi. Ave gratia plena.

℟. Porta coeli, et stella maris es Virgo Maria, Regis aeterni Mater, gratos nos redde Filio tuo * Quia omnis virtus, et decor, et gloria ex te resplendet.

℣. Tu veniae vena, tu gratiae Mater, tu spes mundi, exaudi nos clamantes ad te. Quia omnis etc. Gloria Patri. Quia etc.

Lect. IX.

De S. Pantaleone M.

DIE 28.

S. ARDUINI PRAESB. CONF.

dupl.

Omn. de Comm. Conf. non Pont. praeter sequentia

Oratio

Deus, qui Beatum Arduinum Sacerdotem, et Confessorem tuum nobis dedisti Patronum, tribue quaesumus, ut ejus semper muniamur auxilio, cujus solemnia celebramus. Per Dominum.

IN I. NOCTURNO

Lect. de Script. occur.

IN II. ET III. NOCTURNO

Lect. de Comm. 1. loc.

FESTA AUGUSTI

DIE 2.

S. ALPHONSI M. DE LIGORIO E. C.

dupl.

Omnia de Comm. Conf. Pontif. praeter sequentia.

Oratio

Deus, qui per Beatum Alphonsum Mariam Confessorem tuum atque Pontificem animarum zelo succensum Ecclesiam tuam nova prole foecundasti, quaesumus, ut ejus salutaribus monitis edocti, et exemplis roborati, ad te pervenire feliciter valeamus. Per Dominum etc.

IN I. NOCTURNO

Lectiones de script. occur.

IN II. NOCTURNO

Lect. IV.

Alphonsus Maria de Ligorio Neapoli nobilibus parentibus natus, ab ineunte aetate non obscura praebuit sanctitatis indicia. Eum adhuc infantem cum parentes obtulissent B. Francisco de Hieronymo e Societate Jesu, is bene precatus edixit eumdem ad nonagesimum usque annum perventurum, ad Episcopalem dignitatem evectum iri, maximoque Ecclesiae bono futurum. Jam tum a pueritia a ludis abhorrens nobiles ephebos ad christianam modestiam verbo, et exemplo componebat. Adolescens, dato piis sodalitatibus nomine, in publicis nosocomiis aegrotis inservire, jugi in templis orationi vacare, ac sacra Mysteria frequenter obire in deliciis habebat. Pietatem litterarum studiis adeo conjunxit, ut sexdecim vix annos natus utriusque juris lauream in patria universitate fuerit assequutus. Patri obtemperans, causarum patrocinia suscepit, in quo munere obeundo etsi magnam sibi laudem com-

parasset, fori tamen pericula expertus, ejusmodi vitae institutum ultro dimisit. Spreto igitur praeclaro conjugio sibi a patre proposito, avita primogenitura abdicata, et ad aram Virginis de Mercede, ense suspenso, divinis ministeriis se mancipavit. Sacerdos factus tanto zelo irruit in vitia, ut Apostolico munere fungens, huc illuc pervolans, ingentes perditorum hominum conversiones perageret. Pauperum praesertim, et ruricolarum miseratus congregationem Presbyterorum instituit SSmi. Redemptoris, qui ipsum Redemptorem secuti, per agros, pagos, et castella pauperibus evangelizarent.

℟ Inveni etc.

Lect. v.

Ne autem a proposito unquam diverteret, perpetuo se voto obstrinxit nullam temporis jacturam faciendi. Hinc animarum zelo succensus tum divini verbi praedicatione, tum scriptis sacra eruditione, ct pietate refertis animas Christo lucrifacere, et ad perfectiorem vitam adducere studuit. Mirum sane quot odia extinxerit, quot devios ad rectum salutis iter revocaverit. Dei Genitricis cultor eximius, de illius laudibus librum edidit, ac de iis, dum ferventius concionando disserit, a Virginis imagine, in eum immisso miro splendore, totus facie coruscare, et in extasim rapi coram universo populo non semel visus est. Dominicae Passionis, et sacrae Eucharistiae contemplator assiduus, ejus cultum mirifice propagavit. Dum vero ad ejus aram oraret, vel Sacrum faceret, quod nunquam omisit, prae amoris vehementia, vel seraphicis liquescebat ardoribus, vel insolitis quatiebatur motibus, vel abstrahebatur a sensibus. Miram vitae innocentiam, quam nulla unquam lethali labe foedavit, pari cum poenitentia socians, corpus suum inedia, ferreis catenis, ciliciis, cruentaque flagellatione castigabat. Inter haec prophetiae, scrutationis cordium, bilocationis, et miraculorum donis inclaurit.

℟. Posui adjutorium etc.

Lect. vi.

Ab ecclesiasticis dignitatibus sibi oblatis constantissime abhorruit. At Clementis decimi tertii Pontificis auctoritate coactus S. Agathae Gothorum Ecclesiam gubernandam suscepit. Episcopus externum dumtaxat habitum, non autem severam vivendi rationem immutavit. Eadem frugalitas, summus christianae disciplinae zelus, impensum in vitiis coercendis, arcendisque erroribus, et in reliquis pastoralibus muneribus obeundis studium. Liberalis in pauperes, omnes Ecclesiae proventus iisdem distribuebat, ac urgente annonae caritate, ipsam

domesticam supellectilem in alendis famelicis erogavit. Omnibus omnia factus, Sanctimoniales ad perfectiorem vivendi formam redegit, suaeque Congregationis Monialium Monasterium constituendum curavit. Episcopatu ob graves, habitualesque morbos dimisso, ad alumnos suos, a quibus pauper discesserat, revertitur pauper. Demum quamvis senio, laboribusque, diuturna arthritide, aliisque gravissimis morbis fractus corpore, spiritu tamen alacrior de coelestibus rebus disserendi, aut scribendi finem nunquam adhibuit; donec nonagenarius calendis Augusti anno millesimo septingentesimo octogesimo septimo Nuceriae Paganorum inter suorum alumnorum lacrymas placidissime expiravit. Eum inde virtutibus, et miraculis clarum Pius Septimus Pontifex Maximus anno millesimo octingentesimo decimo sexto Beatorum fastis, novisque fulgentem signis Gregorius Decimus Sextus, in Festo Sanctissimae Trinitatis anno millesimo octingentesimo trigesimo nono solemni ritu Sanctorum cathalogo accensuit.

℟. Iste est etc.

IN III. NOCTURNO

Lect. de Comm. Evangel. Designavit Dominus. ℟℟. *de comm. C. Pontif.*

DIE 9.

S. AEMYGDII E. M.

dupl.

In Civit. dupl. maj.

Omn. de Comm. unius Mart. praet. sequent.

Oratio

Deus, qui beatum Æmygdium martyrem tuum, atque Pontificem idolorum victoria, et miraculorum gloria decorasti: concede propitius: ut eo interveniente, malorum spirituum fraudes vincere, et coruscare virtutibus mereamur. Per Dominum.

IN I. NOCTURNO

Lect. de script. occurr. in Civit. A Mileto.

IN II. NOCTURNO

Lect. IV.

Æmygdius e nobili Francorum prosapia Treviris natus, anno aetatis vigesimotertio, parentibus idololatris frustra obstantibus, fidem Christi suscepit, et constantissime professus est. Cum tribus discipulis Euplo, Germano, et Valentino vitam duxit. Humanis spretis oblectamentis, rebus divinis plenius incumbebat: erga proximum caritatis ardore aestuabat, idcirco ad procurandam multorum salutem Romam se contulit. Hospitio exceptus in insula Tiberis, hospitis filiam per quinquennium immedicabili morbo languentem baptismo sanavit.

℟. Honestum etc.

Lect. v.

Mox oculis caeci coram populo signo crucis apertis, a multitudine eum filium Apollinis credente in templum Æsculapii rapitur. Ibi Christi servum se professus, ejus invocatione magnum numerum aegrorum, nequidquam idoli opem implorantium, valetudini restituit, aras diruit, Æsculapii signum confractum in Tiberim projecit. Quibus rebus, et mille tercentorum gentilium, praeter Æsculapii sacerdotes, conversione inde sequuta, irritati Posthumi Titiani Praefecti Urbis minas, Angeli monitu, declinans, sanctum Marcellum Pontificem adiit, a quo Episcopus ordinatus, et Asculum missus est.

℟. Desiderium etc.

Lect. vi.

Multis in itinere miraculis ingenti multitudine Christo adjuncta, simul ac Asculum Æmygdius pervenit, daemones e simulacris idolorum per cuncta fana ejulatibus editis, peregrinum doloris sui causam indicarunt. Quem cum concitata plebs ad caedem quaereret, excitus tumultu Polymius Civitatis Praeses eum ad se vocatum multis, sed irritis verbis, ad Jovis, et Angariae Deae Asculi Patronae venerationem hortatur, promissis etiam in praemium nuptiis propriae filiae Polysiae, quam Æmygdius ad Christum conversam baptizavit, et post eam mille, et sexaginta homines, educta e saxo per ingens miraculum aquarum copia. His in rabiem actus Polymius sancto Episcopo caput abscidit, quo facto, truncus ejus mirabiliter erectus abjectum humo proprium caput attollens manibus, per spatium tercentorum passuum ad oratorium portavit, inde ad templum maximum translatum est, ubi magna religione Asculani populi, et concursu exterorum hanc usque in diem colitur. Incidit ejus beata mors, persecutione Diocletiani durante.

℟. Stola etc.

IN III. NOCTURNO

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lect. vii. *Cap.* 15.

In illo tempore: dixit Jesus discipulis suis: Cum audieritis praelia, et seditiones, nolite terreri: oportet primum haec fieri, sed nondum statim finis. Tunc dicebat illis: surget gens contra gentem, et regnum adversus regnum: et terraemotus magni erunt per loca. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papae

Homilia i. *in Evang.*

Dominus et Redemptor noster paratos nos invenire desiderans, senescentem mundum quae mala sequantur, denuntiat, ut nos ab ejus amore compescat. Ap-

propinquantem ejus terminum quantae persecutiones praeveniant, innotescit: ut si Deum metuere in tranquillitate nolumus, saltem vicinum ejus judicium vel persecutionibus attriti timeamus.

℟. Corona etc.

Lect. VIII.

Huic etenim lectioni sancti Evangelii, quam modo vestra fraternitas audivit, paulo superius Dominus praemisit dicens: Exurget gens contra gentem, et regnum adversus regnum: et erunt terraemotus magni per loca, pestilentiae, et fames. Et quibusdam interpositis, hoc, quod modo audistis, adjunxit: Erunt signa in sole, et luna, et stellis, et in terris pressura gentium prae confusione sonitus maris, et fluctuum. Ex quibus profecto omnibus alia jam facta cernimus, alia in proximo ventura formidamus.

℟. Hic est etc.

Lect. IX. *de Homilia Vigiliae.*

Si vero transferri contigerit, sequens.

Lect. IX.

Nam gentes contra gentem surgere, earumque pressuram terris insistere plus jam in nostris temporibus cernimus, quam in codicibus legimus. Quod terraemotus urbes innumeras obruat, ex aliis mundi partibus, scitis, quam frequenter audivimus: pestilentias sine cessatione patimur: signa vero in sole, et luna, et stellis, adhuc aperte minime vidimus, sed quia et haec non longe sint, ex ipsa jam aeris immutatione colligimus.

Te Deum.

—

DIE 11.

S. PHILUMENAE V. M.

dupl.

(In civitate dupl. maj.) omn. de comm. Virg. Mart. 1. loco praeter sequentia.

IN I. NOCTURNO

Lect. de scrip. occur., in civitate Confitebor.

IN II. NOCTURNO

Lect. IV.

Inter caetera Martyrum sepulchra, quae in coemeterio Priscillae ad viam Salariam reperiri solent, illud extitit, quo repositum fuerat sanctae Philumenae corpus uti ex tumuli inscriptione tribus laterculis apposita perlegebatur. Licet vero inventa ibidem fuerit phiala sanguinis, et alia insculpta inspicerentur martyrii insignia, dolendum tamen est, res ab eadem gestas, actaque, ac genus martyrii, quod ipsa fecit, obscura perstitisse. Caeterum ubi primum sacrum hoc corpus, ex beneficentia Pii Septimi initio Pontificatus ejus acceptum, cultui fidelis populi propositum fuit Mugnani in Nolana Dioecesi, ingens illico famae celebritas, ac religio erga

sanctam Martyrem percrebuit praesertim ob signa, quae ejusdem praesidio accessisse undique ferebantur. Hinc factum est ut complurium Antistitum, cultorumque Martyris postulationibus permotus Gregorius Decimus Sextus Pontifex Maximus, universa rei ratione mature perpensa, festum ejusdem cum officio, et missa in memorata Nolana Dioecesi, et alibi agendum benigne permiserit

Lectiones V. et VI. quae sunt IV. et V. de Communi I. loco.

IN III. NOCTURNO

Lect. de comm. I. loco

—

DIE 13.

S. Hormisdae Pp. C.

duplex

Omn. de comm. C. Pont. praeter sequentia, mutatur vers. in hymn. Oratio. Da quaesumus etc.

IN I. NOCTURNO

Lect. de script. occurr.

IN II. NOCTURNO

Lect. IV.

Hormisdas natione Campanus Justo patre Frusinate, septimo a Symmachi obitu die, cum jam sanctae Romanae Ecclesiae Diaconus esset, summa omnium consensione, ad sanctam Petri sedem provectus est; in qua ita se gessit, et dominico gregi pascendo sedulam operam navavit, ut non sine singulari Dei providentia, ac divino consilio electum fuisse, perspectum sit. Hoc quippe homine, iis temporibus Ecclesia indigebat, qui, et res arduas faciendas animose susciperet, et susceptas ad optatum finem strenue perduceret.

℟. Inveni David.

Lect. V.

Ubi supremum Pontificis munus iniit, totum fere christianum orbem sub regibus barbaris, vel haereticis gementem invenit, et distractam in partes Ecclesiam. Sed octo annorum spatio, vir plane Deo plenus, perenni cura, ac felici laborum suorum eventu, eo rem adduxit, ut Orientales Ecclesiae ab octoginta circiter annis foedo schismate separatae, subscripto libello, quem is per suos legatos miserat, ad unitatem redierint; et Africae sui Episcopi, quos in Sardiniam Vandali relegarant, fuerint restituti, et Lazorum Rex, ac populus ad Christi fidem ejus opera, inductus sit; ac demum Chlodoveus Francorum Rex, ad eamdem fidem conversus, solemni legatione ad Sedem Apostolicam, coronam auream gemmis distinctam Hormisdae obtulerit, ad perpetuum obedientiae, et fidei monumentum.

℟. Posui adjutorium.

Lect. VI.

Manichaeos item discussit, eorumque codices ante fores Constantinianae Basilicae incendio concremavit. Complures epistolas

scripsit ad varios, per universum orbem christianum, in quibus ardentissimus zelus religionis amplificandae, quo medullitus flagrabat, sacrarum literarum scientia, cum limpidissimo, et amoeno stylo conjuncta, qua plurimum valebat, singularis rerum gerendarum peritia, praesertim cum Regibus, et Optimatibus, qua prae ceteris pollebat, aliaeque heroici animi dotes, mirum in modum elucent. Ejus demum pia liberalitas in egenos, et sacras aedes profusa fuit. Ac tandem suorum votorum compos, annis, ac meritis gravis, et rerum gestarum gloria, apud Deum, et homines celeberrimus, post novem Pontificatus annos, ad coelestem patriam migravit, anno Christi quingentesimo vigesimo tertio, exanimi corporis exuviis Vaticanae Basilicae relictis.

℟. Iste est.

IN III. NOCTURNO

Homil in Evang. Homo peregre

—

DIE 16.

S. Rochi C.

dupl.

(*In civit. dupl. maj.*) *Omn. de Comm. C. non Pont. praeter sequentia.*

Oratio

Populum tuum, quaesumus Domine, continua pietate custodi: et beati Rochi suffragantibus meritis; ab omni fac animae, et corporis contagione securum. Per.

IN I. NOCTURNO

Lect. de script. occurr. in Civit. Justus.

IN II. NOCTURNO

Lect. IV.

Rochus in Monte Pessulano natus, quanta in proximum caritate flagraret, tum maxime ostendit, cum saevissima peste longe, lateque per Italiam crassante, patria relicta, Italicam peregrinationem suscepit, urbesque, et oppida peragrans, seipsum in aegrotantium obsequium impendere, animamque suam pro fratribus ponere non dubitavit. Quod beati viri studium, quam gratum Deo fuerit, miris sanationibus declaratum est. Complures enim pestilentia infectos e mortis periculo signo crucis eripuit, et integrae sanitati restituit. In patriam reversus, virtutibus et meritis dives sanctissime obiit, ejusque obitum statim subsecuta est veneratio fidelium, quae in Constantiensi deinde Concilio magnum recepisse dicitur incrementum, cum ad propulsandam ingruentem luem, Rochi imago solemni pompa, omni comitante populo, per eamdem civitatem, Episcopis approbantibus, est delata. Itaque ejus cultus mirifice propagatus est in universo terrarum orbe, qui eumdem sibi apud Deum adversus contagiosam luem patronum religioso studio adoptavit. Quibus accurate perpensis, Urbanus octavus

Pontifex Maximus, ut ejus dies festus iis in locis, in quibus forent Ecclesiae sancti Rochi nomine Deo dicatae, Officio Ecclesiastico celebraretur, indulsit.

℟. Honestum fecit.

Ex Tractatu sancti Augustini Episcopi in Epistolam Joannis.

Tract. 5. *in cap.* 3.

Lect. v.

Perfecta istà caritas est, ut paratus sis mori pro fratre. Hanc ipse Dominus in se exibuit mortuus pro omnibus, orans pro eis, a quibus crucifigebatur, et dicens: Pater, ignosce illis, quia nesciunt quid faciunt: sed si solus hoc fecit, non erat magister, si discipulos non habebat. Si quis tantam habuerit caritatem, ut paratus sit pro fratribus etiam mori, perfecta est in illo caritas. Sed numquid mox, ut nascitur, jam prorsus perfecta est? Ut perficiatur, nascitur, cum fuerit nata, nutritur, cum fuerit nutrita, corroboratur, cum fuerit roborata, perficitur, cum ad perfectionem venerit, quid dicit? Mihi vivere Christus est, et mori lucrum: optabam dissolvi, et esse cum Christo. Multo enim magis optimum, manere in carne necessarium propter vos. Propter eos volebat vivere, pro quibus paratus erat mori.

℟. Amavit eum.

Lect. vi.

Haec est perfectio caritatis, major omnino non potest inveniri: sed quia non in omnibus perfecta est, et desperare non debet in quo perfecta non est, si jam nata est quae perficiatur, et utique si nata est, nutrienda est, et quibusdam suis nutrimentis ad perfectionem propriam perducenda. Quaesivimus inchoationem caritatis unde incipit, et ibi continuo invenimus: Si quis habet facultates mundi, et viderit fratrem suum egentem, et clauserit viscera sua adversus eum, quomodo dilectio Patris manet in illo? Ergo hic incipit ista caritas, fratres, ut de suis superfluis tribuat egenti in angustiis aliquibus constituto, ex eo quod sibi abundat; secundum tempus a tribulatione temporali liberet fratrem: hinc exordium est caritatis. Hanc ita coeptam, si verbo Dei, et spe futurae vitae nutrieris, pervenies ad illam perfectionem ut paratus sis animam tuam ponere pro fratribus tuis.

℟. Iste homo.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangelium Nolite timere.

—

DIE 20.

S. Bernardi C. D.

Dupl.

Omn. de comm. C. non Pont. praeter sequentia.

In utrisque Vesperis

Antiph. O Doctor optime.

Oratio.

Deus qui populo tuo aeternae salutis beatum Bernardum ministrum tribuisti: praesta quaesumus; ut, quem doctorem vitae habuimus in terris, intercessorem habere mereamur in coelis. Per Dominum.

IN I. NOCTURNO

Lect. de script. occurr.

IN II. NOCTURNO

Lectio IV.

Bernardus, Fontanis in Burgundia honesto loco natus, adolescens propter egregiam formam vehementer solicitatus a mulieribus, nunquam de sententia colendae castitatis dimoveri potuit: Quas diaboli tentationes ut effugeret, duo et viginti annos natus monasterium Cisterciense, unde hic Ordo incepit, et quod tum sanctitate florebat, ingredi constituit. Quo Bernardi consilio cognito, fratres summopere conati sunt eum a proposito deterrere: in quo ipse eloquentior, et felicior fuit. Nam sic eos, aliosque multos in suam perduxit sententiam, ut cum eo triginta juvenes eamdem religionem susceperint. Monachus jejunio ita deditus erat, ut quoties sumendus esset cibus, toties tormentum subire videretur. In vigiliis etiam, et orationibus mirifice se exercebat, et christianam paupertatem colens, quasi coelestem vitam agebat in terris, ab omni caducarum rerum cura, et cupiditate alienam.

℟. Honestum fecit.

Lectio V.

Elucebat in eo humilitas, misericordia, benignitas: contemplationi autem sic addictus erat, ut vix sensibus, nisi ad officia pietatis, uteretur: in quibus tamen prudentiae laude excellebat. Quo in studio occupatus, Genuensem, ac Mediolanensem, aliosque Episcopatus oblatos recusavit, professus se tanti officii munere indignum esse. Abbas factus Claravallensis, multis in locis aedificavit monasteria, in quibus praeclara Bernardi institutio, ac disciplina diu viguit. Romae sanctorum Vincentii, et Anastasii monasterio ab Innocentio secundo Papa restituto praefecit Abbatem illum, qui postea Eugenius tertius Summus Pontifex fuit, ad quem etiam librum misit de Consideratione.

℟. Amavit eum.

Lectio VI.

Multa praeterea scripsit, in quibus apparet eum doctrina potius divinitus tradita, quam labore comparata, instructum fuisse. In summa virtutum laude exoratus a maximis Principibus de eorum componendis controversiis, et de ecclesiasticis rebus constituendis, saepius in Italiam venit. Innocentium item

Secundum Pontificem Maximum in confutando schismate Petri Leonis, cum apud Imperatorem et Henricum Angliae regem, tum in Concilio Pisis coacto egregie adjuvit. Denique tres, et sexaginta annos natus obdormivit in Domino, ac miraculis illustris ab Alexandro tertio Papa inter sanctos relatus est. Pius vero Octavus Pontifex Maximus ex sacrorum Rituum Congregationis consilio sanctum Bernardum universalis Ecclesiae Doctorem declaravit, et confirmavit, nec non Missam, et Officium de Doctoribus ab omnibus recitari jussit, atque Indulgentias Plenarias quotannis in perpetuum Ordinis Cisterciensium Ecclesias visitantibus die hujus sancti festo concessit.

℟. Iste homo.

IN III. NOCTURNO

Homil S. Aug. Ep. in Evang. Vos estis sal terrae.

℟. VIII. In Medio.

FESTA SEPTEMBRIS

—

DIE 1.

S. Aegidii Abb.

Semidupl. in civitate Omn. de comm. C. non Pont. praeter sequentia. Oratio Intercessio etc.

IN I. NOCTURNO

Lect. de script. occurr.

IN II. NOCTURNO

I. lect. prop. ut in Breviar. 2. et 3. de comm. 1. loco.

IN III. NOCTURNO

Homil. in Evang. Ecce nos reliquimus omnia *de comm. Abb.*

—

DIE 2.

S. Antonini Mart.

dupl. Omn. de comm. unius Martyr. praeter sequentia.

Oratio

Deus, qui Beatum Antoninum martyrem tuum coelesti Regno saeculi fastum, et mundi illecebras postponere docuisti: da quaesumus nobis, ejus exemplo caduca despicere, atque aeterna sectari. Per Dominum etc.

IN I. NOCTURNO

Lect. de Script. occur.

IN II. NOCTURNO

Lect. IV.

Antoninus Appamiis in Gallia regia stirpe natus, ab ipsis pene incunabulis, illustribus coepit clarere virtutibus. Adolescens, spretis saeculi illecebris, Ordinis S. Augustini institutum secutus est. Quod Theodoricus Francorum Rex ejus avunculus indigne ferens, populum in eum concitavit. Ille declinandae insectationis

causa, primum Romam venit, deinde in Campaneam secessit: ubi prope Salernum una cum Monachis duodeviginti annos anachoreticam vitam duxit. Sacris literis egregie instructus, Diaconus factus Dei verbum praedicare coepit eo spiritus ardore, ut plurimos ad Christum adduxerit, Deo variis ejus ministerium miraculis comprobante. Ex quibus illud insigne quod virga solum percutiens non siti modo levandae, sed et morbis curandis copiosum fontem elicuit.

℟. Honestum.

Lect. V.

Cum autem Pipinus cognomento Crassus cum S. Audoeno Rothomagensi Episcopo Romam venisset, audita ipsius fama, illum, per duces suos accersitum in Galliam secum reduxit. Burdigale a daemone obsessum hominem liberavit, aegrotosque plures sanitati restituit. Cum S. Eligio Noviodunum profectus, piis adhortationibus multos ad religiosam vitam amplectendam induxit. Theodoricus autem audito ejus reditu, facti poenitens eum ad se vocavit, atque amantissime excepit. Cui et Episcopatum Tholosanum obtulit, quem ille, sicut et amplissimi caenobii praefecturam, constanter recusavit. Sed non multo post falsi criminis accusatum in teterrimum carcerem catenis oneratum inedia conficiendum conjecit. Almachium quoque nobilem puerum, quod sanctum visitasset ex alto precipitem dari jussit: at is ab Angelo, qui Antoninum in carcere aluerat, praecipitio ereptus, Regique occurrens, varias ei calamitates impense denunciavit.

℟. Desiderium.

Lect. VI.

Defuncto Theodorico, Regulus quidam nomine Galeatius inanium Deorum cultor Antoninum blanditiis, et minis tentatum, quod idolorum cultum execraretur cum iis omnibus, quos ipsa ad Christum converterat verberibus fractum in carcerem detrusit. Sed tyrannus fremens, quod omnium vincula ab Angelo dissoluta fuissent, et custodes ipsi baptismum suscepissent, eosdem capite plecti jussit: Antoninum vero in ollam liquati plumbi, et sulphuris ardentis immitti, ubi divinitus illaesus biduum permansit. Quo miraculo, atque etiam quod mortuum ad vitam revocasset, ingens Paganorum multitudo Christo nomen dedit. Quare tyrannus in furorem versus, eum, mola collo appensa, in Garumnam fluvium praecipitari jubet, sed mola quasi cymba leniter vectus, accurrente undique populo, per Evangelium Christo plurimos genuit. Inde a christianis ereptus venit in locum, qui

fons orientalis dicebatur, ubi solitariam vitam agens a Metropii Satellitibus inventus, et in conspectum ejus abductus est. Is autem quod Ethnicae superstitioni deditus esset iratus Dei Servum decollari praecepit. Corpus una cum capite in profluetem projectum prope appanicas divinitus delatum Christiani sepeliunt. Caput vero Angelorum ministerio servatum a Fausto Principe honorifice conditum est.

℟. Stola jucunditatis.

IN III. NOCTURNO

Lectio S. Evangelii secundum Joannem.

Lect. VII. *Cap.* 12.

In illo tempore dixit Jesus Discipulis suis: Qui amat animam suam perdet eam: qui odit animam suam in hoc mundo in vitam aeternam custodit eam, et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi.

Illa Evangelica tuba, quando ait Dominus; qui amat animam suam perdet illam, et qui perdiderit illam propter me inveniet eam, accensi sunt Martyres, et vicerunt quia non de se, sed de Domino praesumpserunt. Qui amat animam suam perdet illam, duobus modis intelligi potest, quod dictum est. Qui amat animam suam perdet illam. Si amas illam perdis eam, et alio modo. Noli amare ne perdas. Prior modus istum habet sensum. Si amas, perdes illam, si amas ergo illam, perde illam. Hic semina illam, et in coelo metes illam; Agricola triticum si non perdit in semine, non amat in messe.

℟. Corona aurea.

Lect. VIII.

Alius modus sic habet. Noli amare illam, ne perdas illam. Videntur igitur sibi amare animas suas, qui timent mori. Animas suas Martyres si sic amassent, sine dubio perdidissent. Quid enim prodesset tenere animam in terra, et perdere in coelo? et quid est ipsam tenere? Quamdiu tenere? Quod tenes, periit a te. Si perdis, invenis in te. Ecce tenuerunt animas suas martyres, et quomodo essent martyres, si semper tenuissent? Sed ecce si tenuissent, nunquid usque in hodiernum vixissent? Si negando Christum, suas in hac vita animas tenuissent, nonne olim ex hac transissent, et animas utique perdidissent?

℟. Hic est vere.

Lect. IX.

Sed quia Christum non negaverunt, transierunt de hoc mundo ad Patrem. Quaesierunt Christum confitendo, tenuerunt moriendo, magno lucro perdiderunt animas suas foenum perdentes, coronam promerentes, et vitam sine fine tenentes. Fit denique, imo factum est in eis, quod Do-

minus subsequenter adjunxit: et qui perdiderit animam suam propter me, inveniet eam. Qui perdiderit, iniquit propter me, tota causa ibi est. Qui perdiderit non quomodocumque, non qualibet causa, sed propter me. Illi enim in prophetia jam dixerunt Martyres. Propter te justificamur tota die propterea Martyrem non facit poena, sed causa.

—

DIE IV.

S. Rosae Viterb. Virg.

dupl.

Omn. ut in appendice Breviarii.

—

DOM. III.

Septem Dolor. B. M. V.

dupl. maj.

Omn. ut in Breviario.

—

DIE XXIII.

S. Sosii Mart.

dupl.

Ad vesperas

Antiph. De excelso misit ignem Dominus in ossibus meis, et erudivit me.

Psalm. Dixit . Dominus etc. *cum reliq. de Domin. sed loco ult.* *Psalm.* Laudate Dominum omnes.

Antiph. Laboro usque ad vincula quasi male operans, sed verbum Dei non est illigatum: ideo omnia sustineo.

Antiph. Deus custodiebat me, splendebat lucerna ejus super caput meum, et ad lumen ejus ambulabam.

Antiph. Liberasti me, Domine, a rugientibus praeparatis ad escam, propterea benedicam nomini Domini.

Antiph. Ego autem in justitia apparebo conspectui tuo, satiabor cum apparuerit gloria tua.

Capit. *Rom.* 8.

Fratres: quicumque spiritu Dei aguntur, ii sunt filii Dei. Non enim accepistis spiritum servitutis iterum in timore, sed accepistis spiritum adoptionis filiorum.

Hymnus

Dum tua, o Martyr generose, mira
Gesta jucundis celebramur hymnis
Editas linguis animisque, Sosi,
Accipe Laudes.

Mille te senis speciosa lustris
Dotibus magnum decorat juventa,
Multa sed praestans meritis adaequat
Saecula virtus.

Proferens Christi sacra verba duri
Proximum signas stadii bravium,
Corde conceptas tua namque produnt
Tempora flammas.

Te fides forti clypeo tuetur,
Certa spes ornat galea salutis,
Nulla compescit mora: charitatis
Impetus urget.

Urget ad pugnas: animosus heros

Conteris mundum, rabiem tyranni
Vincis, o quantas tibi comparasti
Sanguine palmas!
Sit decus Patri, genitaeque Proli,
Et tibi compar utriusque virtus
Spiritus semper, Deus unus omni
Temporis aevo. Amen

℣. Gloriosus apparuisti in conspectu Domini.

℟. Propterea decorem induit te Dominus.

Ad Magnificat

Antiph. Cum sanctus Episcopus Januarius de capite beati Sosii Diaconi Evangelium in Ecclesia legentis flammam videret exsurgere, martyrem illum futurum praenuntiavit. Alleluja.

Oratio

Deus, qui flamma ignis beatum Sosium Levitam tuum praesignasti martyrem, et ad passionem invicta virtute roborasti: da nobis, illius semper, et exempla sectari, et patrocinio muniri. Per Dominum etc.

AD MATUTINUM

Invit. Beatus Levita Sosius triumphat coronatus in coëlis: * Venite adoremus Dominum.

Hymnus

Spiritu ad coelos inhiante, poenis
Laetus occurris, satagisque Jesu
Fidus altaris moriens minister
Victima jungi.
Vinculis pressus tenebras iniqui
Carceris gaudens pateris, tuamque
Cernis ad luctam simili vocatos
Sorte sodales.
Haesit, et multo tremuit stupore
Perfidus judex, fremuitque tristis,
Milites Christi venerata mirans
Ora ferarum.
Ense percussus cadis, et solutum
Martyrem carnis laqueo ad coronas
Tollit aeternas Deus, et beato
Murice vestit.
Dive, qui regnas redimitus astris,
Dive, quem toto colimus patronum
Mentis affectu, tibi dedicatam
Protege plebem.
Sit decus Patri, genitaeque Proli,
Et tibi compar utriusque virtus,
Spiritus semper Deus unus omni
Temporis aevo. Amen.

IN I. NOCTURNO

Antiph. Expectabo Deum Salvatorem meum: audiet me Deus meus, Dominus lux mea est.

Psalm. 1. Beatus vir. *cum reliq. de comm. un. Mart.*

Antiph. Erit tibi Dominus in lucem sempiternam, et Deus tuus in gloriam tuam, non occidet ultra sol tuus.

Psalm. 2. Quare fremuerunt.

Antiph. Te fecit audire Dominus vocem suam, et ostendit tibi ignem suum maximum, et audisti verba illius de medio ignis.

Psalm. 3. Domine quid multiplicati.

℣. Gloria et honore etc.

℟. Et constituisti etc.

De Epistola Beati Pauli Apostoli ad Romanos.

Lect. I.

Fratres, debitores sumus non carni, ut secundum carnem vivamus. Si enim secundum carnem vixeritis, moriemini: si autem spiritu facta carnis mortilicaveritis, vivetis. Quicumque enim spiritu Dei aguntur, ii sunt filii Dei. Non enim accepistis spiritum servitutis iterum in timore, sed accepistis spiritum adoptionis filiorum, in quo clamamus: Abba (Pater). Ipse enim Spiritus testimonium reddit spiritui nostro, quod sumus filii Dei. Si autem filii, et haeredes: haeredes quidem Dei, cohaeredes autem Christi; si tamen compatimur, ut et conglorificemur. Existimo enim, quod non sunt condignae passiones hujus temporis ad futuram gloriam, quae revelabitur in nobis. Nam expectatio creaturae revelationem filiorum Dei expectat.

℟. Ecce servus meus suscipiam eum, complacuit sibi in illo anima mea: * Dedi. spiritum meum super eum.

℣. Ne timeas, quia ego tecum sum, confortavi te, et auxiliatus sum tibi. Dedi.

Lect. II.

Scimus autem, quoniam diligentibus Deum omnia cooperantur in bonum, iis qui secundum propositum vocati sunt sancti. Nam quos praescivit, et praedestinavit, conformes fieri imaginis Filii sui, ut sit ipse primogenitus in multis fratribus. Quos autem praedestinavit, hos et vocavit: et quos vocavit, hos et justificavit: quos autem justificavit, illos et glorificavit. Quid ergo dicemus ad haec ? Si Deus pro nobis, quis contra nos? Qui etiam proprio Filio suo non pepercit, sed pro nobis omnibus tradidit illum: quomodo non etiam cum illo omnia nobis donavit ? Quis accusabit adversus electos Dei ? Deus qui justificat quis est qui condemnet ? Christus Jesus, qui mortuus est qui et resurrexit, qui est ad dexteram Dei, qui etiam interpellat pro nobis.

℟. Sic effulsit in templo Dei quasi ignis effulgens, et thus ardens in igne: * In ascensu altaris sancti, gloriam dedit sanctitatis amictus.

℣. Datum est illi fidei donum electum, et sors in templo Dei acceptissima. In ascensu.

Lect. III.

Quis ergo nos separabit a charitate Christi ? tribulatio ? an angustia ? an fames ? an nuditas ? an periculum ? an persecutio ? an gladius ? (sicut scriptum est: Quia propter te mortificamur tota die: aestimati sumus sicut o-

ves occisionis). Sed in his omnibus superamus propter eum, qui dilexit nos. Certus sum enim, quia neque mors, neque vita, neque Angeli, neque Principatus, neque virtutes, neque instantia, neque futura, neque fortitudo, neque altitudo, neque profundum, neque creatura alia poterit nos separare a charitate Dei, quae est in Christo Jesu Domino nostro.

℟. Aspectus ejus quasi carbonum ignis ardentium, et quasi aspectus lampadarum: * Ubi erat impetus spiritus, illuc gradiebatur.

℣. Lux orta est justo, et rectis corde laetitia. Ubi erat. Gloria Patri. Ubi erat.

IN II. NOCTURNO

Antiph. Signatum est super me lumen vultus tui, Domine, dedisti laetitiam in corde meo.

Psal. 4. Cum invocarem.

Antiph. Deus meus conclusit ora leonum, et non nocuerunt mihi.

Psal. 5. Verba mea.

Antiph. Ignitum eloquium tuum vehementer, et servus tuus, Domine, dilexit illud.

Psal. 8. Domine Dominus noster.

℣. Posuisti Domine etc.

℟. Coronam de lapide etc.

Lect. IV.

Sosius Ecclesiae Misenatis in Campania Diaconus, saevientibus in Christi fideles Diocletiano, et Maximiano, christianam religionem mire illustravit. Hujus viri sanctitas, et praeclara apud Deum merita tunc maxime patuerunt, cum aliquando in Ecclesia pro officii sui munere divinam legens in sacrosanctis Evangeliis doctrinam Christi, incendium charitatis, quae in ejus corde diffusa erat, exterius etiam visibili signo evidenter innotuit: etenim illico e sacro illius capite flammae ignis exsurgere visae fuerunt. Quamobrem sanctus Januarius Beneventi Episcopus, qui forte tunc aderat, hac visione edoctus, beatum levitam pro fide viriliter certaturum agnovit, eumque Christi martyrem fore indubitanter asseruit. Faustum vaticinium probavit eventus.

℟. Dextera Domini fecit virtutem, dextera Domini exaltavit me: * Deus Dominus, et illuxit nobis.

℣. Deus, qui praecinxit me virtute, et posuit immaculatam viam meam. Deus Dominus.

Lect. V.

Nam Sosius jussu Campaniae Praesidis comprehensus, cum a fide servanda nullo pacto removeri posset, ab impio judice damnatur ad bestias. Interim in carcerem Puteolanum truditur, in quem et Proculus Diaconus, Eutyches, et Acutius conjecti sunt, ibique detinetur, donec et sanctus Januarius, una cum Fe-

sto Diacono, et Desiderio lectore, Deo sic disponente, eo pertractus est, ut cujus charismata fuerat admiratus, et coronas praenuntiaverat, socium acciperet nobilis pugnae, ac triumphi consortem. Ergo sanctus Levita una cum Januario, coeterisque Christi militibus in amphitheatrum adductus feris discerpendus objectus est, quae naturalis oblitae feritatis, nec Sosio, nec sociorum ulli nocuerunt.

℟. Evangelium nostrum non fuit ad vos in sermone tantum: * sed et in virtute, et in Spiritu Sancto, et in plenitudine multa.

℣. Spiritus Dei fecit me, et spiraculum omnipotentis vivificavit me. Sed et in virtute.

Lect. VI.

Insigne prodigium dementissimus Praeses non supernae Dei virtuti, sed magicis cantionibus tribuens, sententiam capitis in Christi martyres pronuntiavit. At iniquum judicium ultio divina subsecuta est. Nam idem Praeses oculis repente captus, nonnisi orante mox beato Januario lumen recepit. Quo beneficio ingratus homo nihilo placatior factus, sed in sua saevitia, et religionis odio persistens latam sententiam executioni mandari praecepit. Itaque beatus Sosius vitam ecclesiastico ministerio conspicuam, fideique ardore praestantem triginta annos natus, amputato capite, illustri martyrio coronatur. Ejus sacrum corpus, ut traditum est, Neapoli in Ecclesia ipsi beato martyri, et sancto Severino dicata a Monachis Cassinensibus Ordinis S. Benedicti, debita religione asservatur.

℟. Gratias ago ei qui me confortavit Christo Jesu. * Quia fidelem me existimavit ponens in ministerio.

℣. Fortitudo mea, et laus mea Dominus, et factus est mihi in salutem: iste Deus meus, et glorificabo eum. Quia fidelem. Gloria Patri. Quia fidelem.

IN III. NOCTURNO

Antiph. Factus est in corde meo quasi ignis exaestuans: Dominus mecum est quasi bellator fortis.

Psalm. 10. In Domino confido.

Antiph. Ex omnibus tribulationibus meis eripuit me Dominus: accedite ad eum, et illuminamini.

Psalm. 14. Domine quis habitabit.

Antiph. Gloriam, et magnum decorem imposuisti super me, Domine, laetificasti me in gaudio cum vultu tuo.

Psalm. 20. Domine in virtute.

℣. Magna est gloria ejus etc.

℟. Gloriam, et magnum etc.

Lectio Sancti Evangelii secundum Lucam.

Lect. VII. *Cap.* 12.

In illo tempore dixit Jesus di-

scipulis suis: omnis, cui multum datum est, multum quaeretur ab eo, et cui commendaverunt multum, plus petent ab eo. Ignem veni mittere in terram. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi.

Enarr. in Psalm. 96.

Dominus ait: ignem veni mittere in terram. Si ignem, quo modo gladium? nam et quodam loco ait non se venisse pacem mittere in terram, sed gladium. Gladium ad separationem, ignem ad ustionem: sed utrumque salubrem: quia et gladius verbis ipsius salubriter nos separavit a consuetudine mala. Gladium enim attulit, et separavit unumquemque fidelium, aut a patre suo, qui in Christum non crediderat, aut a matre similiter infideli: aut certe, si de parentibus christianis natus est, saltem a progenie sua priore. Nemo enim nostrum non aut avum, aut proavum, aut aliquam antiquam originem in gentibus habuit, et in illa execrabili Deo infidelitate: separati sumus ab eo quod eramus, sed gladius intercessit secernens, non interficiens.

℟. In defensionem Evangelii positus sum, hoc mihi proveniet ad salutem per subministrationem spiritus Jesu Christi: * Et nunc magnificabitur Christus in corpore meo.

℣. Mihi enim vivere Christus est, et mori lucrum. Et nunc.

Lect. VIII.

Hoc modo et ignis: ignem veni mittere in terram. Exarserunt homines credentes in eum, acceperunt flammam charitatis: propterea, et ipse Spiritus Sanctus cum missus esset Apostolis sic apparuit: visae sunt illis, inquit, linguae divisae, velut ignis, qui, et insedit super unumquemque illorum. Isto igne inflammari coeperunt me per mundum, et inflammare, et incendere in circuitu inimicos ejus. Quos inimicos? Eos, qui, deserto Deo, a quo facti erant, adorabant simulacra, quae fecerant. Ipsi incendebantur, si mali erant ad consumptionem; si boni erant, ad reparationem, aut ipse incendebatur qui nolebat credere, illo igne, audito verbo Dei, factus pejor invidia sua exustus, atque consumptus, aut si converteretur, et crederet, nec sic in illo nihil arsisset.

℟. Gloriamur in tribulationibus scientes, quod tribulatio patientiam operatur, patientia autem probationem, probatio vero spem, spes autem non confundit: * Quia charitas Dei diffusa est in cordibus nostris per Spiritum Sanctum, qui datus est nobis.

℣. Omnia possum in eo, qui me confortat. Quia charitas. Gloria Patri. Quia charitas.

Lect. IX.

Arserat enim foenum, ut pur-

garetur aurum. Aurum fides est, foenum carnalis concupiscentia est. Omnis caro foenum, Isaias dicit, et omnis honor carnis, ut flos foeni. Quidquid est ergo in homine carnali appetens vana, et saecularia, foenum est. Quam multi forte, et fratres nostri iierunt ad theatrum? foeno ducti sunt. Nonne optandus est illis iste ignis, ut foenum ardeat, et aurum purgetur? quod enim illis inest fidei, foeno premitur. Bonum est ergo eis ardere sancto igne, ut, foeno consumpto, splendeat pretiosum, quod redemit Christus.

Te Deum laudamus, etc.

AD LAUDES

et per horas

Antiph. Erit lumen Israel in igne, et sanctus ejus in flamma: innitetur super Dominum in veritate.

Psalm. Dominus regnavit, etc. *cum reliq. de Dominica.*

Antiph. Levita Sosius exhibuit se sicut Dei ministrum in angustiis, in plagis, in carceribus, in Spiritu Sancto, in charitate non ficta.

Antiph. Novi opera tua, et fidem, et charitatem, et ministerium, et patientiam tuam, et opera tua novissima plura prioribus.

Antiph. Benedicite ignis, et aestus Domino, benedicite servi Domini Domino. Alleluja.

Antiph. Fortis est, ut mors dilectio. Lampades ejus, lampades ignis, atque flammarum, aquae multae non potuerunt extinguere charitatem.

Capit.

Fratres: Quicumque spiritu Dei aguntur, ii sunt filii Dei. Non enim accepistis spiritum servitutis iterum in timore, sed accepistis spiritum adoptionis filiorum.

Hymnus

Adesto martyr inclyte
Dum gestiente carmine
Tuis triumphis debita
Persolvimus praeconia.
Tuamque ad aram cernui
Quaecumque vota fundimus
Accepta nostri; quaesumus
Sint in salutem spiritus.
Si vinculis, et carceri,
Poenis datoque sanguini
Si qua beatis perpeti
Lucis coronae plaudimus:
Nobis benignus impetra
Hujus caduca saeculi
Contemnere, et perennia
Desiderare gaudia.
Fac nos ubique dirigi
Quo splenduisti lumine,
Quando supernis ignibus
Illuminasti Ecclesiam.
Deo Patri sit gloria
Natoque Patris unico,
Sancto simul Paraclito
In saeculorum saecula. Amen.

℣. Gloriosus apparuisti in conspectu Domini.

℟. Propterea decorem induit te Dominus.

Ad Benedictus

Antiph. Beatus Levita Sosius cum esset annorum triginta martyrium cum sancto Episcopo Januario capitis detruncatione suscepit, et glorioso sanguine purpuratus, victor migravit ad Christum. Alleluja.

Oratio

Deus, qui flamma ignis beatum Sosium Levitam tuum praesignasti martyrem, et ad passionem invicta virtute roborasti: da nobis, illius semper et exempla sectari, et patrocinio muniri. Per Dominum nostrum etc.

AD PRIMAM

Antiph. Erit lumen Israel.

Lectio brevis Certus sum enim etc., *ut infra ad Nonam.*

AD TERTIAM

Antiph. Levita Sosius.

Capit.

Fratres: quicumque spiritu etc. *ut supra.*

℟. *br.* Gloria, et honore * Coronasti eum Domine. Gloria.

℣. Et constituisti eum super opera manuum tuarum. Coronasti. Gloria Patri. Gloria et honore.

℣. Posuisti, Domine, super caput ejus.

℟. Coronam de lapide pretioso.

AD SEXTAM

Antiph. Novi opera tua.

Capit. *Rom.* 8.

Quis ergo nos separabit a charitate Christi? tribulatio? an angustia? an fames? an nuditas? an periculum? an persecutio? an gladius sicut scriptum est: quia propter te mortificamur tota die, aestimati sumus sicut oves occisionis.

℟. *br.* Posuisti, Domine, * super caput ejus. Posuisti.

℣. Coronam de lapide pretioso. Super. Gloria Patri. Posuisti, Domine.

℣. Magna est gloria ejus in salutari tuo.

℟. Gloriam, et magnum decorem impones super eum.

AD NONAM

Ant. Fortis est.

Capit. *Rom.* 8.

Certus sum enim, quia neque mors, neque vita, neque Angeli, neque Principatus, neque virtutes, neque instantia, neque futura, neque fortitudo, neque altitudo, neque profundum, neque creatura alia poterit nos separare a charitate Dei, quae est in Christo Jesu Domino nostro.

℟. *br.* Magna est gloria ejus * in salutari tuo. Magna est.

℣. Gloriam et magnum decorem impones super eum. In salutari. Gloria Patri. Magna est.

℣. Justus ut palma florebit.

℟. Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

In secundis Vesperis

Omnia ut in primis, sed loco ult. Ps. Credidi.

Ad Magnificat.

Antiph. O beatum juvenem, cujus caput coelestibus flammis decoratum est, cujus lingua Evangelio Christi consecrata est, cujus cor divina charitas penetravit, cujus corpus fidei victima immolatum, cujus anima in coelis coronatur. Alleluja.

FESTA OCTOBRIS.

DIE 5.

SS. PLACIDI, ET SOCIORUM MM.

dupl.

Omn. de comm. plurim. Martyr. praeter sequentia.

Oratio.

Deus, qui Beatum Placidum in aquis pene demersum mirabiliter eripuisti, ut fidem inde, quam cum pluribus sociis coram persecutoribus confessus est, proprio sanguine confirmaret: ipsorum nobis intercessione concede, ut animas nostras propter te perdere non timentes, eas apud te feliciter invenire mereamur. Per Dominum.

IN I. NOCTURNO

De Script. occurr.

IN II. NOCTURNO

Lect. IV.

Placidus Romanus, Tertullo patre, ex nobilissima Aniciorum familia natus, puer Deo oblatus, et Santo Benedicto traditus, tantum morum integritate, et monasticae vitae institutis profecit, ut inter praecipuos ejus discipulos numeraretur. In solitudine sublacensi eidem Divo Benedicto fontem divinitus impetranti adfuit Adolescentulus ad hauriendam aquam egressus, et in lacum prolapsus; ejusdem S. Patris imperio per Maurum Monachum super aquas sicco pede currentem salvus mirabiliter extractus fuit. In Casinum montem cum illo deinde veniens, annum agens alterum, et vigesimum, in Siciliam mittitur, ut bona et possessiones, quas pater ipsius Monasterio Cassinensi donaverat, ab improba quorundam cupiditate defenderet. Quo in itinere cum plurima, maximaque miracula fecisset, sanctitatis fama percelebris Messanam venit; constructoque non longe a portu in paterna possessione Caenobio, Monachis triginta congregatis monasticam disciplinam primus ea in Insula propagavit. Nihil eo placidius, nihil humilius erat, prudentia, gravitate, misericordia, animique perpetua tranquillitate superabat omnes. In

divinarum rerum contemplatione saepissime pernoctabat, paulum sedens, cum eum necessarius somnus oppressisset. Silentii praecipua cura, ubi autem loquendum esset, sermo omnis ad mundi despicientiam, Christique imitationem accommodatus.

℟. Sancti tui etc.

Lect. v.

Jejunium vero ita coluit, ut carne, omnique opere lactario totis annis abstineret; per quadragesimam autem tertia, quintaque feria, et Dominica pane dumtaxat, frigidaque aqua contentus, caeteros dies sine ullo cibo traduceret. Vinum bibit nunquam, cilicium perpetuo gestavit. Tot autem, tantisque Placidus miraculis coruscabat, ut non solum ex vicinis locis, sed ex Etruria, et Africa aegroti ad eum sanitatis causa confluerent; quamquam is ob insignem quamdam animi humilitatem, miraculis, quae faceret omnibus, Sancti Benedicti nomen, meritaque praetendere solitus erat. Cum igitur sanctitatis exemplo, et miraculorum magnitudine Religionem Christianam augeret, quinto anno postquam in Siciliam venit subita Saracenorum irruptione cum Eutychio, et Victorino fratribus, Flaviaque sorore virgine (qui forte per eos dies ad fratrem visendum Romae usque contenderant) necnon Donato, Fausto, Firmatoque Diacono, Monachisque triginta noctu psallens in Ecclesia opprimitur. Ex quibus Donatus capite illico caesus est; reliqui ante Manucham archipiratam ducti, cum se Idolis cultum ullum adhibere constanter negarent, caesi virgis, manibus, pedibusque vincti sine ullo cibo contruduntur in carcerem, ac insuper quotidie flagellis conciduntur. Sed divinitus sustentati, post multos dies rursus ad Tyrannum adducuntur, atque in eadem fide constantes, iterum, ac saepius affecti verberibus, nudi, capite demisso suspenduntur, ingentique fumo os eorum obruitur. Qui cum omnium opinione mortui relicti fuissent, postridie vivi, sanatis mirabiliter vulneribus, reperti sunt.

℟. Verbera carnificum etc.

Lect. vi.

Deinde Flaviam virginem separatim tyrannus aggressus, cum nihil aut terrendo, aut pollicendo proficeret, jubet illam nudam pedibus alta ex trabe suspendi. Cui cum tyrannus insultans nuditatis turpitudinem exprobraret: Unus est, inquit virgo, maris, foeminaeque auctor conditorque Deus: quare neque sexus, neque nuditas haec fraudi mihi apud illum futura est, quippe quam pro illius amore sustineo, qui mea causa non nudari solum, sed cruci etiam affigi voluit. Quo

responso Manucha incitatus, virginem fustibus caesam, subjectoque fumo excruciatam lenonibus constuprandam tradidit. Virgine autem Deum deprecante, divinitus factum est, ut quotquot eam attingere vellent, subito membrorum omnium dolore, stuporeque corriperentur. Postea Placidum virginis fratrem tyrrannus invadit, eique Idolorum vanitatem arguenti os, dentesque lapidibus contundi, linguamque radicibus abscindi jubet. Sed cum nihilominus ille, avulsa lingua, clare et expedite loqueretur, ipso miraculo magis furens barbarus, Placidum cum sorore, ac fratribus immanibus anchorarum, molarumque ponderibus obrui resupinos imperat. Cumque ex iis etiam tormentis integri evasissent, ad extremum ex una Placidi familia, sex et triginta in portus Mamertini littore, capitibus abscissis martyrii palmam cum duce suo, et aliis etiam pluribus retulere tertio nonas Octobris anno salutis humanae quingentesimo trigesimo nono. Horum omnium corpora post aliquos deinde dies Gordianus Monachus ex eodem Monasterio fuga elapsus, intacta cum reperisset, cum lacrymis sepelivit. Tyranni autem non multo post ultricibus maris undis absorti crudelitatis suae poenas dederunt.

℟. ~~Qui confidunt~~ etc.
Tamquam aurum.

IN III. NOCTURNO

Homil. in Evang. Amen amen dico vobis, nisi granum frumenti. *Ut in festo S. Erasmi Episcopi, et Martyris. 2 Junii.*

—

DOM. II.

MATERNIT. B. M. V.

dupl. maj.

Omnia ut in appendice Breviarii.

—

DIE 14.

S. CALLISTI PP. M.

dupl.

Omn. de comm. unius Martyr. praeter sequentia.

Oratio

Deus, qui nos conspicis ex nostra infirmitate deficere, ad amorem tuum nos misericorditer per beati Callisti Martyris tui, atque Pontificis exempla restaura. Per Dominum nostrum.

IN I. NOCTURNO

Lect. de Scriptura occurr.

IN II. NOCTURNO

Lect. IV.

Callistus Romanus praefuit Ecclesiae Antonino Heliogabalo Imperatore. Constituit quatuor anni tempora, quibus jejunium, ex apostolica traditione acceptum, ab omnibus servaretur. Aedificavit Basilicam sanctae Mariae Transtiberim, et in via Appia vetus Coemeterium, in quo multi sancti Sacerdotes, et Martyres sepulti sunt, ampliavit; unde ab

eo Callisti Coemeterium appellatur.

℟. Honestum fecit.

Lect. V.

Ejusdem pietatis fuit, quod beati Calepodii Presbyteri, et Martyris corpus, jactatum in Tiberim conquiri diligenter curavit, et inventum honorifice sepelivit. Palmatium consulari, Simplicium senatoria dignitate illustres, Felicem, et Blandam, qui deinde omnes martyrium subiere, cum baptismo lustrasset, missus est in carcerem, ubi Privatum militem ulceribus plenum, admirabiliter sanitati restitutum, Christo adjunxit; pro quo idem, recens adhuc a fide suscepta, plumbatis usque ad mortem caesus, occubuit.

℟. Desiderium animae.

Lect. VI.

Sedit Callistus annos quinque, mensem unum, dies duodecim. Ordinationibus quinque mense Decembri creavit Presbyteros sexdecim, Diaconos quatuor, Episcopos octo. Post longam famem, crebrasque verberationes, praeceps actus in puteum, atque ita martyrio coronatus sub Alexandro Imperatore, illatus est in Coemeterium Calepodii, via Aurelia, tertio ab Urbe lapide, pridie Idus Octobris. Ejus postmodum Corpus in Basilicam sanctae Mariae Transtiberim ab ipso aedificatam delatum, sub ara majori, maxima veneratione colitur.

℟. Stola jucunditatis.

IN III. NOCTURNO

Homil. super. Evang. Nihil est opertum *in Brev. hac die.*

—

DOM. III.

PURITATIS B. M. V.

dupl. maj.

Omn. ut in appendice Breviarii.

—

DIE 17.

INVENTIO CORPORIS S. M. SALOME PATRONAE PRINCIP. ECCL. VERULANAE

dupl. maj.

Omnia ut in Festo Translationis ejusdem 25 *Maii praeter Orationem.* Pag. 81.

Oratio

Deus, qui ad salutem fidelium tuorum Beatae Mariae Matris Apostolorum Joannis, et Jacobi reliquias miserando revelari jussisti, tribue quaesumus, ut omnes ejus implorantes auxilium, optatum, ipsa intercedente, consequi mereantur effectum. Per Dominum nostrum etc.

—

DIE 21.

SS. URSULAE ET SOC. VV. ET MM.

dupl. in civit.

Omnia de comm. Virg. et M.

In utrisq. Vesp. et Laud.

℣. Adducentur etc.

Antiph. Prudentes Virgines

Oratio Da Nobis, quaesumus, *ut in eod Comm. V. et M.*

IN I. NOCTURNO

Lect. de script. occur.

IN II. NOCTURNO

Lect. IV.

Gratiano Imperatore, Flavius Clemens Maximus, romani exercitus in Britannia Dux, arrepta tyrannide, Imperator a militibus acclamatur. Inde copias in Galliam transmittens, ab infensis Gratiani Legionibus exceptus, imperium sibi corroborat. Cumque Armoricorum uberem regionem, ejectis antiquis habitatoribus Britannicis militibus, quos secum duxerat, divisisset; quo novas colonias propagaret in posteros Connani Britannici reguli (quem Britannorum Ducem habebat in exercitu) consilio, missa legatione in Britanniam, singulis militibus novis colonis singulas virgines conjugio foederandas postulat.

℟. Propter veritatem. etc.

Lect. V.

Haud visa Britanniae reguli absurda petitio: unde in gratiam novi Imperatoris, et quod filias suas non nisi gentilibus suis, iisque donatis nova provincia praedivitibus, honestissime collocandas scirent; pro numero militum totidem delectae sunt virgines, omnes numero undecim mille: quarum princeps erat Ursula Dionoei Cornubiae Regis filia, desponsata Connano Duci Britannorum militum in exercitu Maximi. Cunctae igitur Londini collectae impositae sunt invitae navigiis. Solventes nautae, dum Armoricorum regionem cogitant, a saeva procella in Germanicum littus ejiciuntur.

℟. Dilexisti justitiam etc.

Lect. VI.

Contigit adesse tunc ibi Hunnorum copias, quas a Gratiano Imperatore adversus Maximum evocatas ferunt. Nacti igitur barbari praeclarum illum virginum agmen, impotenti libidinis aestu furentes, in eas irruunt. Sed cum hortante Ursula, mortem potius oppetere, quam virginei pudoris jacturam pati, invicto animi vigore decrevissent: Hunni in rabiem immanitatis conversi ad unam omnes trucidant. Sicque Ursula, super comitum suarum, velut coelestium margaritarum pretiosum acervum, gloriosa victima procumbens, purpura pro Christo fusi sanguinis decorata, triumphatorem tot virginum exercitum, geminis, nempe virginitatis, et martyrii laureis insignem ducens, coelum victrix intravit. Quarum corpora Colonienses summo honore condiderunt: earumque illustrem agonem christianus orbis florenti semper memoria celebrat.

℟. Afferentur etc.

IN III. NOCTURNO

Simile est *ut in primo loc.* 9. *lect.* S. Hilarionis Abb.

DIE 23.

S. Joannis a Capistrano C.

in civit. dupl. maj. alib. dup.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. praeter sequentia.

Oratio

Deus, qui Ecclesiam tuam B. Joannis meritis, et doctrinis mirabiliter sublimasti, et per eum de perfidis tyrannis in virtute Sanctissimi Nominis Jesu fideles tuos triumphare fecisti: praesta, quaesumus, ut de inimicis nostris ejus intercessione praevalentes in terris, praemiari cum ipso mereamur in coelis. Per eumdem Dominum.

IN I. NOCTURNO

Lectiones de Scriptur. occurr. in Civit. Beatus vir.

IN II. NOCTURNO

Lect. IV.

Joannes Capistrani Marsorum oppido in agro Aquilano ex honestis parentibus ortus est. In Perusino gymnasio christianis, et liberalibus disciplinis instructus, publicis aliquando vacavit muneribus: sed ad sanctius, et perfectius ministerium a Deo vocatus, de regulari amplectenda vita inter Fratres Minores de Observantia consilium coepit. Quamobrem in eum ordinem cooptari enixe postulans, nonnisi post multa, et aspera sui propositi experimenta, voti tandem compos effectus est. In Divinis literis magistrum habuit S. Bernardinum Senensem, cujus et viventis exempla imitari, et mortui gloriam in terris promoveri assidue curavit.

℟. Honestum, etc.

Lect. V.

Morum integritas, et plurima, quae edidit, scripta, doctrina, et pietate undique referta, magnam illi sanctitatis opinionem conciliarunt. Eum Martinus V. ad Fraticellorum sectam, erroresque extirpandos una cum S. Jacobo a Marchia inquisitorem delegit; quos cum strenue, feliciterque profligasset Joannes, generalis inquisitor contra haereticam pravitatem ab eodem Pontifice fuit constitutus. In Neapolitani Regni provinciis, Joanna II. Regina flagitante, Judaici foenoris pravam licentiam coercuit. Romae Judaeorum magistrum cum quadraginta sociis ad veritatis agnitionem, professionemque traduxit. A Nicolao V., Friderici III. Imperatoris precibus, in Germaniam missus, complures haereticos in sinum Ecclesiae redegit, atque invicem exasperatos Principum animos ad pacem et concordiam revocavit.

℟. Amavit, etc.

Lect. VI.

In sexennali per Germaniam, Bohemiam, Sarmatiam, et Pannoniam itinere, et commoratione Hussitas, Adamitas, Thaboritas, Hebraeosque innumeros, coele-

stis sapientiae, ac prodigiorum dono insignis, ad Catholicae Fidei veritatem convertit. Denique Callisto III. auctor fuit sacrae expeditionis adversus Turcas decernendae, in qua Christianorum exercitus, sub triumphali crucis vexillo per ipsum Joannem impavide delato, memorandam saeculis omnibus victoriam reportavit. Tot demum pro Dei gloria augenda toleratis laboribus, lethali morbo correptus, Villacum defertur. Aegrotum Joannem Ladislaus Pannoniae Rex, Mathias Corvinus, aliique Principes Viri, hominis sanctitate commoti, visitarunt, quos ad tuendam, propugnandamque Christianae Religionis integritatem gravissimis hortari verbis non praetermisit. Itaque cum non martyrio voluntas, sed voluntati martyrium defuisset, sanctis Ecclesiae Sacramentis summo pietatis sensu refectus, animam Deo reddidit anno salutis millesimo quadringentesimo quinquagesimo sexto: quem de Catholica Fide optime meritum, ac miraculis post obitum illustrem Gregorius XV. Beatorum, Alexander VIII. Sanctorum fastis adscripsit.

℟. Iste homo perfecit, etc.

IN III. NOCTURNO

Lectio S. Evangelii secundum Lucam.

Lect. VII. *Cap.* 9.

In illo tempore: Convocatis Jesus duodecim Apostolis, dedit illis virtutem, et potestatem super omnia daemonia, et ut languores curarent. Et reliqua.

Homilia Sancti Bonaventurae Episcopi.

Exposit. in Cap. 9. *Luc.*

Apostoli ideo nominati sunt, ut eorum commendaretur auctoritas. Apostolus enim, missus interpretatur; missi autem fuerant ad praedicandum secundum illud: Non misit me Christus baptizare, sed evangelizare. Fuerunt ad praedicandum missi, non rem parvam, sed magnam, scilicet regnum Dei, per quod potest intelligi doctrina veritatis, juxta illud; Auferetur a vobis regnum Dei, et dabitur genti facienti fructus ejus. Potest etiam dici gratia Spiritus Sancti, secundum illud: Non est regnum Dei esca, et potus, sed justitia, et pax, et gaudium in Spiritu Sancto; et infra: Ecce regnum Dei intra vos est. Potest etiam dici gloria aeterna, juxta illud: Amen dico vobis, nisi quis renatus fuerit ex aqua, et Spiritu Sancto, non potest introire in regnum Dei.

℟. Iste est, qui ante Deum, etc.

Lect. VIII.

Omnibus his modis Apostoli sunt missi praedicare regnum Dei, scilicet veram doctrinam, divinam gratiam, et aeternam gloriam. Et quia propter aucto-

ritatem praedicationis concesserat potestatem curationis, ideo subdit: et sanare infirmos; scilicet misit ad confirmationem veritatis praedicare, secundum illud: Illi autem profecti, praedicaverunt ubique, Domino cooperante, et sermonem confirmante sequentibus signis. Unde signum missionis spiritualis ad praedicandum, est sanatio audientium a morbis vitiorum.

℟. Sint lumbi vestri, etc.

Lect. IX.

Tria autem sunt signa evidentia, quibus probatur, utrum praedicator a Domino sit missus ad Evangelium praedicandum. Primum est auctoritas mittentis, cujusmodi est Pontificis, et maxime Pontificis summi, qui est loco Petri, imo Jesu Christi; unde qui ab eo mittitur, a Christo mittitur. Secundum est zelus animarum in persona, quae mittitur, quando scilicet principaliter quaerit Dei honorem, et animarum salutem. Tertium est fructificatio, et conversio auditorum. Per primum sunt nuntii Patris, per secundum Filii, per tertium Spiritus Sancti. De primo: Pro patribus tuis nati sunt tibi filii. De secundo: Non enim nosmetipsos praedicamus, sed Jesum Christum Dominum nostrum. De tertio: Posui vos, ut eatis, et fructum afferatis, et fructus vester maneat. Et qui sic mittitur, potest dicere illud: Spiritus Domini super me, eo quod unxerit me.

Te Deum laudamus, etc.

—

DIE 24.

S. Raphaelis Arcang.

dupl. maj. omn. ut in appen. Brev.

—

DIE. 25.

Ss. Chrisanti et Dariae Mm.

in civit. semidup.

Omnia de Comm. plur. Mart. ut in Brev. praet. seq.

IN I. NOCTURNO

Lectiones de Scrip. occurr.

IN II. NOCTURNO

1., *et* 2. *lect. prop. ut in Brev.*, 3. *de Comm.* 1. *loco.*

IN III. NOCTURNO

Lectio Sancti Evangelii secundum Lucam.

Lect. VII. *Cap.* 11.

In illo tempore: Dicebat Jesus turbis Judaeorum, et principibus sacerdotum; Vae vobis, qui aedificatis monumenta Prophetarum: patres autem vestri occiderunt illos. Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedae Presb. *Lib.* 4. *in Luc.* 11. *c.* 51. *paulum ante finem.*

Non monumenta Prophetarum ornare, sed interfectores Prophetarum imitari, sceleris est. Judaei ergo Prophetarum monumenta aedificando, patrum suorum facta, qui eos occiderunt, arguebant: sed paterna facinora

aemulando, dum Christum Apostolosque illius insequuntur, in se ipsos sententiam retorquebant, eadem videlicet ipsi, quae in parentibus damnabant, agentes. Simulabant quidem se, ob favorem vulgi captandum, patrum suorum horrere perfidiam, memorias Prophetarum, qui ab eis occisi sunt, magnifice ornando: sed ipso opere testificantur, quantum paternae nequitiae consentiant, Dominum, qui ab iisdem Prophetis est praenuntiatus, injuriis agendo.

℟. Propter, etc.

Lect. VIII.

Ut inquiratur sanguis omnium Prophetarum, qui effusus est a constitutione mundi a generatione ista. Quaeritur, quomodo sanguis omnium Prophetarum atque justorum ab una judaeorum generatione requiratur; cum et multi Sanctorum, sive ante incarnationem, seu post mortem resurrectionemque Salvatoris, ab aliis sint nationibus interempti; et ipse Dominus, Judaeis licet acclamantibus, a Romano tamen Praeside, Romanisque sit militibus crucifixus.

℟. Sancti, etc.

Lectio IX.

Sed moris est Scripturarum, duas saepe generationes hominum, bonorum scilicet malorumque computare, hoc est, eorum qui non ex sanguinibus, neque ex voluntate carnis, neque ex voluntate viri, sed ex Deo nati sunt; et eorum quibus dicitur, Vos ex patre diabolo estis: et alibi: Serpentes, generatio viperarum. A sanguine Abel usque ad sanguinem Zachariae. Quare usque ad sanguinem Zachariae, cum et multi post eum sint ab hac generatione perempti; nisi forte, quia Abel pastor ovium, Zacharias sacerdos fuit; et ille in campo, hic in atrio templi necatus est, utriusque gradus martyres, et laici scilicet, et altari officio mancipati, sub eorum voluit intimare vocabulo?

Te Deum laudamus, etc.

FESTA NOVEMBRIS

—

Dom. infr. octav. Omn.

SACRARUM RELIQUIARUM; SEU SANCTORUM QUORUM CORPORA VEL RELIQUIAE COLUNTUR IN CATHEDRALI, ET ALIIS ECCLESIIS CIVITATIS, ET DIOECESIS *dupl.*

Ad Vesperas

Ant. Omnes Sancti *cum reliquis de Comm. plurimorum Mm. Psalm. de Domin.*, *et loco ultimi* Laudate Dominum omnes gentes etc.

Capit.

Si Spiritus ejus, qui suscitavit Jesum a mortuis, habitat in vobis, qui suscitavit Jesum Christum a mortuis, vivificabit, et mortalia corpora vestra propter habitantem spiritum ejus in vobis.

Hymnus.

Adeste Sancti Coelites,
Festini adeste, quaesumus,
Favete votis supplicum
Dum thura vobis urimus.

Non ossa quamquam pulverem
Redacta in imum, tristibus
Dudum sepulchris squalleant,
Divina virtus deserit.

Sed sancta templa provido
Implet, fovetque Numine,
Quin et futurae perpeti
Post saecla servat gloriae.

Hinc ille, qui nostris latet
Cinis sub aris conditus,
Aegris medetur, prospicit,
Torquet, fugatque Daemones.

Sit laus tibi, sit gloria
Venture Judex saeculi:
Cum Patre, cumque Spiritu
In saeculorum saecula. Amen.

℣. Custodit Dominus omnia ossa eorum.

℟. Unum ex his non conteretur.

Ad Magnificat

Antiph. Istorum est enim.

Oratio

Deus qui hanc Sacrosanctam Ecclesiam tot voluisti Sanctorum decorare Reliquiis, auge in nobis resurrectionis fidem, et fac nos immortalis gloriae participes, cujus in eorum cineribus pignora veneramur. Per Dominum nostrum etc.

Ad Matutinum Invit:

Deum vivum in quem cor, et caro Sanctorum exultent * venite adoremus.

Hymnus Adeste Sancti, *ut supra.*

Antiph. Psalm. et Respons. ut in comm. plurim. Martyrum.

IN I. NOCTURNO.

℣. Dormiunt in terrae pulvere.

℟. Evigilabunt in vitam aeternam.

Lect. De Epistola B. Pauli Apostoli ad Romanos. Fratres debitores, *ut in eodem communi.*

IN II. NOCTURNO

℣. Justi quasi virens folium germinabunt.

℟. Non commovebitur radix eorum.

Lect. IV.

Ex Libro S. Joannis Damasceni de fide orthodoxa.

Lib. 4. *Cap.* 15.

Christus Dominus Sanctorum Reliquias velut salutiferos fontes praebuit, ex quibus plurima ad nos beneficia manant, suavissimumque unguentum profluit. Nec vero quisquam hinc sermoni fidem detrahat. Nam si aqua in deserto ex aspera, et solida rupe, atque ex asini maxilla ad sedandam Sampsoni sitim Deo ita volente, prosiliit, erit ne cur

cuiquam incredibile videatur, ex Martyrum Reliquiis suave unguentum scaturire? Minime certe iis quidem, quibus Dei potentia, honorque, quo Sanctos suos afficit, perspectus, et exploratus est. Atque illud quidem veteri lege comparatum erat, ut quisquis mortuum contigisset, immundus censeretur. Verum hi in mortuorum numero minime habendi sunt.

℟. Sancti tui Domine, etc.

Lect. v.

Ex quo enim ipsamet vita, ac vitae Auctor inter mortuos adscriptus est, eos, qui in spe resurrectionis, fideque erga eum, diem extremum clauserunt, mortuos haudquaquam appellamus. Quomodo enim mortuum corpus miracula edere potest? quonam itaque modo per eos Daemones expelluntur, morbi profligantur, aegroti sanantur, caeci prospiciunt, leprosi mundantur, tentationes ac maerores discutiuntur, ac denique omne donum optimum a Patre luminum eorum opera ad eos, qui fide minime dubia postulant, descendit? quid non laboris suscipias, ut patronum quemdam nanciscaris qui te mortali regi offerat, ac tuo nomine ad eum verba faciat? An non igitur hi honorandi sunt, qui totius humani generis patronos se profitentur, ac Deo nostra causa supplicant?

℟. Verba carnificum, etc.

Lect. vi.

Honorandi certe, et quidem ita, ut in eorum nomine templa Deo extruamus, dona offeramus, eorum memoriam colamus, atque in ea spiritualiter oblectemur: quo nimirum laetitia nostra iis, a quibus invitamur, congruat, ac non, dum eos colere, ac demereri studemus, offendamus potius, et irritemus. Quibus enim rebus Deus colitur, iisdem servi quoque ipsius oblectantur. Quibus autem Deus offenditur, iisdem ipsius etiam milites offenduntur. Quo circa in psalmis, et hymnis, et cantibus spiritualibus, et compunctione, et eorum, qui in egestate versantur commiseratione (quibus obsequiis Deus potissimum conciliatur) Sanctos colamus, statuas ipsis, ac visibiles imagines erigamus; imo ipsi virtutibus eorum imitandis hoc consequamur, ut vivae eorum statuae, atque imagines simus.

℟. Tanquam aurum, etc.

IN III. NOCTURNO

℣. Cum Christus apparuerit vita vestra.

℟. Tunc et vos apparebitis cum ipso in gloria.

Homilia in Evang. Descendens Jesus de monte, *ut in com. plur. Mart.*

Ad Laud. et per horas Ant. ut in eodem comm. Capit. Si Spiritus ejus, *ut supra in Vesp.*

Hymnus

O vos unanimes Christiadum Chori,
Divum reliquias, atque patrum cineres,
Charasque exuvias, pignora Coelitum
Laetis pangite cantibus.
Coelo quandoquidem justa laboribus
Felices animae gaudia possident,
Poenarum sociis debita redditur
Hic laus et decus ossibus.
Passim sparsa, Deus, pollicitis memor
Custos, ne pereant, pignora colligit,
Electosque suis providus aggerit
Aptandos lapides locis.
Vos quorum cineres plebs colit osculis,
Votivo ac adolet thure, nitentibus
Nec non lampadibus cingit, o dexteram
Vestris ferte clientibus.
Ut cum nostra novis splendida dotibus,
Surget juncta choris spirituum caro;
Indivisa Trias fit Deus omnia
Nobis semper in omnibus. Amen.

℣. Sit memoria justorum in benedictione.

℟. Et ossa eorum pullulent de loco suo.

Ad Benedictus

Antiph. Exhibeamus corpora nostra hostiam viventem, sanctam Deo placentem: semper mortificationem Jesu in corpore nostro circumferentes, ut et vita Jesu manifestetur in corporibus nostris.

Oratio. Deus, *ut supra.*

AD TERTIAM

Capit. Si Spiritus ejus.

℟. *brev.* Custodit Dominus * Omnia ossa eorum. Custodit.

℣. Unum ex his non conteretur * Omnia. Gloria Patri. Custodit.

℣. Dormiunt in terrae pulvere.

℟. Evigilabunt in vitam aeternam.

AD SEXTAM

Capit. *ad Philip.* 3.

Nostra conversatio in Coelis est, unde etiam Salvatorem expectamus Dominum nostrum Jesum Christum qui reformabit corpus humilitatis nostrae, configuratum corpori claritatis suae.

℟. *brev.* Dormiunt * In terrae pulvere. Dormiunt.

℣. Evigilabunt in vitam aeternam * In terrae. Gloria Patri. Dormiunt.

℣. Justi quasi virens folium germinabunt.

℟. Non commovebitur radix eorum.

AD NONAM

Capit. 1. *Petri* 4.

Si exprobramini in nomine Christi, beati eritis: quoniam quod est honoris, gloriae et virtutis Dei, et qui est ejus Spiritus super vos requiescit.

℟. *br.* Justi * Quasi virens folium germinabunt. Justi. Non commovebitur radix eorum * Quasi. Gloria Patri. Justi.

℣. Cum Christus apparuerit vita vestra.

℟. Tunc et vos apparebitis cum ipso in gloria.

IN II. VESPERIS

Antiph. Isti sunt Sancti etc.

Psalm. de Dominica, et loco ultimi. Credidi etc. *ut in com. plurim. Martyrum.*

Capitulum, et Hym. ut sup. in 1. *Vesp.*

℣. Consolabor vos et gaudebit cor vestrum.

℟. Et ossa vestra quasi herba germinabunt.

Ad Magnificat

Antiph. Gaudent in Coelis, *ut in eodem com.*

Oratio Deus, *ut supra.*

—

DIE 6.

S. Leonardi Conf.

in civit. semidupl.

Omn. de comm. conf. non Pontif. 1. *loco praeter sequentia.*

IN I. NOCTURNO

Lect. de Scriptura occurrente

IN II. NOCTURNO

Lect. IV.

Leonardus, genere nobili ortus, in Francia, cum puer adhuc esset, a Clodovaeo Francorum Rege e sacro Baptismi fonte, Christiano ritu, susceptus, et a beato Remigio Rhemensi Archiepiscopo edoctus, ab ipsa prima aetate, virtutum omnium solida fundamenta jecit; nam Dei charitate fervens, et proximi dilectione, mundanis studiis renuncians, totum se divino cultui, et apostolicae vitae consecravit.

℟. Honestum.

Lect. V.

Vix pueritiam egressus, carceratis visitandis, et liberandis sedulam operam dedit, a Rege nempe obtinuerat, ut in vincula conjectis, quos ipse visitasset, abscedendi libera potestas fieret, munificus erat in pauperes, castus, modestus, rerum coelestium contemplationi addictus, ab omni ambitionis vitio ita alienus, ut in aulam a Rege accitus, ad Episcopatum promovendus, imparem huic honori se reputans, humiliorem vitam sibi ducendam esse duxerit.

℟. Amavit eum.

Lect. VI.

Inde in Aquitaniam perrexit; divina revelatione admonitus, et tractum Bituricensem lustrans, regionem illam divini verbi praedicatione, et multis miraculis illustravit, cum demum multa ho-

minum millia ad Christi fidem convertisset, in sylvam quamdam agri Lemovicensis sese abdidit, ibique extructo in honorem Deiparae Virginis Monasterio, omnis virtutis, ac praecipue charitatis erga carceratos, officiis, mirisque operibus clarus, obdormivit in Domino octavo Idus novembris.

℟. Iste homo perfecit.

IN III. NOCTURNO.

Homil. in Evang. Sint lumbi vestri *de comm. Conf. non Pontificis.*

—

DOM. II.

PATROCIN. B. M. V.

dupl. maj.

Omn. ut in appendice Breviarii.

—

DIE 13.

S. STANISLAI KOSTKA C.

dupl.

Omn. de comm. C. non Pontif. praeter sequentia, in hymn. mutat. vers.

Oratio.

Deus, qui inter coetera sapientiae tuae miracula, etiam in tenera aetate maturae sanctitatis gratiam contulisti; da quaesumus, ut Beati Stanislai exemplo, tempus instanter operando redimentes, in aeternam ingredi requiem festinemus. Per Dominum.

IN I. NOCTURNO

Lect. de Script. occurr.

IN II. NOCTURNO

Lect. IV.

Stanislaus, Senatoria Kostkarum gente ortus in Polonia, quam olim esset militiam secuturus, nomen Jesu praenuntiavit, pariturae matris gremio divinitus inscriptum. Virginitatem adhuc puer ita coluit, ut paterna in mensa si quid minus pudice dictum audisset, prae horrore exanimis corrueret. Ad Viennense in Austria Seminarium studiorum caussa missus, non minus exemplo sodalibus, quam venerationi fuit. Coactus inde in Lutherani hospitis aedes migrare, ibique a Paulo fratre ad liberiorem vitam omni etiam asperitatum genere incitatus; domesticum bellum toto biennio constantissime sustinuit: ad aeterna se, non ad caduca natum affirmans. Itaque unicum illi erat rerum coelestium desiderium, perpetua cum Deo consuetudo, cultus Deiparae adeo tener, ut matrem suavissime appellaret.

℟. Honestum fecit.

Lect. V.

Quotidianae fratris vexationi crebra ipse jejunia, flagella, aliosque insontis corpusculi cruciatus adjiciens, lethalem in morbum incidit. Quo ingravescente, cum Daemonem horrendi canis specie insilientem signo crucis ter fugasset, sacrum Viaticum quod in haeretica domo decumbens frustra ab hominibus petebat, ab

Angelis accepit. Mox ad pueri Jesu complexum a Beatissima ejus Matre comiter admissus, ac Societati jussus nomen dare, subito convaluit. Sed cum aditum ad illam patris timor in Germania praecluderet; peregrini habitu solus, pedes, mendicus fugam arripuit, certus non sistere, nisi voti compos fiat. Iter non uno Dei beneficio prosperum fuit. Nam praeter alia, Pauli profugum fratrem jam assequentis equi, immisso divinitus torpore, constiterunt. Et Stanislaus Angelorum pane iterum angelico ministerio refectus, post duodecies centena passuum millia, tandem Romae in Societatem Jesu a sancto Francisco Borgia Generali Praeposito meruit cooptari.

℟. Amavit eum.

Lect. VI.

Tironis emeriti virtutes in religiosae vitae palaestra splendidius eluxere. Caritas praesertim erga Deum, in quem assidue alienata sensibus mente rapiebatur. Inde illi facies semper accensa, nonnunquam irradians; perennes lacrymae; ardor pectoris tantus, ut media quoque hyeme foret ingesta identidem gelida temperandus. Itaque amore verius quam febri aestuans, die assumptae in coelum Virgini sacro, ad ejus triumphalem pompam propius, ut optaverat, spectandam, ab ipsa Beatarum Virginum choro stipata vocatus est ex Quirinali domo probationis; anno innocentis vitae decimo octavo, operum plenior quam dierum. Multis post obitum miraculis in sua praesertim Polonia enituit, cujus armis contra formidabiles Turcarum exercitus spectabilis e coelo affuit non semel; et civitates alias peste, alias incendio liberavit. Quamobrem Clemens X. eum inter primarios totius Regni Patronos constituit, Benedictus vero XIII. (quod a Clemente XI. jam pridem fuerat decretum) in Sanctorum numerum retulit.

℟. Iste homo.

IN III. NOCTURNO

Lectio S. Evangelii secundum Matthaeum.

Lect. VII. *Cap.* 10 *v.* 11.

In illo tempore: Oblati sunt Jesu parvuli, ut manus eis imponeret. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episc.

In Psalm. 118.

Quid parvulus, nisi humilis? Haec sunt mirabilia testimonia tua, Domine, quae scrutata est anima parvuli hujus et ideo invenit, quia humiliatus est et parvulus factus est. Quis enim facit mandata tua sicut facienda sunt, idest ex fide, quae per dilectionem Dei operatur, nisi ejus in corde per Spiritum Sanctum ipsa dilectio diffundatur? Hoc etiam iste parvulus confitetur.

Os meum, inquit, aperui, et attraxi spiritum, quia mandata tua desiderabam. Quid desiderabat, nisi facere mandata Divina. Sed non erat unde faceret infirmus fortia, et parvulus magna. Aperuit os confitens, quod per se ipse non faceret, et attraxit unde faceret.

℟. Iste est, qui ante.

Lect. VIII.

Junior sum ego, inquit, et contemptus: justificationes tuas non sum oblitus. Non sicut inimici mei, qui obliti sunt verborum tuorum. Videtur autem minor aetate non oblitus justificationes Dei dolere pro inimicis suis aetate majoribus, qui obliti sunt. Nam quid est, junior ego non sum oblitus, nisi illi majores obliti sunt? Sed contemptum se dicit hic junior: ideo factus est major: quia ignobilia et contemptibilia mundi eligit Deus, et ea, quae non sunt, tanquam sint, ut ea, quae sunt, evacuentur. Et ecce sunt novissimi, qui erant primi: et primi, qui erant novissimi.

℟. Sint lumbi vestri.

Lect. IX.

Iste autem junior non est oblitus, quia non suam voluit habere justitiam, sed Dei; de qua etiam nunc dicit: justitia tua justitia in aeternum. Propter hanc passus est persecutionem junior a majore, ut diceret junior, quod sequitur: tribulatio et necessitas invenerunt me; mandata tua meditatio mea est. Saeviant, persequantur, dum tamen mandata Dei non relinquantur, et ex ipsis mandatis etiam qui saeviunt diligantur. Intellectum da mihi et vivam. Intellectum poscit iste junior, quem si non haberet, non super seniores intelligeret. Sed eum poscit in tribulatione et necessitate, quo intelligat, quam sit contemnendum, quod ei possunt auferre persequentes inimici, a quibus se dicit esse contemptum.

Te Deum laudamus.

DIE 16.

B. Pauli a Cruce Conf.

dupl.

Omnia de comm. Conf. non Pont. praeter sequent.

(In Hym. m. t. ver.)

Oratio.

Domine Jesu Christe, qui ad recolenda Passionis tuae mysteria, ejusque memoriam excitandam, Beatum Paulum elegisti, et per eum novam in Ecclesia tua Familiam congregasti; concede propitius, ut per ejus vestigia gradientes, ejusdem Passionis fructum percipere mereamur. Qui vivis etc.

IN I. NOCTURNO

Lect. de script. occur.

IN II. NOCTURNO

Lect. IV.

Paulus Uvadae in Liguria natus ex nobili genere Daneorum qui erant a Castellatio prope Alexandriam Statiellorum, quanta futurus esset sanctitate conspicuus jam inde ex eo patuit, quod noctu miro fulgore parientis matris cubiculum coruscarit. Decennis redeuntibus parentibus Castellatium venit; ubi Deipara Virgo aperte ostendit, quam sibi foret acceptus, quum puerulo in flumen delapso confestim adfuit, et eduxit incolumem. Gratiae ergo ubertate praeventus, puerilibus ludis, saeculique deliciis abstinuit, atque unum Jesum, et hunc crucifixum cordi habuit, et prae viribus imitatus est. Quapropter corpori suo bellum indicens, ipsum vigiliis, jejuniis, labore extenuavit, ciliciis, aliisque modis cohibuit, flagellis attrivit. Neque ab incepto unquam destitit; sed patiendi ardore magis in dies aestuans, dulcissimum nomen Jesu suo pectori inussit, pro quo vitam cum sanguine fundere exoptabat; ac nomine familiae rejecto, a Cruce nuncupari exinde voluit. Illud etiam ea aetate demirandum, quod patrui haereditati nuncium miserit, ac honestum matrimonium recusaverit. Iis immaculatae vitae innocentiam sociavit, quod perpetua sensuum custodia, et sui abnegatione consequutus est. Virginitatem adeo coluit, ut, repulsis procacibus foeminis ejus castimoniam tentantibus, suavem quoque efflaret odorem, et obsceenos aliorum mores nosceret ex foetore. Ut perfectus homo Dei ad omne opus bonum instructus foret, humanioribus litteris Cremolini, sacris disciplinis Romae operam dedit. Orandi studio summopere addictus, et lacrymarum munere ditatus, hominum peccata, erroresque serpentes amare flebat, avulsam Angliam praesertim, pro cujus reditu ad Ecclesiae sinum quinquaginta annis et amplius Deum exoravit.

℟. Honestum fecit illum.

Lect. V.

Proximorum salutis succensus zelo nondum Clericus, rudi tantum tunica indutus, coelitus sibi demonstrata, Jesu cruci affixi commentatione, fideique mysteriis jussu Episcopi imbuebat in patria concives, et sacras alibi peragebat missiones, ac spiritualia exercitia, exultans ut gigas ad currendam viam suam. Ast ex obedientia Presbyter in Urbe ab ipsomet Summo Pontifice Benedicto decimotertio consecratus, mirum quo animi ardore, nullis deterritus periculis, aut laboribus fractus usque ad senectam demandatum munus verbi Dei praedicandi obiret. Quo factum est ut innumeros a

fide et salute devios Christo lucrifecerit, et probos homines quamplurimos ad pietatem magis magisque inflammarit. Facta ab eodem Pontifice potestate socios aggregandi, qui cultum Passionis Christi in animarum bonum protenderent, Montem Argentarium prope Urbitellum petiit, quo a Deipara, quae sese illi conspiciendam dederat, vocabatur. Ibi soli Deo confisus, prima suae Congregationis fundamenta jecit, quarto sodalibus voto obstrictis promovendi gratam apud Christifideles patientis Domini memoriam. Ut autem opus divina voluntate inceptum, ad optatum finem perduceret, haud facile dictu est, quot itinera pedestris fere semper confecerit, quot persecutiones aequo animo tulerit, quot aerumnas et ludibria libens devoraverit, paratus majora perpeti, ut Christi in carne passi exhiberet imaginem. Novo demum Instituto una cum regulis, quas inter orandum divinitus acceperat, ab Apostolica Sede non semel probato, etsi reluctans, praesse quoad vixit coactus est, factus forma gregis ex animo. Moniales quoque Clemente decimoquarto approbante, instituit, quae sedulo Redemptoris cruciatus meditarentur.

℟. Amavit eum Dominus.

Lect. VI.

Servi sui sanctitatem, et apostolicos labores Deus multis, praeclarisque charismatibus honestare voluit. Patrio quippe concionantem idiomate homines diversi sermonis unusquisque audiebat lingua sua illum loquentem: voxque illius ad tria, vel quatuor millia passuum distantibus innotuit. Tanto divinae charitatis igne cor ejus exarsit, ut cum finibus suis minime contineri posset, duae costulae sese mirum in modum extulerint. Modo vultus ejus, modo corpus totum dum sacrum ageret, vel de Deo verba faceret coelesti lumine circumfusum, et ex humo sublime conspectum est. Peramantis Jesu sub veste pauperis petentis stipem, ejusque Beatissimae Matris Filii poenis condolentis, ac Angelorum in multis opitulantium sibi, consuetudine dignatus est: animae vero piacularibus flammis detentae saepe Virum Dei, ut sibi ipsis parentaret, moestae rogavere. Prophetiae spiritu, miraculorum, et bilocationis dono, compescendique daemones potestate excelluit. Haec inter profundae humilitati studens, servum inutilem sese existimabat ac maximum peccatorem, atque omnis generis aerumnis dignissimum, quibus per plures annos a Deo probatus fuerat. Tandem extremum diem sibi imminere cognoscens, convocatis alumnis fra-

ternam charitatem, orationis, religiosae paupertatis et solitudinis studium, veluti suae Congregationis tesseram ex animo commendavit. Et dum Evangelii verba: sublevatis in coelum oculis: legerentur, quo praedixerat die, octuagenario major, coelesti visione recreatus, decimoquinto kalendas novembris anno millesimo septingentesimo septuagesimo quinto animam Deo reddidit Romae in domo, quam cum attigua Basilica Sanctorum Martyrum Joannis et Pauli, Titulo Pammachii, Clemens decimusquartus de Congregatione optime meritus ei perpetuo assignaverat. Quem tot virtutibus illustrem, et miraculis etiam post mortem clarum, Pius Nonus Pontifex Maximus ejusdem Congregationis munificentissime vere parens kalendis maii anni millesimi octingentesimi quinquagesimi tertii Beatorum censui adjunxit, assignata ejus festo quotannis celebrando die decimasexta novembris.

℟. Iste homo perfecit omnia.

IN III. NOCTURNO

Lectiones de Homilia S. Gregorii Papae in Evang. Designavit Dominus, *ut in comm. Evang.* ℟℟. *de comm. C. non Pont.*

—

DIE 18.

DEDICAT. BASILICARUM Ss. APOST. PETRI ET PAULI

dupl. omn. ut in Breviario praeter lectiones.

IN II. NOCTURNO

Lect. IV.

Ex locis sacris, quae olim apud christianos venerationem habuerunt, illa celeberrima et frequentissima fuerunt, in quibus condita Sanctorum corpora, vel aliquod Martyrum vestigium aut monumentum esset. In quorum numero sanctorum locorum in primis semper fuit insignis ea Vaticani pars, quam sancti Petri Confessionem appellabant. Nam eo christiani ex omnibus orbis terrae partibus tanquam ad fidei petram, et Ecclesiae fundamentum convenientes, locum Principis Apostolorum sepulcro consecratum summa religione ac pietate venerabantur.

℟. Orantibus.

Lect. V.

Illuc Constantinus Magnus Imperator octavo die post susceptum baptismum venit, depositoque diademate, et humi jacens vim lacrymarum profudit: mox sumpto ligone, ac bidente terram eruit, indeque duodecim terrae cophinis, honoris causa duodecim Apostolorum, ablatis, ac loco Basilicae Principis Apostolorum designato Ecclesiam aedificavit. Quam sanctus Silvester Papa decimo quarto kalendas decembris eo modo quo Lateranensem Ecclesiam quinto Idus Novembris consecraverat, dedicavit, et in ea altare lapideum chrismate delibutum erexit: atque

ex eo tempore sancivit, ne deinceps altaria nisi ex lapide fierent. Idem beatus Silvester Basilicam sancti Pauli Apostoli in via Ostiensi ab eodem Constantino Imperatore magnificentissime aedificatam dedicavit. Quas Basilicas idem Imperator multis praediis attributis locupletavit, ac muneribus amplissimis exornavit.

℟. O quam.

Lect. VI.

Porro Vaticanam Basilicam vetustate jampridem collabentem, ac propterea multorum Pontificum pietate latius ac magnificentius a fundamentis erectam Urbanus octavus hac eadem recurrente die anni millesimi sexcentesimi vigesimi sexti solemni ritu consecravit. Basilicam vero Ostiensem quum dira incendii vis anno millesimo octingentesimo vigesimo tertio penitus consumpsisset, indefessa quatuor Pontificum cura splendidius quam antea erectam, et ab interitu veluti vindicatam Pius Nonus, auspicatissimam nactus occasionem, qua Dogma de Immaculata Beatae Mariae Virginis Conceptione nuper ab ipso proclamatum, ingentem Cardinalium et Episcoporum numerum ex dissitis etiam catholici Orbis regionibus Romam attraxerat, die decima Decembris anni millesimi octingentesimi quinquagesimi quarti tanta circumdatus Purpuratorum Patrum, et Antistitum corona solemniter dedicavit, ejusque celebritatis memoriam hac die recolendam decrevit.

℟. Mane surgens.

DIE 26.

S. Silvestri Abb.

dupl.

Omn. ut in appendice Breviarii

DIE 27.

Beati Leonardi a Portu Mauritio Confes.

dupl.

Omnia de comm. Conf. non Pont. praeter sequen.

Oratio

Deus, qui ad obstinata peccatorum corda per Evangelicam praedicationem ad poenitentiam flectenda B. Leonardum Confessorem tuum admirabilem sanctitate et invicto dicendi robore suscitasti: da quaesumus, ut contritionis lacrymas ad quas ob duritiam cordis nostri permoveri non possumus, per ejus preces, ac merita consequamur. Per Dominum nostrum etc.

IN I. NOCTURNO

Lect. de Script. occur.

IN II. NOCTURNO

Lect. IV.

Beatus Leonardus a Portu Mauritio in ora Ligustica Italiae piis parentibus natus, etiam a prima pueritia mirifica quadam propen-

sione ad pietatem portendit indicia futurae sanctitatis, quae multo clariora deinde ejus in adolescentia eluxerunt, cum Romam profectus in Collegio Romano studiis litterarum, ac philosophiae operam dedit. Ita enim in illa scholarum celebritate est versatus, ut dum ingenii exercitatione nemini concederet, innocentia morum, austeritate vitae, contemptu sui, studio rerum divinarum omnes antecederet, adeo ut in adolescente, alter Aloysius Gonzaga Collegio illi redditus videretur. His positis fundamentis ad consumandum sanctitatis opus, quod aedificare coeperat, inter sodales Caravitanos adlectus, dum de more illius sodalitii totus esset in navanda opera Apostolicis Urbis concionatoribus, captus Apostolatus sanctitate nihil magis in votis habere coepit, quam se totum proximorum saluti dedicare. Ad quod vitae genus quo facilius formaretur, terrenis omnibus abdicatis, in Familiam Fratrum Minorum Reformatorum instituti rigidioris ingressus est. Hic quamdiu vixit nunquam a summa sanctitate est visus abesse. Admiranda in domesticis legibus servandis vigilantia, singulare orationis studium, eximius in Jesum, atque Deiparam amor, assidua in affligendo corpore acerbitas, ardens in proximos charitas, summa in omni virtutum laude animi demissio, eum absolutum sanctitatis exemplar constituebant.

℟. Honestum.

Lect. V.

Ex hac virtutis schola, suscepto Sacerdotio, atque theologicis studiis ad praedicationem formatus, urgente in proximos charitate, tamquam e carcere ad cursum, ad lucrandas animas egressus, tanta contentione Apostolatum suscepit, ut conatibus impar ejectu sanguinis Apostolicis laboribus in ipso praedicationis exorsu abstinere ei fuerit necesse. Hoc ex morbo quinto post anno Deiparae ope relevatus ad pristinam contentionem ita se renovavit, ut prodigii loco haberetur, in corpusculo adeo graviter affecto, inedia, vigiliis, macerationibus semper extenuato, tantam inesse firmitatem. Hoc in vitae genere nunquam nec laboribus defaticatus, annos quatuor supra quadraginta perseveravit: quanta cum animarum utilitate, declarant Italiae Regiones admirabili ejus dicendi vi, qua vel obstinatissimos quoque pervincebat, ad Religionis studium revocatae, ac Urbs Roma praecipue, quae concionibus ejus ad quas etiam Benedictus decimus quartus interfuit, adeo ad virtutem exarsit, ut fructus adhuc perennent admirabilis illius Apostolatus. Nec vero, dum exterorum

saluti consulebat, suos oblivisce-batur. Nam beneficio Cosmae tertii in solitudine Etruriae comparata ea domo, in quam ipse sese a praedicatione recipere ad S. Ignatii exercitia solebat, auctor fuit iis, qui arctius Deo adhaerere vellent, ut eo secederent, ibique juxta leges ab ipso conditas, et a Clemente undecimo probatas, secreti a populo asperiori vitae genere uterentur.

℟. Amavit.

Lect. VI.

Idem plura sodalitia Urbis excoluit, atque illud praecipue Sanctissimi Cordis Jesu, quod est in sancti Theodori templo: in iis multa instituit, quibus in Christum, atque in Deiparam honos mirifice est auctus. Horum dulcissima Nomina in ore habebat semper, et tamquam praesidia certa salutis prae foribus domorum palam proponenda curabat. Passionis Dominicae meditandae studium propagavit, sacellis in amphitheatro Flavio aedificatis ad Calvarium recolerentur. Ab eo etiam perpetua Sacramenti Eucharistici adoratio praecipuis in Italiae urbibus est constituta. His igitur, aliisque admirandis virtutum meritis maturus coelo, postquam et prophetiae dono, et miraculorum virtute Deus sanctitatem servi sui confirmasset, cum tempus appropinquaret retributionis, ut Benedicto decimo quarto fidem praestaret, cui nuspiam nisi Romae se moriturum promiserat, ex praedicatione Bononiensi, ad quam ab eodem fuerat missus in Urbem reversus, laboribus fractus, morbo tentari coepit, quo cum deficeret, Ecclesiae sacris suis dedisset, anno aetatis suae quinto, et septuagesimo sanctissime obdormivit in Domino die vigesima sexta novembris in Coenobio S. Bonaventurae, ubi nunc ejus corpus colitur: eique Pius Sextus, qui viventem magno honore habuerat, absoluto prius rite de virtutibus, et miraculis servi Dei judicio, anno ab ejus obitu quadragesimo quinto Beatorum honores Officium, et Missam decrevit.

℟. Iste homo.

IN III. NOCTURNO

Lect. de Homil. S. Gregorii Pp. in Evang. Designavit Dominus, *ut in comm. Evangelistarum.* ℟℟. *de comm. C. non Pont.*

—

DIE 30.

S. Andreae Apost. Titul. Eccl. Cathedr.

Dupl. 1 Class. cum octav. omnia ut in Breviario.

FESTA DECEMBRIS

DIE 1.

SECUNDA DIE INFRA OCTAV.

S. ANDREAE AP:

Semidupl.

Omnia ut in festo praeter sequentia.

IN I. NOCTURNO

Lect. de Script. occur.

IN II. NOCTURNO

Sermo Sancti Petri Chrysologi. *Serm.* 133.

Lect. IV.

Beatus Andreas merito natus hodie creditur, quando non ad praesentem vitam materno est effusus ex utero, sed conceptu fidei, martyrii partu, coelestem noscitur generatus ad gloriam; quando non eum materna cunabula suscepere vagientem, sed superna triumphantem secreta receperunt; quando non infirmum lactis pastum genitricis trahit ex pectore, sed pro rege suo devotissimus miles virtutis sanguinem fudit. Vivit, quia mortem coelestis militiae bellator occidit.

℟. Homo Dei.

Lect. V.

Sequitur hic moriendo, Dominum aestuans et anhelans, ac toto virtutis gradu Dominicis incumbit haerere vestigiis, ne eum cursus faciat disparem fratri, quem natura similem, vocatio socium, parem gratia ipsa perfecerat. Ad unam vocem Domini, sicut ille, patrem, patriam, censum reliquit; laboribus, opprobriis, intineribus, contumeliis, vigiliis, Christi indefesse germani societate donavit. Solum est, quod tempore Dominicae passionis fugit: sed neque hoc impar quia fugit. Negare autem si aliqua putatur culpa, non est gravius fugere, quam negare. Sed tacenda sunt alia. Aequavit fratres venia, quos sic discreverat culpa.

℟. O bona crux..

Lect. VI.

Crucem, quam refugerant, postea conjunctis viribus ardenter invadunt; ut, unde reatum sumpserant, inde conscenderent coelum, inde praemium sumerent et coronam. Petrus namque crucem, arborem conscendit Andreas; ut, qui Christo compati gestiebant, in semetipsis figuram formamque ipsius exprimerent passionis: et redempti ligno consummarentur ad palmam. Sic Andreas noster, etsi cedit ordini, praemio tamen non cedit et labori.

℟. Expandi manus meas.

IN III. NOCTURNO.

Lectio S. Evangelii secundum Matthaeum.

Lect. VII. Cap. 4.

In illo tempore: Ambulans Jesus juxta mare Galileae, vidit duos fratres, Simonem, qui vocatur Petrus, et Andream fratrem ejus, mittentes rete in mare. Et reliqua.

De Homilia Sancti Gregorii Papae. *Homilia 5. in Evangel.*

Multum dimisit, qui cum re possessa etiam concupiscentiis renuntiavit. A sequentibus tanta dimissa sunt, quanta a non sequentibus concupisci potuerunt. Nemo igitur etiam cum quosdam conspicit multa reliquisse, apud semetipsum dicat: Imitari mundi hujus contemptores volo, sed quod relinquam non habeo. Multum, fratres, relinquitis, si desideriis terrenis renuntiatis.

℟. Oravit sanctus Andreas.

Lect. VIII.

Exteriora etenim nostra Domino quantum libet parva sufficiunt: cor namque, et non substantiam pensat, nec perpendit, quantum in ejus sacrificio, sed ex quanto proferatur. Nam si exteriorem substantiam perpendamus, ecce sancti negotiatores nostri perpetuam Angelorum vitam, datis retibus et navi mercati sunt. Aestimationem quippe pretii non habet, sed tamen regnum Dei tantum valet, quantum habes.

℟. Videns crucem.

Lect. IX.

Valuit namque Zachaeo dimidium substantiae, quia dimidium aliud ad hoc, quod injuste abstulit, restituendum in quadruplum reservavit. Valuit Petro et Andreae, dimissis retibus, et navi. Valuit et viduae duobus minutis. Valuit alteri calicem aquae frigidae. Regnum itaque Dei, ut diximus, tantum valet, quantum habes.

Te Deum laudamus, etc.

—

DIE 4.

S. Barbarae Virg. Martyr.

dupl.

Omnia de Communi Virg., et Mart. praeter ea, quae sequuntur.

Oratio

Intercessio, quaesumus Domine beatae Barbarae Virginis, et Martyris tuae, ab omni nos adversitate protegat; ut per ejus interventum, gloriosissimum Sacrosancti Corporis, et Sanguinis Domini nostri Jesu Christi Sacramentum, ante diem exitus nostri per veram poenitentiam, et puram confessionem percipere mereamur. Qui tecum vivit, etc.

IN I. NOCTURNO

Lect. de Scrip. occur.

IN II. NOCTURNO

Lect. IV.

Barbara Virgo Nicomediensis,

Dioscori nobilis; sed superstitiosi hominis filia, per ea, quae visibilia facta sunt, ad invisibilia, divina opitulante gratia, facile pervenit. Quapropter soli Deo, rebusque divinis vacare coepit. Eam pater, utpote forma venustiori nitentem a quocumque virorum occursu tutari cupiens, turri inclusit, ubi pia virgo meditationibus, et precibus addicta, soli Deo, quem sibi in sponsum delegerat, placere studebat. Oblata a patre pluries nobilium connubia fortiter sprevit: pater vero per sui absentiam filiae animum posse facilius emolliri confidens, jussit primo balneum extrui, ne quid ei deesset ad commoditatem, deinde peregre in exteras regiones profectus est.

℟. Propter veritatem.

Lect. v.

Absente patre jussit Barbara duabus fenestris, quae in turri erant, tertiam addi in honorem Divinae Trinitatis, labiumque balnei sacrosanctae crucis signo muniri, quod ubi rediens Dioscorus inspexit, audita novitatis causa, adeo in filiam excanduit; ut stricto ense eam appetens, parum abfuerit, quin eam dire confoderet: sed praesto adfuit Deus: nam fugienti Barbarae saxum ingens se patefaciens viam aperuit, per quam montis fastigium petere, et in specu latere potuit: sed paulo post cum a nequissimo genitore reperta fuisset, ejus latera pedibus, dorsumque pugnis immaniter percussit, et crinibus per loca aspera, difficilesque vias raptata, Marciano praesidi puniendam tradidit. Itaque ab ipso omnibus modis, sed incassum tentata, nudam nervis caedi, inflicta vulnera testulis confricari, deinde in carcerem trahi praecepit: ubi immensa luce circumdatus ei Christus apparens, mirifice confortatam in passionum tolerantia confirmavit: quod animadvertens Juliana matrona ad fidem conversa ejusdem palmae particeps effecta est.

℟. Dilexisti justitiam.

Lect. vi.

Barbarae demum ferreis unguibus membra laniantur, facibus latera incenduntur, et malleolis caput contunditur: quibus in cruciatibus consortem solabatur, et hortabatur, ut ad finem usque constanter certaret. Praecisis tandem utrique uberibus, nudae per loca publica tractae, capite plectuntur, filiaeque cervicem ipse scelestissimus pater humanitatis expers propriis manibus amputavit: cujus fera crudelitas non diu inulta remansit: nam statim eo ipso in loco fulmine percussus interiit. Corpus hujus Beatissimae Virginis Justinus Imperator, Nicomedia auferens, Constantinopolim primum transportavit. Illud

idem, cum in progressu temporis ab Imperatoribus Constantino, et Basilio imperassent Veneti, Constantinopoli deductum in Sancti Marci Basilica fuit deinde solemniter collocatum. Postremo, et ultimo, supplicantibus Torcelliano Episcopo ejusque sorore abbatissa, ad Ecclesiam Monialium Sancti Joannis Evangelistae Torcellanae dioecesis anno salutis millesimo nono defertur. Postremo in Buriani insulam translatum est, ubi honorifice conditum in Parochiali Ecclesia Sancti Martini perpetuo cultu ad praesens usque tempus summopere veneratur.

℟. Afferentur regi, etc.

IN III. NOCTURNO

Homil S. Gregorii Papae in Evang. Simile est regnum Coelorum decem Virginibus. *De comm. Virg.*

—

DIE 7.

OCTAVA S. ANDREAE AP.

duplex.

Omnia ut in festo, praeter sequentia.

IN I. NOCTURNO

Lect. de Script. occur.

IN II. NOCTURNO

De Sermone S. Bernardi Abbatis. *In Vigilia S. Andreae, in Med.*

Lect. IV.

Quanta exultatione universae terrae celebrandum tantae novitatis miraculum, tam magnificum opus divinae virtutis! Andreas homo erat similis nobis passibilis, et tam vehementi ardore spiritus crucem sitiebat, tam inaudito a saeculis gaudio tripudiabat, cum paratum sibi eminus patibulum conspexisset. O crux, inquit, diu desiderata, et jam concupiscenti animo praeparata, securus et gaudens venio ad te, ita ut et tu exultans suscipias me. Videtis, quia non se capit prae magnitudine gaudii? ita, inquit, ut et tu exultans.

℟. Homo.

Lect. V.

Ergo ne tanta est exultatio, ut exultet, et ipsa crux, nec lethi quidquam habeat, sed totum laetitiae sit? Aut quis dicat minus, contra consuetudinem, supra rationem, ultra naturam, crucifixum exultare, quam crucem? Illi sensum laetitiae natura negavit; huic, si quid praevalet, gaudium omne exterminat, ingeritque dolorem. Fratres, ignis vibrans est, non lingua loquens, et si lingua certe ignea est. Carbones sunt ignis illius, quem de excelso Christus miserat in ossibus ejus. Atque utinam desolatorii nobis sint, consumentes et exurentes quidquid in nobis est carnalis affectionis!

℟. O bona crux.

Lect. VI.

Plane, beate Andrea, granum

sinapis est fides tua, quae tam insperatum, ubi teri coepit, coepit ex se proferre fervorem. Quid si paulo amplius tereretur? Quis fervorem illum animus, quis verba illa sustinere posset auditus? Terendum eum putat Aegeas, crucis supplicium minitans: sed non est ita: Accenditur magis in verbo hoc, et libere clamat: Ego si patibulum crucis expavescerem; crucis gloriam non praedicarem. Merito proinde crucis amatorem venerantur quicumque sunt servi crucis: sed ab his ampliorem jure devotionem exigit, qui specialius proposuerunt tollere crucem suam.

℟. Expandi manus.

IN III. NOCTURNO

Lectio S. Evangelii secundum Matthaeum.

Lect. VII. *Cap* 4.

In illo tempore: Ambulans Jesus juxta mare Galileae, vidit duos fratres, Simonem, qui vocatur Petrus, et Andream fratrem ejus, mittentes rete in mare. Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedae Presbyteri. *Ex Comment. in Marc. lib.* 1 *cap.* 6.

Isti primi vocati sunt, ut Dominum sequerentur. Piscatores et illiterati mittuntur ad praedicandum, ne fides credentium non in virtute Dei, sed eloquentia, atque doctrina putaretur. Quaeri autem potest, quomodo binos vocaverit de naviculis piscatores, primo Petrum et Andream, deinde progressus paululum, alios duos filios Zebedaei, sicut narrant Matthaeus et Marcus, cum Lucas dicat, ambas eorum naviculas impletas magna illa captura piscium, sociosque Petri commemoret Jacobum et Joannem filios Zebedaei vocatos ad adjuvandum, cum retia plena extrahere non possent.

℟. Oravit.

Lect. VIII.

Unde et intelligendum est, hoc primo esse factum, quod Lucas insinuat, nec tunc eos a Domino vocatos, sed tantum Petro fuisse praedictum, quod homines esset capturus: quod non ita dictum est, quasi jam pisces nunquam esset capturus: nam et post resurrectionem Domini legimus esse piscatos. Dictum est ergo, quod deinceps capturus esset homines: non dictum est, quod jam non esset capturus pisces.

℟. Videns.

Lect. IX.

Unde secundum Lucam datur intelligi, eos ad capturam piscium ex more remeasse, ut postea fieret quod Matthaeus, et Marcus narrant, quando eos binos vocavit, et ipse jussit, ut eum sequerentur, primo duobus, Petro et Andreae, deinde duo-

bus Zebedaei filiis. Tunc enim subductis ad terram navibus, tamquam cura redeundi, sed ita eum secuti sunt, tamquam vocantem et jubentem, ut sequerentur.

Te Deum laudamus, etc.

—

DIE 8.

IMMACULATAE CONCEPTIONIS
B. M. V.
dupl.
2. class. cum octava.

IN PRIMIS VESPERIS

Ant. Tota Pulchra es Maria *cum reliquis de Laudibus.*

Psalmi ut in festis Beatae Mariae Virginis per Annum.

Capit.

Dominus possedit me.

Hymnus

Ave maris Stella, etc.

℣. Immaculata Conceptio est hodie Sanctae Mariae Virginis.

℟. Quae serpentis caput virgineo pede contrivit.

In officio votivo per annum omisso

℣. Immaculata Conceptio est hodie. *ejus loco tam in Vesperis quam in Laudibus dicatur:*

℣. Immaculata Conceptio tua Dei Genitrix Virgo.

℟. Gaudium annuntiavit universo mundo.

Ad Magnificat

Antiph. Beatam me dicent omnes generationes quia fecit mihi magna qui potens est. Allel.

Oratio.

Deus, qui per Immaculatam Virginis Conceptionem dignum Filio tuo habitaculum praeparasti; quaesumus, ut qui ex morte ejusdem Filii tui praevisa, eam ab omni labe praeservasti, nos quoque mundos ejus intercessione ad te pervenire concedas. Per eumdem Dominum.

Deinde fit commemoratio praeced. et feriae occurr.

Ad Matutinum

Invitatorium. Immaculatam Conceptionem Virginis Mariae celebremus * Christum ejus filium adoremus Dominum.

Psalm. Venite exultemus.

Hymnus.

Praeclara custos Virginum,
Intacta mater Numinis,
Coelestis aulae, janua,
Spes nostra, coeli gaudium.
Inter rubeta lilium,
Columba formosissima,
Virga e radice germinans
Nostro medelam vulneri.
Turris draconi impervia,
Amica Stella naufragis,
Tuere nos a fraudibus,
Tuaque luce dirige.
Erroris umbras discute
Syrtes dolosas amove,
Fluctus tot inter, deviis
Tutam recludе semitam.
Jesu, tibi sit gloria
Qui natus es de Virgine
Cum Patre et almo Spiritu
In sempiterna saecula. Amen.

IN I. NOCTURNO

Antiph. Admirabile est nomen tuum, Domine, in universa terra quia in Virgine Maria dignum tibi habitaculum praeparasti.

Psalmi ut in Festis B. M. V. per annum.

Antiph. In sole posuit Deus tabernaculum suum.

Antiph. In Conceptione sua accepit Maria benedictionem a Domino et misericordiam a Deo salutari suo.

℣. Deus omnipotens praecinxit me virtute.

℟. Et posuit immaculatam viam meam.

De Libro Genesis

Lectio I. *Cap.* 3.

Serpens erat callidior cunctis animantibus terrae, quae fecerat Dominus Deus. Qui dixit ad mulierem: cur praecepit vobis Deus ut non comederetis de omni ligno paradisi? Cui respondit mulier: de fructu lignorum, quae sunt in paradiso, vescimur: de fructu vero ligni, quod est in medio paradisi, praecepit nobis Deus ne comederemus, et ne tangeremus illud, ne forte moriamur. Dixit autem serpens ad mulierem: Nequaquam morte moriemini. Scit enim Deus quod in quocumque die comederitis ex eo, aperientur oculi vestri: et eritis sicut Dii scientes bonum et malum.

℟. Per unum hominem peccatum in hunc mundum intravit in quo omnes peccaverunt. * Ne timeas Maria invenisti gratiam apud Deum.

℣. Eripuit Dominus animam tuam de morte, et contra inimicum factus est protector tuus. Ne timeas.

Lectio II.

Vidit igitur mulier quod bonum esset lignum ad vescendum, et pulchrum oculis, aspectuque delectabile; et tulit de fructu illius, et comedit: deditque viro suo, qui comedit. Et aperti sunt oculi amborum: cumque cognovissent se esse nudos, consuerunt folia ficus, et fecerunt sibi perizomata. Et cum audissent vocem Domini Dei deambulantis in paradiso ad auram post meridiem, abscondit se Adam et uxor ejus a facie Domini Dei in medio ligni paradisi.

℟. Transite ad me omnes qui concupiscitis me; * Et narrabo vobis quanta fecit Deus animae meae.

℣. Vivit Dominus quoniam adimplevit in me misericordiam suam. Et narrabo vobis.

Lectio III.

Vocavitque Dominus Deus Adam et dixit ei: Ubi es? Qui ait: Vocem tuam audivi in Paradiso: et timui, eo quod nudus essem, et abscondi me. Cui dixit: quis enim indicavit tibi quod nudus esses, nisi quod ex ligno, de quo

praeceperam tibi ne comederes, comedisti? Dixitque Adam: Mulier quam dedisti mihi sociam, dedit mihi de ligno, et comedi. Et dixit Dominus Deus ad Mulierem: quare hoc fecisti? quae respondit: serpens decepit me et comedi. Et ait Dominus Deus ad serpentem: quia fecisti hoc, maledictus es inter omnia animantia, et bestias terrae; super pectus tuum gradieris, et terram comedes cunctis diebus vitae tuae: Inimicitias ponam inter te et mulierem, et semen tuum et semen illius: Ipsa conteret caput tuum, et tu insidiaberis calcaneo ejus.

℟. Electa mea candida sicut nix in Libano; sicut favus distillans labia ejus; * Mel et lac sub lingua illius.

℣. Veni de Libano Sponsa mea, veni coronaberis corona gratiarum. Mel. Gloria. Mel.

IN II. NOCTURNO

Antiph. Diffusa est gratia in Conceptione ejus, et Speciosa apparuit inter filias hominum.

Antiph. Adjuvit eam Deus mane diluculo; sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Antiph. Gloriosa dicta sunt de te, Civitas Dei; fundavit te Dominus in montibus sanctis.

℣. In hoc cognovi quoniam voluisti me.

℟. Quoniam non gaudebit inimicus meus super me.

Sermo Sancti Hieronymi Presb.
De Assumpt. B. M. V.
Lectio IV.

Qualis et quanta esset beata, et gloriosa semper Virgo Maria, ab Angelo divinitus declaratur, cum dicitur: Ave gratia plena, Dominus tecum: Benedicta tu in mulieribus. Talibus namque decebat Virginem oppignorari muneribus, ut esset gratia plena, quae dedit coelis gloriam, terris Dominum, pacemque refudit, fidem Gentibus, finem vitiis, vitae ordinem, moribus disciplinam. Et bene plena, quia ceteris per partes praestatur: Mariae vero simul se tota infudit plenitudo gratiae. Vere plena, quia etsi in sanctis Patribus, et Prophetis gratia fuisse creditur: non tamen eatenus plena: in Maria vero totius gratiae, quae in Christo est, plenitudo venit, quamquam aliter. Et ideo inquit: Benedicta tu in mulieribus: id est plus benedicta, quam omnes mulieres. Ac per hoc quidquid maledictionis infusum est per Hevam, totum abstulit benedictione Mariae. De ipsa Salomon in Canticis, quasi in laudem ejus: Veni, inquit, columba mea, immaculatata mea. Jam enim hiems transiit, imber abiit, et recessit. Ac deinde inquit: Veni de Libano, veni coronaberis.

℟. Ego ex ore Altissimi prodivi, primogenita ante omnem

creaturam: ego feci in coelis ut oriretur lumen indeficiens. * Nondum erant abyssi, et ego jam concepta eram.

℣. Deus enim creavit me in justitia, et apprehendit manum meam, et servavit me. Nondum.

Lectio v.

Non immerito igitur venire de Libano jubetur, quia Libanus candidatio interpretatur. Erat enim candidata multis meritorum virtutibus, et dealbata nive candidior, Spiritus Sancti muneribus, simplicitatem columbae in omnibus repraesentans, quoniam quidquid in ea gestum est, totum puritas et simplicitas, totum veritas et gratia fuit; totum misericordia et justitia, quae de coelo prospexit: et ideo immaculata, quia in nullo corrupta. Circumdedit enim virum in utero, sicut Jeremias sanctus testatur, et non aliunde accepit. Faciet, inquit, Dominus novum super terram, et mulier circumdabit virum. Vere novum, et omnium novitatum supereminens novitas virtutum, quando Deus (quem ferre non potest mundus, neque videre aliquis ut vivere possit) sic ingressus est hospitium ventris, ut corporis claustrum nesciret: sicque gestatus, ut totus Deus in eo esset: et sic exivit inde, ut esset (sicut Ezechiel fatetur) porta omnino clausa. Unde canitur in eisdem Canticis de ea: Hortus conclusus, fons signatus, emissiones tuae paradisus. Vere hortus deliciarum, in quo consita sunt universa florum genera, et odoramenta virtutum: sicque conclusus, ut nesciat violari neque corrumpi ullis insidiarum fraudibus. Fons itaque signatus sigillo totius Trinitatis.

℟. Nihil inquinatum in eam incurrit: * Candor est lucis aeternae et speculum sine macula.

℣. Est enim haec speciosior sole, et luci comparata invenitur purior. Candor est.

Lect. vi.

Deiparae autem Virginis in sua Conceptione de teterrimo humani generis hoste victoriam, quam divina eloquia, veneranda traditio, perpetuus Ecclesiae sensus, singularis Episcoporum ac fidelium conspiratio, insignia quoque summorum Pontificum acta atque Constitutiones mirifice jam illustrabant; Pius Nonus Pontifex Maximus totius Ecclesiae votis annuens statuit supremo suo atque infallibili oraculo solemniter proclamare. Itaque sexto idus Decembris anni millesimi octingentesimi quinquagesimi quarti in Basilica Vaticana ingenti Sanctae Romanae Ecclesiae Patrum Cardinalium, et Episcoporum ex dissitis etiam regionibus adstante coetu, universoque plaudente orbe solemniter pronunciavit ac definivit: Doctrinam quae tenet

beatissimam Virginem Mariam in primo instanti suae Conceptionis fuisse, singulari Dei privilegio, ab omni originalis culpae labe praeservatam immunem, esse a Deo revelatam, ac proinde ab omnibus fidelibus firmiter constanterque credendam.

℟. Signum magnum apparuit in coelo: Mulier amicta sole, et luna sub pedibus ejus: * Et in capite ejus corona stellarum duodecim.

℣. Induit eam Dominus vestimentis salutis, indumento justitiae, et quasi sponsam ornavit eam monilibus suis. Et in capite. Gloria. Et in capite.

IN III. NOCTURNO

Ant. Sanctimonia et magnificentia in Conceptione ejus; annuntiate in omnibus populis gloriam ejus.

Ant. Laetamini omnes in Domino: et confitemini memoriae sanctitatis ejus.

Ant. Notum fecit Dominus opus suum: in conspectu gentium revelavit gloriam Genitricis suae.

℣. Exaltabo te, Domine, quoniam suscepisti me.

℟. Nec delectasti inimicos meos super me.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lect. VII. *Cap.* 1.

In illo tempore: Missus est Angelus Gabriel a Deo in Civitatem Galilaeae, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam Viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Virginis Maria. Et reliqua.

Homilia sancti Germani Episcopi
In Praesent. Deiparae.

Ave Maria gratia plena, sanctis sanctior, et coelis excelsior, et Cherubim gloriosior, et Seraphim honorabilior, et super omnem creaturam venerabilior. Ave, columba quae nobis et fructum fers olivae, et servatorem a spiritali diluvio, ac portum salutis annuntias, cujus pennae deargentatae, et posteriora dorsi in pallore auri sanctissimi et illuminantis Spiritus fulgore irradiantur. Ave amoenissimus et rationalis Dei paradisus, benevolentissima et omnipotenti ejusdem dextra hodie ad orientem plantatus, et ipsi suave olens lilium et rosam immarcescibilem germinans in eorum medelam, qui pestiferam animaeque exitialem amaritudinem mortis ad occidentem ebiberant: paradisus, in quo ad veritatis agnitionem lignum vivificum efflorescit, e quo qui gustaverint, immortalitatem consequuntur. Ave, sacrosancte aedificatum, immaculatum, purissimumque Dei summi Regis palatium, ejusdem Dei regis magnificentia circum ornatum, omnesque hospitio recipiens, ac my-

sticis reficiens deliciis; in quo non manufactus et vario decore nitens situs est spiritualis sponsi thalamus; in quo Verbum errantem humanam stirpem revocare volens, carnem sibi desponsavit, ut eos, qui voluntate propria extorres facti fuerant, Patri reconciliaret.

℟. Hortus conclusus soror mea sponsa, hortus conclusus, fons signatus; * Emissiones tuae Paradisus, o Maria.

℣. Aperi mihi soror mea, amica mea, columba mea, immaculata mea. Emissiones tuae.

Lect. VIII.

Ave Dei mons praepinguis et umbrosus in quo enutritus agnus rationalis peccata atque infirmitates nostras portavit: mons, e quo devolutus ille, nulla manu praecisus lapis, contrivit aras idolorum, et factus est in caput anguli, mirabilis in oculis nostris. Ave sanctus Dei thronus, divinum donarium, domus gloriae, perpulchrum ornamentum, cimelium electum, et totius orbis propitiatorium, coelumque Dei gloriam enarrans. Ave urna ex puro auro conflata, et suavissimam animarum nostrarum dulcedinem, Christum scilicet, qui manna est, continens. O purissima et omni laude et obsequio dignissima Virgo, Deo dicatum donarium omni creaturarum conditioni praecellens, terra non secta, inaratus ager, vitis floridissima, fons aquas effundens, virgo generans; et mater viri nescia, innocentiae thesaurus absconditus et sanctimoniae decus; acceptissimis tuis ac materna auctoritate validis precibus ad Dominum ac Deum omnium conditorem Filium tuum ex te sine patre genitum, ecclesiastici ordinis gubernacula fac dirigas, et ad portum tranquillum perducas.

℟. Magnificat anima mea Dominum; * Quia fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus.

℣. Ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes. Quia fecit. Gloria Patri. Quia fecit.

Lect. IX.

Sacerdotes justitia, et probatae, immaculatae ac sincerae fidei exultatione splendidissime induito. Orthodoxis Principibus, qui prae omni purpurae aut auri splendore, et prae margaritis ac lapidibus pretiosis, te nacti sunt diadema et indumentum ac firmissimum regni sui ornamentum, in tranquillo ac prospero statu sceptra dirige. Male fidas nationes in te ac Deum ex te genitum blasphemantes, eorum pedibus sternens subjicito: subjectumque populum, ut secundum Dei praeceptum in suavi obedientiae obsequio perseveret, confirmato. Tuam hanc civitatem,

quae te tanquam turrim ac fundamentum habet, victoriae triumphis coronato, et fortitudine circumcingens custodito Dei habitationem, templi decorem semper conservato; laudatores tuos ab omni discrimine et animi angore exime; captivis redemptionem tribuito; peregrinis tecto, et quovis praesidio destitutis, solamen te exhibe. Universo mundo auxiliatricem manum tuam porrige, ut in laetitia et exultatione solemnitates tuas simul cum ista, quam modo celebramus, festivitate splendidissimo exitu transigamus, in Christo Jesu universorum Rege ac vero Deo nostro, cui gloria et fortitudo una cum Sancto vitaeque principio Patre, et coaeterno et consubstantiali et conregnante Spiritu, nunc et semper, et in saecula saeculorum. Amen.

Te Deum.

AD LAUDES

et per Horas

Antiph. Tota pulchra es Maria, et macula Originalis non est in te.

Psalm. Dominus regnavit. *cum reliquis de Dominica.*

Antiph. Vestimentum tuum candidum quasi nix, et facies tua sicut sol.

Antiph. Tu gloria Jerusalem, tu laetitia Israel, tu honorificentia populi nostri.

Antiph. Benedicta es tu, Virgo Maria, a Domino Deo excelso prae omnibus mulieribus super terram.

Antiph. Trahe nos Virgo immaculata, post te curremus in odorem unguentorum tuorum.

Capit. *Prov.* 8.

Dominus possedit me in initio viarum suarum, antequam quidquam faceret a principio. Ab aeterno ordinata sum, et ex antiquis antequam terra fieret. Nondum erant abyssi et ego jam concepta eram.

Hymnus

O gloriosa virginum, etc.

℣. Immaculata Conceptio est hodie Sanctae Mariae Virginis.

℟. Quae serpentis caput virgineo pede contrivit.

Ad Benedictus Antiph. Ait Dominus Deus ad serpentem: inimicitias ponam inter te et mulierem, et semen tuum et semen illius: ipsa conteret caput tuum. Alleluja.

Oratio

Deus, qui per Immaculatam Virginis Conceptionem dignum Filio tuo habitaculum praeparasti; quaesumus, ut qui ex morte ejusdem Filii tui praevisa, eam ab omni labe praeservasti, nos quoque mundos ejus intercessione ad te pervenire concedas. Per eumdem Dominum.

Ad Primam.

In ℟. brevi dicitur ℣. Qui natus es de Maria Virgine, *etiam per totam Octavam.*

Ad Tertiam

Antiph. Vestimentum tuum.

Capitulum ut ad Laudes.

℟. *br.* Deus omnipotens * Praecinxit me virtute. Deus omnipotens.

℣. Et posuit immaculatam viam meam. Praecinxit. Gloria Patri. Deus omnipotens.

℣. In hoc cognovi quoniam voluisti me.

℟. Quoniam non gaudebit inimicus meus super me.

Ad Sextam

Antiph. Tu gloria Jerusalem.

Capit. *Ezech.* 44.

Porta haec clausa erit, non aperietur, et vir non intrabit per eam, quoniam Dominus Deus Israel ingressus est per eam: eritque clausa Principi. Princeps ipse sedebit in ea.

℟. *br.* In hoc cognovi, * Quoniam voluisti me. In hoc cognovi.

℣. Quoniam non gaudebit inimicus meus super me. Quoniam voluisti. Gloria Patri. In hoc cognovi.

℣. Exaltabo te, Domine, quoniam suscepisti me.

℟. Nec delectasti inimicos meos super me.

Ad Nonam

Antiph. Trahe nos.

Capit. *Apoc.* 12.

Signum magnum apparuit in coelo: Mulier amicta sole, et luna sub pedibus ejus, et in capite ejus corona stellarum duodecim.

℟. *br.* Exaltabo te Domine * Quoniam suscepisti me. Exaltabo.

℣. Nec delectasti inimicos meos super me. Quoniam. Gloria Patri. Exaltabo.

℣. Immaculata Conceptio tua Dei Genitrix virgo.

℟. Gaudium annuntiavit universo mundo.

In II. Vesp. Omnia ut in primis.

Ad Magnificat

Antiph. Hodie egressa est virga de radice Jesse: hodie sine ulla peccati labe concepta est Maria: hodie contritum est ab ea caput serpentis antiqui. Alleluja.

Et fit commemoratio Feriae.

In officio votivo per annum omissa antiphona praecedenti, dicatur sequens.

Ad Magnificat

Antiph. Sancta Maria succurre miseris, juva pusillanimes, refove flebiles, ora pro populo, interveni pro Clero, intercede pro devoto foemineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen quicumque celebrant tuam sanctam Immaculatam Conceptionem.

—

In diebus infra octavam et per annum semiduplex ut in festo praeter sequentia.

Pro die 2 infr. octav. et tempor. hyemali.

IN I. NOCTURNO

Lectiones de Scriptura occur.

IN II. NOCTURNO

Ex Bulla Dogmatica

Pii Papae Noni.

Lectio IV.

Ineffabilis Deus, cujus viae misericordia et veritas, cujus voluntas omnipotentia, et cujus sapientia attingit a fine usque ad finem fortiter, et disponit omnia suaviter, cum ab omni aeternitate praeviderit luctuosissimam totius humani generis ruinam ex Adami transgressione derivandam, atque in mysterio a saeculis abscondito primum suae bonitatis opus decreverit per Verbi incarnationem sacramento occultiore complere, ut contra misericors suum propositum homo diabolicae iniquitatis versutia actus in culpam non periret, et quod in primo Adamo casurum erat, in secundo felicius erigeretur, ab initio et ante saecula Unigenito Filio suo Matrem, ex qua caro factus in beata temporum plenitudine nasceretur, elegit atque ordinavit, tantoque prae creaturis universis est prosequutus amore, ut in illa una sibi propensissima voluntate complacuerit.

℟. Ego ex ore Altissimi.

Lect. V.

Quapropter illam longe ante omnes angelicos spiritus, cunctosque Sanctos coelestium omnium charismatum copia de thesauro Divinitatis deprompta ita mirifice cumulavit, ut Ipsa ab omni prorsus peccati labe semper libera, ac tota pulchra et perfecta eam innocentiae et sanctitatis plenitudinem prae se ferret, qua major sub Deo nullatenus intelligitur, et quam praeter Deum nemo assequi cogitando potest. Et quidem decebat omnino, ut perfectissimae sanctitatis splendoribus semper ornata fulgeret, ac vel ab ipsa originalis culpae labe plane immunis amplissimum de antiquo serpente triumphum referret tam venerabilis mater, cui Deus Pater unicum Filium suum, quem de corde suo aequalem sibi genitum, tamquam seipsum diligit, ita dare disposuit, ut naturaliter esset unus idemque communis Dei Patris et Virginis Filius.

℟. Nihil inquinatum.

Lect. VI.

Quam originalem augustae Virginis innocentiam cum admirabili ejusdem sanctitate praecelsaque Dei Matris dignitate omnino cohaerentem catholica Ecclesia, quae a Sancto semper edocta Spiritu columna est ac firmamentum veritatis, tamquam doctrinam possidens divinitus acceptam, et coelestis revelationis deposito comprehensam multiplici continenter ratione, splendidisque factis magis in dies explicare, proponere ac fovere nunquam destitit. Hanc enim doctrinam ab antiquissimis temporibus vigentem, ac fidelium

animis penitus insitam, et sacrorum Antistitum curis studiisque per catholicum orbem mirifice propagatam, ipsa Ecclesia luculentissime significavit, cum ejusdem Virginis Conceptionem publico fidelium cultui ac venerationi proponere non dubitavit. Quo illustri quidem facto ipsius Virginis Conceptionem veluti singularem, miram et a reliquorum hominum primordiis longissime secretam, et omnino sanctam colendam exhibuit, cum Ecclesia nonnisi de Sanctis dies festos concelebret.

℟. Signum magnum.

IN III. NOCTURNO

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lect. VII. *Capit.* 1.

In illo tempore: Missus est Angelus Gabriel a Deo in civitatem Galilaeae, cui nomen Nazareth, ad virginem desponsatam Viro cui nomen erat Joseph de domo David, et nomen Virginis Maria. Et reliqua.

Homilia S. Sophronii Episc.

Homil. in Deiparae Annuntiat.

Quid missus beatus ille Angelus ad Virginem integerrimam dicit? Aut quomodo faustissimum hoc nuntium ipsi defert? Ave gratia plena, Dominus tecum. A gaudio incipit eam alloqui ille gaudii nuntius. Noverat enim et plane sciebat, nuntium illud suum universis hominibus atque omnibus pariter creaturis gaudium parare, et quoslibet a quibuscumque dolores expellere; noverat, ex divina hujus mysterii cognitione mundum lumine collustrari; noverat erroris disjici caliginem; noverat, retundi mortis aculeum; noverat, vim corruptionis infringi; noverat, inferno victoriam auferri; noverat salutem perdito affulgere homini, qui horum malorum jugo jamdiu premebatur, ex quo scilicet a paradisi deliciis expulsus, et a beato illo domicilio ejectus fuerat. Propterea legationis suae exordium a gaudio ducit; propterea sermonibus suis gaudii voces praemittit; propterea faustis hisce nuntiis gaudium antecedit, utpote quae omnibus credentibus gaudio futura erant.

℟. Hortus conclusus.

Lect. VIII.

Et sane par omnino erat, ut divina gaudii denuntiatio a sermonibus verbisque gaudium elicientibus sumeret initium. Propterea enim et Angelus gaudium ante omnia renuntiat, quia faustae legationis suae non ignorat exitum, ac probe novit colloquium quod habebatur, in totius mundi gaudium manifeste esse cessurum. Et profecto quodnam gaudium, aut quaenam reperiri potest jucunditas, quam non longe excedat alloquium ad

Virginem illam beatam ac gaudii parentem habitum? Gaude, o supercoelestis gaudii Genitrix. Gaude, o sublimissimi gaudii nutrix. Gaude o salutaris gaudii sedes princeps. Gaude, o immortalis gaudii auctrix. Gaude, o ineffabilis gaudii misticum diversorium. Gaude o indeficientis gaudii fons beatissime. Gaude, o gaudii aeterni deiferum cimelium. Gaude, o vivificantis gaudii arbor virentissima. Gaude, o innupta Dei mater. Gaude, o Virgo post partum integerrima. Gaude, o spectaculum prae mirabilibus omnibus summe admirandum.

℟. Magnificat anima mea.

Lect. IX.

Quisnam tuum eloqui splendorem poterit? Quisnam portentum, quod ipsa es, enarrare verbis audeat? Quisnam magnificentiam tuam effari se posse confidet? Tu hominum exornasti naturam; tu Angelorum ordines superasti; tu fulgores Archangelorum obtenebrasti; tu sublimes Thronorum sedes infra te ostendisti; tu altitudinem Dominationum depressisti; tu Principatuum ducatibus praecucurristi; tu enervasti fortitudinem Potestatum; tu ipsis Virtutibus potentior virtus prodiisti; tu Cherubim oculatissimum visum terrestribus oculis vicisti; tu Seraphim sex alas habentium volatus animae, pennis divinitus agitatis transvolasti; tu denique omnem creaturam longe transgressa es; quippe quae prae omni creatura enituisti puritate; et omnium creaturarum conditorem in te excepisti; ipsumque et sinu tuo gestasti, et genuisti: et sola ex omnibus creaturis Dei mater effecta es.

Te Deum.

In Laudibus fit comm. Feriae.

—

DIE 10.

TRANSLAT. ALMAE DOMUS LAURET.

dupl. maj.

Omn. ut in append. Breviarii

—

Pro die 3 infr. oct. et temp. verno.

IN I. NOCTURNO

Lectiones de Script. occur.

IN II. NOCTURNO

Ex Bulla Dogmatica
Pii Papae Noni

Lect. IV.

Ipsissima verba, quibus divinae Scripturae de increata Sapientia loquuntur, ejusque sempiternas origines repraesentant, consuevit (Ecclesia) tum in ecclesiasticis officiis, tum in sacrosancta Liturgia adhibere et ad illius Virginis primordia transferre, quae uno eodemque decreto cum divinae Sapientiae incarnatione fuerant praestituta. Quamvis autem haec omnia penes fideles ubique prope recepta ostendant, quo studio ejusmodi de Immaculata Virginis Conceptione doctrinam ipsa quoque Romana

Ecclesia omnium Ecclesiarum mater et magistra fuerit prosequuta, tamen illustria hujus Ecclesiae facta digna plane sunt, quae nominatim recenseantur, cum tanta sit ejusdem Ecclesiae dignitas atque auctoritas, quanta illi omnino debetur, quae est catholicae veritatis et unitatis centrum, in qua sola inviolabiter fuit custodita Religio, et ex qua traducem fidei reliquae omnes Ecclesiae mutuentur oportet.

℟. Ego ex ore Altissimi.

Lect. v.

Itaque eadem Romana Ecclesia nihil potius habuit, quam eloquentissimis quibusque modis Immaculatam Virginis Conceptionem, ejusque cultum et doctrinam asserere, tueri, promovere et vindicare. Enim vero Praedecessores Nostri vehementer gloriati sunt Apostolica sua auctoritate Festum Conceptionis in Romana Ecclesia instituere, ac proprio Officio, propriaque Missa, quibus praerogativa immunitatis, ab haereditaria labe manifestissime asserebatur, augere, honestare et cultum jam institutum omni ope promovere, amplificare, sive erogatis indulgentiis, sive facultate tributa civitatibus, provinciis regnisque; ut Deiparam sub titulo Immaculatae Conceptionis patronam sibi deligerent, sive comprobatis Sodalitatibus, Congregationibus, Religiosisque Familiis ad Immaculatae Conceptionis honorem institutis sive laudibus eorum pietati delátis, qui monasteria, xenodochia, altaria, templa sub Immaculati Conceptus titulo erexerint, aut Sacramenti religione interposita Immaculatam Deiparae Conceptionem strenue propugnare spoponderint.

℟. Nihil iniquinatum.

Lect. VI.

Insuper summopere laetati sunt decernere Conceptionis Festum ab omni Ecclesiá esse habendum eodem censu ac numero quo Festum Nativitatis, idemque Conceptionis Festum cum octava ab universa Ecclesia celebrandum, et ab omnibus inter ea quae praecepta sunt, sancte colendum, ac Pontificiam Cappellam in Patriarchali Nostra Liberiana Basilica die Virginis Conceptionis sacro quotannis esse peragendam. Atque exoptantes in fidelium animis quotidie magis fovere hanc de Immaculata Deiparae Conceptione doctrinam, eorumque pietatem excitare ad ipsam Virginem sine labe originali conceptam colendam et venerandam, gavisi sunt quam libentissime facultatem tribuere, ut in Lauretanis Litaniis, et in ipsa Missae Praefatione Immaculatus ejusdem Virginis proclamaretur Conceptus, atque adeo lex credendi ipsa supplicandi lege statueretur.

℟. Signum magnum.

IN III. NOCTURNO

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lect. VII. *Cap.* 1.

In illo tempore: Missus est Angelus Gabriel a Deo in Civitatem Galilaeae, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam Viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Virginis Maria. Et reliqua.

Homilia sancti Bernardi Abbatis.

Ex Homil II. super Missus.

Laetare, pater Adam, sed magis tu o Eva mater, exulta qui sicut omnium parentes, ita omnium fuistis peremptores; et quod infelicius est, prius peremptores quam parentes. Ambo, inquam, consolamini super filia, et tali filia, sed illa amplius de qua malum ortum est prius, cujus opprobrium in omnes pertransivit mulieres. Instat namque tempus, quo jam tollatur opprobrium, nec habeat vir quid causetur adversus foeminam; qui utique, dum se imprudenter excusare conaretur, crudeliter illam accusare non cunctatus est, dicens: Mulier quam dedisti mihi, dedit mihi de ligno, et comedi. Propterea curre, Eva, ad Mariam; curre mater ad filiam; filia pro matre respondeat: ipsa matris opprobrium auferat; ipsa patri pro matre satisfaciat: quia ecce si vir cecidit per foeminam, jam non erigitur nisi per foeminam.

℟. Hortus conclusus.

Lect. VIII.

Quid dicebas o Adam? Mulier, quam dedisti mihi dedit mihi de ligno, et comedi. Verba malitiae sunt haec quibus magis augeas quam deleas culpam. Verumtamen Sapientia vicit malitiam, cum occasionem veniae, quam a te Deus interrogando elicere tentavit, sed non potuit, in thesauro indeficientis suae pietatis invenit. Redditur nempe foemina pro foemina, prudens pro fatua, humilis pro superba, quae pro ligno mortis gustum tibi porrigat vitae, et pro venenoso cibo illo amaritudinis, dulcedinem pariat fructus aeterni. Muta ergo iniquae excusationis verbum in vocem gratiarum actionis, et dic: Domine, mulier quam dedisti mihi dedit mihi de ligno vitae, et comedi; et dulce factum est super mel ori meo, quia in ipso vivificasti me. Ecce enim ad hoc missus est Angelus ad Virginem. O foeminam singulariter venerandam, super omnes foeminas admirabilem, parentum reparatricem, posterorum vivificatricem.

℟. Magnificat anima mea.

Lect. IX.

Quam tibi aliam praedixisse Deus videtur, quando ad Serpentem ait: inimicitias ponam in-

ter te et mulierem? Et si Adhuc dubitas, quod de Maria dixerit, audi quod sequitur: ipsa conteret caput tuum. Cui haec servata victoria est, nisi Mariae? Ipsa procul dubio caput contrivit venenatum, quae omnimodam suggestionem tam de carnis illecebra, quam de mentis superbia deduxit ad nihilum. Quam vero aliam Salomon requirebat, cum dicebat: Mulierem fortem quis inveniet? Noverat quippe vir sapiens hujus sexus infirmitatem, fragile corpus, lubricam mentem. Quia tamen et Deum legerat promisisse, et ita credebat congruere, ut qui vicerat per foeminam, vinceretur per ipsam, vehementer admirans ajebat: Mulierem fortem quis inveniet? Quod est dicere: si ita de manu foeminae pendet et nostra omnium salus, et innocentiae restitutio, et de hoste victoria: fortis omnino necesse est ut provideatur, quae ad tantum opus possit esse idonea.

Te Deum.

In Laudibus fit Commemoratio Feriae.

—

Pro 5 die infr. Oct. et tempore aestivo.

IN I. NOCTURNO

Lectiones de Scriptura occ.

IN II. NOCTURNO

Ex Bulla Dogmatica

Pii Papae Noni

Lect. IV.

Quoniam quae ad cultum pertinent, intimo plane vinculo cum ejusdem objecto conserta sunt, neque rata et fixa manere possunt si illud anceps sit et in ambiguo versetur, idcirco Decessores Nostri Romani Pontifices omni cura Conceptionis cultum amplificantes, illius etiam objectum ac doctrinam declarare, et inculcare impensissime studuerunt. Etenim clare aperteque docuere, festum agi de Virginis Conceptione, atque uti falsam et ab Ecclesiae mente alienissimam proscripserunt illorum opinionem qui non Conceptionem ipsam, sed sanctificationem ab Ecclesia coli arbitrarentur et affirmarent.

℟. Ego ex ore Altissimi.

Lect. V.

Neque mitius cum iis agendum esse existimarunt, qui ad labefactandam de Immaculata Virginis Conceptione doctrinam, excogitato inter primum atque alterum Conceptionis instans et momentum discrimine, asserebant, celebrari quidem Conceptionem, sed non pro primo instanti atque momento. Ipsi namque Praedecessores Nostri suarum partium esse duxerunt, et beatissimae Virginis Conceptionis Festum, et Conceptionem pro primo instanti tamquam verum cultus objectum omni studio tue-

ri ac propugnare. Hinc decretoria plane verba, quibus Alexander Septimus Decessor Noster sinceram Ecclesiae mentem declaravit, inquiens: Sane vetus est Christifidelium erga ejus beatissimam Matrem Virginem Mariam pietas sentientium, ejus animam in primo instanti creationis atque infusionis in corpus fuisse speciali Dei gratia et privilegio, intuitu meritorum Jesu Christi ejus Filii humani generis Redemptoris, a macula peccati originalis praeservatam immunem, atque in hoc sensu ejus Conceptionis festivitatem solemni ritu colentium et celebrantium.

℟. Nihil inquinatum.

Lect. VI.

Atque illud in primis solemne quoque fuit iisdem Decessoribus Nostris doctrinam de Immaculata Dei Matris Conceptione sartam tectamque omni cura, studio et contentione tueri. Etenim non solum nullatenus passi sunt, ipsam doctrinam quovis modo a quopiam notari atque traduci, verum etiam longe ulterius progressi, perspicuis declarationibus iteratisque vicibus edixerunt: Doctrinam qua Immaculatam Virginis Conceptionem profitemur, esse, suoque merito haberi cum ecclesiastico cultu plane consonam, eamque veterem, ac prope universalem et ejusmodi, quam Romana Ecclesia sibi fovendam tuendamque susceperit, atque omnino dignam, quae in sacra ipsa Liturgia, solemnioribusque precibus usurparetur. Neque his contenti, ut ipsa de Immaculato Virginis Conceptu doctrina inviolata persisteret, opinionem huic doctrinae adversam, sive pubblice sive privatim, defendi posse severissime prohibuere, eamque multiplici veluti vulnere confectam esse voluerunt.

℟. Signum magnum.

IN III. NOCTURNO

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lect. VII. *Capit.* 1.

In illo tempore: Missus est Angelus Gabriel a Deo in civitatem Galilaeae, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam Viro cui nomen erat Joseph de domo David, et nomen Virginis Maria. Et reliqua.

Homilia S. Tharasii Episcopi.

De Praesentat. Deiparae.

Quibus te laudibus cumulabimus Maria? O puella immaculata; o virgo impolluta; e mulierum ornamentum, filiarum nitor! O mater Virgo Sancta, tu benedicta inter mulieres; tu celebrata propter innocentiam; tu obsignata virginitate. Tu Adami maledicti expiatio; tu debiti Evae solutio. Tu Abelis purissima oblatio; primogenitorum delectus; immaculatum sacrificium. Tu Enos in Deum spes non pudore suf-

fusa; tu Enoch inita gratia, et in securam vitam migratio. Tu Noe arca, et secundae regenerationis apud Deum conciliatio. Tu regni et Sacerdotii Melchisedech perillustris splendor; tu Abrami firma fiducia et promissionis futurae posteritatis obsequens fides. Tu Isaac novum Sacrificium et rationale holocaustum; tu Jacob in scalam adscensus causa, et foecunditatis in duodecim tribus permanentis expressio nobilissima. Tu Judae apparuisti secundum stirpem filia; tu Josephi pudicitia et veteris Aegypti, nimirum Synagogae Judaeorum eversio, o Immaculata! Tu Moysis ejusdemque Legislatoris liber divinitus concinnatus, in quo scriptum est Sacramentum regenerationis, et divinis digitis insculpta in tabulis lex est tamquam in monte Syna, ubi novus Israel ab intelligibilium Aegyptiorum servitute vindicabitur, quemadmodum antiquus populus in solitudine manna et aqua de petra satiatus est, petra autem erat Christus e tuo gremio proditurus tamquam Sponsus de thalamo. Tu Aaronis virga florescens; tu es Davidis filia fimbris aureis circumvestita vario ornatu nitescens.

℟. Hortus conclusus.

Lect. VIII.

Tu es Prophetarum speculum, et rerum ab illis praenuntiatarum exitus. Te enixe Ezechiel vaticinans appellavit portam clausam, per quam nemo hominum umquam transibit nisi Dominus Deus solus, et portam clausam conservabit. Te Isaias ille in primis grandiloquus praenuntiat virgam Jesse, ex qua flos Christus orietur, et fruticibus vitiorum extirpatis radicitus, plantas divinae cognitionis in agro inseret. Te Jeremias praemostravit inquiens: ecce dies venient, dicit Dominus, et domui Judae foedus novum, quod constitui cum patribus eorum, ita significans adventum ortumque filii tui, et populum gentium vocans ad Deum adorandum inde usque a finibus terrae. Te etiam Daniel vir desideriorum proclamavit montem ingentem, e quo Christus lapis angularis abscindetur, et simulacrum multiformis serpentis ruina atque exitio dissipabit. Te honoro aquam immaculatam, te praedico gratia plenam, te cano Dei habitationem puram et immaculatam. Et sane ubi abundavit delictum, superabundavit gratia. Per mulierem mortem lucrati sumus, per mulierem universa ipse rursus instaurabit. Per serpentem cibum accepimus amari saporis, per ipsum vero rursum vescemur cibo immortalitatis. Prima parens Eva Cainum in lucem edidit invidiae et nequitiae principem;

unigenitus Filius tuus erit primogenitus vitae et resurrectionis. O inauditum prodigium! O admirandam novitatem! O Sapientiam nullis verbis coaequandam!

℟. Magnificat.

Lect. IX.

Nos autem populus Dei, gens sancta, congregatio acceptabilis, filii columbae, soboles gratiae in hac Virginis celebritate puris animis, impollutis labiis, multisonis linguis hymnos suavidicos extollamus. Illustre hoc festum, principem solemnitatem angelis laetam et hominum praedicatione dignissimam prouti par est venerantes illud Ave Gabrielis cum reverentia et gaudio sancto conclamemus. Ave delicium Patris, per quam ad ultimos terrae fines Dei cognitio manavit. Ave Filii domicilium, de qua ille carne indutus prodivit. Ave Sancti Spiritus habitaculum ineffabile. Ave sanctior Cherubim; ave gloriosior Seraphim, ave coelo latior; ave sole splendidior; ave luna micantior; ave multiplex astrorum nitor; ave levis nubes, quae coelestem pluviam, inspergis. Ave aura sancta quae spiritum malitiae a terra dissipasti. Ave nobile praeconium Prophetarum; ave Apostolorum auditus per totum orbem sonus; ave Martyrum excellens confessio; ave Patriarcharum laudatissima praedicatio; ave Sanctorum summum ornamentum. Ave causa salutis omnium mortalium; ave regina pacis conciliatrix; ave matrum splendor immaculatus. Ave mediatrix omnium, qui sub coelo sunt: ave totius orbis reparatio; ave gratia plena Dominus tecum, qui ante te, et ex te, et nobiscum. Ipsi laus cum Patre et Sanctissimo et vivifico Spiritu, nunc et semper, et in infinita saecula saeculorum. Amen. Te Deum.

In Laud. Comm. Feriae

—

Pro 7 die infr. Oct. et tempore autumnali.

IN I. NOCTURNO

Lectiones de Scriptura occ.

Si autem hac die occurrat Feria IV. Quatuor Temporum, Lectiones primi Nocturni leguntur de Parabolis Salomonis Ego Sapientia. *ut in Breviario hac die, seu ut in Festis B. M. V. per annum.*

IN II. NOCTURNO

Ex Bulla Dogmatica

Pii Papae Noni.

Lect. IV.

Omnes norunt quanto studio haec de Immaculata Deiparae Virginis Conceptione doctrina a spectatissimis Religiosis Familiis et celebrioribus Theologicis Academiis, ac praestantisssimis divinarum rerum scientia Doctoribus fuerit tradita, asserta ac propugnata. Omnes pariter norunt

quantopere solliciti fuerint Sacrorum Antistites vel in ipsis ecclesiasticis conventibus palam publiceque profiteri, sanctissimam Dei Genitricem Virginem Mariam ob praevisa Christi Domini Redemptoris merita nunquam originali subjacuisse peccato, sed praeservatam omnino fuisse ab originis labe, et idcirco sublimiori modo redemptam. Quibus illud profecto gravissimum et omnino maximum accedit, ipsam quoque Tridentinam Synodum, cum dogmaticum de peccato originali ederet decretum, quo juxta sacrarum Scripturarum sanctorumque Patrum ac pro batissimorum Conciliorum testimonia, statuit ac definivit: Omnes homines nasci originali culpa infectos; tamen solemniter declarasse: Non esse suae intentionis, in decreto ipso tantaque definitionis amplitudine comprehendere beatam et Immaculatam Virginem Dei Genitricem Mariam. Hac enim declaratione Tridentini Patres, ipsam beatissimam Virginem ab originali labe solutam, pro rerum temporumque adjunctis, satis innuerunt, atque adeo perspicue significarunt, nihil ex divinis Literis, nihil ex traditione, Patrumque auctoritate rite afferri posse, quod tantae Virginis praerogativae quovis modo refragetur.

℟. Ego ex ore Altissimi.

Lect. V.

Et re quidem vera hanc de Immaculata beatissimae Virginis Conceptione doctrinam quotidie magis gravissimo Ecclesiae sensu, magisterio, studio, scientia ac sapientia tam splendide explicatam, declaratam, confirmatam et apud omnes catholici orbis populos ac nationes mirandum in modum propagatam, in ipsa Ecclesia semper extitisse veluti a majoribus acceptam, ac revelatae doctrinae charactere insignitam, illustria venerandae antiquitatis Ecclesiae Orientalis et Occidentalis monumenta validissime testantur. Equidem Patres Ecclesiaeque Scriptores, coelestibus edocti eloquiis, nihil antiquius habuere, quam in libris ad explicandas Scripturas, vindicanda dogmata, erudiendosque fideles elucubratis, summam Virginis sanctitatem, dignitatem, atque ab omni peccati labe integritatem, ejusque praeclaram de teterrimo humani generis hoste victoriam, multis mirisque modis certatim praedicare atque efferre.

℟. Nihil inquinatum.

Lect. VI.

Quapropter enarrantes verba, quibus Deus praeparata renovandis mortalibus suae pietatis remedia inter ipsa mundi primordia praenuntians; et deceptoris serpentis retudit audaciam et

nostri generis spem mirifice erexit inquiens: Inimicitias ponam inter te et mulierem et semen tuum et semen illius, docuere: divino hoc oraculo clare aperteque demonstratum fuisse misericordem humani generis Redemptorem, scilicet Unigenitum Dei Filium Christum Jesum ac designatam beatissimam Ejus Matrem Virginem Mariam, ac simul ipsissimas utriusque contra diabolum inimicitias insigniter expressas. Quocirca sicut Christus Dei hominumque mediator, humana assumpta natura, delens quod adversus nos erat chirographum decreti, illud cruci triumphator affixit, sic sanctissima Virgo, arctissimo et indissolubili vinculo cum Eo conjuncta, una cum Illo et per Illum, sempiternas contra venenosum serpentem inimicitias exercens ac de ipso plenissime triumphans, illius caput immaculato pede contrivit.

℟. Signum magnum.

IN III. NOCTURNO

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lect. VII. *Cap.* 1.

In illo tempore: Missus est Angelus Gabriel a Deo in Civitatem Galilaeae, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam Viro cui nomen erat Joseph de domo David, et nomen Virginis Maria. Et reliqua.

Homilia sancti Sophronii Episcopi

Homil. in Deiparae Annuntiat.

Vere benedicta tu in mulieribus, quoniam Evae maledictionem in benedictionem commutasti; quoniam Adam, qui prius jacebat execratione perculsus, ut per te benediceretur effecisti. Vere benedicta tu in mulieribus quoniam benedictio Patris per te affulsit hominibus, eosque a veteri maledicto liberavit. Vere benedicta tu in mulieribus, quia per te progenitores tui salutem inveniunt; tu siquidem genitura es Servatorem, qui divinam ipsis salutem comparabit. Vere benedicta tu in mulieribus, quoniam sine semine eum protulisti fructum, qui benedictionem terrarum orbi elargitur, ipsumque a maledictione spinas germinante redimit. Vere benedicta tu in mulieribus, quia mulier naturali conditione cum sis, Dei tamen Genitrix reipsa fies. Etenim si qui ex te nasciturus est secundum veritatem Deus est incarnatus, ipsa jure meritoque diceris Deipara, quippe quae Deum verissime paris.

℟. Hortus conclusus.

Lect. VIII.

Ne timeas Maria, invenisti enim apud Deum gratiam perire nesciam; invenisti apud Deum gra-

tiam prae qualibet eximiam; invenisti apud Deum gratiam omnibus votis expetendam; invenisti apud Deum gratiam omnium gratiarum splendidissimam; invenisti apud Deum gratiam nunquam elanguentem; invenisti apud Deum gratiam quae te salvam praestet; invenisti apud Deum gratiam, quae nullo impetu quatiatur; invenisti apud Deum gratiam plane invictam; invenisti apud Deum gratiam perenniter duraturam. Et alii quidem, iique plures ante te eximia sanctitate floruerunt. Sed nemini, quemadmodum tibi, plena gratia impertita est; nemo sicut tu, ad tantum magnificentiae est evectus: nemo, sicut tu, purificante gratia praeoccupatus est; nemo, sicut tu, coelesti lumine refulsit; nemo, sicut tu, prae omni celsitudine exaltatus est.

℟. Magnificat anima mea.

Lect. IX.

Et merito quidem; nemo enim, sicut tu ad Deum tam prope accessit; nemo, sicut tu, Dei donis ditatus est; nemo, sicut tu, Dei gratiae particeps fuit. Omnia vincis, quaecumque inter homines emineant; omnia superas munera, quae effusa a Dei largitate in quoslibet dimanaverint. Plus enim omnibus inhabitantis Dei possessione ditescis. Nemo sic in se Deum complecti potuit; nemo potuit sic frui Dei praesentia; nemo dignus est habitus, qui sic per Deum illuminaretur; ac propterea non modo Deum omnium Conditorem ac Dominum in te excepisti, sed eum habes ex te ineffabiliter incarnatum, atque in utero tuo gestatum, et post haec genitum, et universos homines a paterna condemnatione redimentem, ac salutem, quae nullum finem habitura sit, ipsis elargientem. Et propterea tibi clamavi, atque iterum vehementer clamabo: Ave gratia plena, Dominus tecum; benedicta tu in mulieribus.

Te Deum.

DIE 15.

Octav.

IMMACULATAE CONCEPT. B. M. V.

Duplex.

Omnia ut in festo praeter ea quae sequuntur.

IN II. NOCTURNO

Ex Bulla Dogmatica

Pii Papae Noni.

Lect. IV.

Ab antiquis temporibus Sacrorum Antistites, Ecclesiastici viri, Regulares Ordines ac vel ipsi Imperatores et Reges ab hac Apostolica Sede enixe efflagitarunt, ut Immaculata sanctissimae Dei Genitricis Conceptio veluti catholicae fidei dogma definiretur. Quae postulationes hac nostra quoque aetate iteratae fuerunt, ac potissimum felicis recordatio-

nis Gregorio decimosexto Praedecessori Nostro, ac Nobis ipsis oblatae sunt tum ab Episcopis tum a Clero Saeculari, tum a Religiosis Familiis, ac summis Principibus et fidelibus populis. Nos itaque singulari animi Nostri gaudio haec omnia probe noscentes, ac serio considerantes, vix dum, licet immeriti, arcano divinae Providentiae consilio ad hanc sublimem Petri Cathedram evecti totius Ecclesiae gubernacula tractanda suscepimus, nihil certe antiquius habuimus, quam pro summa Nostra vel a teneris annis erga sanctissimam Dei Genitricem Virginem Mariam veneratione, pietate et affectu ea omnia peragere, quae adhuc in Ecclesiae votis esse poterant, ut beatissimae Virginis honor augeretur, ejusque praerogativae uberiori luce niterent.

℟. Ego ex ore Altissimi.

Lect. v.

Itaque plurimum in Domino confisi advenisse temporum opportunitatem pro Immaculata sanctissimae Dei Genitricis Virginis Mariae Conceptione definienda, quam divina eloquia, veneranda traditio, perpetuus Ecclesiae sensus, singularis catholicorum Antistitum ac fidelium conspiratio, et insignia Praedecessorum Nostrorum acta, Constitutiones mirifice illustrant atque declarant; rebus omnibus diligentissime perpensis et assiduis fervidisque ad Deum precibus effusis, minime cunctandum Nobis esse censuimus supremo Nostro judicio Immaculatam ipsius Virginis Conceptionem sancire, definire, atque ita pientissimis catholici Orbis desideriis, Nostraeque in ipsam Sanctissimam Virginem pietati satisfacere, ac simul in Ipsa Unigenitum Filium suum Dominum Nostrum Jesum Christum magis atque magis honorificare, cum in Filium redundet quidquid honoris et laudis in Matrem impenditur.

℟. Nihil inquinatum.

Lect. vi.

Quare postquam nunquam intermisimus in humilitate et jejunio privatas Nostras et publicas Ecclesiae preces Deo Patri per Filium Ejus offerre, ut Spiritus Sancti virtute mentem Nostram dirigere et confirmare dignaretur, implorato universae coelestis Curiae praesidio, et advocato cum gemitibus Paraclito Spiritu, eoque sic adspirante; ad honorem Sanctae et individuae Trinitatis, ad decus et ornamentum, Virginis Deiparae, ad exaltationem Fidei catholicae et Christianae Religionis augmentum, auctoritate Domini Nostri Jesu Christi, beatorum Apostolorum Petri et Pauli, ac Nostra declaramus pronunciamus

et definimus: Doctrinam quae tenet beatissimam Virginem Mariam in primo instanti suae Conceptionis fuisse singulari omnipotentis Dei gratia et privilegio, intuitu meritorum Christi Jesu Salvatoris humani generis, ab omni originalis culpae labe praeservatam immunem, esse a Deo revelatam, atque idcirco ab omnibus fidelibus firmiter constanterque credendam. Quapropter si qui secus ac a Nobis definitum est, quod Deus avertat, praesumpserint corde sentire, ii noverint ac porro sciant se proprio judicio condemnatos, naufragium circa fidem passos esse, et ab unitate Ecclesiae defecisse.

℟. Signum magnum.

IN III. NOCTURNO

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lect. VII. *Cap.* 1.

In illo tempore: Missus est Angelus Gabriel a Deo in Civitatem Galilaeae, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam Viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Virginis Maria. Et reliqua.

Homilia S. Epiphanii Episcopi
Orat. de laud. S. Mariae Deiparae.

Quid dicam, aut quid proloquar de praeclara et sancta Virgine? Solo enim Deo excepto cunctis superior extitit; natura formosior est ipsis Cherubim et Seraphim, et omni exercitu Angelico: cui praedicandae coelestis ac terrena lingua minime sufficit, imo vero nec Angelorum. O Beata Virgo, columba pura et Sponsa coelestis Maria, coelum, templum, et thronus Divinitatis, quae coruscantem in coelo et in terra solem habes Christum! Nubes lucida, quae fulgur de coelo lucidissimum ad illuminandum mundum deduxisti Christum. Ave gratia plena Porta Coelorum, de qua in Canticis propheta in decursu orationis plane et aperte proloquitur inclamans: Hortus conclusus soror mea Sponsa, hortus conclusus, fons signatus.

℟. Hortus conclusus.

Lect. VIII.

Virgo est lilium immaculatum, quae rosam immarcescibilem genuit Christum. O Sancta Deipara, Ovis Immaculata quae verbum ex te incarnatum Agnum Christum peperisti! O Virgo Sanctissima quae exercitus angelorum in stuporem deduxisti! Stupendum est miraculum in coelis, mulier amicta sole, gestans lucem in ulnis: stupendum miraculum in coelis thalamus Virginis habens Filium Dei, stupendum miraculum in coelis, Dominus Angelorum infans Virginis effectus est. Angeli accusabant Evam, nunc vero Mariam gloria prosequuntur, quae

lapsam Evam erexit, et Adamum e paradiso dejectum in coelos misit. Ipsa enim est coeli et terrae mediatrix, quae unionem naturaliter peregit.

℟. Magnificat anima méa.

Lect. IX.

Gratia Sanctae Virginis est immensa. Hinc Gabriel in primis salutat Virginem, dicens: Ave, gratia plena, quae es splendidum coelum. Ave gratia plena, multis virtutibus exornata Virgo. Ave, gratia plena, quae es urna aurea continens manna coeleste. Ave, gratia plena, quae sitientes perennis fontis dulcedine satias. Ave Sanctissima Mater Immaculata, quae genuisti Christum, qui est ante te. Ave purpura regia, quae coeli terraeque Regem induisti. Ave liber incomprehensus, quae Verbum et Filium Patris mundo legendum exhibuisti.

Te Deum.

DIE 18.

EXPECTATION. PARTUS B. M. V. *dupl. maj.*

omn. ut in append. Breviarii

SANCTI PATRONI
ECCLESIAE VERULANAE

S. MARIAE SALOME PATRONA PRINCIPALIS CIVITATIS ET DIOECESIS VERULANAE

PATRONI MINUS PRINCIPALES CIVITATIS

S. Sebastianus M.
S. Blasius E. M.
S. Leucius E. C.
S. Thomas de-Aquino C. D.
S. JOSEPH SPONS. B. M. V.
SS. Blasius, et Demetrius Mm.
S. Erasmus E. M.
S. Antonius Patav. C.
SS. Joann. et Paulus Mm.
S. JACOBUS APOST. *Maj*.
S. Aemygdius E. M.
S. Philumena V. M.
S. Rochus C.
S. Nicolaus a Tolent: C.
S. Joannes a Capistr. C.
S. Franciscus Xaverius C.
S. JOANNES AP: ET EVANG.

FRUSINONIS

S. SILVERIUS Pp. M.) Patroni
S. HORMISDAS Pp. C.) Principal.
S. Sebastianus M.) P. minus
S. Aemygdius E. M.) Principales

MONTIS S. JOANNIS

S. THOMAS de-Aquino C. D. Pat. Princ.
S. JOANN: BAPT. P. minus Princ.

CEPERANI

S. ARDUINUS C. Pat: Princ.
S. Antonius Patav. C.) Pat. minus
S. Rochus C.) Princ.

BABUCI

S. PETRUS HISP. C. Pat. Princ.
S. Antonius Patav. C.) Pat. minus
S. Rochus C.) Princ.

POPHARUM

S. SEBASTIANUS M. Pat. Princ.
S. Rochus C.) Pat. minus
S. Antoninus M.) Princ.

RIPARUM

S. GEORGIUS M. Pat. Princ.

S. Rochus C.) Pat. min.
S. Nicolaus Tol. C.) Princ.

CASTRI

S. OLIVA VIRG. Pat. Princ.
S. Georgius M.) Pat. Minus
S. Nicolaus Ep. C.) Princ.

TURRICIS

S. BERNARDINUS Senensis Pat. Princ.
S. Sebastianus Pat. minus Princ.

ARENARIAE

S. SEBASTIANUS M. Pat: Princ.
S. Nicolaus E. C. Pat. minus Princ.

FABRATERIAE

S. SOSIUS LEV. M. Pat. Princ.
S. Sebastianus Mart.) Pat.
S. JOSEPH SPONS. B.MV.) minus
S. Rochus C.) Princ.

STRANGOLAGALLI

S. MICHAEL ARCHANG. Pat. Princ.
S. Rochus C. Pat. minus Princ.

COLLIUM

S. LAURENTIUS LEV. M. Pat. Princ.
S. Antonius Patav: C.) Pat. minus
S. Nicolaus E. C.) Princ.

Commemoratio
S. Mariae Salome Patronae Principalis Ecclesiae Verulanae

Dicenda inter suffragia Sanctorum in Officio semiduplici vel feriali.

Ad Vesperas

Antiph. Gloriosa tu Maria Salome cum prole pia, nos commenda Salvatori, ut in Regno summi poli cohaeredes faciat.

Ad Laudes

Antiph. O Beata Maria Apostolorum Mater pia, Deum pro populo tuo cum Joanne, et Jacobo deprecare assidue, ut nos purget ab omni crimine.

℣. Ora pro nobis Beata Maria Salome.

℟. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Oratio

Beatae Mariae Salome Matris Apostolorum Joannis et Jacobi, quaesumus, Domine, precibus, et meritis adjuvemur; et ejus pia intercessio gloriosa nos protegat, et tua gratia nos faciat dignos, et coelestis Regni participes. Per.

INDEX

FESTA JUNII

FESTA JULII

FESTA AUGUSTI

FESTA SEPTEMRRIS

FESTA OCTOBRIS

FESTA NOVEMBRIS

FESTA DECEMBRIS.